

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 19/2017 - 116 pàgines

Sessió ordinària del dia 20 d'octubre del 2017

El dia 20 d'octubre del 2017, divendres, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 73/2017, que és el següent:

1- Examen i votació del Projecte de llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

2- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'acceptació del Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament.

3- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de transferències als comuns.

4- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

5- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal per escrit de data 11 d'octubre del 2017, relativa a Banca Privada d'Andorra.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Maria Ubach Font, Ministra d'Afers Exteriors; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports, Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 10.05h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Passem doncs tot seguit al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació del Projecte de llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances ha estat publicat en el Butlletí número 70/2017 del 10 d'octubre. Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Marc Ballestà Alias, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 28 de març del 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei de règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial i de modificació de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats; de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques; de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari; de la Llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada, i de la Llei 21/2006, del 14 de desembre, de l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 12 i 26 de setembre i el dia 5 d'octubre del 2017 ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

En l'esmentat projecte de llei li foren presentades 17 esmenes a l'articulat. 11 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal i 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència, 6 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 1 esmena s'ha aprovat per majoria, 8 esmenes no s'han aprovat, 1 esmena ha estat retirada per obrir el pas a establir una transacció que ha estat aprovada per unanimitat i una esmena ha estat retirada per obrir pas a establir una transacció que ha estat aprovada per majoria.

D'altra banda, durant el debat en comissió, s'ha admès a tràmit una esmena de caire tècnic en l'apartat 1 de l'article 11. Aquest article no ha estat esmenat, però s'ha acordat tanmateix modificar el text "a l'excepció prevista a l'article 20 del text refós de la Llei 95/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre societats", pel següent text "a l'excepció prevista a la Llei de l'impost sobre societats", amb la finalitat que s'ajusti al nostre ordenament.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim ara tot seguit un primer torn d'intervencions.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Portem avui a debat Sres. i Srs. consellers un projecte de llei que més enllà del seu contingut posa de relleu l'evolució del marc fiscal, la consolidació del mateix i la normalitat en què aquesta s'està duent a terme.

Efectivament, a mesura que s'han rodat els nous impostos directes, han aflorat situacions no previstes, s'han detectat deficiències tècniques i s'han perfilat interpretacions i comportaments dels obligats tributaris diferents dels pretesos pel legislador. Tot plegat normal en un sistema tributari que hem d'entendre d'una manera evolutiva i que s'ha d'anar adaptant a les noves realitats.

Tan important és donar continuïtat i estabilitat a l'eix vertebrador de qualsevol impost com tenir la capacitat d'anar adaptant les disfuncions que es vagin produint.

El projecte de llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial és un clar exemple d'aquesta dinàmica.

L'element central del projecte és donar resposta a una realitat en l'àmbit societari i empresarial que fins ara no estava considerada de forma específica en l'àmbit fiscal. Així algunes operacions de reorganització i reestructuració de grups i patrimonis empresarials podrien generar un sobre cost fiscal que podia arribar a fer-se qüestionar algunes operacions per part dels intervinents i que per tant, podien ser un fre a l'evolució i al creixement de les empreses del país.

El projecte de llei al llarg dels 17 articles va desgranant l'efecte sobre l'impost de societats i l'impost de la renda de les persones físiques i l'impost de la renda dels no residents fiscals que tenen les operacions de fusió, excisió, bescanvi de valors, aportació no dinerària de branques d'activitat o d'altres actius i devolució d'actius, diferenciant entre els efectes sobre els transmissors i els adquirents i els socis que intervenen en l'operació.

L'objectiu del règim fiscal és aconseguir que es puguin dur a terme aquestes operacions i que els seus efectes fiscals siguin neutres. Això s'aconsegueix mitjançant el mecanisme del diferiment, i aquesta és una qüestió important, cabdal. No es tracta de què les rendes que puguin posar-se de manifest en les persones o entitats que intervenen en una operació de reorganització empresarial deixin de tributar, sinó

que es tracta de què ho facin en un moment posterior, de manera diferida.

L'altra qüestió en relació al règim fiscal que voldria destacar, és el fet de què en contrast amb aquesta voluntat de facilitar els processos de reestructuració, el projecte també estableix els mecanismes per evitar que el règim pugui esdevenir un incentiu per generar processos de reestructuració que únicament tinguin una motivació de generar elusió fiscal i que no tinguin una justificació sòlida des de l'òptica econòmica o de negoci.

Amb l'aprovació d'aquesta llei, el Principat d'Andorra comptarà amb un règim fiscal per a les operacions de reorganització empresarial modern i alienat als països de l'entorn, en la mesura en què s'ha pres com a referència les disposicions de la directiva 2009/133 de la CE.

A banda de l'articulat descrit, el projecte també com és natural inclou diverses disposicions derogatòries i finals que modifiquen varies lleis vigents amb la voluntat d'adaptar-les al que han anat introduint els 17 articles esmentats de la llei. Disposicions que afecten a l'impost de societats, a l'impost sobre la renda de les persones físiques, a l'impost sobre les plusvàlues de les transmissions patrimonials immobiliàries, a les bases de l'ordenament tributari i a la llei de societats anònimes i responsabilitat limitada.

Com els hi deia senyores i senyors consellers, a banda de regular aquestes operacions, la llei també introdueix altres modificacions a totes aquestes lleis que he esmentat abans per tal de millorar la seva aplicabilitat i clarificar diversos aspectes tècnics per tal de garantir un funcionament més coherent dels impostos esmentats.

En aquest cas voldria fer referència de manera molt especial a la disposició final primera prevista en aquesta llei que conté modificacions de la llei 95/2010, de l'impost sobre societats encaminades a prevenir certes pràctiques fiscals que al llarg dels anys des de què s'han posat en pràctica aquests impostos s'han identificat com a potencialment abusives o generadores de situacions de desimposició i que requereixen mecanismes legals per contrarestar-les.

En particular les mesures introduïdes inclouen un nou supòsit de despeses no deduïbles per tal d'evitar que els obligats tributaris juntament amb persones o entitats vinculades aprofitin o explotin asimetries que donen lloc a una erosió de les bases de tributació andorranes. Una limitació a la transmissió de societats amb pèrdues fiscals quan es tracti d'entitats que han estat inactives durant un cert període de temps o a les quals se'ls hi dona una nova activitat.

La limitació de l'aplicació de l'exempció per evitar la doble imposició als casos en què les rendes hagin suportat efectivament una doble imposició excloent de l'abast de l'article les rendes que no hagin tributat prèviament o que no hagin suportat determinat nivell de tributació i finalment, una limitació a la deducció de les amortitzacions en relació a immobles adquirits, a persones o entitats que no hagin tributat a un tipus del 10% en la seva transmissió.

Fins aquí per tant, els aspectes més destacats del projecte de llei.

Voldria però fer de forma més puntual després d'aquests comentaris genèrics, fer com deia un comentari en relació a dues qüestions que han estat modificades en el projecte de llei inicial a través de diverses esmenes debatudes en el si de la comissió.

Concretament, modificacions a la disposició final primera i a la disposició final sisena. Dues modificacions que ja els hi avanço, el Govern creu que eren innecessàries i podrien generar confusió i crear una expectativa als obligats tributaris errònia.

La primera modificació mitjançant la qual s'introdueix una frase a l'apartat cinc de la disposició final primera per aclarir que aquesta disposició s'aplica únicament a les operacions realitzades a partir de l'entrada en vigor de la llei del règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial. Val a dir que hagués estat més adequat des del punt de vista de tècnica legislativa establir l'aplicabilitat d'aquest precepte a la disposició final de la pròpia llei, la disposició final sisena en lloc de fer-ho en el text de la llei de l'impost de societats.

Així mateix el Govern també considera innecessària la segona modificació introduïda en l'apartat cinc de la disposició final també primera, i que consisteix en incorporar un paràgraf que té per objecte aclarir que les amortitzacions dels béns adquirits en el context d'operacions de reorganització, acollides al règim fiscal de les operacions de reorganització empresarial, han de tenir en compte les regles atès, -i aquí ve que és innecessari-, atès que aquestes operacions acollides a la protecció fiscal estan obligades a tenir en compte les normes de valoració específiques d'aquest règim, tal com ja preveu la llei en el seu article 5 i per tant, no era necessari fer aquest aclariment.

Però més enllà d'aquests elements que podríem considerar bàsicament formals, voldria fer una referència també, a la motivació que va dur el Govern a proposar mitjançant disposició final primera la introducció de l'apartat cinc de l'article 10 de la llei de l'impost de societats.

La introducció d'aquest apartat, tal i com recull l'exposició de motius de la llei està encaminada a

prevenir certes pràctiques fiscals que al llarg dels anys des de què l'impost de societats ha estat vigent, s'han identificat com a potencialment abusives o generadores de situacions de desimposició o que requereixen mecanismes legals específics per contrarestar-les.

I fixi'n-s'hi bé senyores i senyors consellers que en l'exposició de motius es parla de pràctiques fiscals potencialment abusives, i no de situacions de fet que hagin ocorregut o que s'hagin de reconduir o bé mitigar.

En aquest sentit, el nou apartat cinc de l'article 10, pretén evitar possibles situacions de desimposició que es produirien en el marc d'una operació entre entitats vinculades si es transmet un bé immoble sense tributació i l'adquirent pot consolidar el seu cost d'adquisició com a més base d'amortització fiscal. I per això es proposa restringir l'amortització dels béns immobles a l'impost sobre societats, només a la part del cost d'adquisició que ha tributat en el seu transmissor a un tipus del 10%, prorratejant la base d'amortització en funció de quin hagi estat el tipus aplicable si aquest ha estat inferior al 10.

Així doncs, com he dit anteriorment, no es tracta d'una disposició que pretengui reconduir situacions de fet que s'hagin produït amb anterioritat de l'entrada en vigor d'aquesta llei ja que aquestes situacions, si s'escau, la pròpia llei de l'impost de societats ja preveia i continua preveient que els mecanismes necessaris perquè la disposició transitòria segona, aquesta disposició vigent des de l'entrada en vigor de la llei, ja estableix una limitació a l'amortització dels béns immobles adquirits abans de l'entrada en vigor de la llei de societats, si l'obligat tributari no pot provar fefaentment la data d'adquisició o la posada en funcionament de l'element patrimonial o bé si tampoc pot provar el seu preu de cost o d'adquisició, així com l'amortització i les correccions valoratives realitzades amb anterioritat a la data d'aplicació efectiva de l'impost de societats.

Els hi deia que també volia fer referència a la modificació de la disposició final sisena. D'una part, el text de la llei que avui se sotmet a votació estableix en la seva disposició final sisena que l'entrada en vigor de la llei es produirà l'endemà de la seva publicació al BOPA.

Així mateix, la pròpia disposició final sisena preveu que determinades disposicions de la llei siguin aplicables en els períodes impositius iniciats l'1 de gener del 2017.

Fins aquí, res a dir, i el Govern comparteix plenament el text de la llei tal qual ha sortit de la comissió atès que les modificacions introduïdes en

l'impost sobre societats i en l'IRPF amb efectes a períodes impositius iniciats a l'1 de gener del 2017 són previsibles i conegudes amb anterioritat a aquesta data i que per tant, respecten la confiança legítima dels ciutadans garantint el principi de seguretat jurídica previst a la Constitució.

Ara bé, el projecte de llei del Govern proposava que determinades modificacions de la llei de l'impost sobre societats fossin efectives des de la publicació del projecte de llei al Butlletí del Consell General. L'objectiu d'aquesta mesura era prevenir que la realització de determinades operacions potencialment abusives que es pretenen evitar amb les modificacions introduïdes s'incrementi considerablement entre el moment en què es dona a conèixer el projecte de llei i el moment en què aquest s'acaba aprovant. És a dir...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

...per evitar el que s'anomena l'efecte anunci o l'efecte crida.

Aquest tipus de mesures no són ni alienes al nostre propi sistema legislatiu ni tampoc ho són si les fem en comparació amb un exercici de dret comparat el que passa en altres països. Arreu es prenen mesures per evitar aquest tipus d'efecte anunci que acaba deteriorant la voluntat de la llei que s'entra a tràmit.

Anant ja directament a un exemple perquè no hi hagi cap dubte de què això ja ho recullen algunes lleis avui en dia vigents a Andorra.

La pròpia llei de l'impost de societats, aprovada el 29 de desembre del 2010 en el seu article 56, segon paràgraf diu textualment: "S'assimilen a aquest tipus de revaloritzacions les realitzades entre el moment d'admissió a tràmit i publicació al Butlletí del Consell General del projecte de llei de l'impost de societats i de l'entrada en vigor i aplicació per a l'obligat tributari de la llei quan es produeixin les transmissions del bé o dret revalorat en el termini de cinc anys des de l'entrada en vigor de la llei".

És a dir, ja en aquell moment, en el 2010 es van prendre mesures per evitar aquest efecte crida.

Per tant, i a mode de conclusió i com és normal, ni el Govern ni el Consell General vam voler renunciar a la introducció de mesures que evitin l'efecte anunci en relació a determinades modificacions de les lleis fiscals. No és bo en general fer-ho i tampoc ho era en el cas que ens ocupa. És important disposar d'eines que evitin que la publicació d'un projecte de llei

generi un efecte crida contrària a la voluntat de la norma i que potencii un increment de realització d'aquestes operacions amb finalitats abusives o elusives.

Sigui com sigui senyores i senyors consellers i més enllà d'aquestes dues qüestions que he volgut puntualitzar, i amb independència per tant d'aquests dos aspectes molt puntuals, la llei que avui s'aprovarà és una bona llei, que contribuirà a què els grups empresarials del país puguin abordar les operacions de reestructuració que es creguin oportunes sense cap sobre cost fiscal, i que per tant, contribuirà a la dinamització de l'activitat empresarial i societària del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el moment de la intervenció dels grups.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, pel Grup Mixt.

Teniu dos minuts.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

L'obertura dels mercats i la globalització han reforçat la competència a la qual les nostres empreses que han de competir amb els altres en costos, mida i capacitat tecnològica. La compra d'una empresa per part d'una altra, -una adquisició-, o la unió de dos empreses donant lloc a una altra de més gran -que seria la fusió- constitueixen una de les maneres més recurrents en l'actualitat per guanyar dimensió i competitivitat.

Aquest Projecte de llei té com a objectiu que la fiscalitat associada a aquestes operacions no sigui un impediment i alhora faciliti les reestructuracions sempre i quan tinguin justificacions econòmiques vàlides i no amaguin frau o evasions fiscals.

Aquesta llei pretén... pren com a referència, perdó, la directiva 2009/133CE del Consell, del 19 d'octubre del 2009, relativa al règim fiscal aplicable a les fusions, escissions, escissions parcials, aportacions d'actius i bescanvis d'accions entre societats i el trasllat de domicilis socials entre d'altres, en la qual es protegeix que les operacions es desenvolupin sota el principi del motiu econòmic vàlid i puguin acollir-se al règim fiscal aplicable en aquests casos sense cap tipus de sobre cost.

Per aquest motiu el meu vot serà favorable a aquest Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que avui es sotmet a votació es feia del tot necessari per completar i harmonitzar els diferents règims fiscals adoptats els darrers anys, conseqüents amb la realitat andorrana i així garantint-ne la seguretat jurídica.

Amb la nova llei s'evitaran possibles supòsits d'evasió fiscal, i per altra banda, s'evitarà penalitzar en excés aquelles operacions de reorganització empresarial i més especialment les d'àmbit familiar donant oxigen a l'economia del país.

Per tant, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt també, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Gerard Alís teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com veníem d'exposar, sotmetem a consideració d'aquesta Cambra el Projecte de llei del règim fiscal d'operacions de reorganització empresarial i modificació de les lleis afectades.

Aquest projecte, com s'ha dit, té per objecte introduir en el nostre ordenament jurídic un règim especial de tributació d'aquelles operacions que afecten a la reorganització empresarial, creant una neutralitat fiscal de les mateixes i definint la tributació en el moment que s'efectui la transacció fora de l'àmbit de la reorganització empresarial definit per la Llei.

La introducció d'aquest règim fiscal especial existent en els països del nostre entorn ens sembla necessària. Una volta introduïda la fiscalitat directa en el nostre ordenament als efectes de facilitar les operacions de reestructuració de grups i de patrimonis empresarials i familiars d'entitats de persones físiques, sense que dita fiscalitat pugui suposar un fre a aquelles operacions i, per tant, un fre als moviments de la nostra economia.

No m'estendré en els detalls de la Llei que són de caràcter tècnic i que, de fet, el ministre ja ens ha exposat.

Crec que el treball en comissió ha permès millorar el text i corregir alguns aspectes dubtosos que el projecte contenia. Destacaré, i el ministre ja ha fet referència, que el text ha permès modificar la definició de l'entrada en vigor d'aquest text corregint-se el redactat inicial que pretenia fer entrar el text en vigor amb anterioritat a la publicació al BOPA, disposició que creiem que presentarà dubtes de constitucionalitat i, per tant, ens felicitem que s'hagi modificat.

Considerant, doncs, que la Llei respon a les necessitats i a l'evolució i consolidació de la fiscalitat en el nostre país, els consellers socialdemòcrates hi donarem suport.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que se sotmet a aprovació en data d'avui és un pas necessari atès el desenvolupament de tota la normativa fiscal i tributària engegada en els últims anys en el nostre país. Aquest desplegament normatiu podria implicar incórrer en costos fiscals als intervinents en les operacions societàries pròpies d'un sistema econòmic modern com poden ser les fusions, escissions, bescanvi de valors, aportacions no dineràries de branques d'activitat i altres actius i devolució dels mateixos.

El que es pretén no és gaire diferent del que es recull a les legislacions del nostre entorn amb un model fiscal similar al del Principat.

De fet, l'exposició de motius del present text destaca que la normativa andorrana s'inspira en la Directiva 2009/133/CE, del 19 d'octubre del 2009. Això sí, afegint-hi i adaptant algunes particularitats del sistema econòmic andorrà. I en aquest sentit val la inclusió de les operacions d'escissió no proporcional i de devolució d'actius per poder facilitar operacions que tenen l'origen en conflictes especialment en l'àmbit familiar.

El Grup Parlamentari Liberal està d'acord en introduir una regulació específica que vagi en el sentit de no penalitzar fiscalment les operacions

empresarials que responen a motius econòmics i a resoldre situacions empresarials familiars.

No es tracta de no fer tributar sinó de diferir la tributació al moment de realitzar la transmissió dels elements i participacions en el capital de les societats que siguin objecte de les operacions de reestructuració.

Bé, un cop fet palès el nostre acord a la necessitat d'establir aquest tipus de normativa en el benefici del teixit empresarial andorrà, destacarem que aquest no és el text que ens hagués agradat que sortís del resultat del treball en comissió. En aquest sentit vam presentar onze esmenes per millorar el redactat, al nostre entendre. Principalment es tractava d'esmenes dirigides a aclarir redactats i interpretacions, -és el cas de les nostres esmenes 1, 6 i 8-, a ordenar en un apartat, separar les particularitats de la realitat i el teixit econòmic andorrà, -és el cas de les nostres esmenes 2, 3, 4, 5 i 9-, de manera que es deixa o es pretenia deixar el cos general del text alineat amb la normativa o amb la Directiva 2009/133 del 2009, i introduïem la particularitat andorrana en una disposició separada. D'aquesta manera es permet, al nostre entendre, una lectura millor i una millor comprensió també més homologable amb els textos del nostre entorn. Pretenien també les nostres esmenes evitar una desproporcionalitat de les sancions en el cas d'incompliments formals d'obligacions de comunicació, -és el cas de la nostra esmena número 7-, i, per últim, evitar situacions tant particulars com sorprenents en el nostre ordenament jurídic com és el cas que les lleis entrin en vigor abans de la seva publicació al BOPA, -és el cas de la nostra esmena número 11.

Per últim, atès que el Govern aprofitant el present Projecte de Llei ha inclòs modificacions de textos fiscals, però que en alguns casos no tenen necessàriament relació amb l'enunciat del Projecte de Llei, nosaltres el Grup Parlamentari Liberal vam presentar esmenes que pretenien evitar situacions feixugues pels administrats i de poca possibilitat d'aplicació real per part de l'Administració.

De totes aquestes esmenes que tenien la voluntat de millorar el text legislatiu i adaptar-lo a la realitat de la nostra economia i amb l'esperit de no penalitzar el nostre país com a destí atractiu per la recepció d'inversió estrangera, només s'han acceptat tres del treball en comissió.

Per aquesta raó hem manifestat que no és el text que ens hauria agradat votar i segurament pensem que el Govern en un termini no massa llunyà procedirà a la seva modificació.

Amb tot i malgrat l'exposat, considerem que per responsabilitat política hem de votar favorablement aquesta Llei per no penalitzar les empreses o persones del nostre país que estan plantejant realitzar reorganitzacions empresarials i que en puguin sortir beneficiats amb aquesta normativa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn del Grup Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Fruit de la introducció de les diferents figures impositives i de l'experiència que l'Agència Tributària ha adquirit en els darrers anys, s'han detectat i volgut corregir problemàtiques concretes en el dia a dia dels ciutadans del nostre país.

Un dels problemes detectats rau en la realització d'operacions de reorganització empresarial que en el marc de l'actual normativa fiscal andorrana genera una imposició que pot arribar a desincentivar la realització d'aquestes operacions, fins i tot quan resulten necessàries des d'una perspectiva de negoci.

Així, amb l'objectiu d'aquesta reforma, es busca que la fiscalitat no sigui un obstacle per la realització d'operacions de reorganització, però tampoc en pot ser un estímul, és a dir, no es pot generar doble imposició però tampoc desimposició.

Alhora, la Llei és especialment sensible a una de les especificitats de la realitat econòmica andorrana. La majoria de les nostres empreses són petites i moltes d'elles familiars.

També s'ha tingut en compte que el règim fiscal del nostre país sigui homologable, especialment amb la Directiva Europea i amb els països del nostre entorn i que contempli situacions amb component internacional per tal d'evitar que les rendes escapin de la sobirania fiscal andorrana.

Deixi'm aquí fer una menció i unir-nos a les paraules, una a una, dels dubtes de constitucionalitat esmentats pel Sr. Jordi Gallardo i el Sr. Gerard Alís, les fem nostres i les compartim, i per aquest motiu vam canviar o vam acceptar el canvi amb referència a l'entrada en vigor.

Com deia al principi, aquesta Llei també corregeix anomalies fiscals detectades per l'Agència Tributària. Hem parlat de les reorganitzacions empresarials que, com he dit, té per objectiu una economia més dinàmica amb més múscul i que pugui, per tant,

crear més i millors llocs de treball i oportunitats als joves i professionals del nostre país, però la Llei també corregeix altres preceptes com són: 1) Evitar l'erosió de bases de tributació andorranes mitjançant la generació d'ingressos no sotmesos a tributació; 2) Evitar la realització d'operacions de tràfic de crèdits fiscals per pèrdues; 3) Establir uns nivells de tributació mínima per tal d'accedir a l'exempció de dividends, en la mesura que es tracta d'una norma per evitar la doble imposició, i 4) Aclarir qüestions problemàtiques o dubtoses i realitzar ajustos tècnics en aspectes molt concrets de la normativa vigent, com per exemple, corregir la doble imposició IRPF versus IPTPI en transmissions d'immobles per empresaris que siguin obligats tributaris per l'IRPF.

En resum, millorar i perfeccionar un sistema fiscal viu que, com arreu del món s'ha d'afilar per evitar, d'una banda, situacions de sobreimposició pels ciutadans amb els quals limitariem la capacitat de les nostres empreses i empresaris de crear noves oportunitats i esmorteiríem el potencial creixement i expansió de la nostra economia; i d'altra banda, evitar el frau, l'escletxa per la qual algú podria estar temptat de passar per defugir de pagar els impostos que per llei li pertocuen.

Em resum, un país d'oportunitats econòmiques alhora que de seriositat i legalitat; un país solidari alhora que dinàmic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Desitja intervenir el Govern...

Sr. Jordi Cinca teniu la paraula...

(El Sr. Jordi Cinca demana si ha d'anar a la tribuna o quedar-se al seu lloc)

Com vulgueu.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, i com no pot ser d'altra manera, agrair el vot unànim que tindrà el Projecte de llei. Comparteixo, i comparteix el Govern, en la línia de totes les intervencions que aquesta era una llei necessària, una llei lògica dins del que és l'evolució del Marc fiscal andorrà, i una llei que també té sentit que aparegui en aquest moment un cop ja tenim quatre anys d'aplicació de l'impost de societats i, per tant, es poden veure algunes de les disfuncions que aquest funcionament ha anat generant.

I efectivament comparteixo, ho han dit també pràcticament tots els ponents, el fet de què aquesta

Llei ajudarà a reactivar operacions entre els diferents grups empresarials d'Andorra i també facilitarà que aquests grups puguin enfortir aliances amb grups de fora del país i, per tant, en aquest sentit una eina més de dinamització de l'economia d'Andorra. Per tant, com els hi deia al final de la meva intervenció, una bona llei en qualsevol cas.

Sí que vull... Perquè tant el Sr. Alís, com el Sr. Gallardo, com ara també el Sr. Enseñat han fet referència, fer un apunt en la qüestió de la hipotètica inconstitucionalitat que hauria comportat aquesta entrada en vigor d'un precepte molt concret del Projecte de llei des del moment de la seva publicació al Butlletí del Consell General del Projecte. No puc compartir aquesta percepció, ja els he dit! No només no la puc compartir jo, sinó que aquesta Cambra ja ha donat proves en el passat de què no comparteix aquest criteri i només cal, els hi deia fa un moment, que ens remetem a la Llei de l'any 2010, a la Llei de l'impost de societats de l'any 2010 on el propi article 56 introduïa aquesta possibilitat per una qüestió molt concreta, i com els hi deia abans, que és evitar aquest efecte "anunci". Els hi deia també abans, l'efecte "anunci" és una pràctica... o intentar evitar aquest efecte "anunci" és una pràctica acceptada normalment en dret comparat, i per tant, entenem que no hauria constituït una disposició retroactiva en el sentit que diu l'article 3.2 de la nostra Constitució en la mesura que no es tracta d'una disposició que comporti un efecte desfavorable ja que no limita cap dret dels contribuents existent amb anterioritat, i pensar el contrari equivaldria, suposaria entendre que existeix un dret fonamental a poder eludir fiscalment o a la desimposició, i com que òbviament tots compartim que aquest dret no existeix, doncs no s'hauria produït aquesta inconstitucionalitat.

Per contra, es tracta d'una mesura que garanteix el respecte a un deure que tenen totes les persones físiques i jurídiques i que també està consagrat a la nostra Constitució, concretament a l'article 37 de la mateixa, i és el fet de què tothom hagi de contribuir en base a la seva capacitat econòmica.

Les modificacions que s'introdueixen a la Llei de l'impost sobre societats no generen una restricció dels drets preexistents dels contribuents, sinó que pretenen confirmar que determinades operacions o esquemes no són acceptables des de l'òptica fiscal d'acord amb els principis generals que regeixen el sistema fiscal andorrà com els estàndards internacionals en matèria fiscal.

En definitiva, com els hi deia també en la meua primera intervenció i per això he volgut fer aquesta segona, crec que hem de mantenir la possibilitat de generar mecanismes que evitin que en el període de

tràmit d'una llei es puguin produir de forma abusiva accions per intentar contrarestar el que en aquell moment està discutint el parlament. Només cal agafar aquest Projecte de llei com a exemple, ha estat diversos mesos -més de mig any- en tràmit parlamentari, per tant, és important que puguem acotar que durant aquest més de mig any no es produeixin operacions que tinguin com a únic objecte no el que preveu de manera lògica el projecte, sinó eludir les obligacions fiscals que tota persona física i jurídica té i que queden perfectament protegits i establerts a la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part dels grups, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, no voldria allargar-me en aquesta qüestió però crec que és important una mica parlar d'aquest tema de l'entrada en vigor de la Llei que ficava, i crec que la comissió amb just criteri ho ha canviat.

Jo crec que simplement el nostre ordenament no permet que una llei sigui retroactiva i que tingui efectes retroactius i això és el que ha corregit la comissió fent que l'entrada en vigor de la Llei fos el dia de la publicació al BOPA tal com preveu el nostre ordenament.

Altra cosa és, i això ho puc compartir, és que les lleis tinguin mecanismes per corregir l'efecte "crida", que és el que fa l'article 56 de la Llei de societats, però la Llei de societats va entrar en vigor en el moment de ser publicada al BOPA ara no recordo si a l'endemà o als sis mesos però, en tot cas, un cop publicada al BOPA, i això no és el que feia aquesta Llei. Per tant, jo crec que no hem de confondre coses. Una cosa és que busquem mecanismes els quals podem compartir perquè les lleis eviten l'efecte "crida", i l'altra cosa és que les lleis respectin el nostre ordenament jurídic, que no era el cas d'aquesta Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, subscriu la intervenció que ha fet el conseller Gerard Alís.

Quan nosaltres vam fer l'esmena que permetia, al nostre entendre, el que era un error o una interpretació no permesa pel nostre ordenament jurídic, era perquè enteníem que no pot haver-hi aquest efecte de retroactivitat.

Jo entenc el que pretén explicar el ministre i que en el seu dia va donar les explicacions. Penso que aquí el que potser s'intenta fer és substituir una pràctica que tenen d'altres estats que és d'un decret llei que sí que es fa efectiu a partir del moment potser en què Govern pugui emetre aquest tipus de criteri... no és el nostre cas, per tant, les eines que tenim són, -com li explicava el conseller Alís-, molt clares, i bé, agraeixo que dins de la comissió s'hagi entès que el nostre sistema i el nostre ordenament jurídic és el que és, i les lleis no poden entrar en vigor fins que no han estat sancionades pels coprínceps.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Subscriu les paraules del conseller, Sr. Gerard Alís i del Sr. Jordi Gallardo.

L'article 63 de la Constitució és molt clar: "Aprovada una llei pel Consell General, -estic citant-, el síndic general en donarà compte als coprínceps perquè entre els vuit i quinze dies següents les sancionin, promulguin i ordenin la publicació en el Butlletí del Principat d'Andorra". Crec que no queda massa dubte de què les lleis no s'aproven pel Govern, s'aproven pel Consell i, en tot cas, si aquest Govern o qualsevol altre es quedés en minoria lògicament no podria, simplement publicant-ho al Diari del Consell General, fer que aquestes lleis fossin vàlides. Lògicament han de passar pel Consell General, el Consell General les ha d'aprovar i, en tot cas, un cop aprovades s'han de publicar. Altra cosa és, com comentava el Sr. Gerard Alís, que es puguin buscar mecanismes a través de disposicions a la pròpia llei que evitin aquest efecte "crida" que amb això hi estem totalment d'acord i justament hauríem de buscar perquè lleis que potser en el tràmit s'allarguen en el temps, -com aquesta en

sis mesos-, no portessin a què d'alguna forma la gent s'interessés a buscar aquesta forma de fer un frau ja que la llei encara no ha estat aprovada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

En primer lloc celebrar que tothom comparteixi el fet de què no hem de renunciar a tenir mecanismes per evitar aquest efecte "crida". Evidentment el Govern com en aquesta i en qualsevol altra qüestió ha acceptat al principi, estarà obert a buscar fórmules diferents de la presentada en aquest Projecte de llei per no perdre aquesta potestat i per evitar, doncs, que hi hagi una pèrdua de l'interès general en favor d'interessos particulars que pretenguessin, doncs, aquesta elusió de les bases impositives fent un mal ús d'un procés legislatiu, entenc, doncs, que compartim aquest principi. Sens dubte trobarem mecanismes en properes modificacions de lleis impositives per evitar que això pugui succeir.

I en tot cas només, dir-los-hi que no puc compartir aquesta darrera reflexió el Sr. Enseñat quant a l'article... no recordo ara exactament, de la Constitució, perquè evidentment, el Govern pot presentar els projectes de llei que vulgui. Però mentre no els aprovi aquesta Cambra, aquests no entraran en vigor, ni el dia de la seva publicació no qualsevol altre dia. Per tant, no es pot substituir a través d'un projecte de llei, en cap cas, el decret llei al que feia referència el Sr. Gallardo.

Evidentment, altra cosa seria entrar en la discussió si convindria o no tenir el decret llei. Però en tot cas, avui en dia no el tenim, i com que no el tenim, com més que presentem projectes de llei, fins que no són aprovats per la Cambra, evidentment, aquests no entraran en vigor, ni el dia de la seva publicació ni posteriorment ni anteriorment, senzillament no entraran en vigor si no els aproven els M. I. Consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i si no hi ha objeccions i vist el manifestat, proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de la Proposta d'aprovació de l'acceptació del Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament.

La Proposta d'aprovació fou publicada en el Butlletí número 66/2017, del 19 de setembre, i no s'hi ha formulat cap esmena.

Per part del Govern té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers, avui presento a aquesta Cambra la Proposta d'aprovació de l'acceptació del Conveni de la UNESCO relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament. Aquest Conveni del 1960 i que en l'actualitat ha estat ratificat per 103 països, ha sabut mantenir-se de plena actualitat.

És el primer i el més important instrument de la UNESCO que desenvolupa el dret a l'educació i que té com a principals objectius la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament i l'adopció de mesures per a la promoció de la igualtat d'oportunitats i de tracte en aquest àmbit.

Deixeu-me breument destacar les tres principals motivacions que han portat al Govern a portar avui aquesta Proposta d'aprovació de l'acceptació a la Cambra i que espero que tots vosaltres compartireu.

Primerament i segurament el més important, és el ple acord del Govern amb els valors de no discriminació defensats per aquest Conveni i que de fet ja estan alineats amb els eixos del nostre ordenament jurídic com per exemple amb l'article 6 de la Constitució, que defineix el principi de no discriminació, o el 20 que defineix l'educació com un dret per a tothom que a posteriori la pròpia Llei qualificada d'educació reprèn en el seu article primer.

En segon lloc, la voluntat de donar compliment a les recomanacions de diferents organismes internacionals com la pròpia UNESCO i el Comitè Europeu contra el racisme i la intolerància, l'ECRI, que ens han recomanat l'adopció del present Conveni.

I en tercer lloc, la voluntat del Govern de continuar consolidant l'educació com un valor propi d'Andorra que ens serveixi també per explicar-nos internacionalment.

Més enllà d'aquestes motivacions el Govern també ha analitzat si l'adhesió a aquest Conveni implicava la necessitat d'alguna modificació legislativa i la resposta és que no caldrà realitzar adequacions. Tot i la complexa estructura educativa del país, amb els tres sistemes educatius, la lineació del nostre ordenament jurídic propi als principis del Conveni i al fet que tant França com Espanya ja hi estan adherits, ens facilita la nostra pròpia acceptació.

Sres. i Srs. consellers, deixeu-me acabar aquesta breu intervenció sol·licitant el vostre vot positiu a aquesta Proposta d'acceptació per donar un senyal fort de consens de la societat andorrana al voltant dels valors universals que defensa el Conveni que avui ens ocupa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part dels grups parlamentaris, tenen la paraula els Srs. consellers.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, pel Grup Mixt.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Seré molt breu.

L'educació representa un dels pilars de l'Estat del benestar i a més, al nostre país, l'educació representa una fita aconseguida durant anys que ens situa a l'avantguarda mundial. Tot i que el nostre sistema educatiu es basa en la inclusió i no discriminació de cap tipus, la ratificació d'aquest Conveni ens ajuda a mostrar al món el nostre sistema educatiu admirat per molts.

Com no pot ser d'una altra manera, el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP dins del Grup Mixt també, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposta d'aprovació de l'acceptació del Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament és sens dubte un acte transcendent.

Malgrat no haver-lo adoptat fins avui, el nostre país hi ha estat sempre compromès. La nostre Constitució garanteix un dels drets bàsics de les persones com és l'educació per a tothom, igual que també rebutja qualsevol discriminació en aquests i altres àmbits.

Com no pot ser d'una altra manera el meu vot serà, doncs, favorable a l'acceptació de l'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn dels consellers socialdemòcrates, dins del Grup Mixt, Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Quan vaig començar l'anàlisi del Conveni de la UNESCO, relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament, anava convençuda que la meua intervenció seria un pur tràmit.

Els socialdemòcrates solem donar suport als convenis internacionals proposats per Govern.

Ara bé, en aquest cas, he de reconèixer l'estupefacció creixent que vaig sentir mentre m'endinsava en el document presentat per l'executiu de DA.

Concretament, i ho ha dit el Sr. ministre, estem parlant d'un Conveni vell de gairebé 60 anys, 57 per ser més exactes, ja que és un Conveni del 1960.

Evidentment, tots els organismes de l'ONU ens mereixen el més gran dels respectes.

I sens dubte, aquest Conveni era un gran avenç i segurament avantguardista per molts països en el moment de la seva elaboració.

Avui podem estar d'acord amb moltes de les seves disposicions, però no podem amagar que algunes d'elles ens semblen obsoletes, desfasades, i fins i tot fora de lloc en l'època actual. Concretament pensem que com a molt, poc ens aporten a dia d'avui.

I les citaré:

La primera, els hi llegeixo l'article 2: "Quan són admeses per l'Estat, les situacions següents no es consideren constitutives de discriminació en vista de l'article 1 d'aquest Conveni: a. La creació o el manteniment de sistemes o d'establiments d'ensenyament separats per a alumnes dels dos sexes [...]."

No sé si aquesta disposició/excepció només ens xoca als socialdemòcrates però francament nosaltres pensàvem tenir totalment superat aquest debat i aquesta possibilitat.

Algú de vostès subscriu aquests preceptes?

Algú vol retornar a escoles únicament femenines, en les quals s'ensenyava a brodar, a cosir i a cuinar i sobretot a esdevenir una bona mestressa de casa?

O potser a escoles únicament masculines, en les quals es podia inculcar la duresa masculina i la seva superioritat i es capacitava el gènere masculí per manar en la societat?

Tranquil·litzeu-nos!!! No anem per aquí, veritat?

Continuo amb l'anàlisi del Conveni.

Una altra cosa que ens interpel·la, en tot cas, a nosaltres, els socialdemòcrates és, i ara llegiré un fragment de l'article 5.1.b del Conveni.

"Article 5. 1. Els estats part d'aquest Conveni acorden:

[...] b) 2n, d'assegurar, segons les modalitats d'aplicació pròpies de la legislació de cada estat, l'educació religiosa i moral dels infants d'acord amb les seves pròpies conviccions [...]"

És a dir, que a través de l'acceptació d'aquest Conveni, que recordem està per jerarquia jurídica per sobre de les lleis nacionals i fins i tot de la Constitució, l'Estat estarà obligat a assegurar ensenyament de religió a qualsevol infant quan els pares en facin la demanda. És a dir, religió catòlica, però també musulmana, jueva, hinduista, ho la que sigui.

No sé com ho veuen vostès?

Però en tot cas, els socialdemòcrates defensem la laïcitat de l'Estat andorrà.

Una altra cosa, evidentment, és que tot ciutadà tingui el dret a practicar la seva religió, sigui quina sigui, en l'àmbit privat. I això, evidentment, ho respectem i ho defensem!

Un tercer punt que ens permet posar en evidència l'obsolescència d'aquest Conveni són els preceptes de l'article 4:

"Article 4. Els estats part d'aquest Conveni es comprometen també a desenvolupar i a aplicar una política nacional tendent a promoure, amb mètodes adaptats a les circumstàncies i als costums nacionals, la igualtat d'oportunitats i de tracte en l'àmbit de l'ensenyament, i especialment a: a. Fer de l'ensenyament primari un ensenyament obligatori i gratuït; generalitzar i fer accessible a tothom l'ensenyament secundari en totes les formes [...]"

Mirin Srs. consellers i Sres. conselleres, la Llei qualificada d'educació del 1993, que ja té 24 anys (i segurament la llei anterior també ho contemplava) diu:

"Article 7. 1. L'escolaritat obligatòria inclou els nivells de primera i segona ensenyança. Comprèn des dels 6 anys fins als 16 anys."

I fins i tot el punt 2 diu:

"2. Tot infant tindrà el dret de ser escolaritzat a partir dels 3 anys, si els pares o el tutor així ho demanen."

"Tendent a promoure que l'ensenyament primari sigui un ensenyament obligatori i gratuït", això diu el Conveni!!!!!!!

No ho troben obsolet?

Segurament no volem sortir més en les llistes negres que devem compartir amb països en via de desenvolupament. Això ho entenem.

Ara bé, potser si una documentació més extensa hagués acompanyat el Conveni hauríem entès coses que ara mateix ens han passat per alt.

A més, sembla que vostès no han seguit les recomanacions del seus propis experts o si ho han fet, no en tenim constància.

L'informe jurídic que ens venia adjuntat amb el Conveni, elaborat per una jurista del propi Ministeri d'Afers Exteriors, aconsellava fer per part d'Andorra una declaració interpretativa que hauria acompanyat el Conveni, en la qual Andorra faria palesa la seva especificitat en matèria d'educació.

L'objectiu segons l'informe jurídic de Govern, era fer constar l'existència dels dos convenis bilaterals que tenim acordats amb França i Espanya que fan que l'ensenyament públic a Andorra estigui compost per tres sistemes educatius, de fet dos d'ells es regeixen gairebé essencialment per normes dels nostres països veïns i que, per tant, no les establim nosaltres.

És cert que França i Espanya són signataris d'aquest Conveni. França el va ratificar el 1961, és a dir fa 56 anys i Espanya el va acceptar el 1969, fa 48 anys.

També, aprofito per dir que aquesta declaració interpretativa, recomanada pels seus propis serveis jurídics, hauria pogut explicar el nostre avançament en educació, com tot país desenvolupat al segle XXI. Ens hauria permès estar més còmodes amb aquesta ratificació tant tardana i que sembla que ara pot explicar com si necessitéssim aquesta acceptació per posar-nos a la norma.

Entenem que potser no se'ns ha explicat prou bé l'interès de la ratificació d'un Conveni amb punts anacrònics o, en tot cas, ja ho he dit abans, alguna cosa se'ns escapa.

És un Conveni que, al nostre entendre, mereix ser actualitzat als temps actuals per part de la UNESCO i els països que l'han ratificat.

Mirin, nosaltres, avui per principis i per prudència de no comprometre legislacions futures els deixarem aprovar sense la nostra ajuda aquest Conveni. Perquè de fet, tampoc els calen els nostres vots.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal hi ha intervenció...

Sr. Ferran Costa teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Ja m'avanço i els confirmo que el Grup Parlamentari Liberal sí que donarà ple suport a aquest Conveni.

De fet, aquesta Proposta d'aprovació de l'acceptació del Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament, per a nosaltres és un pas important i un pas que calia fer.

De fet tots compartim a la Cambra que l'educació és un dret humà, així ho comparteixen moltes constitucions, la nostra concretament a l'article 20 ho explicita de manera palesa, "tota persona té dret a l'educació la qual s'ha d'orientar vers el desenvolupament ple de la personalitat humana i de la dignitat tot enfortint el respecte a la llibertat i els drets fonamentals". I també ho fa la declaració universal dels drets humans.

És cert que aquest Conveni és de l'any 1960 i que la seva signatura i la seva ratificació aquí, doncs, pot sorprendre a alguns, però com deia el ministre, la seva vigència en global, amb una perspectiva globalitzada, i tenint en compte que estem i volem ser una actor important en l'àmbit internacional que ens permeti posar en relleu el nostre actiu, l'actiu de l'educació, aquest tractat internacional que no és més que ser conformes al dret internacional i ha de donar cabuda a especificitats i situacions molt concretes arreu del món, a nosaltres no ens ha de fer tremolar el pols i ratificar amb tota la contundència aquest Conveni.

Aquest Conveni, de fet, al fons del seu articulat, el que fa és posar en relleu i assegurar la igualtat d'oportunitats, lluitant contra la discriminació i adoptant mesures per promoure la igualtat d'oportunitats.

Suposo que aquí en aquesta Cambra no hi pot haver cap persona en desacord amb aquestes afirmacions, i el nostre sistema educatiu que hem posat sempre

com un valor i l'hem posat com un actiu de país, va molt més enllà, moltes vegades, de les premisses que estan contemplant ja a hores d'ara aquest Conveni. Amb la qual cosa, estar avançats en els temps no és pas una cosa desafortunada, sinó que ens ha de permetre treballar en l'àmbit internacional de manera categòrica per poder presentar quins són els valors, en aquest cas, en l'àmbit educatiu del nostre país.

És per aquests motius que el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata té la paraula la consellera, Sra. Meritxell Palmitjavila.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Gràcies Sr. síndic.

L'acceptació del Conveni relatiu a la lluita contra la discriminació en l'àmbit de l'ensenyament no és res més que una formalitat i la culminació del treball dut a terme en l'àmbit educatiu a Andorra d'ençà l'any 1900 amb l'obertura de l'escola primària francesa.

L'estructura educativa del nostre país és peculiar pel fet que hi coexisteixen diferents sistemes educatius forans. Aquesta és l'estructura educativa andorrana d'ençà que el poble andorrà va assumir la seva plena sobirania amb la promulgació de la Constitució l'any 1993.

La Llei qualificada d'educació aprovada també el mes de setembre del 1993 estableix l'estructura educativa andorrana a partir d'aquesta realitat, la de diversos sistemes educatius que coexisteixen dins d'una sola estructura educativa.

La present llei desenvolupa el dret de tota persona a l'educació, dret que la Constitució reconeix amb el caràcter de fonamental i estableix l'escolarització obligatòria i gratuïta fins als 16 anys, el dret dels adults a la formació bàsica i el principi d'igualtat en l'accés als nivells superiors de l'ensenyament. Es refereix també als drets dels pares d'alumnes a escollir el tipus d'educació que desitgen per a llurs fills, així com els drets dels alumnes amb una èmfasi important en l'atenció dels alumnes amb necessitats educatives específiques que es regeix segons el principi d'integració i que avui dia ja no parlem d'aquest concepte, sinó que fins i tot hem fet un pas endavant parlant del principi d'inclusió.

L'Organització de les Nacions Unides per a l'educació, la ciència i la cultura va aprovar el

Conveni el 14 de desembre del 1960, amb tot. El desplegament legislatiu i reglamentari efectuat a rel del desenvolupament de la Llei qualificada d'educació, sorprèn que la proposta d'adhesió al Conveni no arribi a aquesta Cambra fins a data d'avui, al 2017. L'important, però, és que Andorra ja fa temps que treballa en la millora de l'aplicació de mesures tendents a promoure la igualtat d'oportunitats i de tracte. I podem assegurar que Andorra ha fet els seus deures i ha demostrat i demostra el ple acord amb els valors de no discriminació defensats en aquest Conveni.

La Llei qualificada d'educació configura els centres públics d'una forma molt àmplia, entenent com a tals no sols aquells que depenen de l'Administració de l'Estat, sinó també tots els altres que, lligats per conveni, concert, contracte o altra fórmula d'acord de voluntats amb el Govern, serveixin finalitats públiques, una estructura altament enriquidora i complexa alhora.

La complexitat d'aquesta ens obliga a no baixar la guàrdia, i l'Estat andorrà ha de continuar vetllant i ser el garant del reconeixement d'aquests valors de no discriminació a tots els sistemes educatius del país i dotar-se dels mecanismes per fer-lo efectiu si escau.

Vull acabar compartint amb el Govern la voluntat de continuar consolidant l'educació com un valor propi d'Andorra, que ens serveixi també per explicar-nos internacionalment, tal i com ho hem pogut fer aquest principi del mes d'octubre a l'Assemblea Parlamentària de l'OSCE celebrada a Andorra.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata dona suport a la Proposta d'adhesió al Conveni relatiu a la lluita contra la no discriminació en l'àmbit de l'ensenyament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Eric Jover.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, voldria expressar el meu agraïment als membres del Grup Mixt, a la consellera Bonet i al Sr. Naudi, al Partit Liberal i al Grup Demòcrata per donar recolzament a aquesta proposta d'aprovació d'aquest conveni, que jo crec que és molt important.

Després també m'agradaria deixar palès la capacitat que té la consellera Gili a sorprendre'm. Realment

avui no m'ho esperava això consellera, i n'estic segur que també haurà sorprès o sorprendrà quan se n'assabentin els diferents partits socialdemòcrates d'arreu del món, perquè no m'ha quedat clar si s'abstindrà o si votarà en contra, però em sembla com a mínim curios.

És evident que la situació a Andorra va més enllà del que preveu aquest conveni i aquí subscriu completament les paraules que ha dit el conseller, Sr. Ferran Costa en el sentit de què un conveni internacional sobretot de l'àmbit de les Nacions Unides, de la UNESCO ha de tenir en consideració condicions globals. És a dir idiosincràsies molt particulars i en aquest sentit s'han d'entendre doncs les matisacions que introdueix l'article 2.

La nostra legislació va més enllà, és veritat, i crec que n'hem de ser orgullosos i hem de continuar treballant en aquesta línia. Però també aquest conveni té la virtut de ser dinàmic en el sentit de què el propi article 6 preveu que els diferents estats que en formin part doncs prestaran la màxima atenció a les diferents recomanacions que es faran en el marc de la conferència general, que llavors avançarem cap un conveni entenc, gràcies a les seves recomanacions cada cop més estricte en el sentit de respectar les oportunitats i la igualtat en el que és l'àmbit de l'educació.

També el propi article 7 ens obliga a retre comptes, anar explicant quins són els moviments que nosaltres fem per anar cap a aquesta lluita contra la no discriminació. Jo crec que això també és important, la necessitat d'explicar-se a l'exterior i de ser transparent sobre la nostra situació.

També si no li sap greu m'estalviaré d'explicar el proper cop que ens vingui un representant del Consell d'Europa, que vostè considera que aquests elements que ells consideren necessaris i que ens van dient que els hauríem de complir i que ens hi hauríem d'alinear, doncs vostè considera que està obsolet i que no s'ha de tenir en consideració.

De fet, el propi 2010 rebem una carta de la UNESCO on es recorda que tan sols hi ha 95 països signataris que han ratificat aquest conveni i mostra la importància de continuar lluitant perquè aquest conveni estigui cada cop més ratificat.

De fet, dels 95 del 2010 ja s'ha passat, si la Cambra ho considera oportú, a 104. Jo crec que hem evolucionat i haurem de continuar evolucionant.

Francament Sra. Gili, m'ha sorprès moltíssim, jo crec que algunes de les al·legacions que fa mostren que potser s'ha llegit els articles del conveni un per un però que no ha entès ni que és un conveni internacional en l'àmbit de la UNESCO, ni potser el concepte global que s'amaga darrera d'aquest

conveni. Jo crec que és un pas important per Andorra, és un pas important per explicar-nos a fora i crec i estic agraït a la Cambra perquè crec que tindrà el suport majoritari dels altres grups.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre, vostè ha estat sorprès, ja li he dit jo que jo també vaig estar sorpresa llegint el conveni.

A veure, nosaltres, no sé si és que no m'he explicat prou bé, és a dir sempre solem compartir totes les coses, aquests tipus de tractats que ens vénen des d'Europa. Aquí també hi ha moltíssimes coses que les compartim, no hi cap problema, amb això hi estem evidentment a favor de lluitar contra la discriminació, faltaria més, amb això no hi ha cap problema. L'única cosa que li he dit és això, que francament jo penso que aquest conveni a la seva època estava molt bé però ara han passat molts anys.

En relació amb els organismes internacionals, escolti no cal que els hi digui res de què si nosaltres hem fet qualsevol cosa, que ens vingui a veure i els hi explicarem la postura perquè miri, jo no pretendré ser una especialista en convenis i tractats internacionals però sí que sé una mica del que van, i per tant, entenc que aquests tractats no són inamovibles i se'n pot parlar i també és important justament que els països, els signataris o els que vulguin acceptar aquests convenis doncs que donin la seva opinió. I jo penso que segurament si els països desenvolupats com podem ser nosaltres, els hi posem sobre la taula que fa falta una actualització, doncs entenc que no hi ha d'haver cap problema amb què evidentment no ho faran només perquè ho diem nosaltres, però si ho van dient varis països entenc que no hi ha d'haver cap problema. És el que li deia abans, és un conveni que potser per certs països africans doncs evidentment sí és d'actualitat tot el que es demana, però nosaltres jo entenc que estem molt més enllà.

Sobre l'al·lusió dels socialdemòcrates, miri crec que ni li contesto perquè francament no veig que hi té a veure.

A veure, el que li deia, és a dir jo penso que vostès potser han fet això d'una manera molt ràpida, ha

sigut un curt tràmit. Vostès si acompanyaven aquest conveni amb la memòria explicativa convenient que explicava la nostra situació, doncs ja està, no hi ha cap problema, ho haguéssim acceptat. El tema és que ens molesta això perquè és el que li deia abans, sembla que ens hagin hagut d'estirar les orelles perquè ens posem les piles. És a dir que jo estic d'acord que hi ha coses que estan molt bé, que estiguem amb la UNESCO, que anem seguint les recomanacions, els informes i el que faci falta però si us plau, com a mínim que el Govern d'Andorra adjunti aquesta memòria explicativa que ho permet en fer els convenis internacionals, en la qual expliqui la nostra situació. I a partir d'aquí estem tots confortables.

I en quant al vot, no hi votarem en contra, ens abstindrem però lamentem que el Govern, pensem que podia haver fet molt millor la seva feina i no ho ha fet, més que res, jo crec que és això el que volia deixar avui en evidència.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun senyor conseller...

Sr. ministre.

El Sr. Eric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

No m'estendré massa. Tan sols dono un parell d'elements que crec que s'haurien de remarcar.

Jo estic d'acord que els convenis és necessari d'anar-los adequant i segurament és més fàcil adequar-los des de dins. Jo crec que Andorra, a més a més en l'àmbit de l'educació estem molt presents internacionalment i com que havent ratificat aquest conveni, jo crec que també podrem participar a la seva possible modificació de fer-lo avançar cap a un text que ens hi puguem sentir que va més enllà de l'actual text.

També crec, que potser avui no és adequat criticar aquest Govern, si és aquest Govern que ha aportat aquest text a acceptació i doncs altres governs d'altres grups polítics haguessin tingut aquesta ocasió. Nosaltres ho hem fet, li sap greu que no haguem integrat una memòria explicativa per vostè una mica més detallada. Jo pensava que era suficientment clar aquest conveni i que doncs que tots érem coneixedors de la situació de l'educació al nostre país.

Potser l'últim element, comentar-li que per exemple, Mònaco va fer la seva adhesió en aquest conveni al 2012, és a dir que tampoc no fa tant temps.

Jo crec que el que és important és continuar avançant, continuar mostrant que aquest Govern i aquesta Cambra, més enllà de debats polítics, aposten clarament per l'educació del país, i jo crec que avui donem un pas més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions, obrim tot seguit un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

25 vots a favor, cap en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovada la proposta.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspendríem la sessió durant un quart d'hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 11.15h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 11.44h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem tot seguit al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de transferències als comuns.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 71/2017 del 12 d'octubre. Intervé per exposar l'informe de la comissió el M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 19 de setembre de 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de transferències als comuns.

Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en els decurs de les reunions celebrades el dia 5 i 10 d'octubre de 2017 ha analitzat el projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat projecte de llei li foren presentades 29 esmenes a l'article. 16 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-SDP, 13 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS. De les esmenes que hi figuren a l'informe de la ponència, una esmena s'ha aprovat per unanimitat i 28 esmenes no s'han aprovat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, us informo que han estat presentades un total de 13 reserves d'esmena pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, les quals serien defensades de la manera següent:

Les reserves 1, 2, 3, 4 i 12 serien defensades conjuntament.

La reserva 5 seria defensada de forma separada.

Les reserves 6 i 8 serien defensades conjuntament.

Les reserves 7 i 13 serien defensades de forma conjunta.

I les reserves 9, 10 i 11 també serien defensades de forma conjunta.

D'altra banda, hem rebut una proposta d'agrupació d'articles per al debat. Es proposa plantejar el debat i votació dels articles en 13 grups.

Un primer grup seria l'article 1, després l'article 2, després l'article 3.

Un quart grup inclouria els articles, 4, 5, 6 i 7.

Després separatament l'article 8.

Després, i aquest seria el sisè grup inclouria els articles 9, 10, 11, 12, 13 i 14.

La setena agrupació comprendria únicament l'article 15.

La vuitena l'article 16.

La novena els articles 17 i 18.

La desena els articles 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25, i les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

Després votariem separatament la disposició transitòria primera i després en un altre grup la disposició transitòria segona, la disposició derogatòria i la disposició final.

Per acabar, votariem el títol, l'índex, l'exposició de motius i els títols dels capítols i seccions.

Una vegada acabat això, i després d'haver finalitzat el debat i de conformitat amb el que disposen els article 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, procediríem a una votació final sobre el conjunt del text resultant, l'aprovació del qual requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Finalment recordo que aquesta votació final, tal com fixa l'article 112 del Reglament serà pública i oral per crida.

Iniciem doncs el debat de les reserves d'esmena.

Recordo...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, voldria fer un aclariment del que heu explicat Sr. síndic, si em permet.

A nivell de les votacions que s'han agrupat, heu dit que l'article 4, 7, 5...

Això és d'avui....

I heu dit també...

El Sr. síndic general:

Perdó, a nivell de l'agrupació dels articles....

Els articles 4, 5, 6 i 7 serien conjunts.

El Sr. Josep Pintat:

I això ha sigut avui?

El Sr. síndic general:

Com....

El Sr. Josep Pintat:

És que tenia un altre document, només votant l'article 4 i 7, i després hi havia l'article 8 sol, i després hi havia el 10, 11, que és el que heu dit ara.

El Sr. síndic general:

A mi no em consta aquest document....

El Sr. Josep Pintat:

Bé, molt bé, doncs gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, continuem doncs.

Recordo que el primer grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt són: la primera és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 7 de l'informe del ponent, proposant modificar el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

La segona és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 8 de l'informe del ponent, proposant suprimir el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2

La tercera reserva d'esmena és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 9 de l'informe del ponent, proposant suprimir el tercer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

La quarta és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 10 de l'informe del ponent, proposant suprimir el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

I la dotzena seria la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 27 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 19.

Passem doncs al torn d'intervenció d'aquestes primeres reserves d'esmena.

Té la paraula el Sr. Pere López Agràs.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Abans de passar a aquest primer grup de reserves d'esmena, voldria fer una molt breu referència a les motivacions de per què aquest debat, que com s'ha explicat, -ho ha explicat el Sr. síndic-, doncs segurament serà un debat llarg en el que hem demanat primer debatre les reserves d'esmena i després una votació separada article per article.

És cert que fa mesos que es parla d'aquesta reforma. Hi ha hagut un treball previ entre comuns i Govern i després hi va haver una sèrie de reunions tripartides entre el Consell General, els comuns i el Govern. També és cert que cap d'aquests debats ha estat públic. I finalment ens hem trobat davant d'una situació amb declaracions i contra declaracions, informes i contra informes, càlculs i contra càlculs

d'una reforma que és una reforma al nostre entendre molt important. Una reforma que en parlarem avui, que afecta a l'eficàcia administrativa, que afecta a l'equilibri territorial i a la justícia, que afecta a la qualitat dels serveis als ciutadans i dels costos que aquests serveis tenen els ciutadans, i per tant, ens semblava absolutament necessari que hi hagués un debat públic, gravat, enregistrat i que no ens trobem ni ara ni en futurs debats, perquè ens sembla que aquest és un debat que s'ha tancat una mica en fals en el moment en què el Grup Parlamentari Liberal doncs va subscriure el projecte que venia del Govern i que això ha impedit assolir uns consensos més amplis en matèria territorial i ha impedit també una reforma competencial més en profunditat en recerca de l'eficiència i eficàcia per part de les administracions públiques.

Per tant, no creiem que s'hagi de justificar el motiu d'aquest debat, però sí que semblava escaient a l'inici emmarcar-lo en el perquè d'aquest debat que certament pot ser llarg, però que ens sembla que avui és el dia perquè tots els posicionaments quedin clars, perquè tothom es pugui explicar, perquè quedin clares les aportacions que cada grup parlamentari hagi pogut fer al llarg del treball d'esmenes, i finalment no ens trobem quan calgui referir-se a aquesta reforma amb situacions incòmodes amb les que ens hem trobat sobre si s'havia dit o no s'havia dit o quins eren els postulats clars i concrets de cada grup polític.

Entrant ja al concret, a les cinc reserves d'esmena que es plantegen, que són les reserves d'esmena 1, 2, 3, 4 i 12. Una agrupació d'esmenes que responen bàsicament a totes aquelles esmenes vinculades a les definicions i a les dades necessàries per aquest projecte de llei de transferències.

Al nostre entendre, moltes d'aquestes definicions fan part d'aquest model que ens hi referirem al llarg del dia d'avui, aquest model simulat, no real i fins a molts punts arbitrari, que el Govern i alguns comuns han volgut imposar.

Al nostre entendre queda molt clar que la regulació de competències i transferències parteix de dos eixos bàsics. L'assignació d'unes competències als comuns, i per diferència doncs quines són les competències assignades al Govern i un finançament per fer front a aquestes competències.

Per tant, quan es parla d'aquest finançament, és lògic, no pot ser d'una altra manera, que aquest finançament vagi vinculat a les competències que finalment s'assignen als comuns.

Així doncs, si una part important de les competències comunals són les xarxes de serveis als comuns: xarxa d'aigües, xarxa d'enllumenat, xarxes

de separatives, sembla inconcebible que cap partida estigui destinada a finançar aquestes xarxes quan és una de les funcions principals de les nostres administracions comunals.

Per contrapartida, un criteri del que s'ha parlat molt i que apareix en aquest capítol de definicions, és un criteri que és el que s'ha nomenat per part del Govern i dels comuns que han impulsat aquesta reforma com una partida de pernoctacions, una partida que nosaltres no hem sabut vincular directament a quina és la competència comunal a la qual es pot assignar i per la qual em sembla que els diners que es perceben per aquesta partida són uns diners arbitraris, no justificats, destinats a finançar de manera afavorida unes parròquies respecte de les altres.

Perquè aquest és, segurament un cop veiem les definicions -i després parlarem també perquè hi ha una reserva d'esmena-, específica per aquelles sancions que es volen imposar a comuns que no han complert amb algunes de les obligacions legals, aquest em sembla, aquest punt al que em referia amb el tema de les pernoctacions, és un dels elevats essencials que avui hem de tenir: si hem fet realment un càlcul de les necessitats de finançament que tenen les administracions comunals, o el que hem fet és una simulació per intentar assegurar els mateixos ingressos, ser hereus d'aquell pacte que va haver-hi a l'any 1993, un pacte que ens sembla que necessitava revisió, un cop es feia el càlcul real sobre criteris reals, quantificats i que en tot cas no pot ser d'una altra manera havien d'estar vinculats a les competències que se signen als comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, si desitgeu intervenir Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Quant a la reserva d'esmena 1, 2, 3, 4 i 12 de la Llei de transferències, jo entenc que aquestes esmenes posen en dubte el fons de la Llei. Entra en detall sobre la definició de les carreteres secundàries que entenc que han d'estar definides en la Llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària. A més, la definició de carreteres secundàries habitades és certament ambigua ja que no determina que representa un nombre significatiu d'habitatges o edificacions per ser considerats petits nuclis. Posteriorment canviar la definició sobre la pressió

que genera el turisme sobre les diferents poblacions amb el tema de les pernoctacions. Un país turístic amb les nostres dimensions que acull a 8 milions de turistes, cal considerar l'efecte que tenen les pernoctacions sobre les poblacions i sobre els serveis que han d'oferir als comuns per atendre aquesta població sobrevinguda.

També s'elimina la definició que determina la responsabilitat dels comuns sobre la separativa d'aigües, o la participació dels comuns en les polítiques mediambientals, socials i econòmiques, aspectes que considero que eren importants mantenir per la qual cosa no donaré suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per SDP, Sr. Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé...

El Sr. síndic general:

Teniu dos minuts.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies.

Bé, quant a la meua intervenció o les meves explicacions en relació a les reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata, doncs faré una intervenció que pot ser genèrica a les diferents reserves d'esmena presentades.

Bé, el model... Les reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata tenen a veure amb una modificació sobre un tronc comú del projecte de llei presentat pel Govern Demòcrata sobre les transferències comunals que des d'SDP no compartim. Doncs, quant a aquestes reserves d'esmena tendeixen a voler modular, i a modificar puntualment algunes disposicions d'aquest Projecte de llei però no intervenen en la substància del projecte, cosa que per part meua no comparteixo.

Així doncs, en el treball que vam fer en la Comissió Legislativa de Finances ja vaig expressar, a les esmenes presentades pel Partit Socialdemòcrata, el meu posicionament i tant és així que jo les votaré contràriament totes a excepció de la reserva d'esmena número 2 que coincideix amb una esmena que havia presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, farem una única explicació de vot per totes les esmenes.

El sentit de vot del Grup Liberal serà contrari. No donarem suport a les reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata perquè entenem doncs que en el debat que es va dur a terme en el si de les diferents reunions de la taula de negociació amb comuns, Govern i grups parlamentaris doncs, vam deixar palès que el model amb el que nosaltres ens sentim més còmodes i volem recolzar no queda representat en les propostes del Grup Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa al Grup Demòcrata, sense perjudici de què podem també afirmar, com han fet alguns dels que m'han precedit en la paraula, el nostre posicionament general en relació a les diferents reserves d'esmena pels membres del Partit Socialdemòcrata, el nostre vot serà contrari.

Quant a l'agrupació en concret que ara estem analitzant i abans d'entrar-hi potser, em referiré un moment a la prèvia que ha fet el Sr. Pere López en relació a lamentar l'absència de debats no públics al voltant d'aquesta qüestió. A veure, hi ha hagut debats en relació a l'opinió pública a través de posicionaments, entrevistes i de comunicats als mitjans de comunicació, però en relació a la feina parlamentària... A veure, tots els textos i totes les qüestions que s'han d'acabar dirimint en el Ple del Consell, es treballen en comissions que no tenen caràcter públic, i es considera que quan arribi el text al Consell doncs és quan hi haurà aquest debat públic. Per tant, no veig quin caràcter d'excepcionalitat ha tingut aquesta absència de debat públic fins avui, que avui hi és, però el Sr.

López ha remarcat això com si fos, ja dic, una cosa excepcional quan en realitat forma part de la normalitat més absoluta i de la garantia, en primer lloc de poder treballar amb confidencialitat com cal en el si del Consell General, i d'arribar al moment de transparència que és avui quan els temes es porten al Ple del Consell.

Per tant, estem dins la normalitat més absoluta i no hi ha hagut cap intenció de portar i de circumscriure aquest debat a termes d'una confidencialitat que no tocava i que el Sr. Pere López injustament intenta atribuir al procés d'elaboració d'aquestes dues lleis.

Bé, l'agrupació de reserves d'esmena que ara examinem fan referència, ho ha dit el Sr. López, a les definicions i els paràmetres de càlcul que porten o que donen peu a què aquests canvis de definicions i aquests canvis de paràmetres, a poder formular el seu plantejament alternatiu, o semi alternatiu al model de transferències.

No compartim els seus criteris. Pensem que els nostres, -i ens explicarem més endavant, si s'escau-, tenen uns nivells d'equilibri entre les necessitats, entre les diferents necessitats dels comuns, les diferents necessitats territorials d'Andorra i a la vegada fer compatibles aquestes necessitats dels comuns amb una vocació de política nacional. Pensem que assolim aquest equilibri amb el text que ha sortit consensuat de forma majoritària però no unànime de la taula negociadora i, per tant, com que no compartim el seu model alternatiu doncs, evidentment hem de votar que no als paràmetres i a les definicions que aquí ens proposen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

És curiós que quan el Sr. Pere López fa la seva introducció abans de defensar el seguit d'esmenes que miraré d'explicar... de reserves d'esmena, que el debat es tanca en fals... Suposo que deu dir que es deu tancar en fals sense perjudicar del que puguin votar els M. I. Consellers Generals perquè suposo que sense dir-ho, perquè vam arribar... ja veurem... a un acord amb el Partit Liberal. Si això és tancar en fals un acord global on gairebé tots els comuns hi estan d'acord, on forces tan importants com el Partit Liberal Andorrà i Demòcrates per Andorra hi estan d'acord, és tancar-ho en fals... Doncs, és la seva manera de pensar.

No he dit: Gràcies Sr. síndic. He començat la intervenció sense dir: Gràcies Sr. síndic.

I penso que el Sr. Pere López no defugirà d'aquest debat, però anem a explicar a l'opinió pública quins són els seus plantejaments. Doncs, ara ens toca debatre les esmenes que vostè ha presentat sobre el Projecte de Llei qualificat de transferències als comuns.

Primer de tot, Sr. López, deixi'm que li digui que al llarg de les meves exposicions intentaré fer-li veure que vostè no té cap model alternatiu... No en té cap. No el té perquè mai l'ha presentat, i m'explicaré, i les seves modificacions i les meves van encaminades a canviar el nostre projecte de Llei. Com bon economista ha agafat així l'Excel i ha canviat les fórmules que nosaltres vam pensar i reflexionar, una mica per qüestions, -en la meua intervenció general ja ho explicaré-, i ho dic així de clar per qüestions purament electoralistes. Uns canvis que són, a més d'una actuació li diré, incongruents anant fins i tot, -fixi's bé en les meves paraules-, anar en contra fins i tot del seu posicionament en reunions de treball. El seu primer document parlava de pernотacions. Sí, sí, no farem com l'altre dia, no els tinc tots, també els passarem a la premsa. Parlaré de pernотacions i ara ho deixo per ells.

Però jo penso que devem una explicació a la ciutadania i vull ser clar i vull contestar-li una per una a la seva reserva.

Primer de tot, intentaré organitzar les seves esmenes 1, 2, 3, 4 i 12 perquè els oients ens puguin entendre i puguin entendre la seva voluntat, i passar això no serà fàcil, no per la seva mala voluntat perquè és veritat que vostè amb el seu Excel presenta una proposta diferent a la nostra.

En definitiva amb aquestes esmenes el que vostè pretén és suprimir algunes definicions i afegir-ne alguna de nova al nostre projecte per poder introduir al seu sistema de càlcul, el del PS, basat en una única variable que substitueix la nostra de pernотacions alhora que és poc objectiva i genera dificultat de càlcul, -ja m'explicaré. En aquest sentit també, suprimeix els criteris que no farà servir com: les pernотacions, amb l'esmena número 2, la separativa d'aigües en l'esmena número 3, les inversions sostenibles en l'esmena número 4. Així doncs, pot introduir una nova definició d'un nou criteri en el sistema de càlcul fent allò que diu de l'Excel. Per aquest motiu introdueix una nova definició de carreteres (esmena 1) i la manera de com el Govern ha d'aconseguir l'obtenció del càlcul d'aquest paràmetre (en l'esmena 12). Ja sé que tot això és molt feixuc. Sr. López, intentaré explicar-me de la

millor manera possible dins d'aquest desordre, i jo gairebé diria, despropòsit.

Dit això anem a pams. Pel que fa la vostra esmena 2 que vol suprimir la definició de pernотacions i doncs eliminar aquest paràmetre del sistema de càlcul de la transferència als comuns. Li he de ser sincer Sr. López, aquesta esmena em va més sorprendre, ja que en la vostra primera proposta, -ho he dit fa un moment-, incloïen les pernотacions dins del sistema de càlcul, i més endavant vam decidir, sense cap motiu d'interès nacional, suprimir aquest criteri. Això és la veritat!

També vull comentar, que en la nostra primera proposta atribuïem un pes del 10% a les pernотacions que s'havia reduït, -i és la proposta que avui es sotmet a votació-, al 7% en l'actual projecte.

Però anem al fons de la qüestió, Sr. conseller, perquè des del Govern decidim incloure aquest nou paràmetre de pernотacions complementant, així els criteris tradicionals que els M. I. Consellers ja coneixen. Nosaltres entenem... Perquè aquí hem vingut a explicar un projecte que és capital i pensat. Nosaltres entenem que els serveis que presten els comuns es poden diferenciar, a grans trets, en dues grans famílies. L'una de serveis socials pels habitants de la parròquia com són: les guarderies, el casal de gent gran i els esplais també pels joves. I l'altra de serveis bàsics que pertanyen als comuns i que es poden veure alterats en funció, -en parlava la Sra. Sílvia Eloisa Bonet-, del nombre de pernотacions que rep cada parròquia al llarg de l'any. En aquesta segona família trobaríem la resta de serveis, a saber: l'aigua, la higiene, la recollida de residus... Sr. López, sembla interessant el que estic dient; la treta de neu... a mi en tot cas m'ho sembla així; la gestió de la circulació, entre altres.

Estarà d'acord amb mi, que aquests serveis es veuen alterats per l'augment de la població durant els períodes de màxima afluència turística. I en un país on el turisme és un dels pilars principals de la nostra economia és, com a mínim, coherent que tots treballem per conservar-lo i per donar-li els serveis que es mereix.

En aquest sentit, a ningú se li escapa que en una parròquia amb capacitat hotelera s'ha de disposar d'una capacitat d'emmagatzematge d'aigua per donar serveis, d'aparcaments a disposició, o d'una treta de neu més eficient i ràpida, entre altres. També cal apuntar que l'estacionalitat del turisme requereix disposar de manera puntual d'aquests serveis, fet que provoca un sobre cost pels comuns en la prestació d'aquests serveis. Fins aquí em sembla que tot això és lògic.

Per aquests motius vam decidir incloure aquest paràmetre. Encara més, Sr. López, sabedors de l'existència, -i perquè hi ha coherència amb tot el que hem fet-, l'existència d'un registre oficial, el ROAT, es va creure pertinent fixar aquest paràmetre, així tindríem un sistema de càlcul realista i objectiu i que es pot mesurar, a diferència, -i m'explicaré-, de la seva proposta.

La seva esmena número 3 pretén suprimir, aquest cop, la variable de separativa d'aigües. En aquest sentit, amb aquesta esmena de supressió, des del Partit Socialista, elimineu el compromís adquirit per part dels comuns referent a la separativa. Deixi'm que li faci una breu cronologia de la situació, ja l'any 1992, es signava un acord complementari sobre la col·laboració entre els comuns i el Govern relatiu a la construcció, explotació i manteniment dels col·lectors d'aigües residuals i llurs plantes de tractament. En aquest acord es clarificava que els comuns es feien càrrec de la gestió i del finançament dels treballs de construcció, explotació i manteniment dels col·lectors secundaris i que els col·lectors generals eren competència del Govern. En el mateix acord es definia que els comuns es comprometien a disposar de la xarxa separativa de pluvials i de residuals, i que evidentment solament es podien embrancar als col·lectors generals aquells col·lectors secundaris que solament transportessin aigües negres o el que diem vulgarment aigües brutes.

Dit d'una altra manera aquest acord del 1992 defineix la competència dels comuns i del Govern en matèria de col·lectors d'aigües i a més especifica que s'ha de fer una separativa d'aquesta en dos, una xarxa per les pluvials i una altra xarxa per les residuals. Així les pluvials, les netes, poden anar directament al riu per no saturar les estacions depuradores, també en parlarem; i les residuals, les brutes, han de transportar-se per una xarxa separada que les porti a una estació depuradora.

Més endavant, al febrer del 2005, aquest conveni es va tornar a signar entre el Govern i els comuns, entre altres pel compromís contret amb els països veïns de millorar la gestió de l'abocament d'aigües residuals.

En aquell moment vam fixar una reducció, i la vam fixar conjuntament Govern i comuns, una reducció gradual de les aigües pluvials que entraven dins de la xarxa de les aigües residuals. Així vam estipular que al 2015 només es podia barrejar un 20 % de les pluvials dins de les residuals. Aquesta era una clara voluntat per protegir el nostre medi ambient i per depurar les aigües del nostre país de forma eficient.

Seguidament... perquè s'ha de conèixer tot Sr. Pere López perquè em sembla que no ho coneix tot això... Seguidament... En tot cas, no hi ha cap mal en recordar-ho... Seguidament, al 2011, el Govern fa una anàlisi de la situació, constatant que cap comú està complint amb els objectius fixats en el conveni i de mutu acord... de mutu acord! es signa una addenda al conveni entre d'altres redefinint objectius, i es fixa aquest cop assolir un 20% almenys a l'any 2018.

Deixeu-me exposar-vos algunes dades que il·lustren el cost i la disfunció de no complir aquesta competència comunal de la separativa d'aigües.

Al 2013 quan es signa l'addenda del conveni del 2005 entre comuns i Govern estimava que el cost de tractar tota l'aigua neta que hi ha als col·lectors per no haver fet les separatives és de més de mig milió d'euros. De la mateixa manera al 2013, vint anys després de la signatura del conveni del 1992 després, de la signatura del conveni de l'any 1992 que acompanyava la primera llei de transferències cap comú complia amb els objectius i alguns comuns arribaven a nivells de més de 800% d'abocament d'aigües pluvials, d'aigües paràsites, dins de les residuals.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

És a dir que per cada litre d'aigua residual als col·lectors hi circulaven 8 litres d'aigua neta o d'aigües pluvials.

Així doncs, des del Govern... em permetrà Sr. síndic, perquè aquí s'agrupen, perquè ho puguin entendre els que ens estan escoltant, no una reserva d'esmena, sinó cinc reserves d'esmena i el que intento, si amb el seu permís, és de ser molt clar per respecte al conseller general.

Així doncs, des del Govern pensem i defensem...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, tot i així us heu d'atenir al temps.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Així doncs, des del Govern pensem i defensem que aquesta competència de separar les aigües és bàsica pel bon funcionament de les depuradores, i pel bon compliment dels compromisos internacionals i també per millorar la qualitat de l'aigua i mantenir la biodiversitat del nostre país.

Pel que fa a l'esmena número 4 em vaig sorprendre encara més. Em va estranyar que un conseller socialista eliminés una proposta que vol millorar les condicions de vida de les generacions actuals sense comprometre les condicions de vida de les generacions futures. En definitiva una proposta que protegia el medi ambient tenint com a objectiu construir un país sostenible per a les futures generacions. Aquest era el criteri.

En aquest sentit, amb aquest percentatge de transferència cap als comuns es vol premiar a les parròquies que potenciïn les seves inversions en l'àmbit de la prestació de serveis socials i sociosanitaris, de l'eficiència energètica, de l'afavoriment d'hàbits saludables i la protecció al medi ambient. I vostè ho suprimeix.

Aquesta partida pretén fomentar i premiar amb més transferència als comuns que efectuïn inversions de caire sostenible. Al contrari de l'antiga llei que condicionava les administracions amb un percentatge d'inversions obligatori que no es respectava mai. De fet, aquell criteri de la llei de transferències es va anar modificant amb el pas del temps variant els percentatges.

Finalment, una proposició de llei va eliminar aquesta obligatorietat i deixant sense efecte l'acumulació de romanents afectats dels comuns. Per anar de pressa, més de 126 milions d'euros. De res serveix fer una llei que no es compleix.

Finalment, a les seves esmenes número 1 i 12, -ja estic acabant les esmenes perquè és llarg- un cop suprimides les definicions dels criteris que presentem estableix la seva definició i la seva manera de calcular la variable.

Així, la seva variable és les carreteres secundàries.

Sé que el temps està comptat i tindrà ocasió, segurament quan fem el debat general d'explicar-me.

Vostè fa una proposta i fa unes classificacions que no existeixen avui dia dins de l'ordenament de les denominacions de les carreteres i com que el desconcert és tan increïble i que no té cap classe de capacitat de poder dir si una carretera és urbana o no és urbana. Donaré un exemple, és urbana o no és urbana aquella carretera que hi ha una edificació i de l'altre costat no hi ha res durant 500 metres. Vostè, i acabo Sr. síndic fent un esforç de ser el més concís possible, com que no sap ni com definir-ho i a demés ho fa genèric i diu serveis, ho encomana amb una llei que no pot admetre de cap de les maneres arbitrarietats perquè en definitiva estem parlant de transferències als comuns, ho encomana amb una facilitat increïble a què ho calculi el Ministeri d'Ordenament del Territori, la qual cosa -i acabo Sr. síndic-, si vostè sap com es calcula, estic segur, avui

no hi és precisament aquí, que el Sr. Jordi Torres Falcó li agradaria conèixer-lo perquè seria molt interessant de conèixer-lo, perquè verdaderament seria una persona que, per dir-ho per capbaix, seria un superdotat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, hi ha alguna intervenció...

En primer lloc pel Partit Socialdemòcrata, presentador de les reserves d'esmena.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només molt breument, bé, jo no lamentava que no haguéssim tingut un debat públic, el que deia és que avui dèiem de tenir, perquè no ens passi el que ens està passant, de si en les reunions s'havia dit, s'havia comentat, és l'opinió d'una contra l'opinió d'un altre. Llavors deia que avui és l'ocasió. No he fet cap crítica del procés, ni que les actes que es fessin a la reunió tripartida no fossin unes actes relacionant tot el que es deia, sinó només dels acords. El que estic dient és que avui és l'ocasió per aquells que vulguin, perquè veig que hi ha alguns grups parlamentaris que no tenen especial ganes de parlar, però en tot cas avui és l'ocasió de dir, d'explicar el que cadascú ha fet, el que cadascú ha aportat les seves visions, i aquí sí que difícilment després es podrà dir que un no va dir una cosa o ho va dir, perquè es podrà llegir el diari de sessions perfectament.

Quant a la intervenció del cap de Govern, que permeti'm que l'he trobat una mica nerviós, Sr. Martí. Quan ens diu socialista, normalment és que està nerviós, i a més s'ha descuidat de dir "Gràcies Sr. síndic". Però en tot cas, vostè ens diu o li ha sentit malament que jo digués que el debat es tanqués en fals.

Jo volia recuperar una part de la primera intervenció. Estàvem fent una negociació a varies bandes en què hi havia varis comuns, en què hi havia varis grups polítics. En una primera instància semblava que vostès estaven més per la labor de trobar un acostament amb el Partit Socialdemòcrata, fins com deia en la primera intervenció, fins el dia en què el Partit Liberal va dir que subscribia el seu model, un model que no inclou tots els comuns, vostè sempre diu gairebé tots els comuns, i sense fer modificacions d'aquest model, doncs, aquest model vostè va tancar les reunions i va dir que fins aquí havíem arribat.

Jo crec que hi havia marge de maniobra per consensos més amplis territorials i no deixar dos comuns fora, com el Comú d'Andorra la Vella i el Comú de Sant Julià, que podrien ser tres comuns perquè el Comú d'Escaldes també pensem que hagués hagut de dir alguna cosa.

I també s'haguessin pogut assolir consensos polítics més amplis. Vostè no va voler fer-ho, i això ens abocarà a parlar-ne a les properes eleccions, però la decisió va ser seva. D'aquella taula ningú es va aixecar. Vostè quan va tenir els vots del Grup Liberal va tancar la carpeta i per molt que s'esforci, una majoria dels ciutadans, perquè finalment els comuns d'Andorra la Vella i de Sant Julià, i jo crec que els ciutadans d'Escaldes no poden estar d'acord, tindrem ocasió de parlar-ne al llarg d'avui, -amb aquest acord amb el qual s'hi debat.

Per tant, nosaltres entenem que el debat es tanca en fals, perquè s'haguessin pogut assolir consensos més amplis.

Jo el deixo parlar amb el Sr. Cinca, perquè cada vegada que jo parlo amb els meus companys de grup sembla que m'esbronca, que no l'estic escoltant, i sí que l'estic escoltant, però a vegades, com tots fem, tenim l'ocasió i és escaient de poder comentar els temes amb els nostres companys de bancada.

Això en relació amb el debat en fals. Per tant, avui és el dia d'explicar-se. Li he d'agrair que com a mínim vostè sí que ha fet l'esforç d'intentar defensar el model, altres no ho han fet, però en tot cas, com deia, el que es faci avui quedarà escrit i quedarà escrit per ara, pel futur, per futures trobades d'aquesta reforma del model de competències i del model de transferències.

Vostè ens insistia amb el tema del criteri de pernoctacions, amb aquesta al·legació ens parlava dels dipòsits d'aigües dels turistes, i d'aquestes capacitats, i per tant d'aquesta necessitat d'incloure aquest criteri. Ens sobta que valori aquestes necessitats del turisme i les xarxes, i que per les persones que viuen a la parròquia no tingui cap consideració.

Nosaltres hem fet un criteri, una estimació en relació als quilòmetres de vies que donen serveis als nuclis poblats, als nuclis urbans i als nuclis que no són urbans però que estan habitats. És una proposta. És una proposta que està quantificada, perquè el que no li puc acceptar, Sr. Martí, i jo crec que això el desacredita, és que digui que el nostre model no existeix o que el nostre model només és una qüestió electoralista. En tot cas, vostè no pot compartir el nostre model com nosaltres no compartim el seu. Però el nostre model va ser presentat a les reunions tripartides, va ser distribuït, i per tant, va ser

explicat, tothom en disposa. I al damunt de la taula a les darreres reunions, abans que el Grup Liberal li donés els vots i vostè tanqués la carpeta, hi havia dos models, hi havia el model del PS i el model del Govern. I així es va plantejar en algunes de les reunions en què es van debatre i en el que alguns comuns, com la cònsol d'Andorra la Vella, el cònsol de Sant Julià es van manifestar que eren més partidaris del model del PS.

Per tant, quan vostè diu que no tenim model, que és una qüestió electoralista, crec primer que falta a la veritat i, segonament, que el desacredita perquè tot allò altre que ens pugui explicar pugui tenir uns indicis de veracitat.

I després em parla del medi ambient. Em parla d'aquest 10%, de les inversions sostenibles que ens volem carregar les definicions.

En la propera reserva d'esmena parlarem d'aquesta qüestió, però nosaltres proposem que un 25% de la transferència vagi destinada a aquestes partides, però després ja en parlarem per no barrejar els debats i intentar tenir els debats el més ordenats possible.

Per tant, el que vostès fan amb aquesta esmena del 10% és fer un nou repartiment arbitrari als comuns, perquè el que tornen a fer és donar una partida, en el que sí els comuns inverteixen un 10% de transferència, perquè tots els comuns finalment es beneficien d'una partida. Per tant, és una nova assignació de més diners arbitrària a parts iguals entre els comuns, i quan una partida de transferències es reparteix a parts iguals, per principi no sembla que sigui molt just i equitativa, perquè totes les parròquies no són iguals, ni tenen els mateixos habitants, ni tenen les mateixes necessitats, sigui en temes de medi ambient o en temes de xarxa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt també, si algun conseller desitja intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció va encaminada, com que això s'està convertint en un avanç del debat general sobre les transferències, doncs, un debat que s'està duent a terme entre el Sr. López i el Sr. Antoni Martí, doncs, voldria motivar una mica la meua justificació de la no votació de les reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata a excepció del punt 2.

Jo entenc, doncs, que les reserves d'esmena presentades pel PS d'alguna forma són una modificació d'un projecte de llei i que està mal fonamentat i que està mal basat. Fins i tot, doncs, són unes variables que introdueix el PS, el Sr. cap de Govern abans en feia esment, que fins i tot, introduïa variables dins d'un full excel a nivell de finançament i no deixa de ser que poden estar d'un cantó o de l'altre, però finalment la base comuna jo crec que és errònia. I és errònia, i en parlaré després, doncs, a la intervenció general, perquè no respecta certs preceptes constitucionals. I a més a més, doncs, és un model que jo ja vaig explicar que diferia de la finalitat, perquè té dos finalitats concretes, una és quadrar les xifres a un valor determinat, i l'altra és accontentar alguns dels comuns.

Jo crec que això distorsiona molt el veritable sistema que haurien de ser aquestes transferències, al meu entendre. Del punt de vista, concretament a la reserva d'esmena que dono suport, que és la reserva d'esmena 2 sobre la supressió de l'apartat de les pernотacions, més enllà que el sistema de pernотacions pot ser un o l'altre, el meu vot favorable a la reserva d'esmena, és a dir, suprimir les pernотacions, resideix en el fet que és un sistema que no respecta l'article 81 de la Constitució, en el sentit que les pernотacions no respecten el criteri de proporcionalitat de cara a tots els comuns. I aquest és el motiu de donar suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun conseller general...

El Govern desitja intervenir...

Sr. Toni Martí teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Se m'ha acabat el nerviosisme, ja ho veu. Gràcies Sr. síndic d'entrada.

M'ha anat molt bé la intervenció del Sr. Víctor Naudi que està en contra i diu que l'article 81 de la Constitució no li encabeix de cap de les maneres les pernотacions. I doncs, dona suport a aquesta reserva d'esmena. Suposo que el Sr. Pere López també hi està d'acord amb això.

Doncs, aleshores li llegiré la seva acta Sr. Pere López. 12 de juny, llegeixo textualment, perquè el debat el vull fer en profunditat.

12 de juny, Sr. Pere López: "Estic d'acord amb el criteri de pernотacions però potser el pes que se li dona és excessiu".

Nosaltres fèiem una proposta de l'11% i ho hem rebaixat al 7. Encara està d'acord en què no s'aplica o en aquell moment hi estava d'acord?

Però voldria parlar també del que ens ocupa de les reserves, i entenc Sr. síndic que hi ha el temps comptat, i doncs, ara és el motiu per acabar la meua exposició perquè els oients entenguin els diferents models.

Estava a l'esmena número 11 i 12, finalment, a les seves esmenes número 11 i 12, un cop suprimides les definicions, -que he dit abans-, dels criteris que presentem estableix la seva definició i la seva manera de calcular la variable.

Aquesta variable és, així doncs, la seva definició, comença d'una manera que puc entendre a mitges. Escolti bé. Reprenent la definició de carreteres secundàries tal com ja esta definida al nostre Projecte de Llei qualificada de transferències. Això no ho entén a mitges, això ho entén del tot.

I feu una remissió a la Llei 18/2016 de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària. Però des del PS afegiu una sub classificació de carreteres, poc concreta, que distingeix entre carreteres urbanes, carreteres secundàries habitades, carreteres secundàries no habitades i carreteres generals construïdes, amb una llei qualificada.

I aleshores, ja m'explicarà Sr. López, -ho he dit abans i ho dic amb tot el respecte-, quin és el savi que l'ha ajudat a elaborar aquest nou criteri surrealista, -m'explico-, ja que segurament ens convé, -ho deia abans-, conèixer-lo, perquè verdaderament és una persona que potser té un talent que no tinc, i potser també és veritat que m'il·luminarà i potser tot el que estic dient és completament errat.

Deixi'm dir-li Sr. López, que els criteris que s'introdueixen en la seva definició esdevenen d'impossible aplicació si no hi ha un major desenvolupament de la seva regulació, ja sigui en la pròpia llei qualificada de transferències o bé, modificant la de designació de carreteres i gestió de xarxa viària. Si es vol introduir una sub classificació de carreteres secundàries, -que és la seva pedra filosofal, es veu, el demés no val, però això sí que val-, si es vol introduir una sub classificació de carreteres secundàries i generals, als efectes de càlcul de repartiment, -que d'això estem parlant-, de transferències, caldria regular com es determina l'extensió dels conceptes "casc urbà", o "nuclis habitats amb un nombre significatiu", doncs altrament es produeix un àmbit d'inseguretat jurídica, però d'inseguretat jurídica total.

D'altra banda, més enllà del seu plantejament erroni, la seva definició no està ben redactada, ja que no es pot dir que les carreteres siguin habitades o construïdes, sinó en tot cas són els terrenys adjacents que poden ser construïts o habitats. També seria oportú de dir una referencia a la seva qualificació urbanística dels mateixos terrenys adjacents, que podria permetre un sub classificació, -penso jo-, de les carreteres en aquest sentit.

Ara bé, Sr. conseller, com ja he dit anteriorment el seu model inconcret i irreal, ja que com classificaria vostè -faig una pregunta- una carretera on en un costat hi ha una parcel·la urbanitzable i la de l'altre costat no ho sigui?

Perquè estem parlant de ficar diners amb una llei qualificada.

O bé quan ens trobem en una carretera on els terrenys adjacents són no consolidats i, doncs, no disposen de tots els serveis però els poden tenir en un futur al ser sòl urbà no consolidat? Una segona pregunta.

Perquè estem parlant de distribuir diners.

Amb aquests fets li demostro, -penso-, que les especificats de cada cas fan molt difícil la seva sub classificació, perquè a més hauria de ser evolutiva, -entenc jo-, en el temps pel propi dinamisme constructiu i revisable permanentment amb les dificultats de concreció i d'eventual discrecionalitat.

Perquè, fixi's com ho fa Sr. Pere López, encara que vostè l'encerti o busqui una fórmula que en tot cas no queda gens detallada, i ho fa mitjançant reglament, quan el que ens hem esforçat nosaltres, perquè estem parlant que no hi pugui haver dobles interpretacions, que tot ha de quedar ben clar dins de la llei. Aquesta sub classificació és evolutiva amb el temps, perquè podria ser a no ser urbanitzable, però com que hi han construït, resulta que hi ha serveis.

Dic això, no per fer cap... ni estic nerviós i m'agrada parlar amb vostè. No home, no, no estic nerviós. No em coneix quan estic nerviós?

(Se sent riure)

No estic nerviós, no es preocupi per això, i no n'estaré al llarg de tot el dia.

Està bé que tingui plantejaments, però jo també li puc dir que, escolti, és molt fàcil carregar-se'n uns, ficar-ne un, que és això de la pedra angular, i jo li estic demostrant que de forma realista no es poden distribuir diners amb aquest concepte, tal com ho té redactat, si verdaderament no ho fa a dit o dins de l'arbitrarietat la més absoluta.

En canvi, jo penso que nosaltres hem mirat d'adaptar-nos a una realitat. Ja li he dit allò de les pernoctacions, tot això de les actes d'hemeroteca, però en aquest cas no és una hemeroteca, són actes oficials, de vegades a tots ens pot passar i no passa res Sr. Pere López.

Quan diu el Sr. Víctor Naudi, ajudant-lo, com als vells temps, dient: "no, no, si tots estem d'acord que les pernoctacions". No, doncs, va dir que sí. I a demés va dir: "les hauríem de baixar, les baixem, però tampoc ara les suprimeix. Però no compten de suprimir-ho tot, temes tan importants com el medi ambient. Fa una definició que no pot concretar des d'un punt de vista econòmic.

Ja parlarem en la pròxima esmena perquè aquesta la veig venir així de gran, però sobretot per Sant Julià, però ja en parlarem a la pròxima. Quan diu. "Oh Sant Julià, seran les pernoctacions". Això és del que es queixava el cònsol de Sant Julià. I diu que nosaltres ajudem a Sant Julià. Ja en parlarem, perquè vostè a Sant Julià de Lòria, ja en parlarem al llarg d'aquest debat que serà molt interessant, que passa per dificultats i que dic obertament aquí, que té el suport del cap de Govern, amb tot el que faci falta perquè passa una dificultat extrema. A vostè l'obliga a invertir el 25 % per llei. Obligant-li això, el posarà fora del límit d'endeutament i ha arruïnat la Parròquia de Sant Julià. Per això era tan important el consens transversal amb els comuns.

Jo ja entenc que també em parla de la Parròquia d'Escaldes-Engordany. Miri vostè hi era i el Sr. Víctor Naudi també i el Sr. Jaume Bartumeu. Això fa subjecte del que he dit d'un nou article. Jo hi era amb vostès discutint perquè vostès van començar a discutir d'això. Qui us parla no ha canviat. No quan era cònsol, no ha canviat ni quan era cònsol ni ara com a cap de Govern. Busqui l'acta, jo ja en sé de les actes. Jo vaig dir alt i clar que Escaldes-Engordany estava disposat a deixar de percebre diners a favor de la solidaritat de les altres parròquies. I sé que els companys d'Escaldes-Engordany estan fent una bona gestió en aquests moments i se'n surten. I això és l'esperit d'acabar definitivament en aquest país amb parroquialismes excessius o centralismes excessius. I aquesta és una proposta moderada que ni és centralista ni és parroquialista, és en benefici de distribuir equitativament segons les necessitats i amb les revisions que es puguin fer en un futur, una cosa tan important com 55 milions, que tot i cada un dels comuns ja estan d'acord i satisfets amb aquesta xifra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Si em permet Sr. cap de Govern, del tema de la solidaritat en parlarem després perquè em sembla que no tenim pas el mateix concepte de solidaritat, ja ho hem vist també amb altres polítiques que no afecten a les polítiques territorials, però parlem després de solidaritat i què és el que és la solidaritat. No m'ha contestat de la voluntat d'agafar consensos polítics més amples ni de consensos territorials més amples. Encara que vostè insisteixi, hi ha dos comuns que estan fora d'aquesta reforma i hi havia camí perquè hi haguessin més comuns a dins d'aquesta reforma i vostè no el va voler. I ja suposadament o en principi hi ha dos grups polítics que estan a favor d'aquesta reforma però també hi havia camí per fer un consens polític més ampli i vostè va decidir d'un dia per l'altre tancar la carpeta i dir que fins aquí havíem arribat i hi havia altres models a la taula, hi havia altres propostes per poder buscar fórmules d'acostament que vostè va negar, jo diria que unilateralment, fent servir una expressió que es fa servir molt avui en dia. Vostè va dir fins aquí hem arribat, ja tinc els suficients vots i per tant, que quedin dos comuns fora, que serien tres perquè el Comú d'Escaldes-Engordany, després parlarem de la solidaritat i del que va passar també en aquestes reunions, també està fora aquesta reforma.

M'ha insistit amb el tema de les xarxes i de les pernoctacions. Crec que novament ha dit algunes coses que no són reals. És a dir que no hi ha cap referència al Reglament. La definició de carreteres que hem fet vinculades al servei de xarxes és una definició que està feta aquí. No hi ha cap referència al reglament, les carreteres estan definides amb el criteri que nosaltres enteníem. Si hi havia un criteri millor, evidentment se'n podia parlar com de tot, però aquí hi ha una definició de les quatre tipus de vies i l'afectació de xarxes de serveis de cada una de tipus de vies. I l'únic que hi ha és una referència, que vostè em critica, el Ministeri d'Ordenament del Territori perquè calculi les dades, la mateixa referència que fan vostès al Ministeri d'Estadística perquè porti les dades de pernoctacions. És a dir, algú ha de calcular de manera objectiva aquestes dades.

Nosaltres proposem que aquest criteri de vies perquè finalment és un criteri de serveis als ciutadans i de les xarxes s'inclogui, algú ha de calcular les dades i qui pot calcular les dades és el Ministeri

d'Ordenament Territorial. Per tant, no hi ha cap referència a cap reglament, ni hi ha cap definició que sigui arbitrària.

Miri, aquí el qui té alguns dubtes sobre alguns dels criteris que s'estan utilitzant, i qui té informes que parlen de possibles inconstitucionalitats és vostè. Per tant, a l'hora d'inventar criteris perquè finalment ja en parlarem per acabar amb el model que es planteja finalment a l'hora de posar aquests nous criteris sobre la taula, planteja els dubtes que vostè està obrint, és vostè que en tot cas potser no ha definit concretament aquests criteris i particularment aquest fet que vostè defensa molt i en parlarem perquè hi ha una reserva d'esmena per parlar d'aquest tema, aquestes sancions encobertes que vostè vol fer als comuns, per aquells comuns que no han donat compliment amb el cadastre o les separatives. És un sistema de sancions que al nostre entendre ofereix molts dubtes i que hi ha altres informes que aquests dubtes els eleven al rang d'inconstitucionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació de les cinc reserves d'esmena de forma separada, votant sí a la reserva d'esmena o no i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la reserva d'esmena número 1, que es correspon a l'esmena número 7 de l'informe del ponent proposant modificar el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 2 que es correspon a l'esmena número 8 de l'informe

del ponent, proposant suprimir el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

4 vots a favor, 23 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 3 que es correspon a l'esmena número 9 de l'informe del ponent, proposant suprimir el tercer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

El Sr. síndic general:

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 24 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 4 que es correspon amb l'esmena número 10 de l'informe del ponent, proposant suprimir el quart paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

El Sr. síndic general:

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 12 que es correspon a l'esmena número 27 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 19.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

El Sr. síndic general:

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

3 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Continuem tot seguit amb el segon grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena número 5 que es correspon a l'esmena número 13 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 3.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La reserva d'esmena en qüestió és la proposta que es feia per part dels consellers del PS de què un 25% de la transferència fos destinada a inversió de polítiques mediambientals o polítiques socials i altres polítiques que en tot cas quedessin fixades amb un doble objectiu.

D'una banda, un objectiu prou important que és el d'alinear polítiques nacionals amb polítiques comunals. Un objectiu que ens sembla que és important quan es parla especialment de qüestions mediambientals a les quals es referia el Sr. Martí. Per tant la nostra proposta no és la del 10% que vostè em criticava sinó que és una proposta d'arribar fins al 25%.

A més ens sembla interessant garantir que una part de la transferència per llei vagi destinada a inversió, perquè una transferència sense destinació pot produir una hiperinflació o creixement de les despeses de funcionament dels comuns. En tot cas, no hi ha cap limitació legal a què això no pugui succeir.

A més aquest ha estat el funcionament des de sempre de la transferència, des de l'any 93 a l'any 2015 amb la modificació que hi va haver, sempre hi havia hagut un percentatge, un percentatge que sempre s'havia considerat que era massa elevat, que havia arribat a ser del 80% i després es va modificar al 70% perquè una part d'aquesta transferència fos destinada a inversió. Per tant, era recuperar el que havia sigut el funcionament normal des de l'any 93 fins l'any 2015 d'aquestes transferències.

I a més Sr. Martí, aquest va ser un compromís seu de què el projecte de llei amb els consellers del PS, en la fase prèvia en la negociació amb el Grup Liberal, de què aquesta disposició estaria inclosa. Quan nosaltres vam fer les nostres aportacions vam considerar interessant que aquesta proposta fos inclosa i vostè va dir, es va comprometre a què aquesta proposta amb un percentatge que ens va dir que estaria al voltant del 20%, no del que nosaltres presentàvem, faria part del projecte de llei.

Bé, això fa part del que vaig dir o no vaig dir, però en tot cas vostè es va comprometre que això seria així i que aquest havia estat sempre el funcionament històric de la transferència.

I anticipant una mica el debat perquè vostè em deia ara que amb aquest 25%, el Comú de Sant Julià, el que suposo que avui ens referirem en varis moments, doncs entraria en fallida o endeutament. El qui està posant el Comú de Sant Julià en fallida és vostè amb el seu model perquè amb el model de transferències calculat per nosaltres i presentat, que abans he mostrat el full de càlcul, amb els diners que rebria el Comú de Sant Julià podria fer front perfectament a aquest 25% d'inversions en aquests àmbits vinculats a qüestions socials, mediambientals i de protecció del patrimoni cultural, i encara li sobrarien diners. Per tant, el que està situant el Comú de Sant Julià no tenint en compte algunes de les seves consideracions i especificitats del territori, és vostè, i per tant és

vostè el que està transferint al Comú de Sant Julià menys diners del que li pertocaria i per tant, no em val aquella excusa perquè aquest 25% és inassolible pel Comú de Sant Julià.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En aquesta esmena es crea una obligació sobre una quantitat a invertir que és del 25% del total de la partida d'inversió de les transferències en uns temes concrets com són les activitats esportives, culturals i socials, recursos naturals i mediambientals. Puc compartir el fons però entenc que han de ser els propis comuns que determinin les seves necessitats d'inversió i que adaptin les inversions a donar resposta a les necessitats dels ciutadans en funció de les seves peculiaritats. Evidentment el Govern té compromisos com són els objectius del desenvolupament sostenible de Nacions Unides i ha de fer els esforços per involucrar als comuns en aquest projecte per així anar en la línia de la protecció mediambiental i el creixement sostenible, però entenc que aquest treball ha d'estar fet en un altre àmbit, i aquest no ha d'estar condicionat per les transferències que reben els comuns.

Per aquest motiu votaré en contra de la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt també, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Per aquesta reserva d'esmena una vegada més doncs, la proposta del PS estableix un sistema de variació sobre el projecte de llei presentat, cosa que no comparteixo. No ho comparteixo per dos motius, un primer perquè no respecta el principi d'autogovern dels comuns en el sentit doncs que entenc que la veritable reforma hauria d'anar en el sentit de què les transferències rebudes després als comuns les administren lliurement. Però, per altra banda, també

com he dit abans les reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata doncs vénen a supplantar o modificar un esquelet, una base d'un projecte de llei que per mi ja presenta una fonamentació fluïda o que no se sustenta. És com si en un cotxe podem tenir un vehicle que la carrosseria és molt maca, li podem posar totes les opcions que vulguem però si el seu xassís està rovellat o tort doncs aquest vehicle no farà bé la seva funció. I aquí entenc que el projecte de llei presentat pel cap de Govern té uns fonaments que poden trontollar per indicis d'inconstitucionalitat però també és un model del qual jo defereixo perquè aquesta reforma hagi d'anar mot més enllà i no està basada en una finalitat concreta que és una limitació per quadrar un pressupost a la conveniència de Govern.

Per tant, el meu vot serà contrari a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal.

Sr. Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic

El Grup Parlamentari Liberal no donarà suport a la reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé ja s'ha dit i ho ha dit el propi Sr. López, es torna a establir amb aquesta reserva d'esmena, la 5 en concret, el destí de les transferències a través d'un percentatge obligatori del 25% en concret, dedicat a inversions de caràcter esportiu, social, etc. Es torna a un model primigeni de la llei de transferències i finalment és aquest model el que se supera, es decideix superar amb la modificació de la llei del 2015, demanada per tots els comuns.

Nosaltres sí que entenem que aquesta modificació demanada pels comuns té sentit perquè aquesta obligatorietat sí que té incidència sobre la capacitat d'autogovern dels comuns perquè obliga a un destí determinat. No diem que sigui constitucional perquè

durant molt temps no ha estat atacada. Potser ho és, ningú ha posat la pregunta però en tot cas sí que pensem que té més problemes obligar a determinat destí de les transferències que no pas incentivar-lo, que és la proposta que el model consensuat de forma majoritària a la taula estableix.

Per tant, bé, preferim intentar incentivar determinades polítiques que no obligar determinades inversions. Això s'ha fet, creiem que és una etapa superada i creiem que en tot cas, no acaba de ser compatible del tot amb la possibilitat de potenciar l'autogovern dels comuns. Per tant, votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Sí és veritat, ens vam veure i vam parlar i a més a més no vam parlar mai de si fos el 20. El que sí és cert és que vostè pensava...una cosa és el que he dit en l'esmena anterior i ho mantinc tant que li dic que la seva definició és completament, pel que fa part de carreteres, completament incorrecta. I aquest, -i parlem de Sant Julià-, i aquesta fa que Sant Julià rebi gairebé un milió més que el que rebria amb la nostra proposta, estem d'acord, per un concepte que no podran mai quantificar perquè és verdaderament difícil de calcular.

Dit això, quan vostè diuen que tanquen un debat en fals, tancar en fals un debat que és llei de competències comunals o llei de transferències comunals, seria tancar-ho en fals si verdaderament no hi hagués un acord molt important amb els comuns. Vostè està d'acord amb mi que seria completament irreal de vertaderament no mirar d'assolir un compromís amb els diferents comuns andorrans.

Nosaltres aquí fem molts debats sobre diferents paràmetres. El que és una evidència, -i vindrà a la seva esmena-, és que tots i cada un dels comuns estan d'acord en els 55 milions d'euros. No, no... però després podem fer les diferents fórmules, però aquest és el punt més important. No votar això? No votar això voldrà dir no estar d'acord amb el que diuen els comuns. Més li diré! Els comuns... els comuns mai van dir... mai van dir a les reunions que no estaven d'acord amb les quantitats que el Govern proposava... Mai ho van dir a les reunions! I van

tenir ocasió de fer-ho, eh? Vaig fer amb ells... -que sempre és un plaer trobar-los- divuit reunions, i en vam fer conjuntament amb vostès set... mai ho van dir! Per tant, ara no em parli de què a Sant Julià la deixo dins de la misèria, parlem un segon.

Sant Julià que fa part de la terra andorrana la defenso al mateix títol que la parròquia que m'ha vist néixer que és Escaldes-Engordany... Només li faltaria això al cap de Govern d'Andorra! Sí que rep un milió més, però no és aquest el concepte és que el cònsol de Sant Julià... El cònsol de Sant Julià, ja que vostè me'n parla, va dir i vam consensuar que tan sols podria invertir un 10% en aquest criteri de sostenibilitat de les transferències... Esperí, esperí que no he acabat! El cònsol de Sant Julià va dir que si no hi podia arribar... ens va fer incloure -perquè hem de saber escoltar a tothom-, que aquelles parròquies que estiguessin a sobre del 170%, que no tinguessin aquesta obligació. I ho va demanar el cònsol de Sant Julià.

Sap? És que el Consell és aquest... Ara no em vingui amb tot això!

Nosaltres el que vam pactar és un 10% des d'un punt de vista de què, -i jo ho compartia com vostè-, com a mínim que hi hagués una quantitat màxima del 20%, i el 10% i ho vam consensuar amb tots els cònsols perquè no tothom té la mateixa possibilitat inversora.

Després una mica ho lligo... No puc anar contra els meus actes. Això ho vam consensuar i per això ho vaig afegir perquè jo mateix vaig negociar amb ells que tinguessin la possibilitat, amb tota llibertat, de destinar els diners al que entenguessin més oportú. I tan sols aquell compromís que vam fer efectiu en aquesta Cambra es podia trencar si estaven d'acord els cònsols, perquè sinó aniria contra els mateixos actes que van votar. Per això es va dir aquell 10%.

Però avui, Sant Julià de Lòria que passa per un mal moment i jo li desitjo al cònsol de Sant Julià que se'n surti.

Hi havia hagut èpoques que ho passava malament Canillo; hi havia èpoques que ho passava malament una altra parròquia, o La Massana, i això és cíclic i, per tant, no es pot exigir als comuns de marcar-los-hi una norma que potser avui poden complir però que demà no, perquè en el passat ens ha passat, i no ens ha passat amb un milió, dos milions o tres milions, ens ha passat amb gairebé 156 milions d'euros que no estaven ben dedicats. Això és pragmatisme dins del diàleg no tancant en fals cap debat, escoltant les particularitats de cada parròquia amb un significat tal que honora els cònsols que és avui això que hem de votar, que estan d'acord amb els 55 milions d'euros.

Miri qui li parla... Sant Julià és tan important la política inversora de Sant Julià o Escaldes-Engordany com que un govern sigui vertaderament molt equitatiu a l'hora de fer les seves inversions per la cohesió general d'Andorra. I amb això sempre hi trobaran cada una de les set parròquies la mentalitat que sempre ha precedit al Govern durant sis o set anys que porto i tinc el gran honor de ser cap de Govern. No hi ha res més que això Sr. Pere López.

I a mi em sap greu... -i ja acabo Sr. síndic-, a mi em sap greu perquè ja en parlarem segurament amb competència, ara no barrejarem els temes, però no es pot consensuar-ho tot. Si vostè es vol extreure del consens que era molt general, d'un govern amb competències, és la seva decisió política però no és la decisió de la reflexió i del consens que bona part de l'arc parlamentari, de gairebé tots els comuns, van fer aquest esforç amb negociacions que han sigut llargues i que vull pensar que avui tindran un vot favorable perquè tothom hi ha ficat molt bona voluntat i també espero que vostè finalment també li hi fiqui.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López, pel Grup Mixt.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb referència a la qüestió de l'autogovern que cita en aquest article. Recordem que estem parlant de què es destini el 25% de la transferència rebuda a inversions, a inversions amb una sèrie de paràmetres, uns paràmetres que són prou amples. Hi ha hagut algunes referències de què això podria suposar un atac a l'autogovern per part dels comuns. Jo crec que cal recordar no el sistema primari que deia el Sr. Baró, sinó el sistema no només habitual sinó l'origen d'aquestes, les transferències. Abans d'aquest règim de transferències era des del Govern i des del Consell que es feien inversions a les determinades parròquies, era l'època del poliesportiu a cada parròquia, de la piscina a cada parròquia, etc., etc., i es va decidir un model de transferència als comuns per fer inversions, per tant això no ho podem obviar, és a dir, quin és l'origen d'això i quin ha estat el funcionament habitual d'això.

És veritat que fixar aquest percentatge amb el 70% va comportar un excés d'inversió que finalment els comuns no van poder assolir i complir perquè al fer tants equipaments comportava una despesa després

de manteniment i de funcionament d'aquests equipaments que carregava molt les administracions comunals; però del 70% al 0 hi ha un món i, per tant, sembla més que escaient garantir un mínim d'inversions a les parròquies perquè altrament es pot produir un creixement desmesurat de les despeses de funcionament sense inversió a les parròquies, i em sembla que un 25% no és descabellat quan l'origen d'aquesta transferència, tota ella, era per fer inversions. Per tant, ara estem parlant de situar que una quarta part d'aquesta transferència vagi a fer inversions a la parròquia, que a més aquestes inversions es puguin acotar amb una sèrie de plans nacionals, per tant de què hi hagi una coordinació amb un país tan petit com el nostre entre les polítiques que es fan des dels comuns i des del Govern per tal de què, per exemple, si les qüestions mediambientals, les culturals o les quines es consideren prioritàries de país, doncs pugui haver-hi també no només el que pugui fer el Govern en aquest sentit sinó que també el que puguin aportar els comuns des dels diferents pressupostos.

En tot cas, sí creixement desmesurat i despesa de funcionament ha d'haver-hi, si no hi ha inversions en determinats àmbits doncs, serà responsabilitat d'aquells que consideren que no cal establir aquest percentatge, ni que sigui mínim de destinació a les transferències.

Dels 55 milions, Sr. Martí, en parlarem després perquè votarem article per article i tindrem ocasió de parlar. Si a cada moment que fem un debat introduïm tots els altres elements no podem parlar de la qüestió en concret, per tant, com que el debat segurament serà llarg i hi haurà ocasió de parlar dels diferents temes, potser és millor que cada un dels debats parlem en concret del que estem tractant i, en tot cas, una breu referència: vostè desitja molt a la parròquia de Sant Julià però no hi ha prou amb desitjar, eh? Vull dir... I després parlarem dels criteris, dels percentatges i de l'assignació a cada un dels paràmetres. Amb desitjos no es va enlloc. En tot cas les seves decisions comportaran uns números i unes conclusions i una transferència concreta que posarà a aquesta parròquia, com ha dit al seu cònsol i com crec que ha explicat, suficientment en una situació molt complicada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller dins del Grup Mixt...

Algun altre conseller dels altres grups desitja intervenir...

Sr. cap de Govern...

Bé, si no hi ha més intervencions passàrem a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Votem doncs la reserva d'esmena número 5 que es correspon a l'esmena número 13 de l'informe del Ponent proposant de modificar l'article 3. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si podeu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

13 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb el tercer grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt. És la número 6, reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 17 de l'informe del Ponent, proposant modificar l'apartat 2 de l'article 8; i la 8, reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 21 de l'informe del Ponent, proposant modificar els articles 9, 10, 11, 12 i 14, i suprimir l'article 13.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquestes dos esmenes fan referència al pes donat, és a dir, a la ponderació dels diferents criteris que serveixen per l'assignació de les transferències efectivament a cada una de les parròquies. I aquí, com ja hem fet en diverses ocasions tot i que el Sr. Martí diu que el nostre model no existeix, volem tornar a explicar allò que ja vam explicar a les reunions a tres bandes que es tenien a la sala de Junta de Presidents i el que, com a mínim, dues rodes de premsa celebrades al Consell General també han explicat davant els mitjans de comunicació i hem repartit els percentatges assignats per a un dels criteris en el nostre model. Són uns percentatges que surten de l'informe econòmic encomanat pel Govern en relació als comptes comunals, agafant les despeses

de les set parròquies sumades en base a l'agrupació per competències i agrupant aquelles despeses que són de territori (per tant el cadastre, la neteja de boscos...), totes aquelles despeses que van vinculades al territori i fent un càlcul, un càlcul que ens va donar un 14 i escaig per cent.

Agafant totes aquelles despeses que són vinculades a la població ja sigui als serveis de joventut, les cases pairals, les escoles bressol, etc., etc., i ens va donar un percentatge que superava molt lleugerament el 35%.

Després, totes aquelles despeses vinculades a les xarxes, -aquest criteri que vostès no volen incloure-, per tant, totes les despeses de tots els pressupostos comunals amb l'informe econòmic encomanat i pagat des del Govern vinculades a xarxes d'aigua, a xarxes d'enllumenat... bé, a les diferents xarxes de servei que va donar un 24 i escaig per cent, i després totes les altres despeses generals d'Administració dels comuns que donava el 25 i escaig per cent restant.

Per tant, la nostra proposta, a falta d'una proposta millor, era assignar el criteri de població, el de territori a parts iguals, i el de xarxes els percentatges resultants de les despeses reals agrupades dels set comuns, -això és cert-, resultant de l'informe econòmic fet i pagat per part del comú.

Nosaltres hem demanat repetidament en les diferents reunions d'on surten els percentatges del model que es proposa pel Govern. Qui ha decidit que el territori mereixi més despesa quan la realitat demostra que el percentatge que existia anteriorment ja és un percentatge sobrevalorat. Demanem simplement que algú ens expliqui aquesta assignació que nosaltres entenem que és injusta per arbitrària, de quin càlcul surt? El càlcul que hem fet nosaltres és aquest que a més les dades no són nostres, són unes dades que s'obtenen per part de l'informe del Govern. Jo penso que no és lícit tirar endavant una reforma d'aquest calat sense explicar d'on s'obtenen aquests paràmetres perquè altrament sembla, i no només sembla sinó que és molt probable que sigui així, que és una assignació arbitrària en cada un dels paràmetres per l'obtenció d'un resultat final i que tot l'altre és una simulació perquè, és clar, si un pot decidir si posa 15 o 20%, es puja determinat criteri o l'altre sense una explicació pública del perquè, sense un càlcul que ho avaluï, és una decisió que és absolutament arbitrària i que en tot cas avui ens sembla, -perquè fins ara no hem tingut resposta-, que volem conèixer i pensem que nosaltres tenim el dret, però tots els ciutadans d'Andorra tenen el dret a saber d'on surten aquests percentatges assignats de cada un dels criteris.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta reserva d'esmena, bé, aquestes dos reserves d'esmena entren realment a modificar el que és el model i plantejar un model diferent.

Jo, la meva justificació, en definitiva aniria perquè el model proposat a través del Projecte de Llei és el model que és fruit d'un acord assolit en la Comissió Tripartida. En aquestes reunions els comuns van apropar posicions sobre aquesta repartició, no sense certes divergències manifestades en el seu moment però que al final va semblar que havien arribat a un acord sobre la repartició i entenc que si en aquell moment ja es va presentar aquesta segona opció i no va ser acceptada pels propis comuns, fer ara en aquests moments una modificació tan significativa sense la seva acceptació sinó unànime el més majoritària possible, resulta difícil poder-ho acceptar.

Per aquest motiu, votaré en contra d'aquestes reserves d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, una vegada més el model plantejat pel Partit Socialdemòcrata es limita a fer unes variacions percentuals sobre un model que jo en la seva base ja no comparteixo, i per tant, per molt que puguem traspasar unes partides pujant o baixant percentualment alguns conceptes i transposar-les en un altre lloc, jo crec que tampoc arreglarem la qüestió i, per tant, com que l'essència i la filosofia del Projecte de Llei no la comparteixo, tampoc comparteixo aquestes dues reserves d'esmena presentades pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

En la línia de les justificacions anteriors, el sentit del vot del Grup Parlamentari Liberal serà contrari a la reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Baró.

EL Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, per un costat... Bé, entenc l'exercici que fa el Sr. Pere López. Modifica els paràmetres, ho fa en un sentit diferent al sentit majoritari de la taula. Ell, el seu partit, la seva formació política li interessa ponderar el criteri de població. Ens demana amb quina base hem calculat els nostres criteris... Bé, el mateix li podria dir pels seus, però en tot cas sí que hi ha un plantejament en primer lloc jo diria d'estructura de l'Estat, és a dir, la Constitució consagra un model de paritat entre població i territori que jo entenc que tant la pròpia Constitució quan estableix els criteris de repartiment generals com les anteriors... O la Llei de transferències que avui estem modificant, contempla, per tant aquest seria un criteri des del punt de vista institucional. Però és que d'altra banda, a ningú se li escapa... a ningú se li escapa que és cert que la població genera despesa, i un increment de població genera despesa, així com també a ningú se li escapa que la població fluctuaria... les pernoctacions generen un increment de despesa, -i vostè això primer ho tenia en compte i després sembla que ho ha deixat de tenir en compte-, però és veritat que el territori té moltes necessitats de manteniment, de xarxes viàries i d'altres tipus d'infraestructures i, per tant, és un element a tenir en compte.

Nosaltres pensem que el plantejament que oferim té, com diu la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, la virtut de què és el que és majoritari a la taula tripartida que va estar negociant aquesta qüestió, no és una virtut menor, no és l'única, nosaltres pensem que el criteri territori, a l'igual que població, mereix també doncs un esforç significatiu i si pot ser amb termes de paritat i d'equilibri millor, sempre i que es garanteixin les necessitats que té el territori per poder-lo ordenar racionalment i sempre i que es garanteixin les necessitats que té la població.

El model que nosaltres presentem assoleix aquest doble equilibri i, per tant bé, nosaltres el que fem és

votar en contra de les seves esmenes reservades i subscriuré el plantejament del text sorgit de la majoria de la Taula Tripartida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. Pere López diu que s'ha llegit l'informe econòmic i que se l'ha llegit amb detall. Llavors li diu al Sr. cap de Govern: expliqui'm aquí com un curs magistral, -jo sóc arquitecte, no dels bons; vostè és economista dels millors-, i no ho farà. Però, el que sí que li diré és que vam fer un estudi econòmic molt detallat, -fins i tot vostè ho va celebrar-, i després hi ha els estudis dels números, i després hi ha les realitats palpables, no?

Però, jo també li podria fer una altra pregunta perquè de la mateixa manera que vostè em diu: *"Expliqui'm Sr. cap de Govern vertaderament com està allò que sempre em diu. És que vostè ha volgut quadrar i satisfer a totes les parròquies"*. Aleshores jo li demano, per a vostè segurament aquesta és una qüestió cartesiana de dalt a baix. Per tant, quan vostè a la seva primera proposta presenta un 5% de pernoctacions és cartesià, no? Perquè després a la segona proposta ja desapareix completament.

Segurament era una doble lectura d'aquest informe i hi cabia tot.

Dic això perquè és molt fàcil tot això. Jo no li diré el que no tinc ganes de dir-li però que acabaré dient-li. Jo com a cap de Govern d'Andorra he de mirar les particularitats de cada una de les parròquies, a curt i a mitjà termini, perquè no ens passin coses com ens han passat, i no vull citar-ne cap, com ens han passat últimament que han passat per dificultats i que actualment estan fent una gran gestió i se n'estan sortint.

I una parròquia, per exemple, que és la meua que és Escaldes-Engordany rep menys diners. I penso que... ja n'he parlat amb la cònsol i ja ho vaig dir, perquè és dins de la filosofia que, jo quan era cònsol i ella molt millor actualment, amb la cònsol actual, encarna, no? Escaldes se'n surt i necessita per la solidaritat menys diners. No és qüestió de més o menys diners.

Però jo no li diré, que a mi em sembla que el càlcul, una vegada fet l'informe econòmic, ha transformat l'informe econòmic amb un informe electoral,

perquè curiosament allà on fan més bons resultats és allà on es reparteixen més diners.

Potser és una curiositat, però igual és pura casualitat d'aquelles numèriques. Però en tot cas és així.

Però fixi's bé, allà on no presenta ni llistes, 800.000 euros menys.

(Se sent riure)

Li dic això, perquè i sense voler fer cap classe de polèmica, qui li parla no és fàcil de fer una llei de competències o una llei de transferències, -la de competències suposo que a la tarda Sr. síndic, ara ens ocupa la de transferències. Ja ho vaig intentar a l'última legislatura amb el Sr. Toni Riberaygua, no va reeixir, ho hem intentat amb aquesta i han hagut compromisos. Però no em vingui a donar lliçons que hem fet exactament... No hi ha una fórmula, i vostè ho sap, és economista, que vingui a substituir i a plasmar exactament l'informe econòmic.

La voluntat del que li parla és de ser verdaderament equitatiu amb tothom. No perquè tingui més vots en una parròquia o en una altra, perquè en definitiva els electors canvien d'opinió i amb molta facilitat, i sort en tenim perquè així hi ha alternances polítiques.

Això és el que li vull contestar, però tornant a la seva esmena, vostè obvia una cosa, des que hem entrat dins ja ho obvia, perquè jo penso que és un error. Per tant, si aquí tothom votés el seu projecte de llei no es podria complir, perquè no compliria l'informe econòmic, perquè tornariem a una cosa que vostè diu que ja no val que són les pernoctacions. Perquè segurament, per error, això no ho ha dit, continua mantenint les pernoctacions quan... sí, sí, sí, Sr. Pere López. Però jo puc entendre que és un error. Però jo entenc que també hi ha poc temps, vostè ho diu, han tingut poc temps per treballar.

Jo l'únic que li dic és que jo he vingut aquí, no a fer càlculs numèrics, ni electoralistes, ni a donar lliçons a ningú, però vostè tampoc me les doni, si us plau. Almenys en això siguem tots una mica realistes.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ho faig des d'aquí que a més també tinc els informes i els números i així també em serà una mica més fàcil.

Vostè em parla d'eleccions, ja tardava a parlar-me d'eleccions, perquè com diu la dita castellana, agafí-se-la entre cometes "piensa el ladrón que todo el mundo es de su condición", és vostè el que està fent política, politiqueta, amb aquesta reforma. Però ara en parlarem en concret d'això que vostè em vol fer dir de l'afavoriment d'unes parròquies o d'unes altres, perquè evidentment amb aquesta reforma hi ha un perjudici clar per determinades parròquies.

Amb algunes de les referències que s'han fet, el fet que un sistema sigui majoritari, no vol dir que sigui just. El fet que hi hagi quatre comuns, per dir per exemple que apostin per aquest model, no és un criteri suficient, ho dic perquè s'ha al·legat varies vegades, perquè aquest criteri sigui just. Perquè és clar, si el que se sent maltractat o els que se senten maltractats no són majoria, doncs, han d'assumir el repartiment que els altres decideixen per compte seu.

I això és una mica el que ha passat amb aquesta reforma, dos o tres comuns defensant molt aquesta reforma, dos comuns clarament fora, i dos comuns que els hi era una mica igual, perquè al final, doncs, els seus números no variaven de manera substancial.

Això amb número de comuns. Si posem el número de ciutadans, la cosa varia de manera substancial per quant les parròquies que estan fora són algunes de les més poblades i les més habitades.

Bé, vostè no m'ha dit d'on surten els seus percentatges perquè és públic i notori que és arbitrari. El nostre model, ja que vostè hi ha fet referència, és cartesià i numèric, no vol dir que tingui la veritat absoluta. Però és cartesià i numèric, parteix d'un càlcul de les despeses per cada una de les competències amb les dades dels comuns i dona un resultat, que segurament no és un resultat per agafar a la segona coma, però és un resultat. És un resultat que per exemple diu que a l'any 2015 totes les despeses vinculades a les despeses al territori per part dels comuns van representar el 14,3% de les seves despeses, 14,7 milions sobre un total de 103 milions d'euros de despeses total dels comuns.

Per tant, quan algú diu que el normal és que s'assigni un 15% de la transferència en concepte de territori, té una certa vinculació a la realitat. Quan si vol posar el 20, el que es vol, és transferir més diners al territori del que realment es mereix. I amb aquesta hipòtesi hi ha parròquies que surten beneficiades i parròquies que surten perjudicades. Però més enllà de què surt perjudicat o beneficiat, és si posar el 20% té sentit o no té sentit.

És a dir, si hi ha un altre càlcul que permeti evidenciar que aquest 20% queda justificat, parlem-ne. Si aquest 20% es posa perquè sí, perquè no hi ha un càlcul que suporti perquè ha de ser el 20%, doncs, és arbitrari, i sigui la majoria que imposen als altres que ha de ser aquest criteri i que aquest criteri és el que s'ha d'aplicar. Però sense cap fonament i sense cap càlcul.

De fet no és cap sorpresa el que avui estem veient perquè és el que ja havíem sentit en altres reunions. Però el que deia al principi, allò de si es va dir o no es va dir, queda molt clar que l'assignació dels percentatges per part del Govern ha sigut arbitrària, no s'empara en cap càlcul, i pretén, i ho dic clarament, obtenir un resultat final amb clares finalitats electoralistes en determinades parròquies. Perquè fer el càlcul real, segurament portava a fer veure que, com a conseqüència del pacte de l'any 93, algunes parròquies han anat rebent al llarg dels anys, més diners dels que rebien, i això segurament requeria d'una valentia política molt important posar-ho damunt de la taula, fer els números i acceptar el resultat. I vostès, vostè particularment, no ho ha volgut fer, ha amagat el cap sota l'ala, i aquí ens quedem tots iguals, i el allò que es va pactar l'any 93, doncs, continuarà fins que algú faci una reforma real amb els càlculs a la mà de les competències i de les seves necessitats de finançament per les parròquies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

No és una qüestió de valentia, és una qüestió que és una llei que es va votar l'any 1993 i que s'havia de modernitzar. No és una qüestió de valentia, és una qüestió de buscar el màxim consens possible.

Però és que no tot és 55 i criteris, hi ha altres variables que el Govern també suspena. Jo no sóc dels que dic que hi ha comuns que han rebut massa durant 20 anys. No ho he dit mai. En tot cas vostè, quan era ministre de Finances no ho va dir mai tampoc. Si tan clar ho tenia, suposo, o potser ho té clar ara solament.

Jo el que miro també és no únicament els números. Sinó una cosa és aquells comuns que gairebé estan supeditats pel seu funcionament i les poques inversions que poden fer a les transferències, perquè

no tenen ingressos atípics, perquè no tenen suficient activitat, i això és molt variable...

Esperi Sr. Pere López, que no he acabat, home!

I això va des del 40% a Canillo fins a Andorra la Vella el 70%. Per això ha sigut molt evident que hi ha pressupostos que s'ajusten als 30 milions en parròquies com Andorra la Vella i també hi ha parròquies que no passen dels 10 milions els seus pressupostos.

Això d'una part.

Per tant, no és l'informe econòmic, són totes aquestes dades i també la situació particular que viu cada una de les parròquies. I per això hi ha una cosa que no hem fet mai, i és culpa de tots i potser la que més jo, perquè potser ja fa massa anys que faig política, des de l'any 1993, hi havia, -el Sr. Miquel Aleix es recordarà, el Sr. Ladislau Baró també-, hi havia la possibilitat de modificar aquesta llei, hi havia l'obligació de revisar aquella llei cada 5 anys.

Bé, això és el que hi ha, també emplaço avui els consellers generals, si aquesta llei té el suport de la Cambra amb les dues votacions, a poder fer, perquè és dinàmic.

Jo amb el que em quedo és amb els 55 milions que hi ha repartits, que jo penso de forma molt justa. I després hi ha aquestes coses, aquestes rodes de premsa que vostè fa. I es queda tan ample a demés.

En fa una dient els de Canillo, -aquí hi ha la subsíndica, jo la felicito perquè no sé si verdaderament parla així...

Vostè va dir a Canillo es paga, perquè això és l'altra, també, mirant tot l'informe... sí, sí... un dia d'aquests és que la premsa es quedarà assustada dels informes, i quan hi ha informes potser que portem solament el bo. I el bo potser és el del Tribunal de Comptes, que està d'actualitat el Tribunal de Comptes.

I vostè va dir que un habitant de Canillo tenia uns ingressos tributaris per habitant de 18€ no? Va dir? Miri ara li explico, i el Tribunal de Comptes... bé, és que, el Tribunal de Comptes... 723 Canillo, Encamp 709, Ordino 798, -no jo, el Tribunal de Comptes-, La Massana... perquè és clar, per sumar s'ha de sumar tot, no el que un vol per sumar-ne 18... La Massana 523, Andorra la Vella 998, Sant Julià 536, Escaldes-Engordany 960. Bé, va des dels 536 fins als 960. Tampoc fem veure a la gent que verdaderament aquí, evidentment, que hi ha l'autonomia financera dels comuns i la Llei de les finances comunals, els hi dona la possibilitat d'aplicar unes forquilles segons uns impostos, unes taxes i tal. I també és veritat que el Comú de Canillo, que s'ha compromès i vull agrair-li al cònsol, perquè també serveixen aquestes reunions, per això van ficar d'aquí poc l'inquilinat.

Perquè també serveix per això. Perquè hem avançat molt en aquestes discussions.

I després deixi'm acabar una cosa que és clar, és que vostè em diu que no sempre. I que no ho volia llegir, perquè he dit no ho llegiré això perquè és massa fort. No és violent, és normalet, ara ho veurà.

Començo per gràcies Sr. síndic, fixi's bé, ni estic nerviós ni m'ho he saltat. Diu no anem a fer aquí... miri, li llegeixo textualment: en les reserves d'esmena, -les que ens ocupa-, si ha sigut, plantejo un repartiment diferent en funció de cada criteri tot eliminant el nostre concepte de pernотacions, -aquell que en l'informe econòmic, en un moment li cabia i en un moment no. Finalment, en aquestes mateixes esmenes suposo que el que no pretenia introduir és un nou concepte de pernотacions. Dic suposo, Sr. López, perquè en el seu document que recull les seves reserves d'esmena pel que fa a l'esmena 6, reprèn, és un error. Ara em diu que sí... és un error que vostè passa en una cosa i al final hi torna a ficar les pernотacions.

Ja ha vist que he sigut amable. Per tant, és que fins i tot amb voluntat que verdaderament vostè em faci una demostració que sigui incapaç de fer-me-la, però no és perquè l'estigui faltant. No es pot ni votar perquè ni s'aguanta amb el redactat, no?

Miri, jo torno a pensar en allò mateix, no és fàcil. Hem tardat 25 anys en poder sotmetre aquí aquesta votació, amb un text que ha fet objecte de 17 reunions amb els cònsols, amb els quals jo, com a cap de Govern he tingut moments de tot, on no he tingut fracassos, i avui vull pensar que no serà un èxit del cap de Govern, no sé si serà un èxit del Govern de DA, en tot cas, del Govern d'Andorra, dit passant. Serà un compromís adaptar-se a una situació amb un entorn que ens ha fet veure a tots que la crisi del 2007 al 2013 s'havia de valorar d'una altra manera. Valorant quina és la capacitat d'ingressos atípics més enllà de les transferències valorant-ho tot, valorant les situacions difícils de les parròquies a dins del consens. No s'ha tancat en fals, no es pot tancar en fals. Perquè quan hi ha hagut tanta bona predisposició, els que volen tancar-ho en fals són els que no volen afegir-se a aquesta alta predisposició que hi ha hagut de tants sectors.

I no serà tan fàcil si avui tinc la sort, té la sort Andorra, però ja en parlarem, perquè és una llei, penso, que abandona, -ho he dit moltes vegades-, el centralisme exagerat i el parroquialisme, també, exagerat.

Això és el que li volia dir, Sr. Pere López, amb tota tranquil·litat.

Moltes gràcies.

Sí que estava potser una mica nerviós perquè buscava les ulleres, Sr. síndic allà, i me les havia descuidat aquí.

Moltes gràcies.

(Se sent riure)

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí que està una mica nerviós Sr. cap de Govern, perquè jo les havia trobat fa una estona les ulleres que estaven allà, ja fa estona que les té allà deixades.

Però en tot cas, intentant centrar el debat, encara que amb vostè és complicat perquè em salta d'un tema a l'altre, i em parla d'una qüestió que toca i no toca. Jo intentaré seguir en representació dels consellers del PS, a intentar fer el debat ordenat en cada un dels temes perquè no podem parlar de tot alhora, perquè sinó al final no acabem parlant de res.

Vostè em diu... després ja parlarem de la solidaritat, perquè hi ha altres esmenes per parlar d'aquests principis, d'aquests criteris i de què s'entén per solidaritat.

Vostè ha quedat que els percentatges es van assignar perquè el seu full de càlcul, doncs, ho permetia, els fulls de càlcul ho permeten tot i al final es posa el valor que creu que s'ha de posar perquè doni el resultat final. Nosaltres hem explicat aquest càlcul que hem fet, que segurament n'hi havia d'altres possibles, però en tot cas, aquest model no és un model arbitrari com que vostès i una majoria de comuns, que finalment es beneficien del resultat final, doncs, volen imposar a d'altres comuns.

I després em parla, i en això sí que voldria fer referència a què hi ha alguns comuns que depenen més de la transferència que d'altres.

I anem al tema dels impostos que es paguen a cada una de les parròquies. Aquí, normalment, agafant el seu informe econòmic, l'informe econòmic pagat des del Govern amb tots els comuns, a la pàgina 40, hi ha uns quadres en els quals es parla dels impostos que es paga a les diferents parròquies.

Jo no crec que sigui qüestió de fer una batalla entre parròquies i en aquest moment, però del que sí que es tracta és de fer un funcionament que sigui just i equitatiu per a totes les parròquies. És a dir, no es tracta que ningú surti perjudicat respecte d'un altre,

sinó que tothom estigui igual. Si en algunes parròquies no es paguen determinats impostos i la ratlla de determinat impost és zero, i el que vam fer nosaltres és tan simple com agafar el total d'impostos dividit pel número d'habitants, i fins aquí ho sabem fer, és a dir, coses potser més complicades no, però agafar aquesta línia de l'informe econòmic que es fa des del Govern dividit per habitant i dóna el resultat que representava. I és aquesta divisió únicament discutible. És a dir, el total d'impostos dels pressupostos comunals de l'any 2015 dividit pel número d'habitants de cada una de les parròquies.

Si a la Parròquia de Canillo es paguen 300.000 euros d'impostos entre tots els habitants, perquè hi ha dos impostos que tenen un import de zero, doncs, aquesta és la realitat. I en tot cas, el que no es pot dir després, és que s'ha de ser solidari especialment amb aquestes parròquies perquè depenen més de la transferència. Si hi hagués un sistema fiscal equivalent al d'altres parròquies, ningú sabia que paguen més, però equiparant a altres parròquies, la seva dependència de la transferència seria menor. És evident. Em sembla que no calen moltes explicacions al respecte d'això.

Per tant, les xifres que es van donar en aquestes rodes de premsa que vostè qualifica de manera tan despectiva, són xifres absolutament reals. Dividir de la pàgina 40 de l'informe econòmic que vostès ens van lliurar, el total dels impostos pagats a cada una de les parròquies, pel nombre d'habitants de cada una de les parròquies. I els resultats, al nostre entendre, són inacceptables quan es vol posar en situació d'igualtat a totes les parròquies, i s'ha d'entendre que cal transferir més a unes parròquies perquè depenen més de les transferències.

Ens sembla que aquest plantejament pot ser majoritari, però normalment no és just, ni equitatiu, ni acceptable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. cap de Govern...

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació de les dues reserves d'esmena de forma separada, votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant aleshores el text tal com ha sortit de la comissió.

Anem a al votació de la reserva d'esmena número 6 que es correspon a l'esmena número 17 de l'informe

del ponent, proposant modificar l'apartat 2 de l'article 8.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 8 que es correspon amb l'esmena número 21 de l'informe del ponent, proposant modificar els articles 9, 10, 11, 12 i 14 i suprimir l'article 13.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb el quart grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

Estem parlant de la setena reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 18 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 3 de l'article 8, i la 13 reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 29 de l'informe del ponent, proposant modificar la disposició transitòria primera.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Per aquestes reserves d'esmena faig la intervenció des d'aquí perquè en principi la intervenció és més curta que per altres.

En aquestes dues reserves d'esmena es posa en qüestió aquest sistema "de sancions" que es vol proposar en aquests projectes de llei per als comuns que no compleixin determinades disposicions legals i en concret el tema de l'elaboració del cadastre i de les separatives.

Aquest és un aspecte que va ser àmpliament comentat al llarg de les reunions tripartides. És un dels informes en què ens sembla que els diferents informes que han sortit i particularment els informes fets pel Sr. Aparicio són més contundent en el sentit d'expressar els seus dubtes de què això sigui legal i constitucional. És a dir que des d'una llei es pugui imposar encobertament un règim sancionador sobre el compliment d'altres lleis. No volem ni pretenem ser constitucionalistes al nivell del Sr. Aparicio o altres informes que hi puguin haver, però sembla bastant lògic que una llei pugui tenir el règim sancionador en la pròpia llei. És a dir que des d'aquí es pugui penalitzar o premiar els comuns que hagin assolit determinats compliments. Ja ho vam manifestar i ho van manifestar també diferents comuns en les reunions tripartides mantingudes, i ens sembla que és una qüestió que pot portar problemàtiques tant d'interpretació com d'aplicació i de justícia si això es vol tirar endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels Srs. consellers, pel Grup Mixt.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Quasi quasi em serveix el mateix argument, tot i que com que el debat s'amplia i se'n va a punts que van més enllà del tema concret, em centraré en la reserva d'esmena 7 i 13, tot i que l'argument que he fet servir anteriorment em serviria. És a dir en aquestes reunions tripartides tot i les discrepàncies que hi hagin pogut haver de forma majoritàriament, s'han acceptat uns criteris de compliment en el repartiment de les transferències sobre uns paràmetres que han estat acordats. I aquest fet provoca un canvi sobre això que canviaria els principis fonamentals d'aquesta norma, cosa que si no tenen els avals dels comuns de forma majoritària, no em sembla correcta.

Per aquest motiu hi votaria en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt també, per SDP, Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs les reserves d'esmena presentades pels socialdemòcrates, en el seu redactat tampoc satisfan o no arreglen al meu entendre les disfuncions que ja presenta el text original, i són contràries a les esmenes que jo vaig presentar en el seu dia a la Comissió Legislativa de Finances i per tant, el meu vot també serà contrari a aquestes reserves d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El vot del Grup Liberal serà no favorable a aquestes reserves d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquí el que ens proposen els consellers del Partit Socialdemòcrata és suprimir gairebé tots els criteris de repartiment de recursos sostenibles excepte els de solidaritat i de particularitats comunals, que queden matisats.

I això obeeix segurament a aquesta prevenció que els hi fa aquest plantejament que el Sr. Pere López acaba d'explicar relatiu a una determinada política sancionadora, afirma ell davant de determinades conductes d'inversió de despesa pública que puguin incórrer els comuns.

No estem d'acord amb la paraula, amb el concepte, no és en cap cas una sanció el que es planteja, tampoc és una obligació a diferència de l'obligació d'inversió en determinats àmbits que vostè

proposava en una altra esmena, és un incentiu. Una política d'incentius de cara a afavorir determinades inversions o a afavorir determinats nivells d'acompliment de compromisos concrets. Això és el que formula la llei.

És cert que el Sr. Aparicio aquí troba elements de dubte en relació a la constitucionalitat. És cert també que els altres dictàmens que hem pogut consultar, que vam sol·licitar els grups parlamentaris a Govern, expressen que aquesta eventual situació d'encaix difícil a la Constitució no existeix. Afirmen que la proporcionalitat probablement es predica només dels dos criteris que fixa la Constitució de manera definida i no els altres criteris. Per tant, es referiria a la proporcionalitat exclusivament al territori i a la població, no així a d'altres eventuais variables, i semblaria ser que n'hi hauria prou per satisfer els requisits de constitucionalitat amb què no hi hagués ni discrecionalitat ni arbitrarietat. I això en cap cas no hi és al projecte de llei que tenim sobre la taula. Però bé, en tot cas, jo no m'atreveixo a erigir-me amb el Tribunal Constitucional, penso que vostè tampoc ho pot fer. El que sí que m'atreveixo és a fer una mica l'itinerari que vostè ha seguit en aquest procés perquè penso que és il·lustratiu. És a dir en relació a la llei de transferències però al final acabaré amb la de competències.

Vostè comença amb una convicció molt clara, molt respectable i políticament legítima, no la compartim nosaltres però legítima, que és la de ponderar el factor població, per les raons que sigui.

El Sr. Antoni Martí ha interpretat una mica el plantejament, però bé, per les raons que sigui, atribueix una ponderació especial en aquesta variable, em sembla perfecte.

Després comença a aparèixer una mica l'instint polític per no dir-ne ben bé oportunisme polític. I veu que Sant Julià rondina una mica, i diu bé, escolta potser aprofitem una mica el plantejament aquest que se'ns obra des de la porta de disconformitat de Sant Julià i recull el plantejament de carreteres secundàries, tot i que no va massa lligat amb la seva concepció de no prevaler massa el territori, però bé, diu matiso una mica això de no prevaler el territori via carreteres secundàries, i a més introdueixo un concepte que el matisa una mica, m'intento apuntar cap a aquesta nova via.

I finalment, surt l'informe Aparicio i apareixen els dubtes sobre els recursos de redistribució sostenible, i incorpora també amb aquesta habilitat/oportunisme polític, aquest element als seus motius de discrepància.

I com que veu que aquí hi ha prou elements per discrepar i un dia ja va afirmar que en certa forma

això també ja anava lligat amb la llei de competències, acaba traspasant l'objecció, -ja veurem com anirà la votació-, però acaba traspasant també una objecció bastant de totalitat a la llei de competències.

Amb la qual cosa, vostè parteix des d'una objecció molt clara, molt concreta que havia expressat des del principi en quant a la falta de ponderació del criteri de població a l'hora d'assignar les transferències, a fer com una mena d'excursió hàbil però oportunista i fàcilment desemmascarable si em permet la paraula. Tampoc dic que l'hagi volgut emmascarar, però que en tot cas el porta a qüestionar globalment tota la reforma.

Sr. síndic, bé ja ho he afirmat al principi però em reitero, votarem en contra d'aquestes reserves d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Una mica lligat amb el que deia el president del Grup Demòcrata, si ell no gosa parlar de constitucionalitat, jo menys perquè ell en sap més que jo. I evidentment jo el que no criticaré cap de les maneres és l'informe del Sr. Aparicio. Jo ja sabia que això sortiria aquí, però vostè tampoc criticarà els informes del Sr. Enoch Albertí i del Sr. Tornos que també diuen en el seu apartat vuitè pel que fa a l'informe del Sr. Enoch Albertí que pel que fa referència a aquests dos apartats, l'objecte de reserves que ho diu claríssimament que no hi ha cap classe d'arbitrarietat i sobretot no hi ha cap classe de discrecionalitat.

Vostè bandeja temes que ja n'he parlat abans, com les separatives, que això deu disgustar potser la senyora Rosa Gili que és tant ecologista, que això no sé si li preocupa o no, però ho és de vegades, de vegades no, però en aquest cas sembla que el fet de..... no, no ho barrejo tot, si ara li parlava del cadastre. És que jo li parlo de les reserves, no tingui por. Dic això perquè les separatives ja n'hem parlat abans i és molt pesat tornar-ho a fer perquè és complicat de seguir tot això. Jo estic pensant en aquests moments en els oients també, eh?

Però parlem del Cadastre que no n'hem parlat fins ara. I doncs, en les meves intervencions anteriors he tingut ocasió de parlar de les inversions de sostenibilitat, de les separatives però, encara no

haviem parlat del Cadastre. Fixi-s'hi, ara tinc d'anar al final de tots els conceptes. No me'n vaig d'un costat a l'altre, parlo de les seves reserves que vostè també elimina... elimina i en fa un cavall de batalla a les reunions dient: "S'ha d'instaurar el Cadastre"... Això també, pam, una altra llei! "Amb una altra llei", segurament diu vostè. Però en fa un cavall de batalla perquè vostè: "El Cadastre!... El Cadastre!".

Miri Sr. López, permeti'm que li faci un breu resum cronològic que ens ajudi a situar-nos en el temps.

La primera vegada que en aquest país, -el nostre-, es parla de Cadastre, en l'època moderna, és en el text de la Constitució. En aquest sentit l'article 80 de la nostra Constitució diu, -i cito-: "*Dins del marc de l'autonomia administrativa i financera dels comuns, les seves competències són delimitades mitjançant la Llei qualificada, almenys en les matèries següents: a) Cens de població, b) Cens electoral, c) Les consultes populars, d) Comerç, indústria i activitats professionals, e) Delimitació del territori, f) Béns propis i de domini públic, g) Recursos naturals... i, h) Cadastre.*".

D'altra banda, al 1993 en la definició de la nostra forma d'Estat, aquesta competència queda recollida en la Llei qualificada de delimitació de competències comunals, i no és fins el 2003 que la Llei de finances comunals, en la seva disposició transitòria tercera, -i vaig participar en aquesta Llei. Ho dic passant-, doncs fixa un termini de deu anys, (l'any 1993) de deu anys perquè el Govern i els comuns elaborin un Cadastre de la propietat immobiliària nacional... Deu anys.

Posteriorment els comuns presenten una proposició de llei... presenten als medis una proposició de llei, del Cadastre que s'aprova a finals del 2008 i en la seva disposició transitòria primera reprèn el termini de deu anys que ja es va fixar en la Llei de finances comunals del 2003.

Sr. López, com bé sabrà i sinó si em permet ja li dic jo, els comuns s'han anat regint tots aquests anys bàsicament per una ordinació aprovada pel Consell General, fixi's bé si és urgent això, del 20 de maig del 1912. Van elaborar els cadastres parroquials i ha estat aquesta fins fa poc que han portat a coneixement de la realitat immobiliària principalment rústica i agrícola... així estem per alguns comuns encara!

Ara bé Sr. conseller, després d'aquest breu recordatori convindrà amb mi que no es poden seguir dilatant en el temps els compliments d'aquestes dues competències: la del Cadastre i la separativa. Perquè tant una com l'altra són competències purament comunals. Al meu entendre tots som conscients de la importància de les mateixes i no hi ha excusa que valgui. Això ho compartim tots

els que estem aquí i les lleis i els acords es fan evidentment per complir-los, ho han de fer i ho direm tantes vegades, i ho diem des d'un punt de vista del règim fiscal, el tema que parlava el Sr. Cinca, ho han de fer els administrats però també ho han de fer les administracions: complir les lleis i els acords, les separatives... Una addenda, una altra addenda, una altra addenda. Després li faré una "coletilla" sobre com té les separatives la cònsol d'Andorra la Vella, si em permet. I per tant, jo entenc que és hora que entre tots ho complim. Però, no es fa: "demano i ordeno", una vegada més es fica dins d'aquesta fórmula que és molt moderna amb tots els paràmetres més enllà dels tradicionals i es consensua amb els comuns, i a més a més, es fa una transitòria que no se'ls aplica això per donar-los temps, sobretot a aquells comuns que estan molt lluny de l'objectiu final de tenir les separatives fetes o alguns comuns que no han començat ni el Cadastre.

Andorra la Vella, fa el tradicional del Partit Socialdemòcrata des de la P del Partit Socialdemòcrata... de tots durant molts anys. 42 carrers sense fer les separatives. És això el que li hauria de preocupar a la cònsol d'Andorra la Vella i és la capital. Cadastre, per començar.

Jo puc dir: "No passa res!", però quan vostè em parla... Per això deia que el cònsol de Canillo es va comprometre a desplegar tot l'ordenament financer de la Llei de finances comunals perquè té una obligació, tampoc forcem a ningú, ho fem dins del consens. També hi havia l'obligació de fer les separatives i també hi havia l'obligació de fer el Cadastre, o això tampoc? I això surt dins de l'informe econòmic? No, però això són molts diners.

Per tant, no ho vestim tot des d'un punt de vista purament tecnocrata, vestim-ho des d'un punt de vista realista dins del pacte del que estem fent. Per tant, amb tot el respecte al Sr. Aparicio que conec. Miri, el Sr. Aparicio, jo era conseller general quan el vaig proposar i era president del Partit Liberal Andorrà. És un gran jurista, com també és un gran jurista el Sr. Enoch Albertí i el Sr. Tornos, però aquí els que decidim som els consellers generals, i els consellers generals almenys el que sembla que està, suposo i espero, consensuat amb els vots suficients ho hem fet dins del consens i evidentment donaran terminis que seran donats per les separatives, més terminis però amb un consens global dient: *"Escolti, anem... anem a complir i què forcem als administrats a complir que també les Administracions estem a l'alçada del compliment que fan els administrats"*.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Breument en relació al que em deia el Sr. Ladislau Baró i tots aquests càlculs i suposats oportunismes polítics en relació a la nostra proposta. Bé, nosaltres vam treballar un model... és veritat que es va fer un model provisional en el que hi havia les pernòctacions amb un percentatge bastant inferior, que s'ha comentat repetidament. El model final és el que compta, és el model que es va presentar i, torno a insistir i a repetir: és un model avalat per uns càlculs econòmics, uns càlculs econòmics que han pres com a base els criteris de Govern i que donaven un resultat, un resultat que en algunes parròquies diferia substancialment del que avui en dia s'està rebent. En tot cas, els que han fet aquest tipus d'oportunismes polítics i que no han gosat entrar al fons de la qüestió són vostès que s'han vist limitats per la situació existent avui en dia, perquè el primer que feien quan calculaven la realitat és posar la columna al costat de la diferència, parròquia per parròquia del que repara amb el que rebria amb el nou model. És a dir, aquí no hi ha hagut mai la voluntat de calcular les necessitats de finançament de les parròquies i assumir-ne el resultat i establir si el que cal és una transitorietat! Aquí hi ha hagut una voluntat perquè el full de càlcul estava muntat així perquè les diferències fossin les mínimes possibles per a cada una de les parròquies, i ja està! Això és el que s'ha fet! Això és un engany perquè defuig de fer un càlcul real del que necessita cada una de les parròquies. Són vostès que s'han vist lligats de peus i mans. No ens vingui a dir que nosaltres hem fet oportunismes polítics quan hem intentat fer un càlcul basat en les necessitats de finançament de les parròquies i les despeses que tenen. Després ja en parlarem del debat final, doncs, han volgut fer alguna cosa que no modifiqués pràcticament del que hi havia avui ara, i després parlarem dels acords també de l'any 93 en relació a aquests imports de les transferències.

Després em diu que és sanció o estímul, en tot cas, el que passa... i això Sr. cap de Govern el que passa és que aquelles parròquies que han de fer més inversions perquè han de fer les separatives o han de fer el Cadastre, amb aquest sistema que vostès estructuren rebran menys diners. Bé, les parròquies ho hagin fet o no ho hagin fet qui hagi estat el responsable, que han de fer ara al Cadastre i que han de fer ara les separatives, entre altres la Parròquia

d'Andorra la Vella, com que vostès els penalitzen estimulen els altres, però això fa que rebin menys transferència aquestes parròquies i reben menys diners... Bé, no sembla molt lògic o molt coherent estimular a fer les separatives, o fer el Cadastre transferint menys diners que a altres parròquies que sí que ho han fet, però en tot cas és el seu criteri.

I finalment, quant a les qüestions constitucionals o els informes que hi ha hagut, lamentar una vegada més que apareguts aquests informes no hi hagi hagut la voluntat per part del grup majoritari de poder-nos comentar aquests informes més enllà de comentar-los via mitjans de comunicació, ni el treball en comissió, ni en cap àmbit s'han posat tots aquests informes damunt de la taula, ni se n'ha parlat. El Govern va encomanar uns informes, que en aquest cas concret Sr. Martí, són especialment fluixos, és a dir, en aquests punts que estem parlant ara del compliment de les separatives i de les sancions hi passen de puntetes els dos informes, tant l'informe del Sr. Tornos com l'informe del Sr. Albertí. Per tant, el Govern diu si han fet els informes, ja està bé i tirem endavant... Bé, és una opció! Però, hagués estat bé trobar un espai que vostès han negat per poder debatre aquests informes i no tenir ara aquesta espasa a sobre d'aquests dubtes sobre la possible inconstitucionalitat d'una banda, i injustícia de l'altra d'aquestes propostes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller...

Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, si tornàvem a aquesta qüestió o la motivació del vot en contra a la reserva d'esmena presentada pel PS, doncs entenc que aquesta reserva d'esmena no arregla l'articulat en aquests punts concrets com tampoc no arregla un articulat que ja de per si ja coixeja al meu entendre.

I aquí em vull referir, doncs, a la qüestió que han exposat, tant el Sr. Baró com el Sr. cap de Govern, en la qüestió de la constitucionalitat, fent referència a altres informes. És cert que nosaltres aquí al Consell no ens hem de constituir com a Tribunal Constitucional, com deia el Sr. Baró, però el Sr. Martí ha dit una gran veritat, que evidentment, els que prenem les decisions som els consellers d'aquesta sala. I per tant, doncs, si hi ha tres informes de professors molt reconeguts o eminents professors, i

els tres no arriben a la mateixa conclusió, com és obvi, doncs, jo demanaria que hi hagués un principi de precaució en aquesta qüestió.

Però més enllà, i sense entrar en els detalls d'aquests exposats que segurament hi podrem entrar després en el debat general, sí que hi ha una qüestió que per a mi és clara, que amb els indicadors aquests de sostenibilitat hi ha el mateix article 81 de la Constitució, si es fa una lectura acurada, i cadascú tindrem la nostra opinió, però la meua, en tot cas, és molt clara. Jo crec que el redactat d'aquest article exposa molt clarament, doncs, que la partida a repartir de forma proporcional, i dic bé proporcional, es farà amb els criteris de població, el territori i altres indicadors. És a dir, que els altres indicadors també han de ser proporcionals. Per a mi és una qüestió que queda molt clara. Les interpretacions que puguin fer algunes d'intencionades, i després suposo que ens hi podem referir d'algun constitucionalista consultat, que per cert un ja no hi entra en aquesta qüestió, i l'altre en fa una lectura molt particular, I en canvi n'hi ha un altre que va molt més enllà. I jo crec que, al meu entendre ha de prevaldre. I per això, en tot cas, al meu criteri és que no es respecten en aquest projecte de llei, doncs, aquesta proporcionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc, referint-me a les paraules del Sr. Pere López, el cert és que el primer informe que planteja les qüestions de constitucionalitat, apareix, doncs, quan apareix, és a dir, a primers de setembre. No apareix a la taula de negociació que hi vam estar quatre mesos. Apareix molt més tard. No apareix ni tan sols a primers d'estiu, quan ja s'entra ben aviat a tràmit el projecte.

És clar, això ha dificultat una mica aquesta anàlisi pausada que potser sí que valia la pena que haguéssim tingut, tot i que no hauríem arribat a conclusions definitives, perquè el bucle que es pot establir entre informes i contra informes, entre experts del dret, és una professió que es presta a això. I finalment, hem d'anar a l'opinió definitiva que és el Tribunal Constitucional.

Però es podia haver analitzat amb més calma si els informes haguessin estat, -el primer informe que és el

que desencadena-, hagués estat aportat mentre estàvem treballant tots plegats. Era el moment.

Imaginem-nos quan es va fer... -un altre exemple de treball tripartit-, quan es va elaborar la Constitució, que pocs dies abans i ja amb la Constitució a tràmit parlamentari pocs dies abans de la votació, apareguessin uns informes, i unilateralment el Consell modifiqués arran d'algun informe, el que havia estat acordat amb les altres dues parts que estaven a la tripartida. Home, una deslleialtat molt gran. Per tant, jo crec que aquesta possibilitat, vist el calendari i més amb les imperatius que el que es pugui aprovar, sobretot amb la llei de transferències, condiona l'elaboració del marc pressupostari i del pressupost, amb un imperatiu de calendari ajustat, jo crec que hem fet prou posposant, entre tots plegats, uns dies la sessió d'aprovació, a la qual està destinada a veure si hi haurà aprovació d'aquestes dues lleis que és la d'avui, que havia de ser amb anterioritat, per donar-nos una mica de temps per examinar aquests informes.

Uns informes, que com dic, d'altra banda, i per més que en demanéssim, tampoc ens podrien donar l'opinió determinant, que al final ha de ser del tribunal. Però si poc temps hi ha hagut per mirar-los, ha sigut degut al procés i al calendari que ha sigut l'aparició del primer informe, que ha fet totalment impossible aquesta feina assossegada que el Sr. Naudi sol·licita i que el Sr. Pere López també s'hi ha referit.

I finalment, no sé, potser temps hi haurà, perquè ara no és el moment, no té a veure amb el que estem parlant o ho té a veure molt lateralment, temps hi haurà per valorar les aportacions que hi han hagut als diferents informes. Evidentment, el Sr. Naudi ha afirmat que li convens més el que diu el Sr. Aparicio. Home, és clar, perquè té més capacitat de fer una mica de distorsió sobre tot el procés d'aprovació d'aquestes lleis. No dic que no estigui ben argumentat, però el Sr. Naudi, segur que més que apreciar la finesa dels arguments jurídics, aprecia la capacitat de destabilització.

Però bé, està en el seu dret també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Naudi...

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, sí per al·lusions, bé, això de la capacitat de... o el procés aquest de destabilització al que feia referència el Sr. Baró crec que caldria anar molt amb cura amb això.

A veure, el Sr. Baró d'alguna forma en la seva intervenció ja excusava o buscava excuses dins del procediment que s'ha emprat amb aquest treball. Jo crec que, doncs, era responsabilitat, en tot cas, del Govern d'haver-se assessorat molt millor en qüestions de respecte a la Constitució, però una vegada més, doncs, les presses són males conselleres, i en aquesta reforma, en aquestes dos modificacions d'aquests projectes de llei d'una reforma de gran calat, com són les competències i les transferències, doncs, aquesta qüestió s'hagués hagut de tractar amb molt més temps, associant el legislatiu, en tot cas el Consell General des d'un bon principi, i no quan la feina ja estava molt avançada per part del Govern i els cònsol, -i dic ben bé els cònsols i no els comuns-, en tot cas, possiblement els certs errors que es puguin plantejar, potser no s'haguessin produït al marge del model que es pugui o que puguem defensar uns i altres. Per tant, jo crec que s'està fent un flac favor en el futur d'aquest país en aquesta qüestió, perquè a banda d'aquestes qüestions de constitucionalitat, de respecte a la Constitució o no, el model proposat pot acabar presentant problemes de cara al futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, perquè s'han fet varies referències a una qüestió del calendari o l'oportunitat d'aquests informes i a la premsa que sembla que hi havia per tancar aquesta reforma en relació a la tramitació del pressupost. A nosaltres ens sembla que fer aquests plantejaments davant d'uns dubtes com els que estan plantejant, és una errada.

És a dir, una reforma tan àmplia com la que es planteja, en la que s'introdueixen criteris tan novedosos, veure'ns condicionats perquè ara s'ha de preparar el pressupost i hem de tancar aquesta reforma i no hi ha el temps material per analitzar aquests informes i fer-ho a corre-cuita, és un plantejament, primer arriscat, primer és un plantejament que pot deixar ferides obertes o dubtes al voltant d'aquesta tramitació, i en tot cas, el pressupost es pot tramitar normalment i finalment, ja

es determinarà la xifra de transferències i hi haurà el temps per discutir, doncs, aquesta reforma.

El que no sembla lògic, és que ara, per una tramitació d'un pressupost, una reforma que fa 24 anys que no s'havia canviat, es plantegin uns informes que generen uns dubtes raonable, que no estan escrits per qualsevol persona i que hem de corre-corre perquè s'ha d'entrar el pressupost.

És que em sembla que és un discurs de molt baix nivell, i perdoni'm que li digui i les persones que fan aquest discurs en relació a una tramitació tan important, i no haver tingut el moment per convocar la reunió que hagués sigut a dins del Consell General i poder-los analitzar d'una manera més pausada, no em queda justificat perquè s'ha d'entrar el projecte de pressupost de l'any vinent. Em sembla que aquí s'està corrent uns riscos de falta de comprensió de la norma, de dubtes que s'estan plantejant, i dubtes que, com a mínim, semblen fonamentats. I el segon informe elaborat pel Sr. Aparicio és bastant més contundent que el primer, i tancar-lo, de dir, no, no això a nosaltres ens sembla bé i amb els nostres informes, en els quals hi ha coses que no entren, ja ho donem per bo i ho donem per anul·lat, ens sembla, primer, falta de debat polític i de la nostra feina, i que en tot cas, la tramitació d'un pressupost no pot condicionar una reforma com aquesta, a l'hora de tancar-la a presses i corre-cuita i l'entrem i ja veurem què passa. Ja veurem si algú va al Constitucional, ja veurem que és el que pot succeir i ja veurem com acaba aquesta reforma.

Em sembla que aquest discurs és massa baix i és massa poc seriós per part dels que l'estan formulant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument també.

Home, amb presses i corre-cuita, deixant de banda tots els treballs preliminars que hi han hagut de reunions entre comuns i Govern, doncs, que tenen una cronologia força extensa, però sí que des que el Consell es va incorporar en el que hem anomenat taula tripartida entre comuns, Govern i Consell. Hem estat quatre mesos més dos d'estiu per poder reflexionar tots plegats al voltant de les qüestions de constitucionalitat.

Un dubte de constitucionalitat no apareix una nit de finals d'estiu per casualitat, per tant vol dir que es podia haver, en cas que hagués existit amb anterioritat, haver madurat, haver parlat, i hauríem tingut tots plegats temps d'examinar aquesta qüestió. Però ja dic, qualsevol llei i més un projecte de llei d'aquest calat pot plantejar qüestions d'un encaix difícil cap a la Constitució. És més, hi ha diferents vies per encaixar amb la Constitució. I segons els autors que ho examinin poden optar per una o per altra. Per tant, per més que hi dediquéssim tota una vida a examinar això tindríem opinions doctrinals diferents, i per tant, si realment aquests dubtes existeixen, doncs el millor és, bé si finalment hi ha legitimitat per anar-hi és que el Tribunal Constitucional es pronunciï. No diré que l'elaboració del pressupost sigui un element determinant però sí que és un element rellevant i més quan hi ha hagut aquells quatre mesos que vam estar units a la sala de Junta de Presidents com vostè ha dit i no hi ha hagut cap mena de plantejament que pogués portar a considerar qüestions de constitucionalitat. Per tant presses no, presses han sigut des del moment en què ha aparegut l'informe, però teníem un temps força normal per poder examinar aquestes qüestions i no van estar plantejades en un moment que permetia aquest anàlisi pausat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Naudi, molt breument si us plau.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, només per contestar al Sr. Baró. Em diu que hi havia temps a banda de què el treball previ. Ja vaig exposar que calia agafar-se molt més temps i associar el Consell molt més aviat però bé, en la seva part final el Sr. Baró justifica que hi ha hagut temps. Bé, jo crec que a partir del moment en què els consellers vam tenir l'articulat definitiu dels projectes de llei, això va ser a finals d'agost. En el treball previ el redactat aquest final no el teníem i per tant, poder analitzar l'articulat detingudament, finals d'agost a més a més amb procediment d'urgència, difícilment els consellers o els grups podíem demanar informes en aquell moment i per tant, jo crec que aquesta excusa que vostè dona no és vàlida.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

El Sr cap de Govern:

Sí molt breument.

Jo he mirat de contestar a totes les reserves amb els arguments, defensant la llei però quan jo sento presses i a corre cuita, potser que els oients sàpiguen del què parlem.

Vam acabar de consensuar el text amb els comuns a finals de febrer. Vam començar a parlar amb els grups parlamentaris a primers de març. Hem fet les reunions que hem dit, 18 o 19 reunions, 11 o 12.

Escolti, vam presentar legítimament l'any passat una congelació al tomb de 54,6 milions d'euros. El Partit Liberal Andorrà amb raó, també ho puc entendre, va dir que no hi estava d'acord però que anaven a treballar sobre un projecte de llei, sobre competències i transferències.

Es pot dir el que es vulgui però el que no es pot dir és que s'ha fet dins de la precipitació i el consens, i això em dol. I miri no s'ho agafi malament Sr. Víctor Naudi, però si esperéssim les seves aportacions és que no l'acabaríem mai de consensuar, m'entén. I això també és l'altra veritat. I li dic amb tot el respecte. En un moment donat ja no és una qüestió de constitucionalisme, ja es veurà el que pot passar, però també és veritat i ho deia el Sr. Ladislau Baró, a mi com a cap de Govern em sap greu que la gent s'apunti a un carro que mai havien volgut muntar fins que hi va haver un informe que no venia del Consell General sinó que venia d'un comú, en aquest cas de Sant Julià de Lòria. I això és la veritat, i aleshores una vegada surt aquest informe, tothom s'ha tornat de sobte especialista en qüestions constitucionals perquè clar, jo no ho sóc i no m'atorgo aquestes titulacions amb tantes facilitats, perquè he sentit de tot aquests dies. És a dir des de "l'Aparicio és esplèndid", "segurament deu ser un bon informe", el del Tornos i el Sr. Enoch Albertí és molt fluixet". Bé, vostè mateix, com que vostè hi entén tant, segurament pot qualificar a la gent.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Els hi dono la paraula a tots dos, però els hi demanaria brevetat perquè penso que aquesta és una qüestió que ha estat prou tractada i que segurament tornarem a tractar al llarg del debat.

Sr. Naudi i després Sr. Pere López.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, molt breument Sr. síndic per respondre al Sr. cap de Govern.

Doncs torno a dir, això ha estat precipitat, a partir del moment i ho ha dit el Sr. cap de Govern que al mes de febrer es van tancar els textos amb els comuns, jo diria més aviat amb els cònsols, és diferent.

Bé, ben poca acció podíem tenir des del legislatiu amb aquests documents. Però en quant a la voluntat del Govern queda molt palesa aquesta precipitació a l'hora de voler tancar i presentar i votar aquestes modificacions de llei.

Torno a dir, es va presentar el projecte de llei, es va entrar a tràmit parlamentari a finals d'agost, procediment d'urgència i quan va arribar a la comissió legislativa per debatre evidentment no hi va haver ni debat. En tot cas, el grup de la majoria actuant en defensa d'aquest calendari per voler passar aquest pressupost tant sí com no, ja no va acceptar de poder fer un debat profund, acceptant les visions diferents presentades a l'articulat, que jo entenc que segurament potser no s'haguessin salvat alguns vicis de forma, però sí que s'hagués pogut millorar molt més el text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. cap de Govern ens explicava ara el calendari. Jo li vull dir que alguns consellers que segurament votaran aquesta reforma avui en dia, han manifestat que el Consell ha fet de comparsa en aquesta reforma.

Aquesta reforma ve per unes majories comunals, hi ho deia ara el Sr. Naudi, consensuada per unes quantes majories comunals amb el Govern, la gran majoria d'aquestes majories comunals, cònsols de Demòcrates per Andorra. Per tant, i la reforma que surt d'aquestes reunions, vostè no ha mogut pràcticament ni una coma del model que vostè va arribar. Per tant, el Consell ha fet absolutament de comparsa. Vostè, el Govern d'Andorra, el Govern de DA amb una majoria de comuns, amb cònsols de DA sense la participació de minories comunals, tanquen un acord, el forcen, arriba en una taula en

què teòricament s'ha de negociar, en la qual no es negocia res, i en la que després alguns consellers diuen que votaran aquesta reforma, i aquí no s'ha canviat res. El Consell no hi ha fet res, i ara quan s'han plantejat alguns dubtes més que raonables, hem de córrer perquè s'ha de tancar el pressupost. Això és el que han volgut fer, aquesta és la realitat, vostè vol que els oients ens entenguin i ens comprenguin. Doncs això és la realitat. Uns quants comuns, unes quantes majories comunals amb el Govern forcen una reforma, el Consell se'l convida a unes reunions a exposar altres plantejaments que s'escolten però que no s'accepten, i la mateixa reforma acordada entre aquests comuns i el Govern, és la que avui tirarà endavant. Això és el que ha passat i això deixa fora d'aquesta reforma moltes persones. Hi ha les oposicions comunals, hi ha les oposicions del Consell General que amb nombre de vots també representen uns volums molt importants, que no hi ha fet cap aportació, potser alguna sí en el tema de competències però cap ni una perquè vostè no ha volgut moure ni una coma amb el tema de transferències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt breument.

De vegades amb aquestes esgrimes parlamentàries es diuen coses, després un se'n penedeix. Jo en tot cas el que no faria mai Sr. Pere López, i vostè que ja gairebé és segur que és candidat a cap de Govern pel Partit Socialdemòcrata, és dir-los als consellers generals i autoritats que són una colla de comparses, m'entén. Perquè és faltar i no l'honora dir això. Ara no em dirà que no ho ha dit!

Perquè evidentment Demòcrates per Andorra no té els vots suficients. Jo espero i desitjo que amb un terç que s'ha fet amb plena participació dels que hi han de participar, els comuns i evidentment el Consell General, tinguem els vots suficients, però ni els cònsols de DA, que són els cònsols de les seves parròquies i que serveixen a tots i cadascun dels ciutadans de les seves parròquies. Ni un cònsol com el Sr. Vila o un cònsol com el Sr. David Baró o Raül Ferrer no són comparses de res. I la gent que ens pugui recolzar avui aquí no són comparses de res. Aquesta afirmació que tant li agrada de l'estil de la Rosa Gili, no l'està honorant. Jo penso que fins i tot hauria de demanar disculpes per si alguna vegada hi

ha els consellers suficients per passar aquestes dos lleis perquè són consellers elegits pel poble, que no són comparses i tenen el seu criteri.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la votació de les dues reserves d'esmena de forma separada.

Recordo que és votar sí a la reserva d'esmena o votar no, i aleshores deixar el text tal i com ha sortit de la comissió.

Anem a votar la reserva d'esmena número 7 que es correspon amb l'esmena número 18 de l'informe del ponent, proposant modificar l'apartat 3 de l'article 8.

Obrim un breu termini de temps per votar.

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

3 vots a favor, 25 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, també queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal i com ha sortit de la comissió.

Abans de passar al següent paquet, al darrer paquet de reserves d'esmena, suspenem la sessió durant una hora i mitja. És a dir que començaríem a tres quarts de quatre.

Se suspèn la sessió.

(Són les 14.16h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 15.49h)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió i continuem amb el cinquè i darrer grup de reserves d'esmena presentades pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

Estem parlant de les reserves 9, 10 i 11.

La 9 és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 22 de l'informe del ponent, proposant suprimir l'article 15.

La 10 és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 23 de l'informe del ponent, proposant suprimir l'article 16.

I la 11 és la reserva d'esmena que es correspon amb l'esmena número 25 de l'informe del ponent, proposant modificar l'article 17.

Intervé per defensar les reserves d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, aquest darrer bloc de les diferents reserves d'esmena que hem presentat fa bàsicament referència a varis conceptes vinculats a la solidaritat. I en tot cas, tot i que ja n'hem parlat en algun moment i hem saltat a vegades d'un tema a l'altre, és on nosaltres volíem fer referència a aquest concepte que s'ha anat explicant varies vegades que des de les parròquies amb més capacitat econòmica s'havia de ser solidari cap a altres parròquies amb menys activitat econòmica.

I aquí el que fem o el que ens demanem és si tots entenem, -i sembla que no és així, no només en aquesta matèria sinó en altres matèries socials ens hi hem trobat-, si tots entenem el mateix per solidaritat. Jo he anat a buscar una definició de solidaritat, que segurament n'hi ha moltes, però en tot cas n'he agafat una de l'ONU que diu: "La solidaritat és el valor fonamental pel qual els que menys tenen es beneficien de l'ajuda dels que més tenen".

Bé, en tot cas s'adiu bastant al que entenem nosaltres com a solidaritat i quan es planteja que determinades parròquies, en tot cas, per exemple les parròquies centrals, s'ha de ser solidari cap aquestes parròquies més petites que depenen més de la transferència, no entenem ben bé que sigui justament aquest principi dels que menys tenen es beneficiïn de l'ajuda dels que més tenen. No volem pressuposar que els habitants de les parròquies més petites en algun cas, tinguin més que els de les parròquies centrals, però ens sembla que demanar solidaritat als ciutadans de parròquies on es paguen impostos molt més elevats que en les altres parròquies, no respon ben bé a aquest principi. Que demanar solidaritat a ciutadans que paguen per serveis públics que utilitzen a diari com aparcaments, equipaments esportius, equipaments culturals, etc., preus més elevats que els que utilitzen aquestes parròquies, no sé si això s'adiu ben bé al que cal entendre com solidaritat. I per tant, el que sembla que hi ha aquí, o que entenem nosaltres que hi ha és clarament una insolidaritat i una injustícia d'uns ciutadans, a través d'aquests comuns, que han tirat endavant aquesta reforma i dels grups que els hi donen suport, que entenen, i nosaltres volem que

algú ens expliqui per què alguns ciutadans han de pagar menys impostos que en altres parròquies. Per què uns ciutadans han de beneficiar-se d'una transferència per habitant substancialment més important que d'altres parròquies que permet que els seus comuns no hagin de desplegar al mateix nivell perquè ningú diu que s'hagin de pagar més impostos en aquestes parròquies, això queda clar. Però el que sembla molt difícil de defensar, en tot cas ens agradaria sentir-ho tant del Grup Liberal com des del Grup Demòcrata com es defensa i com s'explica aquest tema als ciutadans que ells han de pagar més impostos i per tant merèixer menys transferència que la que reben altres parròquies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Comencem un torn dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Quasi quasi, tot i que comencem ara a la tarda, els arguments són els mateixos que amb els blocs de les reserves d'esmena que hem parlat anteriorment. És a dir, em pot semblar, puc coincidir en el fons però probablement no en la forma. Torno a insistir en què aquestes modificacions que realment toquen el moll de l'os, el moll de tota la negociació que s'ha volgut plantejar durant tot aquest temps en aquestes reunions, havien d'haver estat acordades i havien d'haver vingut aquí avalades per la majoria dels comuns.

Coincideixo en què la solidaritat es pot plantejar de moltes maneres, dels que poden generar més sobre els que poden generar menys o sobre els que tenen més sobre els que tenen menys. Però aquí també penso que s'hauria d'incloure, és un tema que no se n'ha parlat massa, és el límit d'endeutament i que a vegades al voler generar més en contra del que es pot, doncs també ha generat molts endeutaments que també s'haurien de tenir en consideració.

Jo no puc compartir això, penso que si els comuns ho haguessin volgut tenien l'oportunitat d'incorporar això. Com que ells no han decidit que això no era el que volien doncs els hi donaré suport als comuns i no donaré suport a la reserva.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi també pel Grup Mixt, per SDP.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs a l'igual que en les reserves d'esmena anteriors, jo crec que aquestes reserves d'esmena plantejades pel Partit Socialdemòcrata tampoc milloren i arreglen un text inicial del projecte de llei presentat pel Govern que difícilment es pot arreglar. I concretament la reserva d'esmena número 11 que modifica l'article 17 tampoc o al contrari, amb aquest ball de números o aquests moviments de percentatges tampoc no solucionen un problema que la repartició d'aquests punts percentuals establerts en el projecte de llei són totalment arbitraris i de difícil aplicació, i crec que la suma tampoc correspon a gran cosa. En tot cas pel que fa a aquestes reserves d'esmena el meu vot serà contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Com ja ha anticipat el meu company, el Sr. Gallardo durant el debat de les reserves d'esmena aquest matí, el Grup Parlamentari Liberal tampoc pot donar suport a les reserves d'esmena 9, 10 i 11 presentades pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica amb els arguments emprats en la defensa del nostre rebuig en l'anterior bloc de reserves d'esmena i per no reiterar-me, doncs em reafirmo amb què també rebutjarem les esmenes 9, 10 i 11.

Només un apunt al concepte de solidaritat que planteja el Sr. López.

Bé, evidentment una manera d'alterar un determinat criteri de solidaritat seria un desequilibri fiscal molt gran entre els ciutadans. Em sembla que la

confrontació de dades que li ha sotmès el cap de Govern aquest matí sembla que acredita que el seu quadre de desequilibri fiscal no és tan evident o com a mínim no és tan unívoc com vostè pretén fer creure, però estic d'acord suposant que hi haguessin desequilibris fiscals, és un element de no solidaritat, però també ho pot ser desequilibris territorials, creixements desiguals entre les parròquies. Per tant, jo crec que el factor solidaritat juga amb molts altres sentits i no només amb el que vostè ha plantejat. Per tant, jo entenc que és un factor, un criteri ben contemplat dins de la proposta normativa consensuada de forma majoritària per la taula. Per tant no donarem suport a aquest bloc de reserves d'esmena proposades pel Partit Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern té la paraula el Sr. Toni Martí.

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Evidentment com a cap de Govern i no impulsor del projecte de llei perquè és un projecte de llei compartit i consensuat al màxim amb els que han volgut consensuar-ho. Vaig a explicar-li el que entenc per solidaritat.

Miri, i ho he dit aquest matí, no he canviat, els anys sí que passen. Tinc el mateix sentit de la solidaritat que quan era cònsol. També li he explicat alguns conceptes, fixi's bé.

Per parlar que els ciutadans ens entenguin perquè tot aquest debat és molt feixuc, la parròquia on visc té uns ingressos molt importants. I el percentatge que pesa els ingressos atípics més enllà de les transferències sobre el pressupost global que es presenta a la ciutadania, és de vora del 65%. I hi ha parròquies, perquè ve de la història mateixa d'Andorra, parròquies que en el seu moment, -dic passant-, fem una mica de recordatori, havien sigut parròquies molt més poblades que les parròquies centrals. Per una qüestió demogràfica, ha canviat, estan supeditades bàsicament a les transferències.

Això és el primer concepte que quan un valora en global el que ha de pertocar en una parròquia o l'altra, s'ha de tenir en consideració.

Després hi ha altres conceptes que vostè no ha tingut massa èxit vistes les intervencions dels consellers que li votaran aquesta reserva d'esmena en contra.

La solidaritat es pot mirar de moltes maneres i ens ve amb aquesta frase. Però jo vull recordar què fa amb aquesta esmena perquè aquí estem parlant de les esmenes.

Vostè bandeja el que és aquest 20% del que són les partides d'inversió sostenible i els compromisos adquirits. I en vull parlar un moment de compromisos adquirits. Sí però és que l'esmena parla d'això o no? Doncs parlem-ne, no parla únicament de solidaritat. I vostè fa això, la partida d'inversions sostenibles que ja és curiós per un partit d'esquerreres, fora.

Compromisos adquirits, parlem una mica de solidaritat aquí. Perquè on està la solidaritat en aquelles parròquies, per exemple vull parlar d'Andorra la Vella que ha de fer 42 carrers tancant les seves separatives, encara ha de començar el cadastre vist les seves gestions, davant d'aquelles parròquies que ja ho han fet. No es mereixen aquelles parròquies que han complert els compromisos que verdaderament en aquelles parròquies que no ho han fet se'ls obliga a complir-ho. Vostè en això no hi té cap importància, però darrera d'això, ja que parlem de transferències, hi ha molts diners. I això també no és una qüestió únicament de solidaritat, és una qüestió d'equitat. I això vostè no en vol sentir parlar.

I després, jo que mai he defensat les set Andorres, el que no faré és la confrontació de les set parròquies, fent vostè aquest símil tan fàcil de dir no tothom ho desplega. D'una perquè no tothom ho ha de desplegar, si ens creiem la Constitució de la mateixa manera perquè la llei de finances comunals dóna amb el que són les tributacions comunals una forquilla. I l'autogovern dels comuns permet d'ajustar-se en aquesta forquilla. I després ja ho he dit aquest matí, vol fer creure davant de la ciutadania que verdaderament tots els ciutadans no es regeixen pel mateix sistema de tributació i gairebé hi ha ciutadans d'una parròquia que en paguen un, i ciutadans de l'altra parròquia que en paguen deu, i no és veritat. No és veritat, ja li he dit aquest matí que l'esforç tributari per persona va entre 500 i 900. No aquests 18 euros que vostè parlava o fa aquella roda de premsa espectacular fa uns quants mesos.

I això és la veritat! I això és senzillament la veritat!

Però també li vull dir una altra cosa. Vostè fent això, l'únic que fa és no voler que la gent compleix les lleis. Perquè jo li faig la mateixa pregunta: és solidari que la Parròquia d'Andorra la Vella, que evidentment això sí que preocupa la seva cònsol, continua fent el que hem fet altres cònsols i no faci la separativa i rebi els diners i els dediqui a altres coses? Això ho troba equitatiu des d'un punt de vista

que estem parlant de transferències? No troba normal que aquest concepte és un concepte ajustat a la realitat que estem vivint amb aquestes diferenciacions que avui dia hi ha parròquies que han de desplegar tot el cadastre i d'altres parròquies que no? Hi ha parròquies que han fet la seva feina i doncs no generen també, perquè estem parlant de diners públics, despeses a depuradores innecessàries i d'altres que hi participen en generar, -aquest matí en parlava-, dades de quasi bé 600.000 euros.

És de tot això, el concepte de solidaritat no es pot agafar des d'un punt de vista de veure com l'entén una persona o una altra.

Nosaltres l'entendem així, i la solidaritat tal i com l'entenc jo, ja ens hem esforçat de fer-ho, és aquest concepte. El concepte que deia el Sr. Ladislau Baró, que amb el global, independentment d'aquesta partida en especial, no siguem insolidaris amb cap parròquia i analitzem les possibilitats que té de creixement. No ara, en un futur, i sapiguem adaptar-nos en aquest entorn.

Això és el que penso que fa aquest projecte de llei. I aquest projecte de llei és un projecte de llei extremadament equilibrat.

Miri Sr. Pere López, jo tinc la sensació, -ara parlarem article per article, estic acabant Sr. síndic-, que hi va haver dos moments en les reunions que vam tenir amb vostè. Les reunions on... a més perquè tenia bones idees i acceptaven en el sentit de l'equitat, ara li explicaré que en parlarem després de competències i transferències, quan li dèiem que vostè no hi fes referència i amb això hi estàvem tots d'acord perquè era una reflexió conjunta que hem de tenir no una obligació perquè hi ha l'autogovern que els preus públics s'ajustin en les guarderies. Això està dins de l'acord institucional, que encara espero que es firmi per part dels grups parlamentaris, perquè el Govern ja l'ha firmat en aquestes reflexions i d'altres, i sis o set comuns l'han firmat.

Vostè, -i estic acabant-, ho volia tot i avui ho demostrarà, i ja sé com anirà. Diu: "Ho és la meua idea o no hi ha idea". Sí Sr. Pere López, ha sigut així, i ho veurem d'aquí poc amb competències. Perquè li dic sincerament, jo ja he demostrat que vostè l'únic que ha fet és copiar i modificar un Excel que li vam donar amb safata i que no era del Govern perquè estàvem disposats i així ho hem fet, a compartir-lo i que la gent donés les seves informacions, els seus suggeriments. Hi va haver un moment en què quan vam parlar de transferències, com que no li reien tot el seu èxit per dir-ho així, anava a dir totes les gràcies, aleshores va dir aquella famosa frase: "O tot o res". O tot o res. I aleshores com que semblava, sense prejudicar del que pugui fer el Partit Liberal

Andorrà, que té la llibertat de fer el que vulgui, com que semblava que diu: “anem per feina” perquè ja hi ha un acord molt important, els que han de gestionar aquells diners públics que són els comuns, ja ens donem per satisfets, ja veurem què passarà amb la votació.

Però jo no puc acabar sense agrair una cosa. Els comuns, perquè potser que parlem de les coses que s'han de parlar, que no dic que no s'hagin parlat de les coses que no s'han de parlar. Els comuns, jo com a cap de Govern els vull agrair el que fan. Perquè hauria sigut molt fàcil per tots ells de dir: “Escolti, no en volem saber res. A mi Sr. cap de Govern em dóna 64 milions d'euros a més de donar-nos 55”. I hi ha hagut aquesta responsabilitat i han anat més lluny, i han assumit compromisos en clarificar carreteres, i ja en parlarem amb les competències. Han sigut generosos, han entès el que és l'Estat, no l'Estat únicament la seva parròquia, l'Estat amb gran, amb majúscules. Això és el que ens juguem aquesta tarda tant en transferències com en competències. Els que entenem l'Estat, un Estat solidari, no em fan falta definicions a mi Sr. López. Un Estat equilibrat, un Estat que estigui ben atent amb aquelles parròquies que pateixen, i un Estat que s'entengui el que sempre he defensat quan era cònsol i quan sóc cap de Govern, l'Estat de les parròquies i el Govern d'Andorra. I sempre ho he dit, i quan a nosaltres se'ns analitza des d'un punt de vista internacional, no s'analitza la Parròquia de Canillo si té més o menys fiscalitat, que no hi ha aquestes diferències, o la d'Escaldes, s'analitza Andorra en gran. Hi haurà la intervenció al final, però jo penso que avui Srs. consellers, han passat més de 25 anys, i han passat cinc vegades cinc anys que haurien pogut tocar aquestes lleis i no hem sigut capaços. Avui tenim una gran oportunitat, però això es fa en solidaritat però sobretot en una cosa Sr. Pere López, amb generositat. La generositat que espero del compromís que hem agafat en consens, tot cedint alguna cosa en aquesta negociació.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, amb el Sr. cap de Govern com que ja ens comencem a conèixer de varis debats i ja se sap, quan hi ha un tema que no li convé, ja és fàcil saber,

quan parla d'altres temes vol dir que aquell debat no li va bé o no l'interessa, no té arguments i llavors ens fa el discurs general i agafa aquest posat tot transcendental, però bé, estem parlant d'una reserva d'esmena molt concreta, de temes de solidaritat, de pressions fiscals a les parròquies i ja hi haurà ocasió de fer altres debats perquè una mica ha intentat fer una mica el mateix en cada un dels punts en què no li ha anat convenient el debat de veure que finalment vostè ha volgut tirar endavant una reforma arbitrària per arribar a un resultat que és el que vostè volia i fer-nos passar per la cabota. Perquè per molt que insisteixi, vostè va arribar a un acord d'uns quants comuns i no s'ha volgut moure ni una coma. I les taules de negociació, la reforma, en el tema de transferències no hi ha hagut conversa. Nosaltres vam preparar un model, en un moment determinat el Grup Liberal que havia sigut molt crític amb el procediment, que havia sigut molt crític amb el paper del Consell General, va dir que subscribia amb aquesta reforma, i vostè va donar per acabada la reforma sense moure ni una sola coma. Legítim, però el que no ens pot retreure a nosaltres és que haguem de passar per la seva reforma sí o sí. Si ho ha aconseguit fer amb el Grup Liberal, el felicito, però nosaltres, la nostra reforma havíem de trobar alguns punts d'entesa o de consensos perquè el que vostè proposa, que em diu a mi que és el que nosaltres dèiem o res, és vostè que ha fet aquesta actitud. O es fa el que jo dic, i aquí no es mou ni una coma, i cap comú gosava ni manifestar el menys mínim desacord, i a partir d'aquí o es fa el que jo dic i es tira endavant o aquí no es mou res. Clar, i així no es poden anar assolint consensos. Així no es pot assolir negociacions, i així no es pot avançar. Aquest va ser el seu plantejament i aquí estem. Jo no sé si haurà aconseguit aquests consensos, o no. Cadascun podrà explicar què és el que ha aportat a aquesta reforma i en què va canviar la proposta inicial de la proposta definitiva.

En tot cas, estàvem parlant de la sostenibilitat. Vostè em critica el tema de les inversions sostenibles i, jo ja li he comentat abans, que nosaltres proposem que aquestes inversions sostenibles fossin augmentades del 10 al 25% quan ens parla dels temes mediambientals i d'altres temes als socialdemòcrates, -era la reserva d'esmena número 5, si no me'n recordo malament-, una proposta que vostès doncs tampoc han acceptat i, per tant, del model que nosaltres proposàvem ha d'entendre que no ens ha acceptat absolutament res i que, per tant, aquesta reforma més enllà de fixar el límit als 55 milions d'euros, vostè ens ha fet passar, o ens ho ha volgut fer passar a tots per la cabota amb els seus acords i amb els seus equilibris territorials, amb un càlcul arbitrari que s'ha vist avui que no s'ha pogut

justificar d'on surten ni els criteris, ni els percentatges, per arribar a un resultat que tenia pactat amb determinades parròquies, i a altres parròquies forçar-les a acceptar el resultat sí o sí, i en tot cas sense voler assolir un consens ampli dels grups parlamentaris que perfectament ho podia fer. Vostè va decidir tancar les reunions quan li va semblar i en concret al PS ens va fer fora de la negociació quan li va semblar escaient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en concret el Sr. cap de Govern ens defensava els criteris de sostenibilitat però, bé, jo crec que la sostenibilitat en aquest projecte de llei doncs, justament és un tema que obre la caixa dels trons en el sentit que, primer pel que fa al tema de la separativa d'aigües voler castigar d'alguna forma aquells comuns que mai han complert, s'acaben premiant als que sí que han complert quan ja és una obligació. Per tant, aquí aquest camp aquí ja és difícilment desproporcional, ja no respecta la proporcionalitat.

Però més enllà, concretament en l'article 17 quan entrem en el tema de la partida de solidaritat i particularitats comunals, quan s'entra... o quan les disposicions estableixen doncs un suplement o un premi per aquells comuns que tenen la xarxa determinada de quilometratge a partir de, per exemple, 60 quilòmetres, o un nucli important de més de 2.000 habitants allunyat del nucli principal, doncs, això ja trenca el principi de proporcionalitat i una vegada més aquí tornem a estar amb un tema que no respecta... aquests punts no respecten la Constitució. Es trenca el principi de proporcionalitat i al mateix temps són criteris arbitraris que a banda de no respectar la Constitució, a la llarga segurament i molt probablement poden acabar en distorsions o greuges comparatius entre diferents comuns, i aquí és un dels problemes principals d'aquest articulat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern...

Doncs, passariem tot seguit a les votacions. Procediríem a la votació de les tres reserves d'esmena de forma separada. Comencem per la votació de l'esmena número 9 que es correspon amb l'esmena número 22 de l'informe del Ponent proposant suprimir l'article 15.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem tot seguit a la votació de la reserva d'esmena número 10 que es correspon amb l'esmena número 23 de l'informe del Ponent proposant suprimir l'article 16.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, 3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda també desestimada la reserva d'esmena i mantenim doncs el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem a la votació de la reserva d'esmena número 11 que es correspon amb l'esmena número 25 de l'informe del Ponent proposant modificar l'article 17. S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si ens podeu donar lectura del resultat.

La Sra. Maria Martisella:

3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat també queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Bé, hem acabat el debat i la votació de les 13 reserves d'esmena. Procediríem ara al debat i votació dels articles del text agrupats amb 13 blocs o agrupacions.

En primer lloc debatem i votarem l'article primer. Iniciaríem el torn d'intervencions.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Liberal...

Tampoc hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

No hi ha intervenció...

Doncs, procediríem tot seguit a la votació de l'article primer.

Obrim un termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 27 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'article segon.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Als grup parlamentaris...

Pel Grup Mixt alguna intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, molt breument.

Votarem en contra d'aquest article. Aquest és l'article de les definicions, i com ja ha quedat abastament exposat, és un article que introdueix criteris arbitraris i que, a més, ofereixen dubtes de la seva legalitat i constitucionalitat com per exemple el tema de les pernoctacions o del compliment

normatiu, i en canvi no té en compte les despeses de xarxes, importants despeses de xarxes de serveis que tenen per les corporacions locals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre grup desitja intervenir...

El Govern...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, contràriament i tot el matí que estem així i el que va de tarda també, no estem d'acord amb el que acaba de dir, evidentment el Sr. Pere López, però això cadascú té la seva opinió.

Però, simplement dir que aquestes definicions, unes, són definicions que després es poden calcular contràriament, i em sap greu dir-ho, les que proposa el Partit Socialdemòcrata més encara. Coses com el PIB, la taxa de variació, la població registrada, estimada, els infants i la gent gran, les pernoctacions. El Projecte de llei amb les seves definicions és extremadament clar, i simplement per... -em sembla que per una informació que ja saben els consellers generals-, fins i tot se n'ha anat tant al detall en aquest Projecte de llei que fins i tot la superfície real del que és el Principat d'Andorra que s'adapta a la realitat perquè actualment a nivell del càlcul era una superfície que no era l'adequada; fins i tot en aquest detall contràriament a la indefinició de les definicions de la proposta una mica copiada pel Partit Socialdemòcrata, almenys per fer el resultat que jo vaig nomenar un joc, diguéssim d'Excel, anant tocant botons fins a contentar i descontentar als altres d'una manera política ben pensada.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé doncs, si no hi ha més intervencions procediríem a la votació de l'article segon.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat l'article segon.

Continuem amb el debat i votació de l'article tercer.

Desitja intervenir el Govern...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

Perdó... No desitja intervenir...

Pels Grups Parlamentaris alguna intervenció...

Sr. Pere López...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només recordar que sobre aquest article hi havia una reserva d'esmena presentada que no ha sigut admesa, per tant votarem en contra.

És important destacar que en aquest Projecte de llei queda que cap percentatge de la transferència als comuns s'hagi de destinar obligatòriament a inversions. Nosaltres pensem que és un error, que és una oportunitat perduda d'establir doncs que un mínim de la transferència, com sempre ha estat almenys des de l'any 2015, es destini a inversió i que també es perd la possibilitat d'alinejar polítiques i objectius de caire estatal amb les polítiques comunals, la qual cosa ens sembla que és... lamentem que no s'hagi admès la nostra reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Siguem educats en la terminologia.

Una altra contra veritat, com ho diu així obertament i sense cap rubor, de què no hi ha destinat dins del Projecte de llei que es presenta a votació en aquesta Cambra cap percentatge obligatori d'inversió. És un 10%. Llegeix-ho bé perquè és que les diu fortes, eh, vostè? Diu cap... 10% i ja li he explicat que el 25% independentment de què de forma molt calculada fa uns càlculs donant 1 milió d'euros, és veritat, més a Sant Julià, el penalitza de forma molt clara fent-li

una obligació d'inversió al 25% que no pot sostenir malauradament en aquests moments Sant Julià de Lòria el ficarà en una situació vertaderament dramàtica, i ho dic així de clar, perquè jo sí que he fet els comptes i en tot cas jo el que no he fet és jugar amb l'Excel; el que hem fet amb consens amb molts dels que estan aquí i que votaran, suposo, aquesta Llei és fer un repartiment dels diners públics de 55 milions de forma responsable.

I vull saludar, una vegada més, la generositat que han tingut els set comuns de les Valls d'Andorra.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo només en vista del procediment que estem seguint avui surt bastant fora del que probablement és habitual i del que és normal, voldria saber si en algun moment donat els altres consellers... perquè aquest debat s'està dirigint una mica en funció de les necessitats i de les prioritats que ha establert el Partit Socialdemòcrata, i voldria saber si la resta de grups tindrem l'oportunitat en algun moment donat de fer la nostra explicació sobre el conjunt de la Llei i de la nostra opinió sobre com s'ha portat tot a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, si em permeten, acabat el debat article per article tal com havíem anunciat, procedirem al debat global de la Llei amb les intervencions que vulguin fer cadascun dels grups parlamentaris prèvia a la votació després d'acord amb els requisits de la Llei altament qualificada.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument perquè abans, d'aquesta condició hem parlat però els que segueixen ara és bo que ho entenguin.

El 10% d'inversió és un altre criteri, també discutible, per assignar més o menys transferències als comuns i, per tant, per repartir una altra partida més de transferències a parts iguals. Una idea o una proposta que a nosaltres ens sembla insolidària, és a

dir, quan es divideix l'import de transferències per set no ens sembla just quan això es fa amb determinades qüestions. Per tant, invertir aquest 10% dóna dret a rebre més diners per part dels comuns que ho facin i uns diners que es reparteixen a parts iguals entre totes les parròquies i, per tant, és una manera d'augmentar encara la ineficiència i iniquitat del sistema.

Nosaltres el que proposem... Que independentment del volum de transferència... No per això es cobra més o menys, sinó assegurar una alineació de polítiques nacionals amb polítiques comunals, i d'altra banda, recuperar una mica el que és l'origen d'aquestes transferències que és de destinar a inversió, però no que això et permeti tenir més o menys transferència perquè finalment amb això tornem a perjudicar aquelles parròquies que ja estan perjudicades ja sigui Andorra la Vella, Sant Julià o Escaldes amb aquest mètode, i per molt que vostè insisteixi en què aquesta xifra posa a la Parròquia de Sant Julià en dificultats, el que sí que la posa és el sistema que vostè ha definit, que ja ha estat explicat repetidament, que a diferència del nostre suposa una diferència d'aproximadament 1 milió d'euros cada any per aquesta parròquia en concret tenint en compte els criteris que s'han defensat avui.

Per tant, no em vingui ara a dir que nosaltres ficaríem en dificultats a la Parròquia de Sant Julià quan és vostè que no ha volgut atendre les consideracions que el cònsol ha fet en varies de les reunions i ha volgut tancar el model amb altres parròquies deixant fora: Andorra la Vella, Sant Julià i també Escaldes encara que aquí vostè hi té molta mà política i ha aconseguit fer callar les veus discordants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé... Un altra contra veritat. Se li diu als comuns que han d'invertir un 10% de les transferències que li pertocuen a cada parròquia, i si fan això tindran un percentatge, però l'obligació d'invertir el 10% hi és, no?

Sap el que passa? És que es pot fer de moltes maneres. Es pot fer a la seva manera. 25% que també em dirà exactament com el treu aquest percentatge; segurament el treu d'aquest càlcul esquemàtic,

cartesià que no coneix ningú i que ha anat dient que el té.

Però, dit això, com ho hem fet nosaltres? Jo puc contestar del que faig jo; el que fa vostè no ho sé, perquè ha ficat 25 i no sé per què no pot ficar 26 o 24.

Nosaltres vam ficar 10 i li explicaré el per què: perquè ho hem consensuat amb els cònsols... Ho hem consensuat amb els cònsols i havent fet el tomb a tots els cònsols hem dit: com a mínim això tots estem amb predisposició de complir-ho... de complir-ho! Perquè sinó, fem com sempre, ens auto enganyem com ens hem auto enganyat durant vint-i-cinc anys que no hem complert la Llei i hi havia més de 152 milions que es van dedicar de forma... - siguem justos amb la terminologia-, al·legals! Per no dir "il·legals" amb el compliment de la Llei. I perquè això no tornés a passar vam fer un punt zero, i vam dir: "El passat, passat està"... Però, ens ha de servir de lliçó. Bé, ja diem que "l'home de vegades ensopega amb la mateixa pedra"... en aquests moments sembla que l'home és vostè, el de la situació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem tot seguit a la votació de l'article 3.

Obrim un temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'article 3.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels articles 4, 5, 6 i 7.

Demana al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Pel Grup Mixt...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres votarem a favor d'aquests quatre articles. Després, en motiu del debat general tindrem ocasió d'explicar que al nostre entendre aquest és l'únic avenç real que pot aportar aquest Projecte de llei, és a dir, fixar aquests 55 milions tot i que hi havia mètodes més fàcils per arribar a aquest sistema si tot l'altre càlcul havia de ser una "fal·làcia", entre cometes, o una simulació.

En tot cas, nosaltres sempre vam estar a favor de fixar aquest límit màxim de transferència de 55 milions d'euros i, per tant, volem que quedi clar que el Partit Socialdemòcrata vota a favor de fixar aquest límit amb 55 milions d'euros; una altra cosa, és que es vulgui fer passar per la cabota acceptar el global del Projecte.

Nosaltres votem a favor d'aquests 55 milions d'euros i a més vam defensar que la revisió d'aquest import es fes en base al creixement del Producte Interior Brut i que, per tant, el pes relatiu que s'ha calculat dels comuns respecte de l'Estat que està per sota d'aquest 2% es mantingui amb el temps, i per tant, garantir uns recursos suficients als comuns però en tot cas que tampoc excedissin aquest punt de partida d'aquests 55 milions d'euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

El Govern...

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Em sap greu, Sr. síndic, la veritat, però és que aquesta manera d'agafar-se la paternitat de tot del Sr. López... i li explico, li explico...

Li explico quan diu: "Nosaltres vam defensar que hi hagués un creixement al tomb del Producte Interior Brut"... No! Això ho vam proposar nosaltres, i vostè hi va estar d'acord. Però, és que ja li dic, vostè ha agafat el bo i millor i ha anat fent, no? Però això és la veritat, i em sap greu però, les coses s'han d'ajustar una mica a la realitat del que ha succeït.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Li dono la raó amb allò dels 55 milions d'euros. De vegades sembla que es queixa però amb el tema del PIB lamento dir-li que no té raó. El Govern proposava que es revisés en base al 50% del creixement del PIB. Potser vostè no ho recorda exactament, i va insistir varies vegades en aquesta qüestió que feien un càlcul de repartiment 50/50 entre Govern i comuns, i no sé quina proporció havien fet. Per tant, no una, ni dos, ni tres vegades vostè va defensar que fos el 50% del PIB, per tant, no és una paternitat però aquesta va ser una aportació de les que vam fer des del PS en la taula de negociacions i, per tant, em sembla que és lògic dir-ho. Ja li he donat la raó amb els 55 milions d'euros, però vostè donarà la raó amb què el Govern insistia amb el 50% i nosaltres vam esgrimir uns arguments perquè fos el 100%, i això va ser així. Si no vol acceptar res, jo ho entenc, però tampoc es pot dir ara el que no van passar... i tothom que hi era ho recorda perfectament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun conseller...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ara s'ha explicat millor. Sí, és clar, és que vostè és hàbil en això. Diu és que la paternitat és que adaptar-nos als increments és una idea meua. No. La idea és del Govern d'Andorra que va compartir-la amb vostè i el Govern defensava... no defensava ni això. Miri defensava un creixement del 20%, ni el 50%. I al final es va quedar amb un altre consens, quan vostè diu és que és mano i ordeno del cap de Govern. Fixi's, una demostració que no.

I una reflexió. Jo he dit abans, els 55 milions han sigut molt generosos als comuns, perquè avui dia n'haurien de rebre bastants més, no? I en el seu moment jo vaig entendre també des del Partit Liberal Andorrà que va dir, ja no volem més conciliacions, volem que es faci una llei en aquest sentit.

Vostè ho va dir, però vostè avui ens ho diu amb una facilitat, i va dir: "nosaltres estem d'acord amb els 55 milions", però a l'hora de votar-ho l'any passat amb

la llei del pressupost no ho van votar. Però em dirà, “eren els mateixos arguments que el Partit Lliberal, a veure si fem la llei”.

I avui la llei tampoc la votarà.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, continuem amb o procedim, més ben dit, a la votació conjunta dels articles 4, 5, 6 i 7.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

27 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat, declaro aprovats els articles 4, 5, 6 i 7.

Continuem amb el debat i votació de l'article 8.

Desitja intervenir el Govern...

Els grups parlamentaris...

Algun conseller desitja intervenir...

No hi ha intervencions...

Doncs, procediríem tot seguit a la votació de l'article 8.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat l'article 8.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels articles 9, 10, 11, 12, 13 i 14.

Desitja intervenir el Govern...

No hi ha intervenció per part dels grups...

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El conjunt d'aquests articles que se sotmeten a votació ara, evidentment hi votarem en contra. És el pes relatiu, el percentatge de cada un dels criteris, és evidentment un dels rovells de l'ou, doncs, d'aquest Projecte de llei. Nosaltres hem intentat demostrar avui amb el debat, doncs, que aquests criteris s'han assignat de manera arbitrària.

En tot cas, no hi ha hagut ningú aquí que ens hagi explicat d'on surten aquests percentatges. A demés hem explicat els nostres càlculs i la nostra justificació. Vostè Sr. Martí diu que m'ho he inventat, però és que això també ho té vostè, aquests mateixos càlculs i aquestes mateixes xifres que demostren que el territori ha de ser un 15%, que la població un 35. Vostès han decidit donar més pes al territori, menys pes a la població, i evidentment, això té unes conseqüències que hi ha unes parròquies que els hi pertocaria, -almenys números en mà, almenys els que tenim nosaltres-, més diners que els que perceben, i altres que els hi pertoca menys.

Per tant, votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

No hi ha intervenció per part dels consellers...

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, aquest cop no volia intervenir, però ja que em fa al·lusió.

Aquesta facilitat que té Sr. Pere López, de dir els demés no podem mai demostrar res, i jo en canvi tot ho tinc demostrat i quantificat, i això és el millor, fem-ho senzill.

Bé, doncs, això, si vostè s'ho diu a vostè mateix, doncs, té la força que té.

Bé, esperi que li explicaré...

Però això val també per les pernoctacions, que ja li he explicat aquest matí, quan feia el càlcul que això també s'aguantava amb les pernoctacions, i després ja no s'aguantava. I quan jo li dic, escolti, que vostè ja ha proposat les pernoctacions, em diu: “no, jo no he proposat mai les pernoctacions”, i he hagut d'anar a buscar una acta per fer-li veure que està escrit. Per tant, vull dir, no siguem, jo no seré en tot cas tan

altiu de pensar que tot es pot quantificar. Més encara li diré, una llei com aquesta no tot es pot quantificar. Hi ha qüestions que no es poden quantificar de cap de les maneres, i això ho sabem tots.

I després hi ha una altra qüestió que aquesta ja no és una qüestió de quantificar, és una qüestió de voluntat. És la voluntat del consens. La voluntat del consens que veig que ha tingut bona part de l'arc parlamentari, i sobretot han tingut els cònsols, -ho repeteixo-, de les parròquies, perquè deixen de recaptar 8 milions perquè són conscients que amb 55 milions amb les reparticions que ofereix el Govern d'Andorra, tenen la capacitat necessària des d'un punt de vista financer per fer front als compromisos davant de la ciutadania.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr. Martí, la qüestió era tan simple com explicar-nos, hi ha hagut una reserva d'esmena o un bloc de reserves d'esmena específicament destinat a això, d'on surt aquest càlcul. Ha quedat clar que s'ha de poder calcular per força. Estem assignant uns criteris que són uns diners que van a les parròquies i això, evidentment, ningú ha dit que el nostre càlcul sigui perfecte, i tot això que vostè diu, aquest muntatge.

Hi ha un càlcul al darrere. El seu no existeix, i per tant, la deducció que només se'n pot prendre una, és que és arbitrari, aleatori de decidir assignar aquests percentatges, i això porta un resultat.

Així ho han volgut fer, i a mi em sembla que és deslleial fer això. És a dir, dir que nosaltres hem ficat aquest percentatge perquè a mi em sembla i punt. Està, es pot fer, ho estan fent perfectament, i ja està. Poden tirar endavant. Ara, això després s'haurà d'explicar. S'haurà d'explicar dient, no, no vam posar-hi el 20% perquè ens semblava que havíem de donar més diners al territori que el que realment li pertocava. Bé, em sembla un bon criteri polític, però vostès ho han fet perquè els hi ha donat la gana, sense cap justificació, sense aquest càlcul que hi hagués al darrere. I ja està. Hi ha hagut ocasió de debatre aquest punt i no em pot dir que nosaltres estem fent perfectes.

Aquests càlculs vostè els té. Si no se'ls vol mirar i vol fer el que li sembla o el que pacta amb una majoria de comuns que en beneficien que sigui un altre càlcul, ens sembla perfecte, però digueu-ho així i no tracti de desvirtuar la nostra proposta, perquè em

sembla que no es correspon. Aquesta estava justificada i la seva, doncs, és arbitrària, simplement, no passa res.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun conseller...

Per part del Govern...

No hi ha intervenció...

Bé, doncs, passariem tot seguit a la votació conjunta dels articles 9, 10, 11, 12, 13 i 14.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovats els articles 9, 10, 11, 12, 13 i 14.

Continuem amb el debat i votació de l'article 15.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part dels grups parlamentaris...

No hi ha cap intervenció tampoc...

Doncs, passariem a la votació tot seguit de l'article 15.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat l'article 15.

Continuem amb el debat i votació de l'article 16.

Desitja intervenir el Govern...

No hi ha intervenció...

Per part dels grups parlamentaris...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre vot serà contrari a aquest article de la partida de compromisos adquirits, més enllà dels dubtes importants en aquest punt en concret que a nivell constitucional han sortit dels informes referits, perquè a demés, al nostre entendre, això el que fa és perjudicar a les parròquies que necessitaran més necessitat d'inversió. Ja n'hem parlat també al llarg de les reserves d'esmena.

És a dir, aquelles parròquies que pel que sigui no han fet el cadastre, no han fet les separatives, i que per tant, tenen una necessitat d'inversió més important, i que per tant, necessitarien més diners, el que faran amb aquest sistema és rebre'n menys, perquè seran penalitzades. Més enllà del concepte que això serà així, hi ha dubtes legals, raonable, no només per a nosaltres sinó que de persones molt més acreditades en aquesta matèria que dubten de si això es pot realment fer o no fer i si entra dins del nostre ordenament jurídic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun conseller...

Per part del Govern...

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, sense entrar en temes de constitucionalitat o no, el que queda clar és que el Partit Socialdemòcrata, -és que hem dit molt sovint socialistes i sembla que molesti, socialdemòcrata-, al Partit Socialdemòcrata li és igual que es facin els cadastres o les separatives, és igual que s'incompleixin les lleis i els reglaments i els acords. Li és igual que verdaderament avui dia encara tinguem depuradores amb aigües negres. Li és igual que no s'hagin començat en algunes parròquies ni el cadastre. I saludo als que faran la feina i als que no els hi és tant igual, com a vostè li és igual.

Els que hauran de fer la feina justament perquè altres no han tingut la responsabilitat de fer-la. Han sigut generosos molts, i parlo bàsicament amb Andorra la Vella en aquest cas, han sigut generosos, dient milions, i a demés assumint, doncs, el passiu d'altres governs, que pel que veig estan ben representats aquí i segueix la política que van fer, perquè els hi era igual de fer el cadastre, no el van fer, els hi era igual

de fer les separatives, no les van fer, amb carrers, i així estem. I per tant, algú ho haurà de fer, i en tot cas li pertocarà en aquest cas, o almenys començar la feina la cònsol actual d'Andorra la Vella.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels parlamentaris...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, Sr, Martí nosaltres no hem dit en cap cas que ens sigui igual que es faci o que no es faci. El que dubtem és que des que es pugui sancionar aquells que no ho han fet ara que tenen la necessitat de fer-ho, segurament hi ha altres mecanismes per assegurar aquest compliment que no sigui castigar-los econòmicament. Perquè a sobre que tindran més necessitat d'inversió, el que vostè fa amb això és penalitzar-los.

Com ja li va bé dins del seu esquema a l'hora de repartir diners per aquí i per allà, castigar aquests comuns perquè així li quadren els seus números. Utilitza aquest criteri com hagués pogut utilitzar un altre, com el tema de pernòctacions, per fer servir això. Hi ha mecanismes per assegurar que això es faci, hi ha maneres per fer-ho i no pot dir de cap manera que nosaltres això no volem que es faci. El que no volem és que es penalitzi aquells comuns que tenen necessitat de fer-ho i que a demés això li hagi servit a vostè per muntar un cert equilibri, un cert conjunt, per acabar obtenint un resultat que és el que volia.

Vostè ja sabia com volia que acabés això. Allò altre entremig són fórmules i criteris diferents per arribar a un resultat que ja estava definit abans de començar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern, té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Jo penso que la política és alternança, la democràcia alternança, i també és sa que sigui així. I en algun moment donat, el Partit Socialdemòcrata tornarà a governar a Andorra i és bo. Jo ja faré tot el possible perquè no sigui aviat, no? Però és bo, no?

El que és una evidència és que l'única parròquia que últimament estava governada pel Partit Socialdemòcrata és la que no té el cadastre i la que li falten els 42 carrers. A partir d'aquí, vostè no vol que no es deixin de fer, vol que es facin i tal, doncs, bé, en tot cas, avui hem tingut l'oportunitat, no ho van fer, d'altres ho faran. El que és la deixadesa d'uns l'han de compensar la responsabilitat d'altres. I poca cosa tinc més a dir.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, hi ha alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, procedim a la votació de l'article 16.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

24 vots a favor, 4 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat l'article 16.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels articles 17 i 18.

Desitja el Govern intervenir...

No hi ha intervenció...

Algun conseller desitja intervenir...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

El nostre vot serà d'abstenció per quant que, com ja m'he explicat, hi ha alguns dels criteris que no entenem que responguin a criteris de solidaritat, més aviat al contrari, d'insolidaritat.

Potser s'estan transferint diners a part d'aquells que realment els necessiten des de parròquies que van més sobrades de recursos, vist la seva situació i el seu desplegament del marc fiscal. Després també perquè es barregen qüestions de petites amb qüestions de solidaritat. És a dir, ser més petit no és tenir menys recursos, tenir menys establiments comercials no vol dir ser menys ric, és a dir, perquè si la parròquia

també és molt més petita s'hauria de posar el pes en relatiu.

Per altra banda hi ha alguns elements que ens semblen bé, d'aquests elements de solidaritat, com és tenir en compte determinades situacions particulars d'algunes parròquies, ja sigui la situació del Pas de la Casa a Encamp, o la gestió de l'estació d'esquí per part de la Massana, i per tant, en aquest sentit, com que hi ha elements que hi estem a favor i altres en els quals no hi estem a favor, votarem abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Per part del Govern...

No hi ha intervenció...

Doncs, procediríem tot seguit a la votació conjunta dels articles 17 i 18.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

24 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovats els articles 17 i 18.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels articles 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 i de les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

Desitja Govern intervenir...

No hi ha intervenció...

Per part d'alguns Srs. consellers...

No hi ha intervenció...

Doncs, procediríem tot seguit a la votació conjunta dels articles 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 i de les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

S'obre un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

27 vots a favor i 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovats els articles 19, 20, 21, 22, 23, 24 i 25 i de les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

Continuem amb el debat i votació de la disposició transitòria primera.

Hi hauria intervenció per part de Govern...

No hi ha intervenció...

Per part dels grups parlamentaris...

Tampoc hi hauria cap intervenció...

Doncs, procediríem a la votació d'aquesta disposició transitòria primera.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

24 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovada la disposició transitòria primera.

Continuem amb el debat i votació conjunta de la disposició transitòria segona, de la disposició derogatòria i de la disposició final.

Alguna intervenció per part del Govern...

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris...

No hi ha intervencions, per tant, procedim tot seguit a la votació conjunta de la disposició transitòria segona, de la disposició derogatòria i de la disposició final.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

27 vots a favor i 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovades la disposició transitòria segona, la disposició derogatòria i la disposició final.

I finalment continuem amb el debat i votació conjunta del títol, de l'índex, de l'exposició de motius i dels títols, dels capítols i seccions.

Hi hauria intervenció per part del Govern...

No hi ha intervenció...

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris...

Tampoc hi ha intervenció...

Doncs, procediríem tot seguit a la votació conjunta del títol, de l'índex, de l'exposició de motius i dels títols, dels capítols i seccions.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

24 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovats el títol, l'índex, l'exposició de motius i els títols, els capítols i seccions.

Tot seguit i havent finalitzada la votació article per article segons disposa l'article 101 del Reglament del Consell General, i tractant-se d'un projecte de llei qualificada, obrim torns d'intervencions per debatre sobre el conjunt del text resultant.

El Govern té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com tothom sap molt bé l'actual model de competències i transferències als comuns va néixer de la mà del pacte constitucional, ara fa 25 anys. Un model que, -en línies generals-, ha funcionat correctament i ha permès als comuns assolir un nivell satisfactori d'autonomia.

Ara bé, aquests 25 anys de vida del model han permès identificar algunes ineficiències i mancances que calia corregir. A més, també calia adaptar el model de les competències i les transferències al nou

paradigma sorgit de la crisi econòmica i financera que els països occidentals van viure entre el 2007 i el 2013.

Amb aquesta finalitat, els comuns i el Govern van començar a reunir-nos el 2010 per revisar el model de competències i transferències. Les converses es van reprendre la legislatura passada i fruit d'aquelles negociacions es va signar l'Acord institucional de l'abril del 2014, que marcava les línies mestres de les successives reformes que hem implementat des d'aquell moment. Hem sigut fidels a aquell pacte institucional.

Durant la present legislatura s'ha anat implementant aquell acord amb la modificació de diverses lleis sectorials. I, finalment, s'ha procedit a revisar el model de competències i transferències en el seu conjunt, qual cosa fem debat avui.

Durant el 2016, -un cop les actuals majories comunals van prendre possessió del càrrec-, els comuns i el Govern van dur a terme tots els treballs previs per encarar la reforma. I durant el primer semestre d'enguany una comissió tripartida, integrada pels grups parlamentaris, els comuns i el Govern, s'ha reunit per tractar les dues lleis qualificades que avui sotmetem a votació d'aquesta Cambra.

La primera de les lleis que es debat i es vota avui és la Llei qualificada de transferències. En aquest cas, a diferència de la llei de competències, s'ha optat per presentar un text totalment nou, ja que la reforma és tan profunda que no es pot vehicular amb una simple modificació legislativa.

M'he referit fa uns instants a l'Acord institucional que els comuns i el Govern van signar l'abril del 2014. Pel que fa a les transferències, aquell acord va fixar un import global de 54,6 milions d'euros per a les transferències dels anys 2015 i 2016. Perquè ja en aquell moment es va constatar que, gràcies a la implementació del nou model fiscal, les transferències als comuns creixien per sobre de les seves necessitats financeres; i això dificultava i molt la política de reducció de dèficit que s'estava implementant a l'Administració general.

És per això que la llei que avui tractem fixa la transferència global en 55 milions d'euros; una quantitat que s'anirà adaptant al llarg del temps en funció de la taxa de variació del producte interior brut dels dos últims exercicis.

Val la pena recordar que aquesta transferència de 55 milions, -tot i estar per sota de la transferència que resultaria d'aplicar la llei encara vigent-, se situa a la franja més alta de les transferències que els comuns han rebut en les últimes dues dècades. Per tant, és una quantitat més que suficient perquè els comuns

atenguin les competències que la llei els atribueix. A més, val la pena remarcar que tots els comuns, al llarg dels mesos que ha durat la negociació, han estat d'acord en aquesta quantitat global. I això els honora i els honora molt.

D'una banda, doncs, es tracta de situar l'import global de la transferència en una quantitat que sigui suficient per als comuns i que sigui assumible per part del Govern. Aquella famosa frase que l'Estat andorrà som tots, Govern i comuns. Perquè vull recordar una vegada més que el deute públic de l'Estat és el global, el del Govern i els comuns. És en funció de la xifra global que ens avaluen les agències de ràting. Per tant, de poc serviria que els comuns rebessin 9 o 10 milions més cada any si, a canvi, el Govern, -que seria el cas Srs. consellers-, no pogués equilibrar el seu pressupost.

Aquest era el primer objectiu.

La reforma, però, té un segon objectiu, tant o més important que el primer. Aquest objectiu és el de repartir les transferències d'una manera més equitativa entre els comuns. Per fer-ho, calia desplegar les possibilitats que s'obren a l'article 81 de la Constitució.

La Constitució posa les bases d'un sistema de distribució de les transferències i diu que es repartiran a raó d'una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable, proporcional segons la població, el territori i altres indicadors. Aquests "altres indicadors" de què ens parla la Constitució mai no s'havien desplegat abans.

I jo entenc que aquests "altres indicador" són precisament, la porta oberta a poder fer un repartiment més equitatiu: Que premii aquells comuns que millor compleixen amb els objectius d'interès general i que compensi també aquells comuns que tenen menys recursos o que tenen unes necessitats més grans.

Fins ara, les transferències es repartien de la manera següent:

- El 50% a parts iguals per a totes les parròquies.
- El 35% en funció de població de cada parròquia.
- i el 15% en funció del territori de cada parròquia.

El projecte de llei que estem tractant avui estableix el repartiment següent:

- el 80% de la transferència es reparteix segons uns criteris d'imputació general.
- i el 20% restant es reparteix segons uns criteris de redistribució sostenible.

Els recursos d'imputació general inclouen els tres criteris explícitament previstos a l'article 81 de la Constitució: la partida igual a totes les parròquies

(que pesa un 31% del total dels criteris d'imputació general), la partida variable en funció de la població (que pesa un 26%) i la partida variable en funció del territori (que pesa un 20%). S'hi afegeixen, a més, dos criteris addicionals: un criteri demogràfic (que pesa un 16%) i un criteri de pernoctacions (que pesa un 7%).

Explicaré breument aquestes dues noves partides: La partida de criteris demogràfics té en compte la població d'infants i de gent gran de cada parròquia a l'hora de ponderar el repartiment de la transferència. Perquè entenem que els infants i la gent gran no són població activa i presenten unes necessitats de serveis públics (com guarderies, parcs o casals de la gent gran) que es tradueixen en més despesa per als comuns.

La partida de pernoctacions es basa en la idea que una parròquia que té més pernoctacions de turistes ha de donar resposta a les necessitats d'una població no estable, en aquest cas, més gran que la població registrada.

Els recursos de redistribució sostenible inclouen tres partides iguals: la partida de política d'inversió sostenible, la partida de compromisos adquirits i la partida de solidaritat i particularitats parroquials.

La partida de polítiques d'inversió sostenible es reparteix a parts iguals només entre aquells comuns que destinin un mínim del 10% de la transferència rebuda a inversions sostenibles des del punt de vista mediambiental, social i econòmic. La llei també preveu que aquest 10% de la transferència es pugui imputar a reduir l'endeutament en aquells comuns que tenen un deute acumulat superior al 170% de la mitjana d'ingressos dels últims tres anys; és a dir, aquells comuns que estan a prop de sobrepassar el màxim legal d'endeutament, que és del 200%. Perquè no ens torni mai més a passar el que ens ha passat durant 25 anys, que no es complia la llei.

La raó de ser global d'aquesta partida és fomentar que les corporacions locals duguin a terme polítiques d'inversió i de reducció de l'endeutament que es tradueixin en una gestió eficient dels recursos públics, que és del que es tracta.

La partida de compromisos adquirits premia aquells comuns que complexin amb els compromisos i obligacions contrets en matèria de separació d'aigües pluvials i residuals i d'elaboració del cadastre. Amb aquesta partida es busca incentivar el compliment per part dels comuns de les obligacions en aquests dos àmbits, que tenen una importància cabdal per a la política mediambiental andorrana i per a la promoció de la seguretat jurídica.

Finalment, la partida de solidaritat i particularitats parroquials té per objectiu compensar les parròquies

amb menys activitat econòmica o corregir les particularitats comunals. Una part de la partida es distribueix de forma inversament proporcional en funció del nombre d'establiments comercials de cada parròquia; de manera que les parròquies amb menys activitat econòmica reben més diners. Això se'n diu solidaritat, i així ho marca la carta local de corporacions.

A més, per corregir possibles efectes nocius de la solidaritat, també es premia aquells comuns que tinguin desplegada tota la seva capacitat tributària; per evitar que un comú pugui reclamar solidaritat dels altres comuns sense haver implementat els seus propis tributs.

Més enllà de la solidaritat, les particularitats comunals inclouen aquells comuns que han de gestionar més de 60 quilòmetres de carreteres secundàries, els que tenen una societat pública participada únicament pel comú amb una despesa superior a la del mateix comú, com passa a la Massana, i els que han de donar serveis a dos nuclis de població de més de 2.000 habitants separats per més de 15 quilòmetres de distància, el que passa a Encamp.

Com he dit anteriorment, amb aquesta nova fórmula de repartiment aconseguim premiar aquells comuns que fan les coses bé, és a dir, que fan inversions sostenibles, que compleixen amb els compromisos contrets i que despleguen la seva capacitat tributària, i ser solidaris, no faltaria més, amb aquells que ho necessiten.

Vull recordar aquí el que vaig dir al debat d'orientació política. Quan parlem d'homologar Andorra i de tenir un país adaptat als estàndards de qualitat internacionals, això també es tradueix en una bona política territorial. Precisament, la Carta Europea d'Autonomia Local estableix que cal ser solidaris amb les col·lectivitats, -els comuns, en el nostre cas-, més febles. I per "febles" entenc aquelles que tenen menys capacitat financera i aquelles que han de fer front a costos especialment elevats. Per això parlem de solidaritat i de particularitats. Aquest és un projecte molt modern.

Precisament també per assegurar l'autonomia local, el projecte de llei que debatem avui manté la llibertat dels comuns a l'hora de decidir la destinació de les transferències que reben del Govern. Recordem que aquesta llibertat ja va quedar establerta en la darrera reforma de la Llei de transferències que aquesta Cambra va aprovar a finals del 2015.

Senyores i senyors consellers,

De la mateixa manera que hem actualitzat la fórmula de repartiment de les transferències, som conscients

que aquesta nova fórmula que proposem avui haurà de ser revisada en el futur, com hauria hagut de ser revisada també la que es va votar en aquesta Cambra fa més de 25 anys.

Per això la mateixa llei que debatem avui estableix un període de 5 anys, després del qual s'avaluarà i es revisarà el funcionament d'aquest nou sistema. I ho tenim de fer perquè les societats evolucionen molt ràpidament i els conceptes canvien molt ràpidament.

Aquesta llei no pretén ser un punt final en el procés de canvis viscuts des de l'aprovació de la Constitució. Ben al contrari, aquesta llei demana als poders públics que avaluin constantment el nou model de transferències.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Estic acabant Sr. síndic.

El que sí que fa aquesta llei és avançar en la línia que va marcar la Constitució fa gairebé 25 anys: Garantir la capacitat econòmica dels comuns, que són part de l'Estat andorrà igual que ho és el Govern i que, per tant, també som responsables de la seva sostenibilitat financera. I fer-ho de manera equitativa, incentivant la bona gestió i sent solidaris amb aquells comuns que més ho necessiten. Per garantir, en definitiva, que tots els ciutadans d'Andorra rebin els mateixos serveis i de la mateixa qualitat, sense que hi hagi diferències en funció de la parròquia de residència. És un convenciment profund que té el Govern, que estem davant d'una oportunitat històrica. Han passat 25 anys, no la desaprofitem.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn d'intervenció pels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La situació econòmica que s'ha viscut en els últims anys ha provocat un replantejament de les polítiques públiques i de la gestió dels fons públics per part de totes les administracions.

El nostre país no deixa de ser un petit país amb 8 administracions, una nacional i 7 comunals, i l'evolució de la situació ens obliga a establir uns

criteris diferents als que van funcionar durant molts anys, però que en els últims anys no es podien assolir econòmicament i calia un esforç per part de tothom.

El replantejament de les competències juntament amb el replantejament de les transferències s'ha desenvolupat en el si de reunions entre el Govern i els comuns i en el tram final, quan ja es tenien els acords més consolidats, amb l'entrada a la participació del Consell General a través dels grups parlamentaris.

Si amb les competències era difícil poder assolir un acord unànim, penso que en les transferències era encara més difícil, però tot i així s'ha arribat a un acord majoritari.

Les diferències existents, totalment legítimes, s'haurien d'haver discutit en el si de les reunions, per intentar aconseguir arribar a un acord més satisfactori per tothom.

Reconec que m'ha generat desconcert que hagin sorgit aspectes d'inconstitucionalitat un cop arribat als acords, em resulta estrany l'aparició d'aquests dubtes quan ja feia molt temps que es treballaven les classificacions que s'aplicarien en les transferències.

És clar que no tothom podia estar al 100% d'acord, però plantejar aquests dubtes a aquestes alçades em genera, tal com he dit, desconcert.

Els informes encomanats no han ajudat a aclarir absolutament gaire cosa.

Cada informe ha anat en la línia del que defensa qui li ha demanat.

Per aquest motiu penso que si algú considera que hi ha indicis d'inconstitucionalitat existeix la via del Tribunal Constitucional que pot aclarir aquest tema.

He tingut la possibilitat de fer una anàlisi neutral sobre la situació i amb una visió d'Estat, i per mi és vàlid l'acord assolit en la comissió tripartida, entenent alhora que hi hagi discrepàncies en certes classificacions que determinen les transferències, algunes d'elles manifestades per dos cònsols.

Igualment, el fet que existeixin revisions periòdiques cada 5 anys ens permetrà ser més proactius i, aleshores es poden fer les modificacions més ajustades a la realitat del moment.

En aquest cas ens trobem a més amb un segon model de transferències que ens ha presentat el Partit Socialdemòcrata, i totalment legítim, però tot i que no entro en el fons, entenc que aquest per poder donar-li suport, personalment em caldria saber quins comuns li donen suport de forma clara i pública, aleshores sí que podríem entrar en el fons per analitzar si uns percentatges són millors que els altres.

Ja sabem que el paper ho aguanta tot, però en el tema que avui ens ocupa, la proposta consensuada de forma majoritària en el projecte de llei és la que conté la majoria d'avals, i per aquest motiu el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

No podem donar el nostre vot a aquest projecte de llei. En la motivació de les esmenes que vaig presentar, -i que la majoria de DA va rebutjar a la Comissió de Finances-, ja quedava clar que bona part dels articles i disposicions del projecte plantegen un problema de constitucionalitat directa. L'articulació que el projecte proposa per a les transferències deixa en evidència que no es vol pas assegurar la capacitat econòmica dels comuns, sinó que es busca compensar i incentivar que determinats comuns duguin a terme una determinada política econòmica orientada o beneïda pel Govern.

Aquest projecte oblida, insistim, que l'article 81 de la Constitució no solament estableix la finalitat específica de les transferències sinó que estableix també els criteris de determinació: és a dir partida igual i partida variable però proporcional.

L'esperit i la lletra del text constitucional són clars: les transferències no són, no poden ser, remeses condicionades sinó que han de ser de lliure disposició per a l'autogovern comunal. No es poden acceptar discriminacions negatives.

Proporcionalitat i no discriminació són al cor del principi de les transferències als comuns.

Quan la Constitució parla de proporcionalitat està parlant de distribució equitativa i no discriminatòria.

I quan parla d'augmentar la capacitat econòmica dels comuns està fent referència a la seva capacitat financera perquè puguin exercir adequadament les competències d'autogovern.

El Govern, recolzant-se en l'informe Tornos, pretén que es respecta la proporcionalitat perquè les quantitats a transferir depenen del grau d'acompliment dels objectius de política econòmica.

És a dir que el que es busca és recompensar el grau d'obediència i de sotmetiment dels comuns a les polítiques del Govern.

Aquesta pretensió és contrària a la Constitució.

El projecte de llei està oblidant, -voluntàriament a ben segur-, que l'article 81 de la Constitució, a més d'assenyalar la finalitat específica de les transferències, estableix també els seus criteris de determinació: partida igual i partida variable però proporcional.

És a dir que sota el cartell "altres indicadors" no s'hi pot encabir qualsevol mena d'indicador sinó únicament els que serveixin per a determinar unes transferències que, d'una banda, permetin assegurar la capacitat econòmica de tots els comuns i, d'altra banda, permetin un repartiment proporcional i objectiu entre els comuns.

Tot el contrari del que proposa DA, amb uns criteris arbitraris que van directament adreçats a distorsionar l'equilibri parroquial volgut per la Constitució.

Quan la pròpia Memòria del projecte de llei reconeix que, pel que fa a les transferències variables que estableix, hi haurà, i cito, "... una valoració possiblement subjectiva", s'està confessant que es vulnera el principi de seguretat jurídica consagrat a l'article 3.2 de la Constitució.

Sr. cap de Govern, -no hi és-, Sr. cap de Govern, ha malbaratat una gran oportunitat de reforçar les institucions respectant l'esperit i la lletra de la Constitució.

Aquesta Constitució que vostè no volia ni va votar i que ara, en una nova operació de contraban legislatiu vol subvertir amb aquest projecte.

Si voleu modificar el Títol VI de la Constitució heu de fer respectant-la. Heu d'acudir al Títol IX i d'acord amb l'article 105 plantejar una iniciativa de reforma constitucional, -ara veig que arriba-, amb el suport d'una tercera part dels membres del Consell General.

Sr. cap de Govern, no us podeu saltar el títol 9 i imposar una reforma de la Constitució d'amagatotis, com esteu fent avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt també, pels consellers socialdemòcrates, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Bé, després del gran debat mantingut avui, sembla que aquesta reforma tenia clarament dos objectius, almenys des del nostre entendre.

Un primer objectiu, el de fixar en 55 milions d'euros les transferències, l'impost de transferències a rebre per part dels comuns; un objectiu que podem compartir, de fet hem votat favorablement en aquesta votació article per article tot i que s'intenti barrejar amb el que va passar amb el darrer pressupost, és cert que vam demanar un informe econòmic per conèixer quines eren les necessitats de finançament dels comuns, i un cop aquest import ha sigut conegut, doncs, hem donat suport a aquesta xifra.

No estem tant d'acord, per no dir tot el contrari, amb la segona de les voluntats que era com hem vist de manera molt poc encoberta mantenir l'actual criteri i mantenir els imports transferits a cada una de les parròquies que es va acordar a l'any 1993. I aquí potser és bo fer una mica de memòria tot i que alguns són més joves i potser hi ha alguna de les coses que no tenim ben enteses. Cal recordar que a l'any 1993 amb el pacte constitucional, algunes parròquies van cedir part del seu important pes polític al passar de quatre consellers a dos consellers per un sistema de transferències que va ser considerat en aquella època com a molt generós quan es va decidir que es repartís la meitat de les transferències a parts iguals entre les diferents parròquies. Porten vint-i-cinc... Aviat farem vint-i-cinc anys i per tant semblava que era un bon moment de replantejar aquell acord, un acord que al 1993 va tenir una gran... va ser un gran avenç pel nostre país però que no pot durar per sempre més, o en tot cas era un bon moment per recuperar uns càlculs reals de despeses de les parròquies i no veure's lligats de peus i mans per aquest càlcul de l'any 1993.

No hi ha hagut la voluntat de fer-ho, el punt de partida era el final, és a dir, això no pot diferenciar molt des del principi ni al final d'allò que es va acordar a l'any 1993 en un context que em sembla que és ben diferent al context de l'any 2017 i, per tant, nosaltres que haguéssim estat disposats a atansar posicions com he dit al llarg del debat d'avui de manera repetida, que tenim un model paral·lel que avui hem presentat, -un model alternatiu, millor dit-, que hem presentat que ens semblava que està més fonamentat, o almenys amb càlculs més fonamentats, de què el Govern vol tirar endavant però que vostè ens va donar una patada, un cop, el Grup Liberal es va adherir al projecte que s'havia preparat per part del Govern. Per tant, ens sembla que s'ha perdut una bona oportunitat per fer allò que després de vint-i-cinc anys potser hagués calgut fer i, a més, a l'inventar tota una sèrie de criteris, de paràmetres doncs, em sembla que s'ha obert uns quants melons polítics que ja veurem quin

tancament tindran perquè em sembla que amb tots aquests criteris de les sancions per no fer les separatives, amb els criteris d'assignació arbitraris, la sensació d'injustícia que hi ha a determinades parròquies em sembla que aquest no és un debat, que tot i que avui passarem moltes hores, -acabarem avui-, sinó que segurament haurem de reprendre de cara a les futures conteses electorals.

Perquè, insisteixo, hi havia una possibilitat d'arribar a consensos més amplis però vostès van preparar el model, el Grup Liberal va decidir tancar les reunions en un determinat moment, i nosaltres entenem que aquest model arbitrari, hereu del de l'any 1993, no és un model que a l'any 2017 es pugui justificar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal té la paraula el Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a debat al Ple d'aquesta Cambra les lleis qualificades de delimitació de competències dels comuns i de transferències. Dit d'una altra manera, el model d'Estat que tenim o que volem i com es finança.

En aquest punt de l'ordre del dia es sotmet a aprovació la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Part de l'exposició que faré per aquesta Llei, per definir la posició del Grup Parlamentari Liberal, serà idèntica que per la Llei qualificada de transferències, i segurament no la repetiré.

La Llei qualificada de delimitació de competències als comuns i la Llei qualificada de transferències formen un tot.

Les competències són les obligacions i drets de les corporacions, i estan intrínsecament lligades amb les transferències, sent aquestes els recursos per fer front als drets i obligacions. I tot això sota un denominador comú que no és altre que la Constitució.

Per tant, el punt de partida de tot l'entramat no és altre que la Constitució, que reconeix els comuns com òrgans de l'Estat: són els òrgans d'administració i representació de les parròquies; són corporacions públiques amb personalitat jurídica i potestat normativa local; funcionen sota el principi d'autogovern reconegut i garantit per la Constitució.

La pròpia composició del Consell General, amb una doble majoria parlamentària, no és fruit de l'atzar.

Ara bé, tampoc s'ha d'oblidar que la Constitució va ser objecte d'un text pactat entre institucions, i referendat pel poble andorrà, amb una clara voluntat política que les decisions que afectin a les parròquies no vagin en detriment de la seva essència i existència.

Dit d'una altra manera, el model d'organització territorial de l'Estat andorrà s'assenta i s'estructura sobre dos principis bàsics: d'una banda, el principi d'Unitat de l'Estat i, d'altra banda, el principi d'autogovern de les parròquies que l'integren.

Per tant, el Principat s'organitza d'aquesta manera sobre la base d'un doble nivell territorial de Govern: l'Estat, d'una banda, i els comuns que formen part de l'Estat, d'altra banda.

El Grup Parlamentari Liberal considera que el model d'organització de l'Estat i el sistema de distribució de les competències entre els òrgans constitucionals de l'Estat i en especial els comuns, contemplats en la Constitució és idoni i adequat.

Quasi vint-i-cinc anys després de la seva aprovació, les disposicions de la Constitució relatives als comuns són de plena actualitat i vigència i s'han aplicat sense dificultats majors, per diferents vies.

Per tant, les disposicions de la Constitució les considerem adequades al context històric i actual i no són, per a nosaltres, susceptibles de canvis totes les referències que el text constitucional efectua als comuns. Aquestes referències de forma general són:

Primer, la menció nominal de les set parròquies com entitats constitutives del Principat, i per tant, el reconeixement de la seva entitat originària i constitutiva que reconeix l'article 1 de la Constitució.

Segon, la representació mixta i paritària de la població nacional i de les set parròquies al si del Consell General, amb l'elecció de la meitat dels membres del Consell General a raó d'un nombre igual per cadascuna de les set parròquies i l'altra meitat per circumscripció nacional (articles 50 i 52 de la Constitució).

Tercer, la iniciativa legislativa mancomunada de què gaudeixen tres comuns conjuntament, (articles 58.2 i 83 de la Constitució).

Quart, la facultat de plantejar, davant del Tribunal Constitucional, conflictes de competències entre òrgans constitucionals, que reconeixen els articles 98 i 82.1 de la Constitució, i que ha donat lloc, a tot un seguit de, jurisprudència del Tribunal Constitucional, que ha concretat o acotat les matèries que li han estat sotmeses. I aquí, és on

hauran d'acudir els qui tinguin dubtes d'inconstitucionalitat.

Cinquè, la legitimació mancomunada de tres comuns per interposar recursos d'inconstitucionalitat contra les lleis i els decrets legislatius que els confereixen els articles 83 i 99.

I en especial, el títol VI de la Constitució, referit a l'estructura territorial d'Andorra, amb especial menció dels següents aspectes:

Primer, el funcionament dels comuns sota el principi d'autogovern dins l'àmbit de les seves competències, exercides d'acord amb la Constitució, la llei, i la tradició, i, el caràcter executiu directe dels seus actes pels mitjans establerts per la llei.

Segon, la potestat normativa local dels comuns, sotmesa a la Llei, en forma d'ordinacions, reglaments i decrets, (article 79.1).

Tercer, l'expressió dels interessos de les parròquies que tenen atribuïda els comuns, amb l'aprovació i execució del pressupost comunal, fixant i duent a terme les seves polítiques públiques, en el seu àmbit territorial, i la gestió i administració de tots els béns de propietat parroquial, siguin de domini públic comunal o domini privat o patrimonial, (article 79.2).

Quart, l'elecció democràtica dels seus òrgans de Govern.

Cinquè, les matèries enumerades a l'article 80.1 de la Constitució, matèries que almenys han de ser objecte de delimitació competencial mitjançant llei qualificada perquè els comuns puguin exercir efectivament les potestats i l'autogovern que la Constitució els hi reconeix.

Sisè, les facultats econòmiques i fiscals per a l'exercici de les seves competències, dins del Marc tributari de l'Estat, que l'esmentada Llei qualificada ha de determinar i que s'ha de referir, almenys, a l'aprofitament i explotació dels recursos naturals, als tributs tradicionals i taxes per serveis comunals, autoritzacions administratives, radicació d'activitats comercials, industrials i professionals i propietat immobiliària, (article 80.2 de la Constitució).

Setè, la possibilitat de delegar a les parròquies mitjançant llei, competències de titularitat estatal, (article 80.3).

Vuitè, l'assegurament de la capacitat econòmica dels comuns mitjançant una Llei qualificada que determini les transferències de capital del Pressupost General, -que és la que ens ocupa avui-, garantint una partida igual, per a totes les parròquies, i una partida variable, proporcional segons la seva població, l'extensió del territori i altres indicadors, (article 81 de la Constitució).

Per tant, com he dit anteriorment, per part del Grup Parlamentari Liberal, el sistema de distribució de competències entre els diferents òrgans constitucionals de l'Estat, i en especial, els comuns es considera totalment idoni i adequat, de plena vigència i amb vocació de permanència i perdurabilitat.

I aquest és el model que el Grup Parlamentari Liberal defensa; dit planerament, el model que contempla la Constitució.

Per aquestes raons, el Grup Parlamentari Liberal no recolza cap canvi del text constitucional pels mitjans i canals legalment establerts.

Així mateix, si bé el model d'Estat definit per la Constitució s'ha mostrat adequat i idoni, l'aplicació de les lleis qualificades de delimitació de competències i transferències als comuns aprovades pel Consell General el 4 de novembre del 1993, ha posat en evidència la seva inadequació al context actual i la necessitat d'una revisió.

En concret, els efectes de la crisi viscuda han impactat, entre altres àmbits, a les finances públiques, generant determinats desequilibris entre els ingressos de les administracions i les necessitats a cobrir.

A més, i en bona part lligat amb els referits canvis, es qüestiona la forma de prestació de determinats serveis i la realització d'algunes de les activitats, efectuades pels comuns, atenent a les necessitats i els interessos de la comunitat parroquial que han vingut prestant o realitzant en l'aplicació de la Llei qualificada que delimita les competències amb criteris expansius, assumint sovint competències impròpies, fruit de l'eufòria dels anys de bonança o en aplicació del principi de subsidiarietat. Tot, en tot cas, amb la complaença d'altres òrgans constitucionals de l'Estat, en aquest cas el Consell General i el Govern.

En resum, s'han produït un conjunt de disfuncions que cal corregir, no únicament en aquest àmbit, sinó en tota l'Administració, a fi d'assegurar la sostenibilitat de les finances públiques, que tal com indica el Marc pressupostari actualitzat, últim, i així ho hem evidenciat en reiterades ocasions, es troba al límit del col·lapse, i ens aboca a una espiral inflacionista fiscal, que minvarà la competitivitat del teixit productiu del país, i malmetrà el desplegament de nous models econòmics.

En definitiva, és bàsic optimitzar la despesa de l'Estat, i era clau fer-ho abans de tancar el sistema tributari de l'Estat. Era imperatiu conèixer tots els ingressos, despeses i les necessitats financeres de totes les institucions i objectivar-les a un percentatge

del PIB i alhora modulant la pressió fiscal, en base al mateix indicador.

Això no ha estat així, i ara, els ajustos que s'han de dur a terme en tots els àmbits són d'un altre calat.

Sr. cap de Govern, quan va comparèixer, amb els seus tècnics, davant el Grup Parlamentari Liberal, per presentar els treballs efectuats entre Govern i comuns, vàrem ser molts clars, i així li vàrem fer saber que aquesta és la línia i el treball que esperàvem que es dugués a terme.

En el marc de la taula tripartida entre Consell General, Govern i comuns, les meves preguntes a tots els assistents van ser molt clares i precises, i enfocaven als grans eixos de la reforma. Van ser les següents:

Primer: estan vostès d'acord en cedir gratuïtament els terrenys de cessió o l'ús dels terrenys dels comuns?

Segon: estan d'acord en incorporar el criteri de vida útil en les infraestructures competència dels comuns.

Tercer: estan d'acord en fixar la quantia base de transferències en 55 milions d'euros?

Aquestes preguntes, per nosaltres, englobaven els eixos bàsics, a l'entorn d'elles, d'on es podia consensuar la reforma. Tot, juntament amb el treball previ presentat per Govern i tots els respectius acords institucionals ratificats, aquest cop sí, per tots els comuns. La resposta a les preguntes va ser un sí clar, nítid i rotund.

A la vista de l'anterior, pel Grup Parlamentari Liberal, quedava llimar els diferents serrells en aquest aspecte o en les diferents lleis, i intentar assolir el consens més ampli possible.

Ara bé, dins la finalització d'aquest procés, lamenten, que en el si de la Comissió de Finances, no es va voler debatre cap esmena, i més, quan ha aparegut tot un conjunt d'informes de constitucionalitat de les lleis que avui se sotmeten a l'aprovació d'aquest Ple.

En conclusió, i a la vista de tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal entén que aquesta és la reforma i model que s'havia de dur a terme.

Així doncs, el Grup Parlamentari Liberal, degut a l'aparició dels diferents informes jurídics, ha acordat aportar els vots necessaris per deixar prosperar la Llei o les lleis i que els altres consellers de la circumscripció, s'abstinguin i es posin a disposició per si s'escau la interposició del corresponent recurs d'inconstitucionalitat de les mateixes.

Tot amb l'única voluntat d'assentar fermament una reforma d'aquest calat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ens toca ara celebrar el debat global sobre el Projecte de Llei qualificada de transferències als comuns.

La qüestió de la que s'ocupa aquesta norma està estretament vinculada al debat sobre la delimitació de competències que més endavant celebrarem en la mateixa sessió.

Les transferències tenen per finalitat assegurar la capacitat econòmica dels comuns per a l'exercici de les seves competències en les matèries que relaciona en la Constitució en el seu article 80. Unes competències que, no oblidem, han de ser delimitades per llei alhora que han de ser possibilitades financerament també per llei. Així, els comuns han de gaudir de suficiència econòmica per exercir les seves competències. A la vegada, el més elemental raonament econòmic ens porta a subscriure que la suficiència econòmica dels comuns ha de ser compatible amb la sostenibilitat financera de l'Estat, és més, la segona és condició necessària de la primera.

És per això, que un dels aspectes més importants del text que ara examinem queda determinat en el seu article 4 on s'estableix l'import total anual de les transferències a favor dels comuns, de tots els comuns, que per al 2018 serà de 55 milions d'euros.

Dit import serà revisable anualment a partir del 2019 inclòs en funció de les variacions del PIB. El contingut d'aquest article que es deriva de l'acord del 2014 entre el Govern i els comuns i que venia precedit d'una primera congelació de la transferència pactada al 2013 és, segons el nostre criteri, essencial per tal d'assegurar la sostenibilitat financera de l'Estat, especialment si tenim en compte les successives reformes fiscals que s'han produït del 1993 cap aquí.

Calia adaptar per llei el sistema de transferències al nou model fiscal. Això és el que es fa amb l'elaboració d'aquest nou text normatiu de transferències. Es parteix de nou dels principis bàsics de repartiment de les transferències establerts en l'article 81 de la Constitució on es garanteix una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable en funció del territori i de la població de cadascuna, així com d'altres indicadors.

Fins avui, aquesta porta que acabem d'esmenar nomenada "altres indicadors", oberta pel legislador constituent, no havia estat aprofitada. El text que ara examinem incorpora nous criteris organitzats dins d'una divisió general entre recursos d'imputació general i els de redistribució sostenible. Entre els primers, s'hi compten a més dels primigenis (parts iguals, població i territori), els anomenats criteris demogràfics i les pernотacions; els segons, es componen de les partides d'inversió sostenible, de compromisos adquirits i de solidaritat i particularitats comunals. Aquests recursos pretenen incentivar determinades modalitats d'inversió, així com l'acompliment de determinats compromisos adquirits en matèria de separatives, d'aigües i d'elaboració de Cadastre, a la vegada que contemplen una partida destinada a solidaritat.

Arribats a aquest punt, cal esmentar que els criteris de redistribució sostenible han suscitat dubtes de constitucionalitat en el marc del dictamen encomanat pel Comú de Sant Julià de Lòria, al qual ens referirem també en analitzar la Llei de competències.

En contra del que en el referit dictamen s'afirma, cal dir que l'article 81 de la Constitució no sembla vincular l'exigència de proporcionalitat als eventuais altres indicadors que el mateix article estableix en matèria opcional i oberta.

Com sigui, el text que ara examinem preveu la distribució dels anomenats recursos de redistribució sostenible en base a criteris objectius i predeterminats.

D'altra banda, és interessant assenyalar que el Projecte de Llei preveu via disposició transitòria un mecanisme de revisió normativa al cap de cinc anys en relació als paràmetres pel repartiment dels recursos de distribució sostenible, previ informe que haurà d'elaborar el Govern després d'haver consultat els comuns. A més, en uns transitòria s'estableix un règim especial de paràmetres de repartiment per exercicis 2018 i 2019, per tal de donar un temps prudencial als comuns per la seva adaptació a la nova realitat normativa.

Per últim, remarcar que l'estructura territorial de l'Estat establerta al títol sisè de la Constitució, estableix un sistema competencial i de transferències eminentment dinàmic i evolutiu.

Aquest és l'esperit que pretenen recollir les dues lleis que avui examinem. En cap moment es pretén assolir un resultat final i definitiu, sinó continuar recorrent un camí gradual que permeti anar adaptant el nostre esquema competencial a les noves realitats fiscals i territorials del nostre país, en la línia de col·laboració entre institucions, tenint sempre present que en la

qüestió competencial els temes tenen, han de tenir, una dimensió comunal i alhora una dimensió nacional. Aquesta convivència entre les dues dimensions referides reflecteix l'equilibri institucional consagrat a la Constitució andorrana, un equilibri institucional al qual s'hi acaba de referir molt explícitament i molt clarament el Sr. Pintat. Dir-li que compartim aquesta noció d'equilibri entre aquestes dues dimensions, la nacional i la que ve determinada pel principi d'autogovern dels comuns.

I també, abans d'acabar la intervenció, agrair-li, doncs, la postura una mica salomònica que han adoptat a l'hora de trobar el seu posicionament en el si d'aquesta sessió, salomònica en el sentit de prudent, d'equilibrada. Penso que permet, per un costat, doncs, que tinguin sortida els dubtes de constitucionalitat que hi puguin haver al tomb de la llei. Però d'altra banda, també ha manifestat molt clarament que es comparteix el model d'evolució de la problemàtica competencial i de transferències, doncs, adaptada a la realitat d'avui.

Convençuts que amb l'aprovació, si s'escau, -havia escrit, sembla que sí que s'escaurà, de la present llei-, es farà un pas endavant tant de cara a enfortir la suficiència econòmica dels comuns, com per tal d'afavorir la sostenibilitat financera de l'Estat, el nostre vot, evidentment, serà favorable a la mateixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem ara, si s'escau, un segon torn d'intervencions.

Demanaria al Govern si desitja intervenir...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Anem per parts.

Mai s'ha presentat aquest Projecte de llei qualificat d'amagatotis Sr. Víctor Naudi. Mai! D'amagatotis vol dir amagar-se. El Govern d'Andorra mai s'ha amagat. Parlaré de persones que avui no s'han amagat, com el Sr. Pintat.

Però vostè no ens pot dir això, i li dic amb el màxim de respecte. Perquè vostè no va fer ni una sola proposta. Es va amagar almenys al moment de les propostes.

No li pot dir al cap de Govern que després de mesos i mesos de consensos, buscats i desitjats amb els comuns i desitjats amb tots els grups parlamentaris, vam fer passar aquesta llei d'amagatotis!

És que no ho pot dir! Però ho diu, li han dit de dir-ho i ho diu.

Perquè aquí hem de parlar clar, com ha parlat el Sr. Pintat, i doncs, diguem les coses clares, també, Sr. López. Aquí no hi ha dos models de transferències. Aquí hi ha el model de transferències que el Govern va consensuar amb els comuns i amb una bona part dels consellers i res més.

Perquè vostè no ha construït el seu propi model. Vostè s'ha limitat a jugar amb l'Excel que havia elaborat el Govern amb tota la bona fe. Amb tota la bona fe!

Els nostres objectius han quedat clars en la meua defensa global de la llei. I també han quedat clars quan discutim i hem discutit les reserves d'esmena. Els nostres objectius són també clars: assegurar la capacitat econòmica dels comuns i establir un sistema de repartiment que sigui equitatiu i que sigui un repartiment també solidari.

Nosaltres destinem més transferències als comuns amb menys activitat econòmica, perquè tenen menys ingressos atípics i perquè depenen més de les transferències del Govern. I destinem més recursos als comuns que presenten una sèrie també de particularitats que es tradueixen també en més despesa i també es tradueixen amb més necessitats d'inversió.

Nosaltres, en definitiva, destinem més recursos allà on hi ha més necessitats.

Nosaltres, distribuïm més recursos allà on hi ha més necessitats.

I vostè què fa? Vostè ha introduït algunes variables en el nostre model, no a partir de principis, que si hi eren o s'han anat descobrint o inventant, no de conviccions o de necessitats, Sr. Pere López, sinó a partir d'un objectiu clar: treure recursos de parròquies com d'Ordino i -sobretot- de Canillo per destinar-les a Andorra la Vella i a Sant Julià de Lòria. I això no té res a veure amb l'equitat i amb la solidaritat.

Tot i que el regal que vostè des d'un punt de vista polític ha fet a Sant Julià és un regal enverinat, perquè tots sabem que actualment el Comú de Sant Julià de Lòria té un endeutament elevat i vostè amb el seu model no li deixarà reduir endeutament, que ho necessita.

I aquí té el Govern per ajudar-lo. I li dic al cònsol major de Sant Julià: aquí té un Govern que el vol ajudar.

Quin criteri hi ha darrere de la seva proposta, Sr. Pere López? Quina raó hi ha? Potser és perquè a les últimes eleccions comunals el PS va ser segona força a Andorra la Vella; i, en canvi, a les parròquies

d'Ordino i a Canillo ni tan sols va presentar candidatura.

Aquesta és la diferència Sr. López: nosaltres destinem més recursos allà on hi ha més necessitats. Vostè destina més recursos allà on li sembla que té més expectatives electorals.

Nosaltres distribuïm les transferències en funció de les necessitats i vostè les reparteix en funció dels vots. Cal ser clar! I així, evidentment, és molt difícil que ens posem d'acord.

Qui no s'ha amagat i que vull saludar, és el president del Grup Parlamentari Liberal. No s'ha amagat en un moment històric, perquè no es canvia cada dia una llei de transferències ni una llei de competències, i li agraeixo sincerament. Li agraeixo sincerament que quedin a Andorra persones que donen la paraula i l'aguanten fins al final.

Li agraeixo sincerament.

Vostè no s'ha amagat, vostè defensa com jo les set parròquies, però com jo, vostè solament defensa un sol estat que és Andorra.

I vostè, amb els seus consellers generals, amb l'acord que hagin pogut subscriure, que no és incumbència del cap de Govern, dóna la llibertat a alguns consellers que s'hi volen afegir-se al que desitgen, bàsicament, no per qüestions constitucionals, perquè no reïxi aquest "moment històric a què puguin acollir el Tribunal Constitucional, perquè una quinta part dels consellers ho poden fer.

I jo no hi tinc res a dir. Els consellers generals tenen el dret de fer això.

Jo avui sóc un cap de Govern feliç, perquè sé el molt que ens hi juguem, no jo que em queda simplement un any, Andorra que aquestes lleis es votin avui. Serà un favor no per aquest Govern, per al pròxim Govern del color que sigui el que hem fet avui, perquè podrà continuar amb el que vostè sempre defensa, d'equilibrar els comptes d'una forma harmònica amb el que jo entenc que és l'Estat, que són les parròquies i el Govern d'Andorra.

I donarem també, i en parlarem tot seguit, la possibilitat a polítics, segurament nous, de fer prevaler l'interès nacional en aquest país, en parlarem a títol de les competències.

I això és un salt tan important que vostè no s'ha amagat.

I li vull agrair en nom del Govern d'Andorra.

I entenc perfectament que des de les files del Partit Socialdemòcrata esperen i desitgen de tenir els vots necessaris per acollir el Tribunal Constitucional. Jo tindrè, al maig tindrè el que pot passar. Avui simplement com a cap de Govern, però com andorrà

sobretot, us vull donar les gràcies, als que han sigut generosos, han complert la seva paraula i han estat presents i no s'han amagat en un moment històric.

Moltes gràcies, Andorra avui i després amb la llei de competències, fa un salt qualitatiu a favor del sosteniment de les finances en general i a favor de l'interès públic que penso que els andorrans de bona fe no oblidaran.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem, si s'escau, un segon torn d'intervencions.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En la meua primera intervenció m'he centrat més en un discurs que estava més centrat sobre la forma en la qual s'havien dut a terme les reunions per dur a terme i per treballar aquest projecte de llei de transferències i competències comunals. Però sí que és veritat que no he entrat massa en temes d'aspecte de fons que s'han debatut durant tot el dia d'avui, com eren per una banda i que volia, doncs, també explicar una miqueta quina era la meua interpretació.

Un era sobre el tema dels criteris. S'ha parlat molt sobre el tema de l'arbitrarietat dels criteris. Penso que el criteri de per si ja sempre és arbitrari, i que és molt difícil poder-lo qualificar de neutral. Aleshores, doncs, aquests eren uns criteris, insisteixo, doncs, acordats i consensuats per la majoria i això, doncs, havia de prevaler.

Després, per una altra banda, també es parlava sobre les tasques encomanades i que semblava que doncs, penalitzaven, com el tema de les separatives i el Cadastre. Jo crec que la valoració que es pot fer al cap de cinc anys pot analitzar si realment llavors cal fer modificacions en aquests aspectes, si tothom ha fet les tasques que tenien encomanades i per les quals ja anteriorment sí que han rebut pressupostos per poder-les fer i no s'han dut a terme.

I finalment, jo volia introduir el tema de l'endeutament en l'aspecte de dir que el fet que es rebin més diners, no ens assegura que no hi hagi endeutament. Això la història ja ens ho ha demostrat. I jo crec que, bé, probablement, el que cal també i segurament amb la llei de competències ja en parlarem, és un replantejament exactament de quines responsabilitats ha de tenir cadascú per poder

ser molt més equilibrats i molt més eficients amb la societat actual.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. consellera.

També dins del Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi: (1.53'.35")

Gràcies Sr. síndic.

Bé, volia contestar les al·lusions que feia el Sr. cap de Govern dels seus nombrosos viatges a fora de l'hemicicle, doncs, quan ha tornat s'ha quedat amb allò del terme amagatotis. Sí Sr. cap de Govern, li torno a dir, a insistir.

És una reforma, doncs, que en part s'acaba fent d'amagatotis, és una reforma que acaba sent recolzada per la mínima, gràcies al suport del Grup Liberal. Jo crec que una reforma d'aquest calat havia de comptar amb un màxim consens, cosa que no ha estat capaç d'obtenir.

D'amagatotis, ho torno a dir, perquè vostè vol eludir els indicis clars d'inconstitucionalitat. Vull dir, amb aquests informes que han demanat, doncs, alguna interpretació clarament eludeix o interpreta l'article 81 que em permeto de llegir-li, si em permet el Sr. síndic, diu: amb la finalitat d'assegurar la capacitat econòmica dels comuns, una llei qualificada determina les transferències de capital del pressupost general als comuns, garantint una partida igual per a totes les parròquies i una partida variable, proporcional segons la seva població, l'extensió del seu territori i altres indicadors. I els altres indicadors també, s'entén clarament que han de respectar aquesta proporcionalitat, cosa que la seva reforma no acaba fent, sobretot pels criteris de sostenibilitat i els desequilibris, com hem vist abans, a què genera o acabarà generant entre comuns per qüestions de distància o d'arbitrarietat de repartició amb alguns comuns sí i amb d'altres comuns no.

Abans també m'ha dit que no vaig fer cap proposta. Bé, si recorda o vol recordar, ja que suposo que la seva memòria de vegades és selectiva, doncs, en aquelles reunions tripartides li vaig plantejar a l'inici que potser valia la pena de replantejar-se a començar a tractar aquesta qüestió des de zero, i fins i tot si calia plantejar de modificar la Constitució per fer una veritable reforma i no una reformeta com la que s'ha acabat fent.

Bé, vostè, lícitament i evidentment va dir que no, ja tenien la feina feta. Ho puc entendre però no ho comparteixo.

I per altra banda diu també que no vaig fer aportacions, doncs, les meves esmenes una vegada va arribar aquests o van tenir coneixement d'aquests informes, doncs, anaven encaminades a intentar salvar o suprimir aquells indicis d'inconstitucionalitat. Segurament no els salvaven tots, però en bona part es podia arreglar el problema. Bé, vostè no ho va tenir en compte, evidentment, vostè la seva finalitat era i és d'obtenir aquest suport necessari, mínim, per cert, doncs, per fer aquesta reforma.

Jo crec que avui, doncs, aprovant això, segurament vostè aconseguirà el que volia, és a dir, equilibrar un pressupost a la seva conveniència, però el que és bo avui no necessàriament serà bo pel dia de demà i per tant, jo crec que d'aquí a no tardar massa hi poden haver problemes degut a aquesta reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em referiré en primer lloc a la intervenció del Sr. Pintat, vist que finalment he pogut escoltar l'opinió del Grup Liberal.

En primer lloc, per lamentar que no hagi fet cap referència, cap ni una, a la repartició per parròquies del model de transferències que es proposa o que es vol tirar endavant, i que en tot cas, comptarà en part dels vots del seu grup parlamentari.

A nosaltres ens sembla que les qüestions d'equitat i de justícia dins del nostre país no són unes qüestions menors. Nosaltres crec que avui hem explicat suficientment que aquesta no és una reforma que tracta a tots els andorrans, a totes les persones que viuen al nostre país de la mateixa manera, i que hi ha un greuge important entre parròquies.

Jo obro un parèntesis i després em referiré a l'exercici, deixi'm dir-ho, de cinisme que ha fet el Sr. cap de Govern amb la Parròquia de Sant Julià, una parròquia de la qual vostè ha estat cònsol, i totes les parròquies són importants per a tots, però vostè havent estat cònsol d'aquesta parròquia penso que hauria de destinar-hi una importància important a la parròquia, que crec que surt mal parada amb aquesta reforma.

Quant a la seva proposta que part dels consellers liberals del seu grup, del grup que vostè presideix

doncs, estiguin o pugui haver-hi la col·laboració amb altres consellers per tal de demanar un recurs al Constitucional o una consulta al Constitucional, nosaltres estariem d'acord amb aquesta proposta perquè les dues lleis, tant la llei de competències i la llei de transferències, si és el que he entès bé, fossin analitzades per part del Tribunal Constitucional. Jo crec que els informes que han aparegut en relació a aquesta matèria són informes que obren dubtes de manera important, i per tant, nosaltres celebrem que vostès hagin ofert aquesta possibilitat. Nosaltres en tot cas, els tres consellers socialdemòcrates estariem en disposició d'afegir-nos amb un número de consellers del Grup Liberal per tal que aquests dubtes importants de constitucionalitat quedin esvaïts o poguessin quedar resolts, o si és el cas, si el resultat fos que no, tots estiguéssim tranquils que aquesta reforma és una reforma constitucional.

Per tant, en tot cas, ja hi haurà ocasió de parlar-ne si la pròxima proposta va en aquests termes.

I després anant una mica i deixi'm, ja que vostè ha sigut una mica dur amb mi, que jo sigui una mica dur amb vostès, a l'exercici de cinisme de què nosaltres no hem tingut un model, que amb el full de càlcul hem fet les nostres trampes. Li torno a dir que segurament és el que vostè ha fet, nosaltres li hem dit repetidament i jo crec que estem a punt de cansar a tothom repetint una vegada i una altra el mateix. Hi ha uns criteris que estan justificats, hi ha dos cònsols que en aquelles reunions van donar suport al nostre model. Una cònsol militant del seu partit, la cònsol d'Andorra la vella i el cònsol de Sant Julià. Per tant, no es pot menystenir aquesta proposta, que vostè hagi fet aquí l'exercici de la defensa del Comú de Sant Julià quan totes les propostes que es feien de part del cònsol eren absolutament menystingudes, utilitzant la força dels cònsols demòcrates en la comissió tripartida, m'ha semblat un exercici excessiu de cinisme que no li puc permetre. Vostè tenia la majoria de comuns, de cònsols i tenia un grup parlamentari que li donava suport i després com hem vist ara, una part d'un grup parlamentari que també li permetrà tirar aquesta reforma però que al final poc o molt és una reforma que es tanca en fals. Potser haurem d'anar al Constitucional, potser hi haurà una sèrie de reformes i en tot cas, de la seva mà està bé voler assolir consensos més amplis als quals vostè es va negar i per tant, crec que potser n'haurem de parlar durant un llarg temps d'aquesta reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal...

No hi ha intervenció.

Pel Grup Demòcrata...

Tampoc.

Sr. cap de Govern, si desitja intervenir...

El Sr. cap de Govern:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La veritat Sr. Pere López, és que si vostè no em creu solament cal escoltar les paraules del Sr. Pintat que ha posat aquelles preguntes. I les contestes que van tenir els cònsols, que ningú es va queixar d'aquestes quatre o cinc preguntes, ja en tinc una part de contestat. Perquè com ell hi era a les reunions i per tant no tant recolzament de Sant Julià de Lòria, no tant suport d'Andorra la Vella com vostè diu perquè no va anar així. És igual, però ja no ho diu el cap de Govern, ho diu el Sr. Pintat. Si també pensa que el Sr. Pintat menteix, doncs aquí menteixen tots menys nosaltres.

Abans de tot vull agrair el suport que em sembla que serà decisiu de la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet perquè penso que representa vostè idees diferents de les nostres i moltes vegades és dura, sempre educada, això sí, però dura i té els seus plantejaments que estan lluny dels nostres, en molts casos en altres no. Però també té aquest sentit d'Estat que li agraeixo sincerament.

I senzillament tornar-me a girar cap a Liberals d'Andorra. Jo penso que solament puc agrair Demòcrates per Andorra, no és que estigui content, jo penso que el Govern d'Andorra, Andorra ha d'estar content. I jo sé que hi ha els dubtes legítims, i puc entendre perfectament aquests dubtes. Hi ha una altra cosa que és diferent que els dubtes legítims, són les ganes que les lleis no s'aprovin, i això és una altra cosa. Que són dos coses diferents, una cosa són els dubtes legítims i una altra cosa és anem a veure si encara ho podem parar tot això. Són dos coses diferents, i jo sé una escola que hi ha els uns i els altres. Ho sé, ho sé. I també sé que no és fàcil una situació de vot partit en un partit. Però jo em quedo amb el positiu. Se'ns va dir, una mica ho ha escenificat el Sr. Pintat de què aquesta llei, fetes les preguntes pertinents i les contestes corresponents, no cal que torni a fer el discurs del Sr. Pintat. Per tant, senzillament tornar a agrair el Sr. Pintat, que és el president del Grup Parlamentari Liberal, que és una persona que ha tingut el més alt honor de fer política molts anys, -set anys com a cònsol-, sé que és una persona d'honor. Quan dóna la paraula i escolta a tothom, i veu que tothom estava d'acord, per això dóna el seu suport.

I també he pujat, -i acabo Sr. síndic-, perquè hauria sigut una falta de respecte enorme i d'educació, que tinc molts defectes però em sembla que miro de ser educat i això no m'ho hauria perdonat de no donar les gràcies. Permeti'm que ho digui així, però també especialment per agrair al Sr. Pintat, però agrair-li també a vostè aquesta responsabilitat demostrada, la qual cosa no vol dir que els demés siguin irresponsables, però en tot cas en aquests moments era molt important de què verdaderament una cosa desitjada pels comuns que podien dir, -ho dic una altra vegada-, reclamar i jugar a la facilitat nou milions més, era un problema financer per Andorra i ho van entendre. Com també, -i farem ara el debat sobre les competències-, una nova Andorra, i peso les meves paraules, pot néixer a favor de l'interès nacional si es voten també les competències. N'estic segur, n'estic segur! Altra cosa és els que legítimament vulguin anar al Constitucional, altra cosa són els que no volen que aquesta nova Andorra neixi.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, si no hi ha més intervencions, procediríem a la votació final del conjunt del text.

Us recordo que segons disposen els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, l'aprovació del text requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional. És a dir com a mínim el vot favorable de vuit consellers generals en cada una de les dues circumscripcions.

Vist que l'article 112 del Reglament del Consell General estableix que aquesta votació serà pública i oral per crida, i en aplicació de l'article 73 del Reglament del Consell General s'anirà cridant els consellers que respondran sí, no o declararan que s'abstenen.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sra. Mònica Bonell Tuset.

La Sra. Mònica Bonell:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Enseñat Reig.

El Sr. Carles Enseñat Reig:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Maria Martisella González.

La Sra. Maria Martisella González:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Fillet Adellach.

El Sr. Antoni Fillet Adellach:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Missé Montserrat.

El Sr. Antoni Missé Montserrat:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sra. Judith Pallarés Cortés.

La Sra. Judith Pallarés Cortés:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Anton Bardina Pau.

El Sr. Josep Anton Bardina Pau:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Jordana Madero.

El Sr. Carles Jordana Madero:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Majoral Obiols.

El Sr. Josep Majoral Obiols:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Carine Montaner Raynaud.

La Sr. Carine Montaner Raynaud:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Miquel Aleix Areny.

El Sr. Miquel Aleix Areny:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Vicenç Mateu Zamora.

El Sr. Vicenç Mateu Zamora:

Sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A continuació, els consellers generals elegits en circumscripció nacional seran cridats a exercir el seu vot.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Gerard Alís Eroles.

El Sr. Gerard Alís Eroles:

Voto que no.

El Sr. secretari general:

Sr. Marc Ballestà Alias.

El Sr. Marc Ballestà Alias:

El meu vot és sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ladislau Baró Solà.

El Sr. Ladislau Baró Solà:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Joan Carles Camp Areny.

El Sr. Joan Carles Camp Areny:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ferran Costa Marimon.

El Sr. Ferran Costa Marimon:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Jordi Gallardo Fernàndez.

El Sr. Jordi Gallardo Fernàndez:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sra. Sofia Garrallà Tomàs.

La Sra. Sofia Garrallà Tomàs:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili Casals:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Pere López Agràs.

El Sr. Pere López Agràs:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Víctor Naudi Zamora.

El Sr. Víctor Naudi Zamora:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Pintat Forné.

El Sr. Josep Pintat Forné:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Patrícia Riberaigua Marme.

La Sra. Patrícia Riberaigua Marme:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Justo Ruiz González.

El Sr. Justo Ruiz González:

Sí.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria tot seguit a la Sra. secretària de la Sindicatura si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa la llista parroquial: 10 vots a favor, cap en contra, 4 abstencions.

I pel que fa la llista nacional: 8 vots a favor, 4 en contra, 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat i vist que es compleix la doble majoria requerida, declaro aprovat el projecte de llei.

Abans de passar al següent punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant un quart d'hora.

Se suspèn la sessió.

(Són les 18.00h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.25h)

(Deixa la sala la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud)

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 71/2017 del 12 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 19 de setembre de 2017, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 5 i 10 d'octubre del 2017, ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentat projecte de llei li foren presentades 21 esmenes a l'articulat. 11 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-SDP, 6 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt-PS, i 4 esmenes per part del Grup Parlamentari Liberal.

De les esmenes que figuren en l'informe de la ponència, una esmena s'ha aprovat per majoria, 20 esmenes no s'han aprovat.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Us informo que han estat presentades una total de 3 reserves d'esmena pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, les quals serien defensades de forma separada.

D'altra banda, hem rebut una proposta d'agrupació d'articles per al debat. Es proposa plantejar el debat i votació dels articles en 11 grups.

El primer seria els apartats 1 i 2 de l'article 1.

El segon l'apartat 3 de l'article 1.

El tercer els apartats 4 i 5 de l'article 1.

El quart l'apartat 6 de l'article 1.

El cinquè l'apartat setè de l'article 1.

El sisè l'apartat 8 de l'article 1.

El setè els apartats 9 i 10 fins a la lletra e de l'article 1.

El vuitè l'apartat 10 lletres f) i g) de l'article 1.

El novè l'apartat 10 lletres h i i llatina més els apartats 11, 12, 13, 14, 15 i 16 de l'article 1.

El desè serien els articles 2, 3, 4, 5, 6 i la disposició final.

I finalment, l'onzè seria el títol i l'exposició de motius.

Tot seguit, una vegada finalitzat el debat i de conformitat amb el que disposen els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, procediríem a una votació final sobre el conjunt del text, resultant l'aprovació del qual requerirà el vot favorable de la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció parroquial i la majoria absoluta dels consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Finalment recordo que aquesta votació final i tal com fixa l'article 112 del Reglament del Consell General, serà pública i oral per crida.

Bé, iniciem doncs el debat de les reserves d'esmena.

Recordo la primera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López, president del Grup Parlamentari Mixt. És la reserva d'esmena que es

correspon a l'esmena número 7 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 6 de l'article 1.

Intervé per defensar la reserva d'esmena, el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, començaré abans de fer les reserves d'esmena de la llei de competències, fent una mica referència, que em servirà d'enllaç, el que deia al final de l'anterior llei el Sr. cap de Govern. Aquesta nova Andorra, tant amb la llei de transferències com amb la llei de competències. Una nova Andorra per molt que vostè li vulgui donar gran èmfasi a aquestes reformes, que no ho acabem de veure. És a dir amb el tema de les transferències finalment hi ha una limitació de l'import de transferències a assignar als comuns, important, que era una reforma que és desitjada, però finalment el repartiment intern entre parròquies és una mica el mateix que ja hi havia l'any 93. I ara veurem què passa amb les competències, perquè clar, més enllà del debat sobre la sessió de terrenys amb polítiques d'interès nacional, no acabem de veure quins són els grans avenços i quina és aquesta gran Andorra d'aquesta reforma de competències. Més aviat ens preocupa molt que es manté, quan no s'amplia fins i tot en alguns casos, doncs aquesta Andorra amb vuit administracions, que fan a vegades competències de forma duplicades i que això té uns costos importants pels ciutadans que a nosaltres ens preocupa. Ja veig que a vostès els hi preocupa poc perquè ara que teníem l'ocasió de fer aquesta reforma doncs no l'han volgut tirar endavant. I a més és curiós que vostès que sempre esgrimeixen qüestions de cost i de sostenibilitat per tirar endavant determinades reformes per reforçar els drets dels ciutadans o donar-los-hi més drets i sempre diuen: "això qui ho paga, això d'on surt?", siguin persistents a mantenir una Andorra de vuit administracions, una Andorra que fa les coses de manera ineficient i que acaba malbaratant milions d'euros dels nostres ciutadans.

I començarem per un exemple que ens sembla que és prou aclaridor, que és el tema de la protecció del patrimoni cultural, que és l'essència de la reforma que proposem, o la reserva d'esmena que proposem, en el que proposàvem en el seu moment i en vam parlar que la protecció del patrimoni cultural sigui una competència del Govern i no sigui com és ara, una competència exercida des dels comuns. Bé, de fet és el model de competències meitat entre els comuns, meitat entre el Govern i la feina per fer amb una duplictat de costos important.

I a més, això que al nostre entendre és un contra exemple, és una modificació que no ve de la Constitució de l'any 93 sinó que ve posteriorment. Va ser l'any 2014, una iniciativa dels comuns, una proposició de llei dels comuns que va rebre el suport del Grup Parlamentari Demòcrata, que en aquell moment tenia una majoria al Consell força important, en el que es va decidir que allò que constitucionalment és una competència estatal, del Govern, la protecció del patrimoni cultural, passés a ser competència dels comuns, amb el que aconseguim és que a més d'haver-hi tècnics especialistes en protecció del patrimoni més els criteris d'edificabilitat a l'entorn dels béns d'interès cultural al Govern, també en tingui d'haver-hi als set comuns i que sigui una competència mixta, que el que fa és que a hores d'ara i tindrem segurament ocasió de parlar-ne en els mesos a venir amb la ministra, doncs tota aquesta feina de definició dels entorns de protecció entre altres, més enllà de generar despeses tant en les administracions comunals com en l'Administració general, la feina com que està entremig d'uns i altres, està per fer. Aquest és el seu model, ens agradarà escoltar quins són els grans avenços d'aquesta reforma de competències i en tot cas aquesta reserva d'esmena és per posar èmfasi a un claríssim contra exemple de què nosaltres entenem que no s'ha de fer. Que és que en aquelles competències, -després parlarem de medi ambient i les escoles bressol-, en què es pugui anar cap a una gestió més eficient, i si aquesta gestió ha de ser nacional o si ha de ser comunal, en tot cas no fer gestions compartides, fer-ho i no com van fer vostès l'any 2014.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Iniciem el torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, en quant a la reserva número 1 que estem discutint, entenc que els entorns de protecció es troben regulats a la Llei 15/2014, del 24 de juliol de modificació de la Llei 9/2003, del 12 de juny, de patrimoni cultural d'Andorra.

En ell es destaca que respecte a les intervencions que es puguin dur sobre el bé declarat d'interès cultural i

sobre la zona d'acompanyament, en aquest cas la zona 1, de l'entorn de protecció, els criteris revesteixen la forma de prescripcions d'obligat compliment i el comú ha d'adaptar el pla d'ordenació i urbanisme parroquial.

Pel que fa a les intervencions en la zona preventiva (zona 2) de l'entorn de protecció, els criteris tenen la forma de propostes al comú, i només són vinculants i executius si el comú decideix acceptar-los i incorporar-los al planejament urbanístic.

Entenc que amb aquesta esmena es limita una potestat que tenen els comuns en quant a la definició de les polítiques urbanístiques, i alhora elimina el treball conjunt que fan les dos administracions amb l'objectiu de donar un major pes específic als comuns en la seva execució i en general en el procés de declaració del bé d'interès nacional, actualment compartit i a més a més, entenc que si cal modificar-lo potser seria més fàcil fer-ho a través de la llei que ho regula.

Per aquest motiu, no donaré suport a la reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs pel que fa a aquesta reserva d'esmena número 1 presentada pel Partit Socialdemòcrata, en el seu redactat tal i com s'ha presentat, no ho comparteixo perquè entre altres coses doncs és contrari a l'article Reserva d'esmena 2.

No li donaré suport degut a què la recollida de residus urbans ha de ser realitzada per les administracions comunals, això no va en contra que entre els diferents comuns es puguin mancomunar serveis o contractar-los a empreses de forma agrupada o és contrària a l'article 80 de la Constitució i en aquest sentit, doncs, treu o resta competències als comuns i, per tant, el seu redactat no el puc subscriure.

Per tant, el meu vot és negatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Liberal no donarà suport a la reserva d'esmena número 1.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, d'entrada Sr. López, comentar que és cert que vostè en un moment donat en les reunions va treure aquest tema molt col·lateralment... molt col·lateralment, es va considerar per part de la resta d'assistents que era un tema que estava fixat per un altre marc normatiu i bé, sense que vostè plantegés masses objeccions es va decidir deixar el tema de banda. Jo entenc que el pugui preocupar, podria entendre que no li preocupés, que ho compartís però, en tot cas, si algun neguit té en relació a aquesta qüestió... que és veritat, que és un tema que té afectació quant a l'urbanisme i per tant, l'urbanisme no deixa de ser un àmbit de competència comunal però, també hi ha una afectació o la capacitat de l'Estat de regular i protegir el patrimoni cultural, és un tema... I a més, amb una sentència al Tribunal Constitucional que així ho reconeix.

Si li preocupa el tema... De veritat, i a més tal com va anar a la taula tripartida, jo crec que el que hauria de fer és impulsar una modificació de la llei específica.

Per tant, no li donarem suport a aquesta reserva d'esmena. Però, més enllà d'això, un comentari global, si em permet i si em permet el Sr. síndic, vistes les tres reserves d'esmena... Home, no sé què acabarà fent perquè falta la votació final, però se'm fa difícil pensar que en el cas de què no prosperin puguin justificar un vot negatiu a la Llei de competències.

Tenen... -les tres, si em permet, eh? Ara ja valoro una mica les altres dos- tenen un calat que és molt important: la primera, en té molt de calat però queda una mica fora de l'àmbit legislatiu al qual ens estem referint i, per tant, les altres dos sí que s'hi centren més però... a més una d'elles, la que fa referència a les guarderies queda recollida a l'Acord institucional.

Per tant, home, justificar la no votació... -no sé què acabarà fent, eh? Intueixo-, la no votació de la Llei qualificada de competències en base a l'eventual no acceptació d'aquestes esmenes ho trobo... bé, paradoxal com a mínim!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies.

La veritat és que sempre és un plaer escoltar a tothom i escoltar a un bon amic, que és el president del grup que dona suport al Govern d'Andorra, el Sr. Ladislau Baró, perquè mentre ell parlava estava pensant en això. Suposo que aquestes tres esmenes o reserves no són el pal de paller que farà impossible la seva votació i, més encara quan me'n recordo com si fos ara que sortia satisfet o molt satisfet de com havíem quedat amb allò que diu que sempre tanquem en fals, en tot cas, ho devíem tancar amb fals amb altres grups parlamentaris perquè li vam riure, i no era per riure, perquè era seriós, perquè hi havia proposicions serioses, tots els seus suggeriments més encara a l'acord institucional i amb tot això també estava molt satisfet, es recullen moltes coses que Demòcrates per Andorra i el Govern comparteixen amb vostè. Llavors, això és una altra d'aquestes formes que té guardada, no? Suposo que no és tot o res perquè, miri, vostè no ha votat la Llei de transferències, per tant, ja no té cap responsabilitat en aquesta i ja queda lliure de votar-la... dic passant.

Però, en fi, i després hi ha coses que no acabo d'entendre. Quan vostè diu que es dupliquen els costos tal com estan... Bé, recordem una mica com anava tot això. D'una part la Llei de patrimoni cultural sempre està per sobre de la Llei d'urbanisme i, per tant, el que es decideix a la Llei -perquè la gent ens entengui- de patrimoni cultural s'ha de plasmar en els plans d'urbanisme. Com estava abans? Doncs, estava bàsicament que hi havia un radi de protecció que era de cent metres la qual cosa no volia dir de cap de les maneres, en el seu moment, que no es pogués accedir dels cent metres el que era la protecció que és la potestat del Govern. Bé, de despeses suplementàries no n'hi ha!

I després hi ha una qüestió, que és que el Govern o l'Estat andorrà -que és el Govern, evidentment, potser el que té tutelada la protecció dels béns

culturals, però els comuns també perquè amb la Llei d'urbanisme també té la facultat de fer el seu catàleg i decidir lliurement sense aquesta Llei, simplement aplicant amb els plans d'urbanisme la Llei de patrimoni i dir: "aquest edifici", perquè ens entengui, s'ha de catalogar.

Per tant, això no ha canviat, no? Per tant, que vostè apel·li aquí que hi ha menys sensibilitat, que abans dependrà... suposo, si depèn d'alguna cosa, de les institucions i qui les representa.

I tenia una intervenció preparada però, la veritat, em sembla que ho he dit gairebé tot.

Però, conclouré amb una cosa que vostè està d'acord, o potser no tampoc: a la Llei de competències, a la Llei qualificada, no hi cap aquest redactat... no hi cap! Perquè en tot cas, i això sí que ho puc entendre perquè vostès van votar en contra quan va haver-hi aquesta Proposició de Llei, que passava de cent metres a vint metres, i van votar en contra i ho puc entendre, però també poden fer una proposició, i vostè em dirà: "*Per fer una proposició i que no passi no perdre el temps*" però, en definitiva tot el que deia el company Ladislau Baró a mi em sembla... però, bé tampoc sóc ningú per pensar pels altres, que les tres reserves d'esmena que vostès presenten en tot cas, no tenen el meu punt de vista amb suficient consistència perquè vostè no atorgui els vots a aquesta Llei de competències que me'n recordo fins i tot que als diaris alguna vegada va dir que estava molt satisfet de com havien anat les converses... Se'n recorda d'això? Ara ja no ha votat transferències però sigui una mica coherent i voti competències.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Realment em sorprèn molt que el cap de Govern i el president del Grup Parlamentari Demòcrata, el grup parlamentari que dona suport al Govern, no els preocupi gens els costos dels serveis que ofereixen les nostres administracions. És a dir, que entenguin que és un tema menor, que és un petit tema com deia el Sr. Baró, si una competència la fa el Govern, o la fan els comuns, o la fa tothom i després parlarem de la política mediambiental perquè n'hi ha per parlar-ne un bon tros i després parlarem del tema de les escoles

bressol i els estalvis que es podrien produir d'una manera i els estalvis que no es poden produir si vostès volen persistir amb la seva iniciativa. Si vostès creuen que els diners dels ciutadans és un tema menor, -per dir quasi bé el qualificatiu que deia el Sr. Baró i que vostè subscribia amb admiració a la intervenció que feia el Sr. Baró que ha trobat tan encertada i tan brillant-, doncs bé, ens hem de preocupar molt, no?

Si el cap de Govern creu que ja està bé que això ho faci els comuns, que ho faci el Govern, que al final no ho faci ningú, que hi hagi tècnics als comuns, que hi hagi tècnics al Govern i que hi hagi aquestes duplicitats, ara era el moment -perquè aquesta era una de les motivacions d'aquesta reforma de competències i transferències- per poder fer i per posar ordre a totes aquestes competències.

Aquest és un exemple... hi ha d'altres exemples. En tot cas no hi ha hagut la voluntat -i després ja parlarem del debat general perquè si comencem a fer el debat general a la primera reserva d'esmena ens passarà una mica com abans, que no podrem parlar dels temes en concret.

En tot cas, del que parlem ara, la política de protecció del patrimoni cultural és un exemple: una política que costa més del que hauria de costar i que, a més, no funciona! És a dir, sigui qui sigui la competència no s'estan fent els entorns de protecció, no s'està tirant endavant, nosaltres hem demanat ara les actes del Consell assessor i és un tema en el que seguirem treballant. Per tant, és un exemple clar d'ineficàcia i d'ineficiència, és a dir, és una gestió duplicada entre comuns i Govern que costa molts diners i que, a més, no es fa la feina! Si vostès estan encantats amb això i creuen que és un tema menor... doncs, perfecte! Ja ho tenim entès i ja es veu quin és el tipus de gestors que tenim al front del nostre Govern i del grup parlamentari majoritari que li avala aquestes polítiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Grup Mixt...

Per part del Grup Liberal...

Pel Grup Demòcrata...

Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla recordar que ha afirmat que era un tema col·lateral en relació al debat estricte de la

delimitació de competències que estàvem tenint quan estàvem parlant de la reforma de la Llei qualificada de delimitació de competències, perquè és un àmbit que queda regulat per una altra llei. Per tant, era col·lateral, -jo crec que no he dit que era menor-, era col·lateral, però era col·lateral en relació al debat central que estàvem tenint. No he dit que no fos important, i ja li he dit, si li preocupa promogui, intenti promoure una reforma de la Llei que pertoca, i faci-ho en l'àmbit que pertoca i no en la discussió de la Llei de delimitació de competències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part del Govern....

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies.

Començaré com he acabat a la pregunta, però és que vostè en fa moltes de preguntes i llavors diu que el cap de Govern no en contesta cap, però és que a la que jo li faig la pregunta vostè fa com el cap de Govern: no en contesta cap! segons vostè, però jo em sembla que les contesto.

És que nosaltres no hem parlat de diners, eh? És que vostè barreja... És que al Sr. Ladislau Baró suposo que no li molestarà que tornin a haver-hi les intervencions perquè últimament li molesta tot!

Però, a mi m'ha semblat... N'ha tingut de més brillants, però ha estat bé, no?

(Se sent riure)

Però ningú, ni ell, ni jo hem parlat de diners, i aleshores, com que no li ha anat bé la contesta parla de diners... Bé, si vol parlem de diners, va!

Miri, això com que és una iniciativa del Sr. Xavier Espot igual també li molesta.

Resulta del Servei d'atenció a domicili... També podria fer part d'això. Són d'aquelles coses no degudes que es podrien haver ficat a la Llei qualificada i dir que és competència de Govern. No cal, és que el marc constitucional no marca tant en el detall, i en canvi ho han fet. Vostè que parla de què hi ha set Andorres, doncs jo li parlaré d'una Andorra. El Servei d'atenció a domicili és la demostració que tot i contemplant que jo defenso que han d'haver-hi set parròquies i un sol país, faltaria més, han d'haver-hi també serveis -sobretot serveis bàsics com el Servei d'atenció a domicili- que estiguin incorporats en cada una de les set

parròquies, que no és el cas, i això es va fer parlant amb els cònsols, una política nacionalista.

I li parlaré de diners ja que vostè en parla. L'Agència Tributària, -que ara està per veure si l'acabem de fer o no fer-, això és estalviar... Bé, escolti, ho estem intentant, és que vostè no intenta gran cosa, almenys nosaltres intentem alguna cosa i a veure si nosaltres ho podem aconseguir.

Però, jo em torno... A veure, no defugi de l'opció perquè jo li aniré dient contínuament. Perquè, és clar, suposo que aquí he vist coses curioses en l'anterior votació del que jo he viscut a la comissió i el que ha passat a les votacions, però en aquesta a veure si hi ha una segona oportunitat almenys amb vostè.

Vostè va dir -a més em sembla que ho va dir en uns mitjans públics- que: anàvem per bon camí i que la Llei de competències estava força bé... Això és el que va dir vostè.

Llavors, acabo. Quan vostè diu al Sr. Ladislau Baró que cada paraula la pesa i la suspesa, quan diu: "*Vostè em va parlar col·lateralment*", bé... en va parlar col·lateralment però poc, poc, d'altres coses en parla més que d'això però, col·lateralment poc. I insistir de les que em va parlar poc, gens! Gens, eh? Gens. En les converses que he tingut amb vostè -sense desvetllar converses privades-, això no era una cosa que fes bascular el seu vot cap a un sentit o cap a un altre, i això Sr. Pere López, és la realitat, i després pot parlar i dir que el cap de Govern, i els uns i els altres ens és igual com gastem els diners... Però, és que no té res a veure amb la reserva que vostè formula. Nosaltres, simplement ja hem contestat, que és la nostra obligació, pel que fa objecte a la reserva, i després si ho vol embolicar, ara té una altra manera, una altra rèplica per embolicar-ho més. Però, nosaltres contestem les reserves perquè evidentment tenim l'obligació de fer-ho perquè les seves reserves les pot sostenir i podem tenir opinions diferents, però no barregi contínuament que això no... -és un artista, això sí!-, no és col·lateral el que fa, això és un costum de barrejar coses que no tenen res a veure amb les intervencions que li han precedit. Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, molt breument perquè després ja parlarem d'altres reserves.

És clar, que el Sr. cap de Govern em digui que barrejo coses quan és quasi bé impossible mantenir al llarg del dia un debat concret sobre una temàtica és, com a mínim, curiós. En tot cas el que sí que em sorprèn d'aquesta primera intervenció, que després reprendrem, és que ningú hagi entès, -o almenys pel Grup Demòcrata-, que quan parlem de competències estem parlant també de diners dels ciutadans, i que això vostès ho considerin com un tema menor és realment molt preocupant, perquè si vostès no han entès encara això em sembla que no sé que hem estat fent al llarg de tots aquests mesos debatent aquest tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

No hi ha intervencions...

Sr. cap de Govern...

No hi ha intervenció...

Bé doncs, acabades les intervencions procediríem a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant, aleshores, el text tal com ha sortit de la comissió.

Reserva d'esmena número 1 que es correspon a l'esmena número 7 de l'informe del Ponent proposant modificar l'apartat 6 de l'article 1.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 3 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista el resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb la segona reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 12 de l'informe del Ponent proposant modificar l'apartat 10, lletra f) de l'article 1.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. Pere López. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La segona reserva d'esmena va sobre una altra política que costa molts diners i que tampoc no funciona que és la política de gestió dels residus. Una política, una nova competència, compartida entre comuns i Govern, i podem recordar -de fet, ara ho recordàvem amb la companya Rosa Gili-, les compareixences que fa la ministra Calvó, la ministra de Medi Ambient, en el que es presenta doncs, el balanç de gestió d'aquest Pla de residus, en el que sap que som molt crítics amb els resultats obtinguts, i com van mostrant que al llarg dels anys el volum de reciclatge ha anat baixant, que a més la dispersió entre parròquies és molt important a nivell global, però quan s'analitza la gestió residu per residu també és molt important i ens sembla que fer això en un país com el nostre... home, no és un gran exemple de bona gestió dels diners públics dels ciutadans.

D'una banda, el Govern marca els criteris dels objectius del Pla de residus, per una banda, després les parròquies fan una mica el que poden, els ciutadans veiem al carrer cada dia que hi ha menys contenidors especialitzats, contenidors per colors, a més hi ha empreses subcontractades per fer els determinats serveis i, a més, ens temem que anirem a pitjor perquè un cop modificades les lleis avui em temo que voldran recuperar la Llei de mancomunitats i al final tindrem una gestió que serà feta entre Govern, comuns, mancomunitats amb tot tipus, evidentment, de responsables amb cada una d'aquestes administracions més uns concursos públics i unes empreses que fan la seva feina, i que no critiquem, però que en tot cas això s'ha de gestionar, s'ha de pagar i al final el resultat que està produint és que això suposi uns costos importants pels ciutadans que segurament hi hauria una manera més eficient de gestionar això, que en tot cas la política de recollida de residus té residus no reciclables i és una cosa que la política nacional de residus podria ser única en un país petit com el nostre i que això segurament seria més eficient i hi hauria un únic responsable de la política de gestió de residus a nivell nacional i, en tot cas, no ens trobaríem entre altres coses ni els sobre costos que això suposa -que ja m'ha quedat clar que no els preocupa- i no suposaria no assolir els objectius o anant millorant en la política de gestió de residus al llarg dels anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt alguna intervenció...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo justament entenc aquest concepte de la recollida de residus urbans d'una manera diferent.

Jo entenc que aquest ha de ser desenvolupat per les administracions comunals i això no va en contra de què els diferents comuns puguin mancomunar els serveis o contractar empreses de forma agrupada o, inclús, que el Govern hi pugui participar.

Per aquest motiu no li donaré suport a aquesta reserva d'esmena.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en aquesta reserva d'esmena número 2 doncs, a l'igual que en la primera, entenc que també resta competències al redactar la supressió d'aquest apartat, restaria competències als comuns, i jo crec que és contrari al principi d'autogovern comunal.

I per la qüestió de la gestió de residus qui millor que els comuns per gestionar-la, no? Coneixent els indrets jo crec que tant directa com indirectament, si s'escau, doncs aquesta potestat l'han de poder mantenir al marge de què es pugui delegar fins i tot al Govern. Però, en tot cas, jo crec que aquest articulat no s'hauria de suprimir. A més, a més, les peculiaritats de cada parròquia no són les mateixes.

Per tant, el meu vot és negatiu en aquesta reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El sentit de vot del Grup Parlamentari Liberal serà contrari a la reserva presentada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, la Constitució és explícita en el sentit d'atribuir competència als comuns pel que fa als serveis públics comunals. Per tant, bé, el seu plantejament, Sr. López, no té cabuda a la Constitució. L'única via que es pot trobar perquè els comuns mantinguin la competència és que la cedeixin en mancomunitats a les quals vostè hi té una mena d'aversion, més o menys exemplificat, però bé, no és la primera vegada que li sento comentar, però és l'única manera, i és un camí que pensem que cal explorar, sincerament. Però el que no pot ser és eliminar aquesta competència dels comuns com vostè proposa. Per tant, hi votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies.

Ara ho faré d'una altra manera. És un plaer de tenir gent que ha treballat amb el procés constituent. Perquè ja li ha dit que no es pot fer, perquè... esperi que és el meu torn, home...

(Se sent riure)

Encara ni he començat. Espero que aniré una mica fort aquí.

I per tant, ja li diu que no es pot fer. Per tant, vull dir, jo com que el Sr. Ladislau Baró i vostè que últimament està molt avesat en temes constitucionals, doncs, segurament tindran un intercanvi d'opinions que només pot ser que profitós, per aquesta reserva.

Però anem a parlar seriosament.

Perquè vostè em parla de contenidors de colors, però les diu de tots els colors. Ara a veure si em sé explicar.

A veure, de la defensa de l'esmena que fa vostè, doncs, el Partit socialdemòcrata, es desprèn que el PS pensa que la recollida de residus funcionaria millor si l'executés el Govern de manera centralitzada. Fins aquí vaig bé.

Nosaltres pensem que això no és així, la realitat ho demostra. A veure si m'explico.

Actualment com funciona la recollida de residus? Funciona així:

El Govern elabora un Pla Nacional de Residus, pel cas, -i si no la Rosa Gili és l'especialista-que marca la política de gestió, els objectius de recollida selectiva, i d'altres coses. I el Govern, també, proveeix un centre nacional de valorització, transferència i eliminació de residus. I són els comuns els encarregats de la recollida i el transport dels residus.

Anem a comparar-nos.

Si ho comparem amb països de l'entorn Europeu, Andorra obté una bona nota -sembla que això també li molesta, perquè amb les seves reserves d'esmena això sembla allò que no m'ha agradat gaire, Sra. Rosa Gili, quan parlava que siguem un país tercermundista. Perquè hi ha hagut un moment en què a mi m'ha sobtat, perquè diu, el conveni europeu, quan parlàvem de discriminació que no és europeu, que és internacional, llavors em parlava i diu "sembla que siguem un país africà". Doncs, és una manera de tractar els africans que jo m'he quedat una mica sobtat, que es parli així d'un continent amb aquest menyspreu. Però bé, jo no ho faig.

Però això no venia al cas però és que ho tenia al cap, això perquè m'ha sobtat en la seva intervenció, i he dit deixi'm-ho dir.

Llavors, tornem-nos a centrar, si ens comparem amb països de l'entorn europeu, Andorra té una bona nota en recollida de residus. L'índex de reciclatge de la Unió Europea és del 30% dels residus, i l'índex d'eliminació del 26%. En el cas d'Andorra, perquè al final, allò important és també que les coses es facin bé. En el cas d'Andorra, l'índex de reciclatge supera el 40% i el d'eliminació no arriba al 5%. Molt, molt molt per sobre del que fa Europa. Però no dic que a Europa no es faci res, gairebé d'allò de menysprear un continent, això no ho dic jo.

Per tant, l'estratègia implementada els últims anys, -implicant el Govern, els comuns i els particulars- està donant bons resultats. La qual cosa ens ho hauríem d'agair a tots.

Es pot millorar? Segur que sí. I la ministra està fent campanyes per encara millorar-ho. Però solament si continuarem treballant i no mesclem tants conceptes. Però el que no es pot justifica -ni de bon tros- és centralitzar la competència.

Què podríem fer per millorar la recollida de residus? Que és l'objectiu, suposo. Doncs una cosa, Sr. López, que a vostè no li agrada gaire: mancomunar el servei. Un dia d'aquests ens ho ha d'explicar. Perquè vol

mancomunar tot de serveis per gastar menys, per dir-ho així, i no li agrada mancomunar serveis, vull dir, jo no sé com ho té tot això, però ja s'ho farà.

Perquè la recollida de residus no està mancomunada: Es licita de manera conjunta, però no està mancomunada. Per poder fer una mancomunitat real el que cal és aprovar el projecte de llei de col·laboració entre el Govern i els comuns i entre els comuns; que està a tràmit en aquesta Cambra i al qual el PS va fer esmena a la totalitat.

Una mancomunitat en la recollida dels residus permetrà -sense dubte- fer nous avenços en la gestió i implementar de manera més efectiva les directrius del Pla Nacional de Residus i de la Comissió de seguiment d'aquest Pla.

Ara bé, per què el PS vol centralitzar la recollida de residus? És una pregunta. Per reciclar més suposo que no; perquè ja li he demostrat que amb el sistema actual estem per sobre de la mitjana europea en reciclatge i de bastant. Per assimilar-nos a d'altres països? Per una qüestió mimètica? No ho crec, perquè que voldria que féssim? Que a Espanya -per donar un exemple, però podríem agafar Alemanya o podríem agafar qualsevol país de la Unió Europea i fins i tot d'Àfrica, Sra. Rosa Gili, que també reciclen- la recollida la fessin els municipis, sinó les comunitats autònomes o el govern central?

Doncs, aquí estem.

I vostè que ens diu que no ens preocupen els diners i tal... a què no? Llavors vostè suposo que ja ho deu tenir pensat, fent aquesta proposta, i estalviem molts diners. Ho deu tenir calculat. I segur que amb la seva fórmula de transferències ho deu deduir de les transferències, perquè vostè és cartesià.

Nosaltres no, nosaltres ens inventem fórmules.

Això ja m'ho explicarà si ho té calculat també. Perquè és clar, ens diu, li diu al cap de Govern que tot ens ho inventem. Doncs, ja que tenim la sort de tenir una persona que tot ho té controlat, que se m'expliqui.

La ministra Sílvia Calvo agafarà punts.

A més ja que ens proposa centralitzar la recollida de residus i deixar-ho en mans de Govern, suposo que ha previst, doncs, el que li deia de la reducció de les transferències. Això n'estic segur per aquest concepte. N'estic segur que això ho té.

En tot cas, el que ha explicat sobre les transferències no ho he vist en cap lloc, però bé, tot pot arribar.

El Govern, per tot l'expressat pensa que estem fent una bona feina, estem fent una bona feina, no és una potestat del Govern, és la bona col·laboració que també hi ha amb els comuns. I després ja acabo, dir-

ho és fàcil. Fer-ho és més difícil, perquè com ho faríem?

Actualment, per exemple, fa poc, s'ha fet una flota nova de vehicles més sostenible, moltes parròquies ho tenen concessionat, darrera d'aquesta concessió hi ha molts treballadors, se n'hauria d'ocupar el Govern. Hauríem de dir, s'ha acabat, vostè ja no té feina, etc., per un sistema que estic demostrant -però no jo, els números demostren, perquè jo no sóc ningú-, són els números que ho han de demostrar que estem reciclant força bé.

Em sembla que això, i ara torno, torno al que serà el meu *leitmotif*. Això tampoc suposo que deu ser decisiu perquè no ens voti les competències, aquelles competències que vostè va dir que estaven tan bé, i que anàvem pel bon camí. I per tant, encara espero amb coherència, que la té, i la tindrà avui amb aquesta votació, perquè ho va dir públicament, ens votarà almenys aquesta sí, la de competències ho espero, i ho veurem, bé, per crida que farà el Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Molt breument per al·lusions, Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Molt breument...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, molt breument, Sr. síndic.

A veure, no és que tingui molta importància, però sí que em veig obligada a intervenir i vist les diverses citacions que m'ha fet el Sr. cap de Govern. A veure, no hem dit en cap cas, quan m'he referit a un país penso que ha quedat clar per a tothom que em referia a països en via de desenvolupament. Estàvem parlant d'educació, i efectivament, si m'he equivocat amb la UNESCO sé perfectament que és un organisme que depèn de l'ONU.

Bé, és igual.

Més que res és perquè molesta una mica les maneres de tergiversar del Sr. cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Miri, Sr. cap de Govern, lamento que estigui tan poc al corrent de quina és la realitat de la nostra política de residus, i que ara li hagin passat algunes notes i potser no li han passat bé, o li han passat ràpid, i potser no les ha interpretat del tot bé. Però bé, jo sí que fa anys que segueixo, doncs, aquestes dades i vaig a les compareixences de la Sra. ministra, i tenim debats acalorats en relació als resultats, i les conec una mica millor que vostè. Però no s'ho agafi malament, en tot cas, ara té temps que li passin les dades una mica millor i no dir les coses com no són.

En tot cas, i això sap que és així. A la Sra. ministra li vaig dir en el seu moment que en aquest país es reciclava més l'any 2010 i l'any 2011, on hi havia un Govern que vostè sempre el culpabilitzen de tot, que no pas ara.

Hi havia unes campanyes de sensibilització. Vostè diu que la ministra fa campanyes de sensibilització. Jo no en recordo cap. No sé si aquí els assistents, Srs. consellers, ministres, recorden alguna campanya als mitjans de comunicació o alguna campanya efectiva, a part de les de bosses de plàstic, de recollida selectiva.

Però tots sabem de quin mal estem morint, i aquest és un debat que hem tingut moltes vegades i hi ha una certa intencionalitat voluntària de no fer una política prou efectiva de reciclatge.

Però bé, en tot cas, aquest no és el debat d'avui.

El que nosaltres proposàvem, i en tot cas les xifres són clarament pitjors que fa una sèrie d'anys i això és objectivament així i es pot calcular, i a demés, els objectius que es van establir al pla nacional de residus, a l'últim, al que estava a la televisió, 2012-2016, no es van assolir ni amb el tema del cartró, ni amb el vidre, em sembla ni amb el tema dels envasos tampoc, ara no tinc aquí totes les dades. Però els mateixos objectius que el Govern s'havia proposat no es van assolir.

En tot cas, el que està molt clar, és que vostè el demana, diu: per què vol que el Govern se n'ocupi de la política de reciclatge? Per estalviar recursos. Perquè és evident que una gestió feta des d'una administració és més barata que una gestió feta des de vuit administracions. I això no afecta ni els llocs de treball, ni les empreses que estan subcontractades,

però sí a l'organització i a la gestió d'aquesta competència.

Li discuteixo també al Sr. Baró que em digui que aquesta és una competència que va més enllà de la Constitució. Jo no he sabut trobar que la gestió de residus és una competència atribuïda als comuns. Les vies públiques ho seran, però és una limitació molt gran pensar que la via pública limita la gestió de la política de residus. És a dir, jo crec que la política de residus és una política nacional, en la que hi ha una ministra que és la responsable de marcar les línies i de marcar els criteris, i que els comuns el que posen són els contenidors. Però d'aquí a dir que la nostra proposta va més enllà de la Constitució, perquè la política aquesta està atribuïda als comuns, em sembla que és una visió molt reduccionista, perquè la política de residus comença a les cases, i comença a les empreses, i comença més enllà del que és l'ocupació de la via pública. I per tant, em sembla que és una visió molt limitativa del que seria una veritable política de gestió de residus, que en tot cas, en el nostre país costa molt i no dona bons resultats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. cap de Govern desitgeu intervenir...

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

No, no, segur que en sap més que jo de tot.

Això ja ho sé.

Però senzillament, una primera, perquè és clar, quan vostè parla de diners... jo simplement li demano, vostè ho ha quantificat això, perquè ve aquí amb una "soltura" i em diu, això ens costaria menys diners i seria molt més efectiu.

Deixem l'efectivitat. Anem a quantificar-ho. Perquè vostè ho diu. Ho ha quantificat? Perquè si ho ha quantificat, digui'm quan hauríem de treure, doncs, de l'assignació per transferència als comuns. A què no ho sap? En sap més de residus segurament que jo, més que la ministra no, o més que la ministra també... a bé. I les dades suposo europees són dades fiables, per tant, ens quedem amb això, no?

Que tenim un sistema, que la Constitució diu que els serveis públics i això en fa part, són competència dels comuns, que les dades que tenim són molt satisfactòries si les comparem amb la mitja europea, quedem-nos també que darrera d'aquesta política

també genera molts llocs de treball, amb molts treballadors, que per tant, no sé que en faria vostè, i quedem-nos també amb l'essencial. I que l'essencial ve a ser, perquè és l'objecte de la llei d'avui i de la seva votació, és que suposo que això, que li estic demostrant, que verdaderament no té massa sentit per ser prudent i moderat amb el llenguatge, no li farà canviar la seva opinió, i ho torno a dir aquí, d'aquella exclamació que va fer pública, que la llei de competències era una bona llei. Sortint de la base que lliguem competències amb transferències, i si els diners ja els té donats amb 55, no està d'acord amb res menys els 55, però els 55 sí, si les transferències van lligades amb les competències i vostè ho troba bé, doncs, jo penso que amb coherència si no vostè, apel·lo a la coherència del Sr. Gerard Alís i de la Sra. Rosa Gili, almenys dos dels tres vots del Partit Socialdemòcrata, haurien de donar coherència al que vostè públicament ha dit que era una bona llei de competències.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, els hi demanaria molta brevetat perquè crec que ja estem començant a donar tombs sobre la mateixa cosa.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Molt breument Sr. síndic, perquè hi ha una cosa que abans m'he descuidat i que volia dir.

És en relació a les mancomunitats que s'ha comentat i deia el Sr. Baró que tinc aversió a les mancomunitats. Sí que tinc aversió o tenim aversió a les mancomunitats. Vostès, i això es vincula amb els estalvis, vostès han anat creant organismes des que governen de manera important. Ho volen continuar fent, aquestes duplicitats entre administracions, ja els hi van bé, perquè d'alguna manera, doncs, el que hem anomenat entre comentos, l'oficina de col·locació demòcrata, doncs, es va ampliant, i quan parlem de mancomunitats en un sentit conceptual és una cosa, quan parlem de mancomunitats amb representació jurídica en un consell d'administració, en un consell directiu vol dir, doncs, càrrecs, persones que han de cobrar un sou perquè fan la seva feina, evidentment, però més costos pels ciutadans. No ho he comptat Sr. cap de Govern, però no cal ser economista per entendre que una organització des d'una administració, per força, ha de ser més barata, més econòmica, que fet des de vuit administracions.

Vostè ens ha posat l'exemple del servei d'atenció domiciliària del qual jo m'hi volia referir a la següent reserva d'esmena amb motiu de les escoles bressol. És una evidència. No he fet els números, però és evident.

El que fan vostès és el contrari. Anar dispersant, ara crearem mancomunitats, han anat creant tot un seguit d'organismes molt importants, cada vegada el Tribunal de Comptes ha de fer més informes perquè la nostra administració amb vostès va creixent amb entitats, sub entitats, organismes, cada un d'ells amb els seus consells d'administració, organismes i persones que estan col·locades o fent la seva feina, i per tant, suposant un cost pels ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, molt ràpidament.

És que ara s'estava parlant de mancomunitat, i jo també he parlat de mancomunitat. Però jo en parlava en l'aspecte de compartir recursos entre diferents parròquies, com per exemple, podria ser la deixalleria compartida entre Ordino i la Massana, que considero que és una manera d'estalviar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre conseller...

No hi ha intervencions...

Sr. cap de Govern...

No hi ha intervencions...

Doncs, acabades les intervencions procediríem a la votació de la reserva d'esmena, votant sí a la reserva d'esmena o no, i deixant el text aleshores tal com ha sortit de la comissió.

Estem parlant de la reserva d'esmena número 2 que es correspon a l'esmena número 12 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 10 lletra f), de l'article 1.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

3 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació, queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Continuem amb la tercera i darrera reserva d'esmena presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt.

És la reserva d'esmena que es correspon a l'esmena número 13 de l'informe del ponent proposant modificar l'apartat 10, lletra g) de l'article primer.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

La darrera reserva d'esmena és la proposta que vam fer, aquesta sí que crec que vam ser prou clars a explicar-la i la vam intentar defensar amb energia, que és que les escoles bressol fossin una competència central, una competència de Govern adduint varis exemples.

I volia referir-me a aquest punt. Vostè ja ho ha fet anteriorment el que, al nostre entendre, és un bon exemple, que és el servei d'atenció domiciliària que era gestionat des dels comuns i que ara es gestiona des del Govern, i fins allà on sabem nosaltres, doncs, aquesta gestió comporta importants economies, aprofitament dels equips, mobilitat entre parròquies, etc.

Això que passa al nivell d'atenció domiciliària és encara més clar quan parlem de les escoles bressol. Perquè per cada un dels comuns cal unes plantilles molt concretes en funció dels ratis que s'estableixen en el reglament de guarderies en relació als monitors que hi ha d'haver per cada una de les aules en funció dels números dels nens que hi ha en aquestes aules.

A demés hi ha hagut una variació en diferents parròquies, el que fa que en algunes parròquies, doncs, aquests equipaments a hores d'ara no tenen el mateix nivell d'ocupació que tenien fa alguns mesos, i mentre que en algunes parròquies, entre cometes, sobra personal en l'àmbit de les escoles bressol, en altres parròquies n'estan contractant.

I a demés, quasi bé cada parròquia, excepte dos parròquies, crec que només tenen una sola escola bressol, el que fa que hi ha d'haver una gestió, una

direcció, un control de la seva tasca, la qual cosa jo crec que és un bon exemple que seria molt més econòmic, fet a nivell nacional que no pas a nivell parroquial.

Vostè ens deia fa uns dies, que arreu, enlloc les guarderies són una competència nacional. Però bé, jo penso que no ens podem comparar amb Espanya o amb França, és a dir que aquest és un país petit en el que parlar d'una competència nacional tampoc és una qüestió enorme. Un li és difícil d'imaginar que a França o a Espanya, des d'un espai central es gestionessin totes les escoles bressol d'arreu. Però no sembla tan difícil en un país com el nostre, des d'aquí des d'un únic indret, gestionar les vuit o nou o deu escoles bressol que hi puguin haver al nostre país. I a més entenem que també és un tema que no es pot menystenir, que l'educació és una competència nacional i que l'escola bressol es pot donar perfectament un primer encaix d'una primera etapa en l'àmbit de l'educació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la consellera, Sr. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Les guarderies d'infants representen un servei de proximitat, que em sembla bé que siguin gestionats pels comuns. Això no vol dir que es pugui establir a nivell nacional una línia pedagògica que tingui en compte totes les etapes evolutives dels infants i que sigui aplicable en totes elles. Però insisteixo, que la gestió, considero que és millor que vagi a càrrec dels comuns de forma directa o indirecta.

Per aquest motiu no donaré suport a la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en quant a aquesta reserva d'esmena número 3, doncs el fet de suprimir aquesta prestació de serveis, jo crec que una vegada més també es buida d'una potestat dels comuns, que això no vol dir que

evidentment si ells ho creuen convenient, tenen la llibertat de poder-ho delegar. Però jo crec que buidar de contingut aquest servei és un retrocés i és contrari també al principi d'autogovern dels comuns, i per tant el meu vot és contrari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Liberal no donarà suport a la reserva d'esmena.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Miri per argumentar el que el nostre grup tampoc donarà suport a la reserva d'esmena que ha defensat fa una estona el Sr. Pere López, faré una cosa que ara no es fa tant aquí al Consell però que abans es feia més. Era una pràctica sovintejada, i el que diré és que m'adhereixo a la constància en acta feta per la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, que ha expressat clarament els arguments que jo hauria expressat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sr. Toni Martí teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha començat la seva intervenció Sr. Pere López... escolti'm que això és interessant em sembla! Ha començat la seva intervenció dient: "Aquesta sí que la vaig defensar, aquesta sí que la vaig defensar!"

No, no, és que ho ha dit vostè, és que sap el subconscient aquestes coses....

Diu: "aquesta sí que la vaig defensar". Escolti'm bé, ja veurà la cinta. Volent dir, potser les altres no, però aquesta sí! I aquí no té sort, miri!

(Se sent riure)

Perquè ara ho explicarem com ha quedat tot això perquè a més a més vostè amb la llei de competències, i a més ho he dit públicament, va ser molt actiu i va participar amb propostes molt positives. I a més ho he dit públicament, com vostè va dir públicament que era una bona llei de competències, les dues coses es van dir.

Anem a parlar doncs de la qüestió de les guarderies. Doncs la qüestió de les guarderies és veritat que va fer objecte durant les reunions amb els comuns, el Consell i el Govern vam mantenir durant el primer semestre d'aquest any. Hi entenc a més els objectius que busca el PS: garantir, -i també el Govern-, garantir que el servei de guarderies sigui homogeni a tot el país, aquest és l'objectiu. La mateixa qualitat, els mateixos preus, el mateix esperit de solidaritat amb les famílies amb menys ingressos i amb el mateix contingut pedagògic. Una mica el que deia la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

Fruit d'aquesta reflexió, que és de sentit comú, en un apartat ben desglossat amb acord amb el ministre d'Educació, que en vam parlar perquè vam fer el retorn, si se'n recorda. Es va arribar als següents compromisos.

El compromís dels comuns d'homogeneïtzar els preus dels serveis de guarderies infantils, de tal manera que no costi més una guarderia que una altra, incloent els mecanismes de solidaritat amb les famílies amb més ingressos que també han de donar resultats homogenis, que s'apliqui la mateixa política amb totes i cada una de les parròquies amb aquelles persones que tenen dificultats econòmiques.

El compromís també dels grups parlamentaris i del Govern a modificar la Llei de guarderies infantils, com a mínim, en el següent sentit, en feia referència la Sra. Sílvia Bonet:

- Establir un pla pedagògic obligatori per les guarderies, fixant el contingut d'aquest pla i diferenciant franges d'edat.
- Garantir que les infraestructures i activitats de les guarderies s'adeqüin al pla pedagògic.
- Definir les finalitats que han de complir les guarderies infantils.
- I revisar la formació requerida per treballar a les guarderies.

Tot això no és que fos potestat seva. Quan ho va dir, de seguida gairebé tothom hi va estar d'acord. Però fixi's ja no dic que hi vam estar d'acord el Govern o Demòcrates, també hi estaven d'acord els Liberals d'Andorra. I llavors va quedar que això, vam fer una gran reflexió i vam quedar tots convençuts que no s'havia de detallar tot això amb una llei qualificada i que això havia de fer part d'un acord institucional

per després fer el desplegament reglamentari si fos el cas, o una nova llei que és el que ens vam comprometre.

Però més encara, la llei de serveis socials i sociosanitaris ja va quedar clar, en aquest debat que vam tenir aquí, que té una mena el Govern de control, sobretot el tema de les guarderies.

Per això li deia que quan vostè diu: "Sí, aquesta sí que la vaig defensar". Dic no té sort perquè, -sí que té sort-, perquè l'escoltem. Això està recollit de d'alt a baix dins de l'acord institucional.

per tant, si les altres ja no les va defensar massa i aquesta sí, i aquesta està dins de l'acord institucional, torno a pensar que ens anem encaminant, si són les tres úniques reserves, el vot positiu que tindrem en coherència del Partit Socialdemòcrata d'aquí una estona.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Té aquí les ulleres Sr. cap de Govern.

Abans d'entrar a contestar-li el tema de les escoles bressol i les altres esmenes, voldria fer una breu referència al que ens sembla que és un canvi important de rumb els que eren els antics companys de Socialdemocràcia i Progrés, després de sentir una mica les seves intervencions en el tema de les competències. Recuperarem una mica el programa electoral en el que ells proposaven pràcticament eliminar els comuns, i avui hi ha hagut un ressorgiment comunal i de competències comunals que segurament és sorprenent i que té poc a veure amb el que es va defensar en la passada campanya electoral. En tot cas, és important recordar que el que estem dient ara són competències, que els comuns estan exercint.

Abans el Sr. Pintat s'hi referia, que dites competències que els comuns estan exercint sense que siguin competència seva constitucional, sinó que estan exercint, com per exemple les escoles bressol, en un determinat moment perquè ningú ho va fer, ja sigui pel principi de subsidiarietat o per l'atenció a una demanda social existent, els comuns van començar a fer escoles bressol. Però està molt clar, jo penso per tots que aquesta no és una competència dels comuns dins de les lleis que estem definint avui en dia. Per tant aquí la mobilitat és un fet

perfectament possible, en to cas és una decisió política de decidir si aquesta ha de ser una competència comunal o una competència nacional. I el mateix amb el tema del pla nacional de residus. Per tant, Sr. Víctor Naudi quan diu que es buida els comuns de contingut, en tot cas, mantenir això omple els comuns de contingut, uns comuns que vostès no fa tant temps deien que s'havien de quasi bé eliminar o que s'havien de reduir bastant en la seva estructura.

Del gir de la Sra. Bonet, ja quasi quasi no val la pena que en parlem perquè ha sigut un canvi tan radical que més que explicació requeriria hores potser de conversa al voltant d'aquest canvi de parer manifestat avui al llarg de les diferents intervencions.

Però en tot cas, vostè diu que l'objectiu era Sr. cap de Govern, un mateix preu, uns mateixos estàndards. Aquest és l'objectiu al qual vam accedir, vostè diu que nosaltres dèiem que anàvem bé amb la reforma. La nostra proposta és que això fos una competència de Govern. Amb l'objectiu aquest i amb l'objectiu d'estalviar recursos i de fer una gestió, com he dit abans, més eficaç i més eficient, i estalviar diners dels nostres ciutadans amb una gestió única.

Vam arribar a un pacte de mínims, que és un pla pedagògic únic, uns preus unificats amb les diferents parròquies, però aquest va ser un pacte de mínims que no era la nostra proposta. Per tant, no intenti acular-nos políticament, com porta fent tota l'estona, dient que no tenim motiu per no votar, ja en parlarem del debat en general i de la votació article per article, i dels posicionaments que tindrem per no votar aquesta llei, perquè nosaltres vam fer una sèrie de propostes, algunes es van recollir i d'altres importants, perquè afecten finalment els impostos que paguen els ciutadans, com és aquesta de les escoles bressol, no s'ha volgut recollir. A més, no hi ha hagut una raó de pes per no voler-ho fer. L'educació no és una competència comunal, era un bon moment per fer-ho i una gestió única és evident que és una gestió més econòmica i més eficaç. Si vostès, com ha quedat clar en aquest debat, això no els preocupa, a nosaltres sí que ens preocupa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Pere López, vostè està acostumat a què quan a vostè no li agrada alguna cosa o algú discrepa de vostè, doncs intenta anar a tocar coses que no tenen res a veure i també ja hi estic acostumada. I probablement algun dia posarà en dubte inclús el lloc en el qual he nascut perquè acabem tirant tant endarrere que és increïble.

Primer, estem parlant de guarderies no d'escoles bressol. Primera apreciació.

Segona apreciació. Jo crec que en la llei de serveis socials i sociosanitaris, ens agradi o no després el conjunt, aspectes d'un i de l'altre, allà ja es donava aquesta competència aclarida. I jo crec que és una competència que ja existia en els comuns i que jo recordi, o sinó busquem a l'hemeroteca, quan he dit que la gestió de les guarderies havia de passar a Govern. Jo em sembla que no ho he dit mai. I a més a més, li diré perquè he sigut directora d'una guarderia comunal. Aleshores, sóc més favorable encara més a això perquè tinc una experiència professional que encara més m'ho avala i que realment he reconegut sempre això. I llavors a mi em sembla que ja en tinc prou.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, simplement per contestar al Sr. López.

Entenc Sr. López que comença a estar cansat i més doncs potser el Sr. cap de Govern l'acaba posant nerviós, com ha començat al principi del matí que era a la inversa.

Bé, jo crec que ha de dir les coses com són, no intenti tergiversar les coses. A veure, si algú ha defensat al principi l'autogovern dels comuns, som nosaltres, el meu grup, SDP, i si algú ha defensat la centralitat de l'Estat i pèrdua de competències comunals, en tot cas ha estat el Partit Socialdemòcrata. I sinó li recomano que miri els programes electorals d'un partit i l'altre.

En aquest sentit doncs en les darreres eleccions, el meu programa electoral defensava, plantejava fins i tot una reforma de la Constitució en dos sentits.

Un, de modificar la llei electoral perquè sigui un sistema més proporcional, i per altra banda, si volíem abordar, cosa que avui s'està evidenciant aquí, una veritable reforma competencial i de transferències i no una reformeta, doncs calia modificar i plantejar,

posar sobre la taula una reforma constitucional. I aquest és el nostre plantejament i o ens hem mogut, almenys jo no m'he mogut d'aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

No hi ha més intervencions.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, anem a ressituar una mica perquè ja estem a la tercera de com va el model del Partit Socialdemòcrata. Ara comença a veure per on va la cosa.

Bé, anem a clarificar alguns conceptes també terminològics. Les guarderies no són un servei educatiu, és un servei social amb contingut educatiu, que és molt diferent. Bé, per parlar amb propietat perquè aquí llavors l'educació ja li posarem el part de la senyora. Per tant, no és ben bé així.

Però sense bromes, el que hi ha em sembla que he agafat el fil conductor, ja sé perquè vostè gairebé, -perquè sinó no hi ha cap explicació-, no vol votar els 55 milions, tot i dir-los-hi que ell estava d'acord. Perquè bàsicament vostè vist el que... han cedit en les tres esmenes, que jo penso que no hi caben en una llei qualificada, d'una.

Els entorns de protecció, els comuns no tenen res a dir. Ha de ser del Govern. Bé, una cosa fora.

Les guarderies, del Govern. Ja vull veure què fem de molta gent perquè jo he estat cònsol i les guarderies no són únicament les persones. Hi ha personal, hi ha moltes coses i tal, bé.

Els residus, també del Govern. Bé, Sr. Pintat ja estic d'acord amb vostè en allò de què l'Estat andorrà ho fa set comuns, set parròquies i l'Estat. Bé, és que clar, ja no sé si tenim de debatre una llei de competències comunals perquè si el seguim una mica a vostè, ja no els hi queda res per fer i per tant, ja no cal finançar gran cosa.

Faig una caricatura d'això. Però això és per demostrar-li que el seu fil argumental no s'aguanta massa. I per això com que no s'aguanta massa, en les dos primeres propostes tampoc ho va defensar massa bé, a la tercera, -sí la que fa les guarderies. Però quedis amb el positiu perquè aquestes reflexions que hem fet, Govern, comuns i Consell General han servit per moltes coses, independentment de les

votacions que hi han hagut aquí, no únicament l'acord institucional, també el que parlava, de què finalment tots els comuns compliran escrupolosament el seu desplegament fiscal propi amb la llei de finances comunals. En moltes coses s'ha avançat. És a dir que la gent no es quedi amb la sensació, que tot i que hem fet un pas molt important amb la llei de transferències i també farem un pas molt important del que jo anomeno, una nova Andorra. També hem reflexionat en moltes coses i hem reflexionat amb organismes majors, els comuns que gestionen amb més proximitat, el Govern d'Andorra i vosaltres els consellers generals que sou la representació de la sobirania popular. És tot això que s'ha fet tots aquests mesos, totes aquestes reunions no han estat en va. S'anava per clarificar conceptes com les competències, que s'han clarificat i molt, -ara en parlarem-, i molt i vostè ho sap perquè no hi hagi cap classe de males interpretacions o de greuges comparatius. S'ha reflexionat sobre coses de l'article 4, d'aquelles coses que potser podrien ser indegudes, i com es racionalitzen. Era indegut segons els comuns al servei d'atenció domiciliària ja es va optar amb els serveis socials i sociosanitaris que fos el Govern. S'ha reflexionat sobre això de l'equitat, sobre que una persona que hagi nascut en una parròquia o em una altra tingui la mateixa capacitat dels municipis o la mateixa sensibilitat de fer tarifes reduïdes. Que s'acabi també, -que ja s'està acabant-, però que fa un temps era una constant, que solament les guarderies agafaven els infants d'aquella parròquia. Que es faci al mateix preu, independentment si la guarderia acull un infant d'aquella parròquia o acull un infant d'una altra. Tot això també hi hem reflexionat Dic això perquè avui els que ens escoltin, totes aquestes reflexions honoren la classe política en general, a tots plegats, els que voten la llei i és que no voten la llei, independentment de pica baralles. Ara, torno al meu leitmotiv. No és una qüestió...perquè per cert com que no ho deu tenir aquí, perquè clar, com que tot està tant calculat, ja em dirà tot això dels residus el que costa i tot això que demana si ho té quantificat per treure diners de les transferències que no ha votat. Com que no les ha votat, encara podria fer una proposició de llei fent menys diners perquè com que els hi treu competències, han necessitat menys. Perquè evidentment aquí, no ens juguem només diners, és una filosofia d'Estat que s'ha plantejat amb la llei de transferències, és una nova filosofia a favor de l'interès nacional, que ens hi juguem amb la llei de competències. Amb temes majors i ja en parlarem, -i acabo Sr. síndic-, que s'acabin en aquest país o que no s'acabin els comparatius. Que es deslliuren els terrenys a favor d'edificis d'interès nacional, que estigui al mateix

tracte a l'hora de fer una política energètica en una parròquia o en una altra. De tot això estem parlant, i això hauria de ser tan fàcil que ho poguéssim compartir tots. I en canvi sembla tan difícil que les evidències, que això sí que estalvia diners de veritat, no quatre diners sinó multitud de diners. Això, això és pel que ha lluitat tant el Govern amb els comuns, amb la seguretat dels comuns per proposar a les M. I. Consellers i Consellers aquesta proposició qualificada de competències.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, el Sr. cap de Govern deia que li havia agradat molt la intervenció del Sr. Baró a la primera intervenció, i que la subscribia totalment. I ara trobo que la seva intervenció és totalment contrària al que ha dit el Sr. Baró. El Sr. Baró troba que les tres reserves d'esmena que hem fet nosaltres són de poc calat, cosa que jo no comparteixo; em sembla que són tres polítiques prou importants: ja siguin les escoles bressol, la política de gestió de residus i la protecció del patrimoni, que no justificariem que només per aquestes tres reserves d'esmena no acabéssim votant el Projecte de Llei. És el que ha dit vostè al principi, i això és tan poca cosa... Jo no ho comparteixo, eh? Ni les escoles bressol, ni la política de protecció del patrimoni, ni la política de gestió del medi ambient més els estalvis que pot produir una gestió centralitzada d'aquestes polítiques.

Vostè deia això i el Sr. cap de Govern que en principi deia que estava totalment d'acord amb vostè, ara em diu que fent això vull deixar els comuns sense res. És a dir, que si traiem això als comuns es queden sense res quan aquestes tres competències, les tres que hem proposat reserva d'esmena, al nostre entendre -a excepció del criteri major- no són competències atribuïdes per la Constitució als comuns. Per tant, s'està fent... S'està negant la possibilitat d'una ordenació real de competències, evitar duplicitats o buscar maneres de gestionar més eficients.

Ni les escoles bressol, ni la protecció de patrimoni cultural, ni la gestió del medi ambient -o la protecció del medi ambient- són competències atribuïdes als comuns per la Constitució, per tant, si hi ha la voluntat de mantenir això es nega la voluntat d'una

certa ordenació i d'estalvi i no hi ha cap voluntat de deixar els comuns sense res, però sí que hi ha una voluntat, no compartida per vostès, d'una gestió més eficient dels impostos dels nostres ciutadans, no només eficient sinó també eficaç perquè a més... no amb el tema de les escoles bressol, sinó amb el tema de residus i amb la protecció del patrimoni cultural, a més, són polítiques que com he dit abans no funcionen... A més de costar molts diners, no funcionen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja fer alguna intervenció...

Sr. Ladislau Baró.

EL Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. López de poc calat, ja li he dit abans, la primera correspon a un altre text legislatiu; la segona, crec que no val la pena tornar a insistir, però ho faré, amb el tema que la recollida de residus urbans els comuns, per Constitució, han de tenir una part de competència que no podem defugir, i la tercera, és cert, aquí vostè té una mica més de raó, segurament la Constitució no reconeix... segurament no, no reconeix aquesta competència als comuns però, en tot cas, l'han anat adquirint omplint un buit i bé, afortunadament que ho han fet perquè han donat un servei públic força rellevant. Però, els comuns en canvi manifesten la voluntat, com a mínim alguns, de continuar oferint aquest servei i d'altra banda, sí que ha d'admetre que hi va haver un esforç per incorporar l'Acord institucional, total, que vostè plantejava quant a homogeneïtzació de preus, potser també d'horaris i fins i tot a intentar vertebrar un pla pedagògic conjunt per a les guarderies.

Per tant... Bé, si mirem el conjunt de les tres reserves que planteja, el fet que una d'elles no pertany a l'àmbit que estem discutint, i el relatiu èxit que va obtenir amb la darrera, i ho posem tot en context amb el conjunt, amb el pes global que té la Llei sí que té un pes relatiu limitat... sí que tenen un pes relatiu limitat, no dic de poc calat, però tenen un pes relatiu limitat. Hi ha moltes altres coses a la Llei que vostè sembla que no qüestiona, almenys de moment, potser ara article per article començarà a trobar més coses però, sembla que de moment... no sé, fent allò un balanç de costos i beneficis jo diria que és molt exigent no votant la Llei només per aquestes tres reserves d'esmena de Llei no acceptades.

Això és el que volia dir. Si no m'he explicat prou bé, doncs bé, ho he intentat fer ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Aquesta serà breu. Jo penso que el Sr. Ladislau Baró s'ha explicat perfectament.

Però vostè no pot dir, penso jo Sr. Pere López, que el sistema de recollida de residus no funciona. Ja li diran les dades. I, ja li dic, tot es pot millorar però dir que no funciona, és faltar a la veritat! Però, encara és més faltar a la veritat o al mateix nivell dir que les guarderies no funcionen... Sí, sí, em sembla que ha dit això, i si no ho ha dit... si no ho ha dit...

El Sr. síndic general:

Evitem diàlegs particulars, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...si no ho ha dit, aleshores ho retiro perquè em ve al cas de què el que funciona, doncs, per què canviar-ho? Perquè jo sé que hi ha una gran satisfacció sobre les guarderies comunals, i al final, també és un objectiu molt important que hi hagi una gran satisfacció i aquella màxima que "el que funciona no ho toquem" i no penso de cap manera -però ara no farem el debat econòmic- que puguem estalviar diners amb la competència, que aquesta podria ser discutible, passés a ser del Govern d'Andorra. Però, el que no és discutible és que les guarderies comunals funcionin i la gent està molt ben acollida i els pares estan encantats de portar els seus nadons.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Molt breument Sr. Pere López. Molt breument.

El Sr. Pere López:

Només perquè quedi clar. Jo he dit que hi havia tres competències que podien tenir una gestió més eficient i que, a més, n'hi havia dos que no funcionaven, que eren: la de residus i la de protecció del patrimoni cultural. No he dit el tema de les escoles bressol, en què al nostre entendre, amb els

ratis que cal tenir per classes, a nivell nacional, seria més fàcil amb un únic equip de mestres seria més econòmic gestionar diferents escoles bressol... però, jo no he dit que no funcionaven.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions procediríem tot seguit a la votació de la reserva d'esmena votant sí a la reserva d'esmena, o no, i deixant el text tal com ha sortit de la comissió.

Estem parlant de la reserva d'esmena número 3 que es correspon a l'esmena número 13 de l'informe del Ponent, proposant modificar l'apartat 10, lletra g) de l'article 1.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 3 vots a favor i 25 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat de la votació queda desestimada la reserva d'esmena i es manté el text tal com ha sortit de la comissió.

Passem ara, tot seguit, després d'aquest debat i votació de les tres reserves d'esmena, passem al debat i votació dels articles del text agrupats en onze blocs o agrupacions. En primer lloc, efectuarem el debat i votació conjunta dels apartats 1 i 2 de l'article primer.

Demanaria si el Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció del Govern...

Algun conseller desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Doncs, procedim tot seguit, a la votació conjunta dels apartats primer i segon de l'article primer. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovats els apartats 1 i 2 de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'apartat 3 de l'article primer.

Alguna intervenció per part del Govern...

Per part dels senyors consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només molt breument per fer constància que en aquest apartat es recull el terme "Registre de propietat" que va ser una proposta del Grup Socialdemòcrata que va ser recollida, aquesta sí a diferència de moltes altres, per part del Grup Demòcrata o per part de la majoria, perquè eren les reunions que hem comentat abans, les reunions tripartides.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions procedim a la votació de l'apartat 3 de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'apartat 3 de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels apartats 4 i 5 de l'article primer.

Alguna intervenció per part del Govern...

Entenc que no hi ha intervenció...

Per part dels grups parlamentaris...

Tampoc hi hauria intervenció.

Doncs, procedim tot seguit a la votació conjunta dels apartats 4 i 5 de l'article primer. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovats els apartats 4 i 5 de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'apartat sisè de l'article primer.

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El nostre vot en aquest apartat serà un vot d'abstenció, d'una banda perquè sobre aquest mateix apartat hem presentat una reserva d'esmena que acabem de defensar que no ha estat presa en consideració, i en segon lloc perquè en relació a tot allò que fa referència a la cessió de terrenys per projectes d'interès nacional i a les diferents fórmules que es deriven del mateix doncs, arrel dels informes presentats encomanats pel Comú de Sant Julià i no havent-hi hagut la possibilitat de debatre-ho més en profunditat, ens plateja sincerament dubtes la previsió d'aquests articles i, per tant, el vot global en aquest apartat serà d'abstenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Grup Liberal també s'abstindrà en la votació d'aquest article perquè és l'article que afecta a les esmenes que vam presentar a la Llei de competències que feien relació també a la cessió de terreny comunal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

No hi ha més intervencions...

Doncs, procedim a la votació de l'apartat sisè de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

16 vots a favor, 2 en contra, 10 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovat l'apartat sisè de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'apartat setè de l'article primer.

Alguna intervenció per part dels senyors consellers...

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En aquest apartat també ens abstindrem en referència al segon paràgraf que conté aquest apartat i també en relació i coherència amb la votació de l'apartat anterior que també fa referència a aquestes cessions de terrenys per projectes d'interès nacional, arrel dels dubtes sorgits no resolts i en els que no hi ha hagut la possibilitat de parlar-ne, doncs, per prudència i he vist que possiblement en això poden tenir alguna translació prop del Tribunal Constitucional, preferim abstenir-nos i no donar-hi suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

No hi ha intervenció...

Doncs, passàrem a la votació de l'apartat set de l'article primer. Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 1 en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat l'apartat setè de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'apartat vuitè de l'article primer. Demanaria si hi ha alguna intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquesta també és una proposta que vam fer des del Partit Socialdemòcrata, que va ser recollida pel Grup Demòcrata i que ens fa especialment contents, que és la creació o l'espai per la creació de parcs nacionals i, en tot cas, emplacem a la ministra de Medi Ambient a què tiri endavant aquesta famosa reforma per la creació d'espais protegits que permeti la creació d'espais de parcs nacionals, de parcs naturals i, en tot cas, d'espais protegits al nostre país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Bé, si no hi ha més intervencions procedim a la votació de l'apartat 8 de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat l'apartat 8 de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels apartats 9 i 10 fins a la lletra e) de l'article primer.

Alguna intervenció per part dels grups...

No hi ha intervenció...

El Govern desitja intervenir...

No hi ha intervenció tampoc...

Doncs, procediríem a la votació conjunta dels apartats 9 i 10 fins a la lletra e) de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro aprovats els apartats 9 i 10 fins a la lletra e) de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació de l'apartat 10, lletres f) i g) de l'article primer.

Alguna intervenció per part dels consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment, per coherència amb les reserves d'esmena presentades, aquests dos apartats fan referència tant a la política de gestió de residus com al fet de què les escoles bressol siguin competència comunal. Nosaltres hem defensat que aquestes dues competències serien més eficients i més eficaces des d'una gestió única nacional i, per tant, votarem en contra d'aquests dos apartats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels senyors consellers...

Per part del Govern...

No hi ha intervenció...

Doncs, procedim a la votació de l'apartat 10, lletres f) i g) de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 4 en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'apartat 10, lletres f) i g) de l'article primer.

Passem tot seguit al debat i votació conjunta de l'apartat 10, lletres h) i, i) més els apartats 11, 12, 13, 14, 15 i 16 de l'article primer.

Alguna intervenció per part del Govern...

Per part dels senyors consellers...

No hi ha intervenció.

Doncs, procediríem tot seguit a la votació conjunta de l'apartat 10, lletres h) i, i) més els apartats 11, 12, 13, 14, 15 i 16 de l'article primer.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

27 vots a favor, 1 en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

A la vista del resultat declaro aprovat l'apartat 10, lletres h) i, i) més els apartats 11, 12, 13, 14, 15 i 16 de l'article primer.

Continuem amb el debat i votació conjunta dels articles 2, 3, 4, 5, 6 i de la disposició final.

Alguna intervenció per part del Govern o dels senyors consellers...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Nosaltres farem abstenció en aquest conjunt d'articles i l'apartat final especialment per la disposició final que va vinculada a l'annex, vinculat a l'apartat 6 en la "cessió de terrenys pels projectes d'interès nacional" i, pel mateix que hem manifestat abans i pels dubtes sorgits quant a aquestes disposicions, preferim per prudència abstenir-nos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part d'algun altre conseller o grup parlamentari...

Pel cap de Govern...

No hi ha intervencions...

Doncs, procedim a la votació conjunta dels articles 2, 3, 4, 5, 6 i de la disposició final.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 1 en contra, 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro aprovats els articles 2, 3, 4, 5, 6 i la disposició final.

I finalment, continuem amb el debat i votació conjunta del títol i de l'exposició de motius.

Alguna intervenció per part del Govern o dels grups parlamentaris...

No hi ha intervencions...

Doncs, procedim a la votació conjunta del títol i de l'exposició de motius.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si voleu donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

24 vots a favor, 1 en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat, declaro aprovats el títol i l'exposició de motius.

Tot seguit i havent finalitzat la votació article per article segons disposa l'article 101 del Reglament del Consell i tractant-se d'un projecte de llei qualificada, obrim un torn d'intervencions per debatre sobre el conjunt del text resultant

Pel Govern té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com he explicat abans -amb motiu del debat de la llei de transferències- les dues lleis qualificades que es debaten avui són fruit del desenvolupament de l'Acord institucional que els comuns i el Govern van subscriure l'abril del 2014.

A diferència de la llei de transferències, en aquest cas s'ha optat per modificar la llei de competències ja existent, perquè no calia una reforma tan sistemàtica ni tan profunda. En la majoria dels casos, s'ha procedit a fer una redacció més clara i precisa dels preceptes de la llei, per tal de delimitar millor les competències dels comuns; que amb aquesta llei ja no estaran subjectes -i això és molt important- a interpretacions.

La modificació de més calat que introdueix aquesta llei té a veure amb la competència urbanística dels comuns. Amb el redactat de la llei que debatem avui, els comuns mantenen la competència urbanística en el terme de les respectives parròquies, tal com estableix l'article 80 de la Constitució. Però la llei introdueix un règim innovador que permet al Govern -per primera vegada en la història- prendre possessió de sòl per als projectes d'interès nacional i poder executar els plans sectorials molt més ràpidament. I això és extremadament important.

De tots és ben sabut que són les administracions comunals les que tenen més sòl disponible, ja siguin terrenys demaniais o terrenys provinents de la cessió urbanística.

I el Govern té encomanada la construcció d'infraestructures que necessiten d'aquests terrenys: escoles, plantes de cogeneració, hospitals o infraestructures culturals, per citar alguns d'una llarga llista.

En el passat -i tots recordem exemples més o menys recents- s'havia arribat al contrasentit que el Govern, per construir una infraestructura d'interès nacional, que molt sovint beneficiava especialment la parròquia on aquesta infraestructura estava situada, havia de comprar el terreny al comú, o fer una permuta o fins i tot pagar el lloguer. A més, sovint es creaven -i això és molt penós- greuges comparatius entre parròquies, perquè no tots els comuns rebien la mateixa compensació.

I ens apartàvem així d'un principi que és fonamental per a mi i pel Govern. Que tant el Govern com els comuns constitueixen l'Estat andorrà; i que tots han de vetllar per l'interès general.

Aquesta situació no es pot mantenir en el temps; perquè en un futur immediat el Govern seguirà necessitant terrenys per construir infraestructures que beneficiaran a tots i per desenvolupar plans sectorials que són urgents que es facin. Posaré un exemple, que està molt d'actualitat. Per lluitar, -més

enllà dels discursos que sabem que queden molt bé en fòrums internacionals com l'ONU- contra el canvi climàtic, per avançar en una nova política energètica, amb energies netes i renovables, i per tenir, doncs, també, més sobirania energètica, cal desenvolupar un pla d'infraestructures energètiques, que el Govern presentarà properament. Avui Andorra produeix el 17% de l'energia elèctrica que consumeix.

Si implementem el pla sectorial d'infraestructures energètiques, l'any 2030 produïrem més del 30% de l'electricitat que consumim.

Però perquè això sigui possible cal utilitzar terrenys que avui són de titularitat comunal. Per fer-nos una idea, perquè ens entenguin els ciutadans que fem gestió i legislem per ells. El 70% del terreny que necessiten les infraestructures energètiques que cal construir d'ara al 2030 és en terreny demanial. I si ens fixem en les previsions del pla sectorial fins al 2050, aquest percentatge puja fins al 85%.

Per tant, sense aquesta llei de competències que debatem avui, és avui senyors, i sense la modificació de la Llei d'ordenament del territori actualment a tràmit parlamentari que la complementa, diguem-ho clar i no enganyem a ningú, no serà possible. No serà possible! I no caldrà que faci grans discursos. Ja el feia aquell discurs a l'ONU perquè estic convençut que aquesta llei, si alguna cosa té, prima l'interès nacional en tots els aspectes i en l'aspecte energètic, evidentment, també.

Perquè infraestructures, per ser encara més clar, com parcs solars o altres energies renovables necessiten dels terrenys demanials per ser ubicades. Per tant, una qüestió tan fonamental pel futur i per al futur dels nostres fills com és la transició cap a un nou model energètic, més sostenible i més sobirà, no serà possible, no podrà ser mai possible, sense aquesta reforma. Ho hem de dir clar als ciutadans: és avui el moment.

No aprovar aquest Projecte de llei seria anar endarrere en una qüestió tan fonamental com la transició energètica i la lluita contra el canvi climàtic. I dificultaria altres projectes de futur: com podrien ser plans d'infraestructures escolars, sanitàries, culturals o d'altres equipaments. I aquí sí que hi ha un gran estalvi, si entenem tots que la prioritat és entendre que d'Estat andorrà n'hi ha un i tots hi hem de participar i els comuns ho han entès. I això és un avenç extremadament significatiu, extremadament important. Ja no parlem de minúcies, parlem d'acabar amb aquest país amb els greuges comparatius definitivament, de tractes diferenciats que a l'interès general, a l'interès

nacional estigui per sobre de qualsevol posicionament polític i ideològic, sobretot.

Perquè el que val per a les infraestructures energètiques val també per a infraestructures d'interès nacional de tot tipus; ja que l'execució de tot tipus d'infraestructures i plans nacionals serà molt més àgil per la facilitat i la rapidesa a l'hora de deslliurar els terrenys necessaris per construir-les.

No és l'hora d'omplir-se la boca de grans idees, això ha de fer realitat les grans idees.

Evidentment, la potestat del Govern de disposar de terrenys no serà il·limitada, faltaria més. El comú afectat emetrà sempre un informe que, excepte per als casos expressament previstos a la llei, serà vinculant. Aquests casos expressament previstos, a més- són aquelles infraestructures que estan més directament vinculades amb l'interès general. I això ho vull dir públicament, vull agrair als comuns que també entenguin que una nova Andorra és possible, estalviant, Sr. Pere López, molts diners, molts diners, és avui que us demano de votar-la.

Per a la resta d'infraestructures, l'informe del comú serà vinculant i -en cas de discrepàncies amb el Govern- serà aquesta Cambra, una Cambra sobirana, la que tindrà l'última paraula.

A més, la llei també preveu que si els terrenys cedits al Govern passen a formar part del patrimoni d'una persona privada o d'una societat de titularitat públic-privada, el comú o quart que van cedir el terreny podran revertir la cessió o percebre una compensació econòmica.

No és veritat, com diuen alguns, perquè ho sé, que un Govern pot privatitzar amb aquesta llei els terrenys comunals. No és veritat. I ho vull dir fort, perquè sé que això es comenta. I ja n'hi ha prou.

Per tant, la llei que debatem avui ha aconseguit un equilibri entre fer prevaldre l'interès nacional i, a la vegada, garantir l'autonomia i el marc competencial dels comuns.

Aquesta modificació desenvolupa l'acord institucional del 2014, -des del 2014 que tenim aquesta idea pactada amb els comuns- com també ho fan altres canvis i precisions que s'inclouen en aquest Projecte de llei. Canvis que enumeraré de manera menys detallada, però que també són rellevants per assegurar un millor funcionament del sistema de distribució competencial entre els comuns i el Govern:

Seguint l'acord del 2014, el text que debatem avui atribueix al Govern el manteniment de les carreteres secundàries, precisant que això abasta només aquelles carreteres secundàries contingudes en el Decret del 2007 i delimitant i per primera vegada,

perquè no hi hagi mai més greuges comparatius en terra nostra, clarament què s'entén per manteniment i què no. I que no sigui la voluntat d'un Govern de torn.

Així mateix, es perfilen amb més precisió les competències comunals en àmbits com les aigües residuals, la recollida i gestió dels residus urbans, la neteja de torrents, (tenim els nostres torrents abandonats perquè no sabem de qui és competència i aquesta Llei fica punt i final a aquest desconcert), la circulació urbana de vehicles i vianants, els parcs naturals comunals i la prestació de serveis socials d'atenció diürna. De tot això es parla i es clarifica. Algunes d'aquestes qüestions ja han fet part del debat de les reserves d'esmena i, per tant, tampoc m'hi estendré més.

Com a reflexió final, estimats consellers i conselleres, em limitaré a assenyalar que aquesta Llei de competències que estem debatent avui prové d'una reflexió que es va iniciar el 2010, perquè com a cap de Govern he de ser just, perquè tot canvi de mentalitat necessita d'un procés i d'una reflexió i d'una coordinació entre varis governs, amb uns comuns diferents dels actuals i amb un Govern del Partit Socialdemòcrata. Una reflexió que es va reprendre la legislatura passada i que va culminar amb l'acord institucional del 2014. Un acord, a més a més, que van votar les majories comunals anteriors i que ha estat avalat per les majories comunals actuals, que han participat amb el Govern i amb els grups parlamentaris en la definició d'aquest projecte de Llei de competències. No hi pot haver més consens.

Per tant, entenc que l'alt grau d'acord i consens assolit és ja -per si sol- un bon argument en favor d'aquest Projecte de Llei.

D'altra banda, val la pena destacar que el consens assolit al tomb de les transferències i les competències dels comuns no es limita a les dues lleis qualificades que es debaten avui, sinó que arriba a moltes altres matèries sectorials. Perquè hem fet molt camí conjuntament.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

La Llei de serveis socials i sociosanitaris del 2014 va ser possible, també, gràcies a l'entesa amb els comuns.

Vaig acabant Sr. síndic.

La modificació de la Llei qualificada de transferències que els comuns van impulsar el 2015 també forma

part d'aquest consens. I el Projecte de Llei de col·laboració entre l'Administració general i els comuns -actualment a tràmit parlamentari- també s'inscriu en aquesta dinàmica. Res s'ha fet per atzar.

Una dinàmica que es projecta cap al futur, amb el nou acord institucional que subscriuran els comuns, el Govern i els grups parlamentaris. Aquest nou acord marcarà també les línies de col·laboració i coordinació en qüestions tan rellevants com les guarderies infantils -que n'hem parlat fa uns moments-, els serveis socials d'infància, adolescència i joventut o l'exempció de taxes als organismes autònoms i entitats parapúbliques.

A més, la Llei que debatem avui és equilibrada: fa prevaldre l'interès general, tot respectant l'autonomia i el marc competencial dels comuns. Acaba definitivament a Andorra amb greuges comparatius i fa encara una cosa més important, fa una cosa que mai haurem d'oblidar. Ens recorda que, tant el Govern com els comuns, constituïm l'Estat andorrà; i que l'interès nacional està per sobre de parroquialismes o de centralismes mal entesos. I és per això, perquè la majoria dels cònsols ho han entès, que s'ha arribat a aquest acord.

És des d'aquesta perspectiva que els comuns, els grups parlamentaris i el Govern han abordat aquesta qüestió. És des d'aquesta perspectiva que crec que caldrà enfocar futures reformes en aquest àmbit.

I és també des d'aquesta perspectiva, que és avui senyors, avui hi ha la gran oportunitat, no és tan fàcil canviar lleis qualificades, és avui que tot això ho podeu fer possible, però per això el Govern us demana modestament el vostre vot, però us ho demana modestament, i que us ho crida fort i alt són les generacions futures.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

És el torn dels grups parlamentaris, per part del Grup Mixt té la paraula la consellera, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En els últims anys hem pogut copsar que calia una nova definició de les competències comunals. Els anys de bonança econòmica van provocar que apareguessin diferències significatives entre les diferents parròquies i els serveis oferts als ciutadans. Aquest fet se li ha d'afegir l'augment de la transferència econòmica que calia traspassar

anualment als comuns, com també destacar els nivells d'endeutament que existien en alguns d'ells.

També des de fa anys l'augment de les responsabilitats del Govern han anat en augment en alguns temes generant disfuncions.

Ja en governs anteriors es va plantejar treballar en una definició de competències entre Govern i comuns amb l'objectiu de poder ser més resolutius i alhora més eficients, sense perdre, per part dels comuns, ni la proximitat ni la seva identitat ni la capacitat d'autogovern que la Constitució els atorga.

El creixement poblacional de determinades parròquies, l'aparició de nous nuclis poblacionals, les noves necessitats dels ciutadans, l'envelliment de la població entre altres són factors que cal establir de nou i marcar les noves prioritats i establir les responsabilitats que haurà de tenir cada administració en cada un d'ells.

Com acabo de dir aquest treball calia fer-lo amb temps i amb els actors implicats com són els comuns, i a partir de l'acord institucional del 2014 ja es van establir acords a nivell competencial, molts d'ells ja modificats en lleis sectorials, i la resta del treball calia fer-lo amb la modificació de la llei de competències, que avui debatem.

Ja durant el 2016 el Govern es va reunir amb els comuns per anar perfilant aquesta modificació i durant el primer semestre del 2017 en aquest grup de treball es va incorporar el Consell General a través dels grups parlamentaris.

Tot i que no hi vaig participar directament, he estat informada sobre els treballs que es van desenvolupar, i reconec la feina complicada per poder arribar a un acord unànime de part de tots, però la informació del resultat del treball, és que l'acord que s'ha assolit és el més possibilista quant a competències i les diferències existents s'havien expressat i assumit a dintre de l'acord.

Per aquest motiu entenc que les competències marcades en aquestes reunions que es troben reflectides en aquesta Llei donen la millor resposta a la tasca que els comuns entenen que han d'assolir quant a competències, com per exemple per traspassar la competència del servei d'atenció domiciliària i que aquest sigui ofert per Govern, aquesta acció assegura l'equilibri i la igualtat.

Tot i que vull destacar que són justes altres opcions sobre el model competencial que s'haurien de regir sobre els comuns, i la seva defensa la trobo legítima, podria considerar-la sempre i quant en aquesta discussió la participació dels comuns hagués estat molt activa.

El temps ja ens dirà si ens hem equivocat o no, però ara per ara, les administracions comunals han de seguir amb la valuosa tasca de proximitat i aprofitar el repte de la transformació poblacional que afecta a tothom i al qual cal donar-li resposta.

Les lleis no han de ser inamovibles, i si ens hem equivocat, o si sorgeixen altres necessitats, caldrà plantejar les noves realitats i adapta-les al món canviant en el que ens trobem.

Defenso la meua posició sense necessitat d'enfonsar a cap altra posició ni posar-me en contra de cap altra posició. Crec que tinc prou arguments propis i no tinc la necessitat ni mai l'he tingut de defensar els postulats que sempre he defensat des del convenciment propi.

Per tot l'exposat el meu vot serà favorable al Projecte de llei qualificada de delimitació de competències dels comuns.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, Per SDP, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest projecte tampoc rebrà el meu vot favorable.

El que proposeu suposa un envaïment de les competències comunals i un menyscapte de les competències que la Constitució atribueix als comuns en matèria urbanística, però també en cultura i esports.

Especialment l'apartat 6 de l'article 4 suposa la creació d'un nou règim jurídic de l'exercici de la competència en matèria urbanística dels comuns.

Al capdavant el que feu és posar en qüestió amb caràcter general l'exercici de la competència urbanística comunal i el mateix exercici de la competència d'administració, gestió i govern dels béns de domini públic comunal.

Aquesta Llei instauraria un estat d'excepció permanent no solament sobre l'exercici de les competències sinó sobre la seva titularitat.

Sr. síndic, si em permet, veig que el Sr. cap de Govern abandona la sala, i demanaria o bé de fer una pausa o que es requereixi que s'assenti, perquè després hi ha una explicació que s'adreça directament a ell.

Gràcies Sr. síndic.

En el cas que hagués existit un acord entre el Govern i els comuns per a introduir aquest estat d'excepció hauria d'haver quedat clar la seva excepcionalitat és a dir: que els comuns haguessin participat efectivament, formalment i explícitament en la seva declaració d'excepcionalitat, que s'hagués assenyalat una duració determinada i que els seus efectes fossin provisionals.

I el projecte no contempla res en aquest sentit.

Al capdavant tot l'encavalcament de previsions de procediment, -com la crida al Consell General per a imposar la voluntat del Govern als comuns-, menysté el sistema constitucional de competències.

La voluntat del Consell General no pot contradir la voluntat dels comuns en l'àmbit de l'exercici de les competències que tenen reconegudes constitucionalment.

Com ha escrit un antic membre del nostre Tribunal Constitucional, i cito: "... no pot establir-se per llei un principi general pel qual s'excepciona un conjunt de competències expressament atribuïdes per la Constitució."

Per altra banda, entenem que el Govern, en el redactat del llistat presentat en matèria d'equipaments, pren competències als comuns, competències establertes a la Constitució en matèria d'urbanisme, però també en la cultura i els esports.

Així entenem que els plans d'urbanisme redactats pels comuns han de preveure els espais suficients per als equipaments esportius, els culturals i socio-sanitaris. En el desenvolupament posterior els plans d'urbanisme han de poder donar resposta a altres equipaments de caire socio-sanitari, clíniques privades o altra mena d'equipaments que d'una forma o altra tindran una incidència sobre el teixit urbà i l'activitat econòmica del nucli on es situïn. L'emplaçament i l'activitat que generin aquests equipaments l'han de regular els comuns ja que afecta directament l'organització territorial del seu àmbit i per tant han de poder emetre un informe vinculant.

Després d'aquest munt de despropòsits heu anat a buscar informes a dos juristes catalans per a intentar justificar-vos.

Els hem llegit amb atenció i hem hagut de constatar que ens porteu uns informes, especialment el del Sr. Tornos, que entenen els comuns com uns ens locals assimilables a les entitats locals del sistema espanyol.

Nosaltres que, a diferència de vostè, Sr. Martí vam voler i vam votar la Constitució, entenem les parròquies com el nucli originari de l'Estat andorrà.

Els comuns, us agradi o no, són autèntics òrgans constitucionals en posició de paritat, -i no pas de subordinació-, amb els altres òrgans constitucionals.

Preteneu que la Constitució reconeix i garanteix l'autogovern dels comuns però que al mateix temps estableix que aquest poder està subordinat a l'ordenament general de l'Estat, i no és així.

No trobareu enlloc a la Constitució aquesta declaració.

El projecte que presenteu no és constitucional perquè pretén posar els comuns en situació de subordinació imposant l'apropiació pel Govern de la competència comunal de gestió, govern i administració dels béns de domini públic comunal i dels seus béns patrimonials.

Senyor cap de Govern, ja us he dit en la intervenció de les transferències, que ha malbaratat una gran oportunitat de reforçar les institucions respectant l'esperit i la lletra de la Constitució.

Aquesta Constitució que vostè no volia ni va votar i que ara, en una nova operació de contraban legislatiu vol subvertir amb aquest projecte.

Si voleu modificar el Títol VI de la Constitució ho heu de fer respectant-la. Heu d'acudir al Títol IX i d'acord amb l'article 105 plantejar una iniciativa de reforma constitucional amb el suport d'una tercera part dels membres del Consell General.

No us podeu saltar el Títol IX i imposar una reforma de la Constitució d'amagatotis, una altra vegada, com esteu fent avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Partit Socialdemòcrata, dins del Grup Mixt, pel Grup Socialdemòcrata.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. cap de Govern, escoltant-lo al final aquesta gran reforma tindrem ocasió de parlar-ne. He quedat certament sorprès, en ho ha volgut vendre tant amb la reforma de transferències com amb la reforma de competències. En part aquest discurs fa part del llegat de Demòcrates per Andorra, de fer creure un reformisme que en realitat no existeix. Que és una il·lusió òptica i ja n'hem parlat moltes vegades i penso que l'exemple de les competències serà un exemple prou significatiu.

Vostè ha dedicat, jo diria que quasi tota la seva intervenció a parlar d'aquesta qüestió urbanística de l'obtenció de terrenys. Diu que és la reforma de més calat, jo diria que és gairebé l'única reforma real que hi ha en aquesta llei. Entenc que és una reforma important, després parlaré de totes les altres coses que s'haguessin pogut fer en aquesta reforma per donar-li realment aquest enfoc de gran moment històric, i que ara és el moment de votar aquesta reforma.

En tot cas sobre l'única gran reforma que es planteja, i ara que vostè hi ha dedicat quasi tota la seva intervenció, hem de fer varies consideracions.

La primera és que vostè no ha estat capaç de tirar aquesta reforma sense no generar dubtes importants amb tots els grups de l'oposició.

Per tant, si aquest era l'element el més important, l'hauria de tirar endavant amb més fermesa, amb més diàleg i amb un suport més important per part dels diferents grups de l'oposició.

Jo he entès des de la meua primera intervenció que el Grup Liberal potser li permetrà que aquest reforma tiri endavant, però han manifestat uns dubtes significatius sobre allò que és el punt més important d'aquesta reforma.

I després ens vol vincular la transició energètica, la realització de productes d'interès nacional que cal sí o sí aquesta reforma. I això no és del tot cert, per no dir que no és cert. El Govern pot fer amb la legislació actual, pot tenir plans sectorials, pot tenir altres mesures d'ordenació que li permeten tirar endavant aquests projectes. Per tant, no és veritat que això ha de passar per aquí sí o sí, i en tot cas si aquesta reforma era tan important, la seva destresa política no ha sigut gaire en aquesta matèria perquè potser ens abocarem en una tramitació parlamentària que passarà, com hem passat abans les transferències pels pèls, i ja veurem què passarà després si hi ha o no un recurs al Constitucional, ja veurem com quedarà aquesta reforma que per vostè és el més important.

Però fet això, parlem de tot el demés, és a dir ni l'eficiència administrativa ni la reforma de competències han fet part del seu discurs.

Nosaltres entenem que vostès volen persistir en una Andorra amb vuit administracions, sovint fent despeses de manera duplicada que això té uns costos importants pels ciutadans que se'ls ha d'explicar i que ara era el moment per endreçar les competències i determinar qui fa determinades competències i qui no les fa. Vostès no hi han volgut entrar, totes les propostes de millora en aquest àmbit sigui amb el tema dels residus o de les escoles bressol en polítiques socials, s'hi ha negat a parlar i volen persistir una mica amb aquesta duplicat

d'administracions, i encara que vostè no vulgui reconèixer amb un cost important pels ciutadans per la ineficiència administrativa.

Vostè ha parlat del Govern del 2010, quan vam començar a parlar d'aquesta reforma. Vostè llavors era cònsol d'Escaldes, jo tenia l'honor de ser ministre del Govern d'Andorra i el Sr. Pintat també feia part d'aquelles reunions com a cònsol de Sant Julià. Es va treballar i en aquella reforma es va començar a plantejar justament del que parlem ara, el tema de les escoles bressol, el tema de determinades polítiques socials que fossin competència nacional. Aquest era el veritable debat que havíem de tenir, és molt important el tema urbanístic però també és molt important pels ciutadans perquè ho acaben pagant amb els seus impostos, veure com es gestionen tots aquests serveis, siguin socials, siguin educatius, siguin els serveis comunals i d'altres. Vostès no han volgut fer això. Doncs que se'ns intenti fer creure que això ha estat una gran reforma, vostè tenia molt interès en tirar endavant aquesta obtenció de terrenys. Nosaltres seguim pensant que hi ha altres mecanismes en l'ordenament jurídic actual dins de la LOGTU, amb l'elaboració de plans sectorials, que és veritat que molts governs no les han fet però, que aquests mecanismes existeixen i per tant, no pretenguí donar aquesta importància tan gran en aquesta mesura, que a més és una mesura posada en qüestió per informes i per part dels diferents grups de l'oposició.

En tot cas, s'ha perdut una ocasió única per intentar estructurar bé les competències comunals. Vostès volen persistir en aquestes vuit administracions prestant serveis de forma duplicada. No han volgut obrir, com tampoc han volgut fer amb el tema de les transferències un consens polític més ampli i per tant, novament és una reforma tancada mig en fals, és un petit avanç, no és aquesta gran reforma que vostè en aquest moment històric, que vostè ens vol fer vendre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És el torn del Grup Parlamentari Liberal.

Sr. Josep Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En aquest apartat jo seré bastant breu perquè ja he explicat anteriorment quin era el nostre model d'Estat, què és el que buscàvem i què és el que preteníem. I ho hem deixat claríssim, i el nostre

posicionament en la matèria serà el mateix. Prestarem els vots perquè aquesta llei pugui passar, la resta hi haurà abstenció perquè el qui cregui convenient pugui o estigui a disposició per poder cedir al Tribunal Constitucional. I en aquest punt potser encara és més important.

Al que sí em volia referir és que aquesta llei té un avantatge o és que clarifica el que són les competències, aclareix molts dels punts que són incompetències impròpies i a més posa bastant ordre al tema que hem vingut fent fins ara, que és el tema del principi de subsidiarietat.

En aquesta llei que estem avui aquí per la seva aprovació, quan vam començar a participar en aquestes taules, és a la qual hi havia més consens a l'entorn. El punt on es discrepava o potser hi havia més fricció era realment en el punt 6, amb el tema dels terrenys vinculants o potser la cessió gratuïta de terrenys amb els informes vinculants o no vinculants.

En aquest sentit el Grup Parlamentari Liberal vam formular una esmena i per això hem votat anteriorment amb abstenció en aquest punt perquè creiem que era important aquí introduir el concepte de la planificació, perquè aquí estem parlant de tenir, els comuns tenen terrenys de cessió gratuïta, i aquests terrenys que tenen els comuns de cessió i que cedeixen gratuïtament al Govern per projectes d'interès nacional, sempre hem entès que els projectes d'interès nacional tampoc cal ensucrar-lo i no s'ho inventen, amb això vull dir que si hi ha escoles noves, un ha de saber en quin estat es troben les escoles, on es poden posar aquestes noves escoles, i sí és que en fan falta, i quin volum de població hi ha. La planificació, per tant, és important i per tant, hauria sigut bo fer servir aquest instrument del pou que els comuns poguessin reflectir en els seus respectius plans on van aquests equipaments, tant pels que són d'interès nacional i que poden ser més atractius i que tothom veu amb bons ulls, com d'altres projectes d'interès nacional que no són tant agradables com poden ser abocadors d'escòries, presons o altres infraestructures que pot fer l'Estat.

Al final tot això arriba a un punt on queda certament diguem-ne... inclús crec que a l'informe del Sr. Enoch Albertí ho posa en evidència, que no ve a ser que aquí potser és l'Estat que cedeix i que té més competència perquè els informes arribaran aquí al Ple del Consell i si hi ha un informe no vinculant dels comuns i és el Consell que hauria de dirimir. Això per nosaltres representa un neguit i un problema, i aquest es pot emmarcar senzillament en la composició de l'arc parlamentari, que he dit, que abans estava compost al 50% meitat territori i meitat població. El Grup Parlamentari Liberal creu que aquesta és la bona fórmula. La llei i el sistema

electoral que li dona suport també la compartim i estem totalment en contra de què s'intenti fer un canvi en aquest sentit. A la llarga, no sé quant, aquest afer tensionarà amb aquesta Cambra parlamentària i serà difícil governar, i serà difícil... i serà difícil que tot això pugui avançar.

Són reflexions que volia sotmetre, són reflexions que ja les veurem i crec que com a últim punt, aquí hi ha un punt també a citar i és que avui realment ens estem trobant que potser aquestes lleis, pels informes que hi ha hagut i contra informes de constitucionalitat potser seria bo fer una reflexió si convé fer una modificació de la Llei del Tribunal Constitucional per poder, que almenys el Consell, pugui en segons quins casos accedir a tenir l'opinió del Tribunal sense haver d'arribar a aquests extrems.

De moment, és una reflexió.

Moltes gràcies síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Serà el torn del Grup Demòcrata. Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

EL Sr. Ladislau Baró:

Gràcies Sr. síndic.

Ens toca ara valorar el conjunt del text de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de competències dels comuns.

Cal admetre que aquesta llei té una clara interrelació amb el Projecte de llei de transferències que hem examinat anteriorment.

Ambdues lleis vénen a integrar el que podríem anomenar "Bloc de constitucionalitat en matèria de l'estructura territorial de l'Estat ja que desenvolupen els principis i contenen les normes que organitza l'Estat des del punt de vista del territori".

Aviat farà vint-i-cinc anys de l'aprovació de la Constitució així com de les lleis que desenvolupen el títol sisè de la mateixa, el referit a l'estructura territorial. Podem recordar breument que mentre avançaven els treballs d'elaboració de la Constitució en la Comissió tripartida, integrada per representants dels dos coprínceps i del Consell General-, també es desenvolupava un acord institucional en matèria d'estructura del territori que havia de permetre dissenyar, d'acord amb la tradició institucional andorrana, un model d'Estat relativament descentralitzat respecte amb el pes històric de les parròquies i capaç alhora d'articular les institucions encarregades de la vertebració de polítiques públiques en l'àmbit nacional.

La comissió encarregada de preparar el referit acord, al nomenar la Tripartida interna, estava integrada pels set comuns, pel Consell General i pel Govern.

De la feina dels constituents i de l'esmentada comissió interna en van sorgir les lleis que avui es sotmeten a revisió i reelaboració.

Els textos que avui examinem, ens referim a les dues lleis que encara estem examinant globalment -encara que ho fem ara en concret en relació a la Llei de competències-, comporten una reforma del sistema de delimitació de competències i de finançament dels comuns que es va construir durant els anys 91, 92 i 93 del segle passat. Una reforma que es vol integrada en un procés gradual de millora i d'adaptació d'allò establert a la Constitució, una reforma que no vol anar més enllà del que diu la Constitució però sí que vol fer evolucionar el model territorial que de la mateixa en sorgeix d'acord amb els criteris de claredat i racionalitat en la delimitació competencial, i de sostenibilitat financera de l'Estat, i de suficiència econòmica dels comuns.

Amb aquesta voluntat es van iniciar en l'anterior legislatura els treballs encaminats a la modificació de les lleis de referència, encara que cal dir que en la legislatura del Govern del Sr. Bartumeu ja van haver-hi treballs preparatoris en aquest sentit, uns treballs que d'entrada van estar dirigits per les institucions executives, Govern i comuns, que van aprofitar els més de vint anys d'experiència en l'aplicació de l'esquema normatiu, competencial i de transferències i que van portar a l'acord institucional de l'abril del 2014 signats entre els comuns i el Govern en el que s'hi contenen alguns dels principals elements de la reforma normativa que avui estem examinant.

Sobre el protagonisme inicial de les institucions executives en les negociacions crec que ben poca cosa hi ha a justificar.

Cal dir, per comparació, que les coses van ser parcialment diferents durant el procés constituent, doncs aquell fou un moment fundacional i decisiu en el disseny institucional. Per tant, el protagonisme clau ja des del principi del procés del Consell General era allò coherent mentre que ara estem davant una mera, encara que rellevant, reforma del sistema competencial i de transferències basada en la necessitat de corregir les disfuncions constatades i d'introduir millores requerides a la llum d'allò aportat per més de dues dècades de rotatge i d'experiència.

Durant importants trams de l'anterior i de l'actual legislatura s'han celebrat nombroses reunions de negociació entre els comuns i el Govern, i a partir del març del 2017 i abans de l'entrada a tràmit

durant l'estiu dels projectes de Llei de competències i de transferències, han tingut lloc onze reunions tripartides entre el Consell General, els comuns i el Govern. Es fa difícil Sr. López -ja ho hem comentat al matí- compartir amb vostè l'argument que s'ha escamotejat al diàleg en l'elaboració dels referits textos normatius.

Una altra cosa és que en el si de la Comissió de Finances els demòcrates haguem plantejat la necessitat de no modificar unilateralment uns textos que havien estat acordats de manera no unànime, però sí majoritària, en les reunions tripartides.

Aquest ha estat, molt resumit, l'itinerari seguit en l'elaboració de les noves normes en matèria de competències i transferències. El procediment, francament, em sembla totalment adequat i val a dir-ho força laboriós.

D'altra banda, convé remarcar ara... -encara que aquesta sigui una qüestió més vinculada a les transferències que ja hem discutit anteriorment-, hem de remarcar, diem -convé remarcar-, que un dels elements rellevants del conjunt de la reforma legislativa que ara examinem es concreta en l'establiment d'un import global de la transferència a assignar als comuns. Ja dic que les dues lleis estan interrelacionades.

Aquest és, sense dubte, un pas decisiu de cara a la sostenibilitat de les finances públiques que una vegada aprovat, com ja és el cas, ha d'incidir en l'elaboració del Marc pressupostari del pressupost que hauran de ser tramitats i aprovats properament.

Ens sembla completament necessari vincular la calendarització del proper debat del pressupost amb l'aprovació avui -aprovació que finalment sembla que es confirma- d'aquestes dues lleis i en el cas del pressupost especialment de la Llei de transferències. Així, la tramitació parlamentària dels textos de competències i transferències, una vegada assolits a finals de primavera, ja gairebé l'estiu, els acords polítics que es tradueixen en un text consolidat per majoria quedava força facilitada i es donava per suposat, per part de tots els assistents a la taula negociadora, que havia quedat adequada a les exigències de calendari derivades de l'elaboració del pressupost.

En aquest context, doncs, ens trobem el Dia de Meritxell -almenys jo el Dia de Meritxell em vaig assabentar-, ja iniciat l'actual període de sessions, va aparèixer el referit Dia de Meritxell la primera nota elaborada pel professor Miguel Ángel Aparicio a instància del Comú de Sant Julià de Lòria. Res més lícit que sol·licitar tota mena d'estudis, i també en l'àmbit de l'encaix constitucional, de les lleis quan es treballa en una qüestió de tant calat com la que ara

ens ocupa. Ara bé, al moment -segueixo pensant- en què apareix l'informe quan feia dos mesos que la taula tripartida havia donat els treballs per tancats, no era el més idoni per fer-ne una valoració assossegada.

Tot i això, i a petició dels diferents grups parlamentaris, el Govern va encomanar als professors Albertí i Tornos, als quals ja ens hi hem referit anteriorment, dos dictàmens per tractar de rebatre, de contextualitzar, de matisar, els dubtes de constitucionalitat que Miquel Ángel Aparicio plantejava.

Això ens ha permès valorar amb un temps certament limitat, però ens ha permès valorar els diferents dictàmens als quals cal afegir-hi, i ha calgut afegir-hi una nova aportació professoral d'última hora, també a càrrec del Dr. Aparicio. Dic d'última hora perquè ha fet la seva aparició en escena fa ben pocs dies en una reunió celebrada al Comú de Sant Julià a les autoritats nacionals, que a la vegada els que som lauredians, vam tenir l'oportunitat d'accedir a aquest informe, i d'altra banda després via oficial s'ha fet arribar a les institucions.

Podríem entrar arran d'aquesta aparició del darrer dictamen professoral, i ho hem dit abans, també, en un bucle infinit d'informes i contra informes que ens farien sens dubte més savis, però que en cap cas, ens permetrien fer-nos una idea concloent i definitiva sobre l'encaix constitucional dels textos. Entre altres coses, perquè la pròpia Constitució permet, i això és important, diferents línies d'evolució i desenvolupament, no n'hi ha una d'única, i sobretot, també ho hem dit abans, perquè en matèria de constitucionalitat, l'única opinió que compta, per més bé que puguin argumentar els juristes de part, és la que emet en forma de resolució el Tribunal Constitucional.

Centrem-nos ara, molt breument, en el contingut del projecte de llei que estem examinant. Les modificacions claus se situen especialment en l'article 4 de la Llei de delimitació de competències dels comuns per tal de modificar, de redefinir o d'adaptar algunes qüestions relatives al llistat i a les modalitats d'exercici de competències que reconeixen, tot delimitant-les als comuns.

És segurament en matèria urbanística on s'hi aporten les principals novetats, tot i que també hi ha innovacions significatives en d'altres àmbits. En l'àmbit urbanístic prou vam insistir, ens referim especialment o ens volem referir a les sessions gratuïtes al Govern, s'hi ha referit el cap de Govern amb molt èmfasi, per part dels comuns dels terrenys de cessió obligatòria i gratuïta urbanística destinats a la realització de projectes d'interès nacional i de

plans sectorials, sempre amb la participació dels comuns que han d'emetre un informe preceptiu i en alguns supòsits vinculant.

També volem fer referència a la posada per part dels comuns, a disposició del Govern dels béns comunals necessaris per l'execució de projectes d'interès nacional i plans sectorials. No cal anar a recordar que aquest és un dels aspectes que més dubtes genera al Comú de Sant Julià de Lòria expressats per via del seu assessor jurídic.

Així, el professor Aparicio, un professor eminent del Comú de Sant Julià, afirma que el Projecte de llei en crear un nou règim jurídic en matèria urbanística altera la competència urbanística dels comuns. Va molt lluny, pensem en aquest cas, el jurista del Comú lauredià, ja que el règim de competència en matèria d'urbanisme està clarament definit a la Llei general d'ordenació del territori i urbanisme, i aquesta no canvia. El comú fa el POUP i els plans de desenvolupament, mentre que els projectes d'interès nacional i els plans sectorials són competència de Govern. I davant dels mateixos, segons la llei vigent, és a dir la llei del sòl, l'informe dels comuns no és mai vinculant.

Això és la situació vigent avui dia. I el que es fa amb la modificació de la llei de competències proposada és donar una regulació pròpia als projectes d'interès nacional i als plans sectorials. Donar-los-hi una regulació pròpia completant la regulació que està establerta a la llei del sòl. I aquesta és una opció perfectament justificable. I precisament, el règim especial que en aquest àmbit s'introdueix, que en aquest àmbit introdueix el projecte que ara examinem, és més favorable, i el Sr. Pintat s'hi ha referit, que el que avui tenim establert a la Llei general d'ordenament del territori i urbanisme, una llei general d'ordenació del territori i urbanisme, que per cert en relació a l'àmbit que ara ens ocupa, va ser declarada constitucional pel Tribunal Constitucional, valgui la redundància, argumentant-se que la regulació dels projectes d'interès nacional i dels plans sectorials formen part de les competències de l'Estat, -formen part de les competències de l'Estat- al qual se li reconeix una dimensió competencial nacional, -una dimensió competencial nacional- en l'àmbit urbanístic.

Això fou per sentència del 22 de juny del 2018... no del 2015... no la data està equivocada... (se sent riure) això fou per una sentència del Tribunal Constitucional de 22 juny segur, però l'any no, de la que en va ser signatari el professor Aparicio en la seva qualitat, llavors, de magistrat del Tribunal Constitucional.

En qualsevol cas, i deixant ara de banda les controvèrsies constitucionals, -i vaig acabant Sr. síndic, perquè veig aquí la llumeta vermella- i deixant ara de banda les controvèrsies constitucionals, des del Grup Parlamentari Demòcrata pensem que amb aquest Projecte de llei s'introdueixen una sèrie de millores tècniques al conjunt de la llei que estem examinant, a l'hora que s'incorporen algunes modificacions de calat més polític en relació a la delimitació competencial, ens referim especialment a l'àmbit urbanístic i més en concret a les sessions de terreny o d'ús dels mateixos vinculades al desenvolupament de projecte d'interès nacional i de plans sectorials.

Això té efectivament una gran rellevància de cara a la sostenibilitat de les finances públiques del conjunt de l'Estat, a la vegada que permet, i això és igualment rellevant, fer coexistir una competència nacional amb les competències comunals en matèria d'ordenació del territori.

Bé, el nostre grup parlamentari, com ja ha quedat acreditat al llarg del debat també votarà favorablement aquest text normatiu. I d'altra banda vol expressar, doncs, la seva satisfacció perquè aquests dos projectes de llei es puguin tirar endavant. Pensem que s'ha fet una bona feina que revertirà, doncs, en una millora del desenvolupament constitucional. Pensem que revertirà també, en una major claredat a l'hora de continuar amb aquesta feina de delimitació que mai no s'acaba de les competències comunals, amb aquesta feina de completar la Constitució. Pensem que d'altra banda assegura suficiència econòmica pels comuns i que permet introduir uns criteris de sostenibilitat financera a l'Estat molt més sòlids dels que fins ara teníem.

El debat ha estat viu, ha estat intens, ha sigut una sessió parlamentària amb un cert suspens que ens ha proporcionat el Grup Parlamentari Liberal, al qual vull agrair a tot el grup la fórmula que hem trobat, un compromís que entenc força idoni. La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet crec que ha tingut una visió d'Estat a l'igual que el Grup Liberal, doncs, que l'honora. I d'altra banda, agrair també, bé, el Govern s'ha portat molt bé... (se sent riure), agrair també als consellers, als parlamentaris de l'oposició que no han secundat explícitament els textos, però que en tot cas han contribuït a què aquest debat fos enriquidor i apassionant.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions, si és el cas.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Ha sigut un matí i una tarda intensos, i a mi em sembla que el debat ha sigut de qualitat. Ho dic per les intervencions que han recolzat els textos i les intervencions que han criticat moltes vegades i algunes vegades amb molta vehemència i molta força els textos presentats.

Serà molt interessant en un futur no ara de llegir les actes, del que han dit els uns i els altres, tant en les reunions que van tenir el Govern d'Andorra amb els comuns, com les reunions que es van tenir el Govern d'Andorra, -siguem educats- comuns, Consell General i Govern d'Andorra, serà molt interessant.

Però no ara. Però serà molt interessant!

Jo ho recomano, perquè eren textos molt importants, hi ha un món entre el que s'ha dit aquí i el que es va dir en aquestes reunions, però és el passat, jo ho puc entendre tot en política. No Sr. Pere López, les llegirem. Les històries estan escrites, i les llegirem.

L'important és que les dues lleis han passat. Estic convençut que avui hem fet un pas molt important, com també estic gairebé convençut que tot està preparat per portar-ho al Tribunal Constitucional, però que també és legítim. I espero evidentment que el Tribunal Constitucional doni la raó a aquests textos, no perquè hi entengui més Sr. Víctor Naudi, jo que vostè, i en tot cas nosaltres dos hi entenem bastant menys que el Sr. Ladislau Baró, que va votar la Constitució, dic passant. No cal tot això, no cal. Li diuen que ho digui, però no cal que ho digui, no ho digui tot el que li diuen de dir, a vegades no cal!

Dit això, és el moment dels agraïments. Abans de tot, agrair al Grup Parlamentari Demòcrata perquè ha sabut fer la lectura del que convé a Andorra. Agrair al Grup Parlamentari Liberal en la seva totalitat. Jo esperava del Grup Parlamentari Liberal vuit vots, però agraeixo que hagi fet possible de passar les lleis. I també agraeixo evidentment, que avui no em descuidaré, la primera vegada me n'he descuidat, a la consellera Sílvia Eloïsa Bonet, que pot en tota llibertat expressar-se. I això quan un decideix tot sol, hi ha aquesta força d'estar convençut del que diu sense dictats vinguts de més enllà.

I era el Sr. Ladislau Baró, i em sembla rellevant perquè se'n parlava molt, no perquè en sàpiga més que ningú, perquè m'ho ha dit la Cònsol Naudí en un wassap, que vull felicitar la gran feina que ha fet. Sense ella, sense la secretària d'Estat no hauria pogut ser possible la presentació d'aquestes dues lleis. I com que està amb tot, sí que era el 22 de juny, no era del 2018, era del 2001. I és una sentència que recull

l'informe que els M. I. Consellers haurien de llegir o segur que heu llegit, molt clara, en la qual contradiu doncs el que ha anomenat el Sr. Baró, el jurista, un gran jurista del Comú de Sant Julià de Lòria. És simplement perquè les actes així ho diran, mai ningú va parlar de temes d'anti constitucionalitat, mai ningú en va parlar. Però la vida és així, i jo com a cap de Govern estic satisfet de la sessió que hem tingut avui, satisfet evidentment de les votacions, perquè no és gens fàcil de tenir la majoria tant en el sistema parroquial com nacional. Ha sigut gràcies a Demòcrates per Andorra, al Partit Liberal, que aquí ja no vull fer diferenciacions, ho ha fet possible i a la participació de la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

I després simplement perquè no seré tan bonadós, això és una característica de bona persona com és el Sr. Ladislau Baró. Simplement fer un petit recordatori. Me'n recordo quan es va acabar el consens, que no es pot consensuar tot perdent l'essència del que es vol consensuar, va haver-hi una roda de premsa d'SDP, com si fos ara, me'n recordo que diu: "Nosaltres presentarem aquest estiu, treballarem amb textos alternatius". Ni un, ni un! Però això també és un detall, això no està a les actes, es va dir públicament. I després m'hi he esforçat però quan no es vol votar no es vol votar! I allà on vaig dir una cosa en dic una altra i s'ha acabat, no passa res.

Moltes gràcies als qui han fet suport a aquestes dues lleis perquè jo personalment hi crec profundament, el Govern hi creu profundament. Espero que l'haguem encertat avui pel bé d'Andorra i en definitiva, per als pròxims governs, per als pròxims comuns perquè tindran per primera vegada una arma molt important per fer prevaldre l'interès nacional. I això penso que és el més important més enllà de picabaralles i discussions que sempre n'hi ha en els grups parlamentaris.

Moltes gràcies als que han votat la llei, i el meu respecte amb tots i cadascun dels consellers que l'han votat i que no l'han votat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris...

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Només una petita apreciació. Volia compartir la reflexió que ha fet el Sr. Pintat sobre el tema del Tribunal Constitucional.

Comparteixo amb ell que probablement seria bo modificar o facilitar que el Consell General quan es presenti en situacions com la que s'ha presentat actualment pogués tenir una via d'accés una mica més ràpid i poder solucionar tots aquests problemes abans que s'entressin amb votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi per SDP, dins del Grup Mixt.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, simplement per contestar a les paraules del Sr. cap de Govern.

Evidentment pel que fa als informes constitucionals, jo no sóc ni jurista ni advocat, però en tot cas em regeixo pel sentit comú, i analitzo, comparo, miro els diferents informes i en tinc una opinió molt clara. I per tant, l'únic que faig és advertir d'alguna forma de què s'hauria de tenir en compte i no voler fer les coses precipitadament i fer passar el clau per la cabota, com ens té acostumats Sr. cap de Govern.

Vostè diu que ningú en va parlar mai de qüestions de constitucionalitat. Dificilment se'n podia parlar quan els textos definitius que donaven forma als treballs fets en aquesta famosa comissió tripartida, no els vam tenir fins el 22 d'agost. I el 22 d'agost, amb un caràcter de tràmit d'urgència, difícilment es pot analitzar persones advertides a aquesta qüestió.

I per altra banda, parla dels textos alternatius que vam comentar en una roda de premsa des d'SDP. És cert, ho vam comentar, però vostè entendre que preparar un text alternatiu amb aquesta precipitació que vostè va voler presentant aquests textos a tràmit parlamentari, difícilment es pot fer un text alternatiu. Tot i així, i vostè doncs escoltat el que vol, sovint o massa sovint, doncs quan vaig presentar les esmenes, -16 esmenes en una llei i 11 a l'altra-, doncs vaig dir o precisar que aquestes esmenes d'alguna forma tenien un caràcter de text alternatiu perquè anaven encaminades a fer unes modificacions bastant profundes, entre elles també el model, ja sigui dit, el tema de les transferències, el topall dels 55 milions que vostè té gravat amb lletres dins del marbre, doncs jo hi vaig presentar una proposta alternativa. És un altre model, és cert, però a banda d'això tenint en consideració aquelles preocupacions de possible inconstitucionalitat, les meves esmenes

anaven encaminades a intentar suplir aquells errors. I no pot dir que aquí no hi hem treballat i he fet la meva feina responsablement. I el sentit d'Estat no s'acaba simplement com vostè pretén sovint, doncs amb aquells que li donen la raó al vostre caprici. En aquesta qüestió, el sentit d'Estat també resideix i consisteix en dir el que es pensa i advertir de què aquestes dues reformes estan o perillen que puguin tenir un problema d'inconstitucionalitat. Simplement és això, tan de bo que no el tinguin, però si el tenen potser aquesta feina haurà estat precipitada i ho haurà de reconèixer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'aquestes intervencions finals que semblaven més pròpies d'una entrega de premis amb agraïments a tort i a dret, potser que tornem una mica al debat que avui tenim i que encara nosaltres no donem per tancat.

Jo penso que la sessió d'avui ha demostrat que hi ha dos models de gestió territorial al país. Hi ha el model de Demòcrates per Andorra i el model del PS. I que aquests models són els models que han estat damunt de la taula. Cada un té les adscripcions que pugui tenir i els suports que pugui tenir a nivell de parròquies o a nivell dels ciutadans, però només hi ha hagut dos models defensats al llarg de tot aquest procés, i dos models que s'han explicat, dos models que s'han presentat i dos models que avui s'han defensat almenys per part nostra, i evidentment per part del Govern.

En relació a la llei de competències, nosaltres volem explicar ara en aquesta intervenció final doncs que hi ha qüestions que celebrem de manera positiva. Algunes de les propostes que s'han recollit, que pensem que són importants, com per exemple el tema del registre de la propietat. Parlava amb alguns fa uns dies de la problemàtica dels habitatges com una necessitat important pel nostre país. Per primera vegada està escrit en un text el terme registre de la propietat. També celebrem les aportacions fetes en relació a la creació d'espais protegits i de parcs nacionals, als quals també m'hi referia anteriorment, i també aquelles qüestions que es van proposar a la taula i que finalment van acabar derivant cap aquest acord institucional, que el cap de Govern deia que

haviem de signar i que suposo que algun dia doncs haurem de signar quan s'escaigui. Nosaltres en tot cas estem a disposició per fer-ho.

D'aquell acord institucional derivat d'una sèrie de propostes en relació a les escoles bressol, que se n'ha parlat de la política única de preus i també en relació a la política de joves de la que avui no hem parlat però que també se'n va parlar molt a les reunions tripartides i en la que entenem que hi ha una problemàtica important al nostre país que ha de ser coberta pel Govern, que va quedar clar quina era la funció que s'havia de fer des dels comuns i en la que esperem que hi hagi moviment en aquest sentit.

Per tant, aquestes serien les qüestions que celebrem de manera positiva, però l'altra banda, és evident que hem defensat que seguim creient que hi ha excessives duplicitats entre comuns i Govern, que vostès no han volgut doncs redreçar determinades propostes o polítiques, pensem que cal seguir explicant que estem encara en un moment en alguns àmbits de vuit administracions i que això té uns costos importants per part dels ciutadans, i que pensem en molts ciutadans que no comparteixen i que segurament possible, perfectament possible una estructura de funcionament més eficient i menys costosa pels ciutadans, i també hi ha aquests dubtes plantejats dels quals no se n'ha volgut parlar i que vostès han tancat el debat amb aquests dubtes de constitucionalitat al voltant de l'obtenció de terrenys en relació als projectes d'interès nacional.

Per tant fet aquest balanç, tot i que ens han intentat en alguns moments pressionar molt en el sentit del vot, el que em sembla és que el que és raonable és que ens abstinguem en aquest Projecte de llei perquè hem votat determinades qüestions a favor, determinades qüestions en contra i hi ha hagut varies abstencions i també recollim la proposta que feia el president del Grup Parlamentari Liberal per estudiar un possible recurs al Tribunal Constitucional, tant amb la llei de competències com amb la Llei de transferències.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris...

Alguna altra intervenció per part del Govern...

Bé, si no hi ha...

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Molt breument perquè és que... Per això serà tan important mirar les actes!

Miri, li dono simplement una pinzellada perquè aquí es diu de tot i molt variat. Qui no s'ajusti, en tot cas, ja es mirarà les actes.

El primer esborrany, senyors consellers, que es parlava d'aquests temes que la Llei de competències parla o té dubtes... almenys té dubtes, el Sr. Josep Vila, de la seva constitucionalitat, es va entregar el 20 de març, i el 20 d'abril es va donar un altre on tot això ja hi era senyor. Però més encara, a l'acord institucional del 2014 ja hi era tot... tot, tot hi era... Al 2014 hi era tot! I es detallava exactament com aniria tot... Simplement això.

Jo entenc que hi ha oportunisme polític i ara tothom s'ha convertit, sobretot en l'última part de sessió, en savis constitucionalistes, però també ho haurien pogut veure des del 2014, simplement això! I si se'm permet, a mi em sembla que he tingut la gran sort de tenir grans ministres, i tinc la sort de tenir un gran Govern, jo diria que té Andorra -perdoni que ho digui així-, té la sort de tenir un gran Govern. També hi ha ministres que ja no hi són, i hi ha ministres que van també perquè no és veritat que no hi hagi discussió des de casa nostra; hi ha discussió sana com sempre hi ha sigut, no hi ha un capità que ho mana tot, no és veritat! Això és en altres temps, no ara... No ara! En altres temps sí, no ara!

I també hi havia un ministre que va presentar una llei que es deia Toni Riberaigua, i és una llei que es veu que... encantava! al Sr. Pere López, una llei que l'entusiasmava! com fa pocs mesos també li entusiasmava també la de competències. Però les coses canvien. En tot cas, el meu agraïment també al Sr. Toni Riberaigua i a la gran feina al tomb d'ell de la secretària d'Estat, la Sra. Consol Naudi. No és fàcil... no és fàcil, per això també ho va voler així, no ens enganyem, no únicament per aquestes lleis, també per lleis rellevants sobre la nacionalitat... No és fàcil perquè així es va voler de canviar lleis qualificades. Avui, gràcies als que han votat, ha sigut possible i el Tribunal Constitucional que... el Sr. Víctor Naudi quines ganes té d'anar-hi!... eh? Ja dirà el que tingui que dir i el Govern d'Andorra evidentment ho acatarà.

Però les lleis, passi el que passi, que tinc el convenciment de què són constitucionals -però no sóc un expert en això- però, passi el que passi, hem fet un pas endavant. Passi el que passi, perquè evidentment hi ha molts temes que no fan cap objecte de constitucionalitat, i aquest pas endavant ha sigut pels que han donat el suport a què poguessin

passar. Ja solament per això el Govern surt extremadament satisfet, extremadament satisfet d'aquesta reunió perquè no és fàcil. Passaran molts anys per tornar a plantejar al Consell General dues lleis tan importants com aquestes, per ser un govern que no afronti les reformes Déu n'hi do!

Molt bé.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Sr. Víctor Naudi, hauríem d'anar conclouent aquest debat.

Els demanaria a tots els que vulguin intervenir que siguin molt breus.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, simplement per replicar una mica les paraules del Sr. cap de Govern.

Diu que feia un pas endavant, potser fa un pas avui, no? En tot cas, l'acord institucional del 2014, que aquest acord no tots els comuns i especialment el de Sant Julià, hi va emetre les seves reticències.

I per altra banda, diu que hi era tot... Hi era tot i no hi era tot, Sr. cap de Govern, en tot cas pel que fa a la disposició addicional, en el seu punt 6 que modifica l'article 4, doncs el llistat dels equipaments s'eixampla, per tant, és evident que els comuns perden o se'ls hi treu competències en matèria urbanística i això és un fet, i no digui que hi era tot perquè no era així.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha...

Sr. cap de Govern, també li demanaria molta brevetat.

El Sr. cap de Govern:

Sí, és que les encadena, eh?... Les encadena. Perquè miri, gràcies no a l'habilitat del cap de Govern perquè com que aquestes lleis me les sé una mica, resulta que Sant Julià de Lòria va votar a favor; Sant Julià de Lòria amb el que no estava d'acord era amb la conciliació, va firmar tot el document on passa tot això -si vol li passo... passeu-li, si us plau, així ho tindrà- i, en tot cas, el que sí va fer... el que sí va fer és no estar d'acord amb congelar les transferències.

Jo crec que les coses s'han de dir com van passar.
Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Procediríem, doncs, finalment... Procediríem a la votació final del conjunt del text. No em voldria reiterar, però només recordar de procedir d'acord amb els articles 57.3 de la Constitució i 112 del Reglament del Consell General, i per tant doncs, ens trobem novament amb una votació oral i per crida.

Iniciarem la crida pels consellers generals elegits en circumscripció parroquial.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sra. Mònica Bonell Tuset.

La Sra. Mònica Bonell:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí.

La Sra. Meritxell Palmitjavila:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Enseñat Reig.

El Sr. Carles Enseñat Reig:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Maria Martisella González.

La Sra. Maria Martisella González:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Fillet Adellach.

El Sr. Antoni Fillet Adellach:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Missé Montserrat.

El Sr. Antoni Missé Montserrat:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

El Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sra. Judith Pallarés Cortés.

La Sra. Judith Pallarés Cortés:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Anton Bardina Pau.

El Sr. Josep Anton Bardina Pau:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Carles Jordana Madero.

El Sr. Carles Jordana Madero:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Majoral Obiols.

El Sr. Josep Majoral Obiols:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Carine Montaner Raynaud.

La Sr. Carine Montaner Raynaud:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Miquel Aleix Areny.

El Sr. Miquel Aleix Areny:

Voto que sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Vicenç Mateu Zamora.

El Sr. Vicenç Mateu Zamora:

Sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

A continuació, es cridarà als consellers generals elegits en circumscripció nacional.

Sr. secretari, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Gerard Alís Eroles.

El Sr. Gerard Alís Eroles:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Marc Ballestà Alias.

El Sr. Marc Ballestà Alias:

El meu vot és sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ladislau Baró Solà.

El Sr. Ladislau Baró Solà:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Joan Carles Camp Areny.

El Sr. Joan Carles Camp Areny:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Ferran Costa Marimon.

El Sr. Ferran Costa Marimon:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Jordi Gallardo Fernàndez.

El Sr. Jordi Gallardo Fernàndez:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sra. Sofia Garrallà Tomàs.

La Sra. Sofia Garrallà Tomàs:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili Casals:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Pere López Agràs.

El Sr. Pere López Agràs:

Abstenció.

El Sr. secretari general:

Sr. Víctor Naudi Zamora.

El Sr. Víctor Naudi Zamora:

No.

El Sr. secretari general:

Sr. Josep Pintat Forné.

El Sr. Josep Pintat Forné:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sra. Patrícia Riberaygua Marme.

La Sra. Patrícia Riberaygua Marme:

Sí.

El Sr. secretari general:

Sr. Justo Ruiz González.

El Sr. Justo Ruiz González:

Sí.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Demanaria ara a la Sra. secretària de la Sindicatura si vol procedir a donar lectura del resultat.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

Pel que fa a la llista parroquial: 10 vots a favor i 4 abstencions.

I pel que fa a la llista nacional: 8 vots a favor, 1 en contra i 5 abstencions.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Bé, a la vista del resultat i vist que es compleix la doble majoria requerida, declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal per escrit de data 11 d'octubre del 2017, relativa a Banca Privada d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1190 i admesa per la Sindicatura i publicada el dia 12 d'octubre en el Butlletí número 71/2017.

Teniu la paraula Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la notícia publicada en un mitjà escrit espanyol el 10 d'octubre i també a la premsa andorrana el dia 11 d'octubre del 2017, segons la qual el Ministeri d'Interior del Govern espanyol, mitjançant l'agregat d'Interior de l'ambaixada espanyola a Andorra, va oferir als accionistes de Banca Privada d'Andorra, el 2 de juny de 2014, la possibilitat d'evitar una intervenció de Banco Madrid (filial espanyola de BPA), sempre que els màxims accionistes de BPA es

prestessin a col·laborar facilitant informació bancària,

Atès que els fets esmentats en la notícia representarien, de ser certs, una coacció i extorsió a ciutadans andorrans per part d'autoritats d'altres països,

Atesa la gravetat dels fets explicats en la notícia es demana:

Pot informar el Govern d'Andorra si és coneixedor de l'existència d'aquesta gravació?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Sí, el Govern és coneixedor de l'existència d'aquesta gravació.

I no només n'és coneixedor, sinó que -a més- aquesta gravació està en mans de la Justícia perquè va ser el Govern qui la va fer arribar a la Fiscalia.

M'explicaré. El dimecres 27 de setembre del 2017, a la tarda, vaig rebre la visita del Sr. Higinio Cierco, acompanyat del seu lletrat, Josep Casadevall. La visita, també, havia estat sol·licitada uns dies abans i -com faig amb tots els ciutadans que ho sol·liciten- els vaig rebre al meu despatx.

Durant la reunió, el Sr. Cierco em va presentar una carta, acompanyada d'una clau USB. La clau USB contenia un enregistrament que respondria, -suposadament-, a la conversa que haurien mantingut el Sr. Joan Pau Miquel -aleshores conseller delegat de Banca Privada d'Andorra- i el Sr. Celestino Barroso -aleshores agregat d'Interior a l'ambaixada espanyola a Andorra- el 2 de juny del 2014.

En aquest enregistrament, el Sr. Barroso hauria ofert al Sr. Miquel la possibilitat d'evitar una intervenció de Banco de Madrid per part del Banc d'Espanya si accedia a fer alguna cosa, que no es detalla en la conversa.

El senyor Cierco em va assegurar que aquest enregistrament és -al seu entendre- una prova de les coaccions que els alts responsables de Banca Privada d'Andorra haurien rebut el 2014 per part d'autoritats espanyoles.

Un cop el vaig haver escoltat, vaig preguntar al Sr. Cierco si ell havia aportat aquest enregistrament a la causa que està oberta a la Batllia des del 2016 per aquestes presumptes coaccions. Una causa -vull

recordar- que es va obrir precisament arran d'una declaració del Sr. Cierco a la Batllia l'agost del 2016.

El Sr. Cierco em va dir que no; que ell no havia portat aquest enregistrament a la Batllia o a la Fiscalia. Evidentment, el vaig informar que el Govern el que faria seria fer arribar una còpia de l'enregistrament a la Fiscalia.

I això és el que vam fer: El dijous 28, l'endemà de la visita, vaig enviar una carta a la Fiscalia amb una clau USB que contenia una còpia de l'enregistrament que m'havia fet arribar el Sr. Cierco. I aquell mateix dia, vaig remetre una carta al Sr. Cierco per informar-lo d'aquest enviament a la Fiscalia.

Per tant, sí, el Govern va tenir coneixement d'aquest enregistrament. I el Govern l'ha fet arribar a la Justícia, vist que hi ha una causa oberta per aquesta qüestió.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè i jo Sr. Martí, hem tingut debats intensos, he intentat sempre i crec que ho he aconseguit, però m'esforço en fer-ho, ser sempre respectuós i alhora poder fer la tasca de control que, entenc jo, que em pertoca i que tinc l'obligació de fer com a conseller de l'oposició. I els debats intensos els hem tingut especialment al tomb, i quan hem parlat del cas BPA. I avui continuaré en la mateixa línia i sé que a vostè no li agrada, però crec que la situació i la informació ho requereix i, per tant, perquè tinc el sentiment que no ens explica tot el que sap, continuaré plantejant aquestes preguntes i continuaré fent-li els comentaris durant les sessions de control.

Vostè va dir a la televisió pública i avui ho explica i dóna més detalls, que va rebre la gravació i la va traslladar a la Fiscalia.

Sr. Martí, vostè ha escoltat la gravació i jo també he escoltat la gravació. I la diferència entre vostè i jo és que jo reconec que l'he escoltat i vostè no ho diu. No diu que ha escoltat la gravació.

Vostè l'ha escoltat i s'ha limitat a portar-la a la Fiscalia, eludint la seva responsabilitat com a cap de Govern i contradient el que ara fa un any em va dir en aquesta Cambra que faria si li portaven algun tipus de prova.

Crec que esperem més d'un cap de Govern Sr. Martí. Ja no parlem d'una versió d'uns fets, com va dir vostè en aquesta Cambra, d'uns suposats fets, que em va dir el 2014, el 4 d'octubre del 2016, quan jo li vaig fer la mateixa pregunta arran de la possibilitat que li van oferir d'escoltar una gravació i que vostè, doncs, va declinar fer, perquè entenia que no era la seva obligació i que a més a més, no se li aportava cap tipus de prova.

Els accionistes majoritaris de BPA han explicat en seu parlamentària, davant de la comissió especial, que la seva versió dels fets que sempre han defensat és certa, això està per veure, es demostrarà, evidentment, és una opinió, però sempre han defensat que aportarien proves.

Ara ha aparegut aquesta gravació, aquesta gravació, -repeteixo-, que vostè i jo hem escoltat.

Fa exactament un any li vaig demanar per què no va actuar per defensar la sobirania d'Andorra i els ciutadans andorrans que van intentar explicar-li uns fets greus, acompanyats ara d'elements que podien ser proves reals. Està per demostrar Sr. Martí, però li van aportar proves.

Vostè em va contestar llavors i durant varies vegades durant la seva intervenció que el Govern va ser coneixedor d'una versió sobre uns suposats fets -és cert- sense que s'acompanyés de cap prova. Em va dir també, Sr. Martí, que el Govern no podia actuar perquè no li pertocava actuar i més quan no s'aporten proves.

Ara que les ha escoltat, Sr. Martí què pensa fer, li demano?

També em va dir que una persona que ve amb una versió sense proves perquè mai li havien aportat, segons vostè, deixava en certa manera lligat de mans el Govern i que no podia fer res. Ara que les ha escoltat, digui'm què pensa fer, Sr. Martí?

Va afegir fa un any que hagués estat irresponsable formular algun tipus de queixa diplomàtica només en base a declaracions d'una part. Ara no són explicacions, Sr. Martí, hi ha una gravació. Insisteixo, s'ha de demostrar si és una prova acceptable o no, però li han aportat una gravació.

Perquè Sr. Martí, el que s'escolta en aquesta gravació pensa vostè que és un muntatge? O una actuació que fan les persones que estan a la reunió que va ser gravada?

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, Sr. síndic, porto 4 minuts i la meva intervenció són 8 en total.

Vostè Sr. Martí creu que algú pot arribar a l'extrem de gravar una conversa fent-se passar per altres persones per incriminar tot un Estat com l'Espanyol, Sr. Martí?

Vostè creu que si no fos veritat que estan denunciant des de fa temps els antics accionistes majoritaris...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. Gallardo, vostè té 4 minuts, no 8 minuts, i està sobrepasant els 4 minuts.

El Sr. Jordi Gallardo:

D'acord Sr. síndic, doncs, acabo i continuaré després.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo trobo que fa bé de dir que s'ha de demostrar, ho diu vostè, si és cert o no és cert.

Què ha fet el Govern d'Andorra?

La primera cosa és que em sembla que li acabo de dir, qui ho porta per primer -tot hi haver-hi una causa oberta, que podien haver sigut els mateixos suposadament coaccionats que ho haurien pogut fer, perquè van obrir una causa i es va obrir una causa vistes les declaracions que es van fer en seu parlamentària- va ser el Govern d'Andorra. I de seguida que vaig tenir l'enregistrament, l'endemà va estar a la Fiscalia. I amb una carta que vaig enviar de qui em va portar l'enregistrament, en aquest cas el Sr. Cierco. Primera cosa.

Independentment de tenir proves, el Govern d'Andorra en el seu moment, el ministre d'Exteriors, el Sr. Gilbert Saboya es va ficar en contacte amb l'ambaixada perquè verdaderament, en el seu moment, perquè la justícia pogués determinar si és veritat o no és veritat, si és certa aquesta gravació o són certes les coaccions, que en el seu moment no hi havia gravació, ens vam ficar en contacte perquè en el seu moment, des de l'ambaixada en donés totes les facilitats, totes les facilitats, fins i tot per aixecar la immunitat diplomàtica, si fos el cas, del Sr. Barroso.

De seguida vaig tenir l'enregistrament, però això ho vaig fer abans de tenir l'enregistrament, al ministre d'Exteriors, la Sra. Maria Ubach aquí present va anar amb la mateixa línia que va expressar el Sr. Gilbert Saboya. Més encara, vist que m'ho demana, hi ha una causa oberta i des de la Batllia es va enviar via Exteriors la demanda d'aixecar aquesta immunitat diplomàtica.

Hem tingut reunions amb l'ambaixada espanyola i el compromís que es donaven amb totes les facilitats per aclarir el que ha succeït. I quan vingui el moment, vist la seva primera intervenció, que es demostrí, i vostè dirà si és cert o no, actuarem...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Acabo Sr. síndic.

El Govern vol ser just amb tothom, amb tothom, jo no tinc cap a priori amb ningú, amb ningú. Per tant, de la mateixa manera que s'hagués pogut portar directament, ells mateixos, els coaccionats a la Fiscalia, va ser el Govern el primer que ho va portar a la Fiscalia.

Segona...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, continuaré Sr. síndic.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo, per les repreguntes.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Perdó, havia entès que tenia 8 minuts i per això ho he allargat en la meva exposició en la part inicial.

Sr. Martí, tot això no ens ho ha explicat, ho explica avui arran de la pregunta. Jo entenc que si el que es pretén és ser transparent en aquest afer després de les preguntes que se li han fet en aquesta Cambra, el normal seria que amb un tema tan seriós com aquest s'informessin als grups parlamentaris. Si em pogués informar de les actuacions que ha fet el Govern al respecte? I vostè no ho ha fet, i ho fa avui perquè li

entra amb la pregunta..... Sí Sr. Martí, perquè estem parlant d'un tema molt seriós, està tot per demostrar-se i està tot per la via judicial, i hem, de confiar amb aquesta via judicial, ningú posa en dubte això. Però home Sr. Martí, hi ha fets que requereixen d'una intervenció política a cert nivell, que pel que m'explica en part crec que ja s'ha fet, però crec que seria l'obligació poder compartir amb els grups parlamentaris, principals partits de l'oposició també, perquè en d'altres temes que són importants, bé que es comparteix aquesta informació.

Bé, com que estic en el torn de repreguntes, faré la primera repregunta.

Jo voldria saber si el Sr. cap de Govern ha escoltat o no la gravació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

No és qüestió de voler o no informar. Fixi's bé i li respondré la pregunta, no faltaria més. Que quan hi ha aquesta causa oberta, em sembla que és de rebut que el Govern, vist que hi ha un agregat diplomàtic, faci les consultes necessàries que va fer el Sr. Gilbert Saboya de tal manera que tots els procediments, perquè la justícia pugui actuar amb la facilitat necessària, estiguin empleats. I doncs la col·laboració, independentment d'haver escoltat o no la cinta, perquè hi havia una causa judicial i simplement per les declaracions que va fer en seu parlamentària també la justícia andorrana al Sr. Higini Cierco. Primera cosa. No tinc perquè explicar-ho, faig la meva feina. Una altra cosa és que no hagués fet ni això, però ja ho vaig fer. Per tant, entengui que no explicaré ni aquí ni enlloc coses que el Govern fa. Perquè s'avanci més, perquè hi hagi la justícia per tothom en seu parlamentària, ho faré públicament. Vostè que em fa el control, m'ho demana, i jo li explico. Però no és aquesta la qüestió, la qüestió seria que no hagués fet res a la seva pregunta...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...que es contesta amb un sí. Sí que l'he escoltat.

Gràcies Sr. Gallardo i gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, vostè ho explica. I si no li demanem no té l'obligació d'haver-la d'explicar, però quan li demanem a vostè li sap greu perquè entenc, com em va dir ara fa un any que si es fan aquestes preguntes és per algun interès més enllà del pur control parlamentari quan va insinuar fa un any, quan jo li feia les preguntes.

Sí.... perquè és una tema seriós de confirmar-se tot, és un tema delicat, és un tema que afecta a dos estats, és un tema que parla de suposades extorsions, és un tema que parla de sobirania i tot això evidentment, la justícia demostrarà si és així o no, si es compleix o no, és un tema que requereix penso jo, que hi hagués més transparència de la que hi ha hagut fins ara, Sr. Martí. I vostè tot això no ho explica i ens obliga a portar i a fer aquest tipus de preguntes arran de què tot això es filtri a la premsa. I estem parlant d'un tema, repeteixo seriós i preocupant.

La meua repregunta seria:

Vostè ha parlat amb el president espanyol, durant les varies reunions que ha fet amb el Sr. Rajoy sobre aquest tema?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Escolti, aquesta cinta és del 27 de setembre. A mi no em sap greu contestar-li, miri que estic la mar de tranquil. El que em sap una mica de greu és el to, aquest to acusador. Però escolti, jo com a cap de Govern el que vull és que es faci justícia en tots els casos, en tots els casos, amb el que avui dia està en tràmit parlamentari. Jo no prejudic de res, no és a mi de prejudicar de res, però en tots els casos. Sí em sap greu aquest to amenaçador, però jo amb la tranquil·litat d'haver fet la feina en la seva pregunta. No, no li he parlat d'aquesta gravació. El que he fet és el que havia de fer perquè vostè diu: "S'ha de demostrar". Després ja des d'un punt de vista diplomàtic ja hem fet el que havíem de fer, independentment de la gravació del 27 de setembre,

i no ho he d'explicar contínuament tot el que passa al Govern, perquè fem la feina per agilitzar que hi hagi un bon tràmit judicial. El que va fer el Sr. Gilbert Saboya i el que ha tornat a fer la Sra. Maria Ubach, com se sol fer i amb el convenciment i amb la paraula donada de l'Estat espanyol, que tot es farà dins dels termes judicials.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

I quan això estigui demostrat en un sentit o en un altre, el Govern actuarà. El Govern no fa deixadesa de les seves funcions, més encara, no tardo ni un dia a portar-lo a la Fiscalia quan també, i així li demano al Sr. Cierco, diu: "Per què no ho porta vostè. Diu: "De moment li porto a vostè Sr. cap de Govern. Si m'ho porta a mi, jo sé que és un tema judicialitzat i ho porto a la Fiscalia".

Però abans de tenir...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

....ja vam fer les gestions oportunes des del punt de vista diplomàtic perquè la justícia pugui actuar com ha d'actuar en tota serietat si és possible i amb tota justícia, valgui la redundància.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta Sr. conseller...

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí gràcies Sr. síndic.

Jo dic que els debats són intensos, jo no acuso a ningú, jo faig les preguntes perquè a més a més vostè entenc que si jo no li faig les preguntes vostè no ha d'explicar el que jo li estic demanant.

I sí miri, li dic que, potser ho faig amb un to vehement perquè em sap greu que no ho expliqui, i sap greu que haguem de forçar a fer aquest tipus de preguntes. Repeteixo, perquè vostè entén que a partir del moment en què es fan aquest tipus de preguntes, hi ha un interès més enllà que el pur control parlamentari. Repeteixo, i sinó vagi vostè al Diari de sessions i les respostes que em va fer fa un any quan jo li vaig demostrar per què no va voler escoltar la gravació del Sr. Cierco on explicava el que li havia passat. No estem parlant de la mateixa

gravació, repeteixo, no estem parlant de la mateixa gravació, però vostè em va dir llavors que per què tenia tot aquest interès?

Doncs miri tinc l'interès perquè vull saber la veritat i perquè es filtren coses a la premsa i perquè entenc que el cap de Govern dins de l'àmbit de la discrecionalitat i de la transparència amb el partits de l'oposició, hi ha certs temes que poden tenir repercussions importants, com podria ser que si es demostrés la versió que expliquen els accionistes, doncs entenc jo que això s'hauria de parlar. I es podria explicar dins d'aquest ambient de confidencialitat que moltes vegades el cap de Govern ha tingut amb els partits de l'oposició.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí.

Li posaré l'última repregunta a no ser que amb la contesta doni peu a una següent.

Vostè entén Sr. Toni Martí o Sr. cap de Govern que la responsabilitat de demostrar si aquestes pressions o aquestes denúncies són certes o no, recau només sobre la justícia? A nivell de Govern no hauria d'haver-se fet més pel que reconeix la Constitució i pel que li obliga com a comandant en cap de la policia, i com reconeix la mateixa llei que s'ha d'assegurar la seguretat de les persones a l'hora de demostrar si aquests fets són certs o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Hi ha una cosa que si vostè arriba a ser cap de Govern suposo que tindrà amb la mateixa estima que tinc jo que és la separació de poders. Això no vol dir que amb la separació de poders no hagi de fer algunes coses, que és el que li acabo d'explicar.

Però el que no farà el cap de Govern és prejutjar. A mi quan em ve un ciutadà, faig la meua feina.

Vostè podria tenir aquest to acusador encara més intens, si no hagués fet tot això. Però abans de tot aquest enregistrament ja vaig fer el que havia de fer perquè la justícia determini.

A la seva pregunta de què he d'anar més enllà de la justícia? No.

El que determini la justícia Sr. Gallardo i si verdaderament aquestes suposades, deixem-ho així, i vostè també utilitza aquesta terminologia, -coaccions-, vinguessin a ser certes i hi ha un dictamen judicial que així ho demostraria, no tingui cap por que faríem, no ja des d'un punt de vista diplomàtic però potser d'altres canals ho hauríem de veure les queixes oportunes. Però no en tingui cap dubte, per tant a la seva pregunta penso que com a cap de Govern acullo qualsevol ciutadà. Em demana l'empara, li dono l'empara en un tema que ja està judicialitzat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. cap de Govern:

...i que hauria pogut portar ell personalment, però vist que m'ho porta com a cap de Govern, ho porto a la Fiscalia. Però abans de tot això, ja s'han fet les gestions, més encara. Avui dia, no sé si ho he de dir per la separació de poders, s'ha cursat una demanda per aixecar la immunitat diplomàtica al Sr. Barroso. I nosaltres l'hem cursat a l'Ambaixada Espanyola, que és la nostra obligació per respecte que tenim a la justícia andorrana.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Si no hi més repreguntes, i vist que ja no hi ha més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 21.25h)